

பேபாகர்

ஞானசூத்திரம்-100 சமாதிதீட்சை
ஞான பூஜாவிதி

பூரணானந்தர் சிவயோகசாரம்

அருணாசலகுரு நீஜானந்த பேபாதம்

Acc.no: 44752

R 689

தாமரை நூலகம், சென்னை - 26.

போகர்

ஞான சூத்திரம் 100, சமாதி தீட்சை
ஞான பூஜா விதி
முதலிய நூல்கள்

பதிப்பாசிரியர்

எஸ். பி. ராமச்சந்திரன்

தாமரை நூலகம்

7, N.G.O. காலனி 3வது தெரு

வடபழனி, சென்னை - 600 026

தொலைபேசி எண் 23620249

தாமரை வெளியீடு எண்

: 87

முதல் பதிப்பு

: ஜனவரி - 1993

இரண்டாம் பதிப்பு

: ஜனவரி 2001

மூன்றாம் பதிப்பு

: பிப்ரவரி - 2014

நான்காம் பதிப்பு

: 2017

ஐந்தாம் பதிப்பு

டிசம்பர் 2022

உரிமைபெற்றது

நூலைப்பற்றி

நூலின் பெயர்

: போகர் ஞான சூத்திரம் 100
முதலிய நூல்கள்

பதிப்பாசிரியர்

: எஸ். பி. ராமச்சந்திரன்

வெளியிட்டோர்

: தாமரை நூலகம்
7, N.G. O. காலனி 3வது தெரு
வடபழனி, சென்னை - 26.

பதிப்பு ஆண்டு

: டிசம்பர் 2022

உரிமை

: பதிப்பகத்திற்கு

நூல் வடிவம்

: 21 செ. மீ. x 14 செ. மீ

அச்சுத்தாள்

: 16.கி. மேப்லித்தோ

எழுத்துக்கள்

: 11 புள்ளி

மொத்த பக்கங்கள்

: 142+VI

பிரதிகள்

: 1000

நூல் விலை

: ரூ. 100.00

அச்சிட்டோர்

: கிரியேட்டிவ் ஆப்செட்
நுங்கம்பாக்கம், சென்னை - 34

பதிப்புரை

ஞான நூல்கள் சித்தர்கள் தமிழ் நாட்டுக்கு விட்டுச் சென்றிருக்கும் பொற் களஞ்சியங்கள். ஒவ்வொரு சித்தரும் ஞானம் பற்றி ஏராளமாகப் பாடியிருக்கிறார்.

ஞான நூல்களில் யோகாசன முறைகள், பிராணாயாமம், மூச்சை ஆறு ஆதாரங்களில் நிறுத்தல் மட்டுமேயல்லாமல் ஆசனங்கள் செய்யும்போதும் பிராணாயாமம் செய்யும்போதும் தேவைப்படும் மருந்துகள் செய்யும் முறைகளும் கூட இருக்கும். இவை மனிதன் சாகா வாழ்வை அடைய வழி காட்டும் நெறிமுறைகளாம். உலகத்தில் வேறெந்த நாட்டிலும் இவை போன்ற நூல்கள் இல்லை யென்றே சொல்லி விடலாம்.

ஆனால் தமிழன் என்றுமே தன்னுடைய பெருமையை உணர்ந்தவன் அல்ல. அவன் ஞானநூல்களை இருட்குகைகளில் சமாதி வைத்து ஏறக்குறைய ஒரு நூற்றாண்டு ஆகிறது என்றே கூறிவிடலாம்.

அன்றாட வாழ்க்கையில் ஆடித் தேய்ந்து நாளுக்கு நாள் ஆயுள் குறைந்து தமிழினம் அழிவுப் பாதையை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தது என்றே கூறிவிடலாம். இறையருளால் இன்று ஏற்பட்டு வரும் புது விழிப்பு ஓரளவு தமிழர்களுக்குப் புத்துணர்ச்சி யூட்டியிருக்கிறது என்றாலும் இன்னும் குறிப்பிடத்தக்க அளவு முன்னேற்றம் கண்டிருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது.

இந்நிலையில் சித்தர் நூல்களை வெளியிட முன் வந்த போது ஞானநூல்களையும் வெளியிட வேண்டும் என்ற எண்ணம் உண்டாயிற்று. எத்தனை பேர் வாங்குவார்கள்? புத்தகம் எத்தனை ஆண்டுகளில் விற்கும்? என்ற ஐயப்பாடுகள் தோன்றிய போதிலும், இது இறைவன் இட்ட பணியாகக் கருதிச் செயலாற்றத் துணிந்தோம்.

ஏற்கெனவே வெளிவந்த சித்தர் நூல்களில் வழக்கமாகக் காணப்படும் பிழைகளும் சொற் சிதைவுகளும் மலிந்திருந்த போதிலும் கூடுமானவரை திருத்தமாக இந்நூல்களை வெளியிட வேண்டும் என்பது எமது நோக்கம். ஆனால் இந்தப் பணியை இதற்குமேல் சிறப்புடையதாகக் வேண்டிய கடமை - தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்திற்கும் தமிழக அரசுக்கும்- தவிர்க்க முடியாத கடமையாகும் என்று கருதுகிறோம்.

சித்தர் பாடல்களைப் பிழை நீக்கிச் செம்மைப் படுத்துவதும் அவற்றின் கவிதை நயம் பொருட் செறிவு மற்றாம் அளவில் பொதிந்து கிடக்கும்

IV

அறிவியல் உண்மைகள் முதலானவற்றை எடுத்துக் காட்ட வேண்டியதும் தமிழ் அறிஞர்களின் தலையாய கடமை. தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் பல ஆராய்ச்சிக் குழுக்களை அமைத்து ஒவ்வொரு சித்தரின் நூல்களையும் திரட்டி நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து ஆய்வு நூல்களை வெளியிட வேண்டும். அரசாங்கம் சித்தர் பாடல்களில் பொதிந்துள்ள அறிவியல் உண்மைகளை விஞ்ஞானிகளைக் கொண்டு ஆராய்ச்சி செய்து பயனுள்ள புதுமைகளைக் கண்டுபிடிக்க முன்வர வேண்டும்.

இவ்வழியில் நாம் இன்னும் நெடுந்தாரம் முன்னேற வேண்டியுள்ளது என்பதை மறுக்க முடியாது; ஆனால் இக்கடமைகளை நாம் செய்யத் தவறினால் தமிழகத்திற்கும் தமிழ் மொழிக்கும் துரோகம் செய்தவர்களாவோம் என்பதைத் தமிழ் கற்ற ஒவ்வொருவரும் புலவர் பெருமக்களும் அரசியல்வாதிகளும் நன்றாக உணரவேண்டும்.

பயனற்ற ஆரவாரங்களிலே பொழுதையும் பொருளையும் வீணாக்கும் தலைவர்கள் இப்பணியில் ஈடுபடும்படி வலியுறுத்துவது தமிழ் மக்களின் கடமை.

இந்த நூலில், போகர் ஞான குஸ்திரம் முதலாக போகர் அருளிய பத்து நூல்களும், பூரணானந்தர்- சிவயோக சாரம். அருணாசலகுரு நிஜானந்தபோதம்

இணைந்துள்ளது இந்த நூல்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்பு கொண்டு இணைந்தவை என்பதாலேயே ஒன்றாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழ் மக்கள் பேராதரவு நல்கி ஆதரிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

வணக்கம்!

எஸ்.பி. இராமச்சந்திரன்
பதிப்பாசிரியர்

பொருளடக்கம்

முக்கோண சக்கர மகிமை

போகர் ஞான சூத்திரம்-100

காப்பு	4
நூல்	"
போகர் வழலை	"
வழலையுப்புப் பிறப்பு	5
சுன்னப்பிறப்பு- செயநீர்பிறப்பு- செந்தூரப்பிறப்பு	"
வெடியுப்புச் செயநீர்	6
சூத்தாலே வர்ணம்	"
வெடியுப்பு-செயநீரில்- சாரக்கட்டு	"
பொதிகை சித்தர் வல்லமை	7
லிங்கக் கட்டு	8
சிங்கி குரு வித்தை	9
சவர்க்காரச் சுன்னம்	11
துரிசுவித்தை	"
கருநாபியால் துரிசுவெள்ளை	12
சித்துவகை லட்சியம்	13
உயிர்நிலைக்க மதியமுர்தம்	14
லட்சியம்	"
கடுங்காரச்சுன்ன செயநீர்	"
துரிசுவெள்ளை சமதிப்புடம்	15
துரிசு சுன்னம்	"
சிங்கி	16
மூலாதாரம்	17
பாரின்கீழ்- சுவாதிட்டானம்	"
மணியூரகம்- அனாகதம்	18
விசுத்தி	"
ஆறு ஆதாரங்கள்	19
மூலாதாரம்	21
சுவாதிஷ்டானம்	"
மணியூரகம்	22
விசுத்தி	23
ஆக்ஞா சக்கரம்	24
சுக்ஸ்ராரம்	25
பாவிகட்கு	"
சூட்சுமனை	26
லிங்கசுத்தி	"

VI

லிங்கக்கட்டு கருத்தயிலம்	"
லிங்கத்தில் சேர்க்கிறயினம்	28
புத்தி தீட்சை	"
எட்டித்தயிலம் லிங்கக்கட்டு	30
வெள்வங்கச் சுன்னம்	"
துரிகச் சுன்னம்	31
அமாவாசை	33

போகர் ஞான சூத்திரம்-1

போகர் சமாதி தீட்சை-10

போகர் ஞான சூத்திரம்-8

போகர் திருமந்திர ஞானம் 10

போகர் சிவயோகம் ஞானம்-12

போகர் ஞான பூஜாவிதி-13

போகர் அஷ்டாங்க யோகம்-24

போகர் முப்பு சூஸ்திரஞானம்-51

போகர் ஞானகற்ப சூஸ்திரம்-54

பூராணானந்தர் சிவயோக சாரம்

குரு வணக்கம்	69
காப்பு	70
கலி விருத்தம்	88

அருணாசல குரு நிஜானந்த போதம்

மகான்கள் வணக்கம்	89
இராயவேலூர் அமுதசித்தர் வணக்கம்	"
போனார் பிரம்ம ஹீஸம்பத்துகிரி அச்சுத தாசரவர்கள் இயற்றியது	90
இராயவேலூர் முனிசிபல் ஆபீசு இரத்தின முதலியாரவர்கள் இயற்றியது."	
நூல் குறள் வெண்ணெந்துறை வெண்பா	91
எண்சீர் விருத்தம்	"
ஒளவையார் குறள்	114
ஆத்துமம்	119
மோகூடம்	121
அறிவு-1	127
வசிஷ்டர் இராமமூர்த்திக்கருளிய நிலை	131
ஆகாரம்	135

திருமுலர் நாதாந்தக் குறிப்பு-11

முற்றும்

உ

போக நாயனார்

அருளிய

முகக்கோண சக்கர மகிமை

காணவே மூலமது அண்டம் போலக்
காரணமாய்த் திரிகோணமாக நிற்கும்
பூணவே மூன்றின்மேல் வளையமாகும்
புறம்பாக இதழதுதான் நாலுமாகும்
காணவே நாற்கமலத் தட்சரத்தைக் கேளு
நலமான வயந மசி ரீரீ யாகும்
மூணவே முக்கோணத்துள் ஒலி ஓங்காரம்
முயற்சியாய் அதற்குளே யகார மாமே.

1

அகாரத்தின் மேலாகக் கணேசன் நிற்பார்
ஆதியோடு கோணத்தில் உகாரம் நிற்கும்
உகாரத்தில் வல்லமையாம் சத்தி நிற்பாள்
ஒடுங்கியதோர் முனையொன்றில் கதலிப்புவாய்
எகாரமாய் முகங்கீழ் குண்டலியாம் சத்தி
பெண் பாம்புபோல் உருட்டிச் சீறிக்கொண்டு
சிகாரமாய்ச் சுழிமுனையோடு உருவிநிற்பாள்
துரியாதீத மென்ற அவத்தைதானே.

2

அவத்தைக்கு இருப்பிடமும் மூலமாகும்
அழகான கதலிப்பூ எட்டிதழாய் நிற்கும்
நவத்தைக்கும் நந்தியன்உள் வாயில் நிற்பான்
நற்சிவமாம் சிகாரத்தில் கோடியானும்
அவத்தைக்கும் வாய்திறவான் மலராய்முடும்
மைந்தனே எட்டிதழில் எட்டுசத்தி
பவத்தைக்குச் சத்தி எட்டின் பேர்மஐதென்றால்
பாங்கான அணிமாவும் லகிமாத்தானே.

3

தானான லகிமாவும் கிரிமாவோடு

தங்கு ஈகரசத்தி சத்தில் சத்தி

பூனான பிராசத்தி பிரகாமிசத்தி

பேரெட்டுத் தேவதையும் தளத்தில் நின்று
ஏனான இதழாலே மூடிக்கொள்வார்

ஏத்தமான நந்தியைத்தான் காணொட்டாமல்
வானான வஸ்துவைநீ பானம் பண்ணி
வங்கென்று வாங்கியே கும்பித்தாதே.

4

ஊதினால் என்வசத்தில் லகிரியாதே

உலாவுவார் இதழெல்லாம் திறந்துவிட்டு

போதினால் ஆயி சொன்ன ஏவல்கேளு

பூந்துபார் நந்திகண்டால் போகமாகும்
வாதினால் பத்தான வருவித்துக்கும்

வாசலையே திறவாமல் மூடிக்கொள்வார்
ஏதினால் இதுக்குள்ளே வாசிமாட்டி

இடத்தோடி வங்கென்று உள்ளே வாங்கே!

5

வாங்கியே நந்திதனில் சிங்கென்றாகும்பி

வலத்தோடில் சிங்கென்று உள்ளேவாங்கி

தாங்கியே வங்கென்று இழுத்துக்கும்பி

தலமான தெளிவாறும் வெளியாய்க் காணும்
ஒங்கியே மாணிக்க ஒளியே தோன்றும்

உத்தமனே மூலத்தின் உண்மைகாணும்
தேங்கியே வல்லமையாம் சத்திதானும்

சிறந்திருந்தாள் பச்சையாம் நிறத்தில் தானே.

6

பச்சைநிற வல்லபையைப் பணிந்து போற்றி

பாங்கான ஆறுக்கும் பருவம் சொன்னால்

மொச்சையாய் மூலமது சித்தியானால்

மூவுலகும் சுஞ்சரித்துத் திரியலாகும்

கச்சைநிறக் காயமுமோ கனிந்துமின்னும்

கசடகன்று ஆறுதலம் தன்னில் தோன்றும்

துச்சைநிற வாதமது சொன்னபடி கேட்கும்

துரியத்தின் குட்சமெல்லாம் தோன்றும்பாரே:

7

பாரென்று புரியட்டம் நூலில்சேர்க்கும்

பளிச்சென்று மூலத்தில் சோதிகாணும்

காணென்ற தீபவெள்ளி கண்ணோக்கம்

கணபதிதான் கண்முன் னேநிர்த்தஞ்செய்வார்

முகர்க்காண சக்கர மகிமை

3

ஊரென்ற யோகத்துக்கு உறுதிசொல்வார்
 உற்பனமாம் வாதத்தின் உண்மைசொல்வார்
 நேரென்ற சதாசிவத்தின் நிலையும்சொல்வார்
 நீச்சென்று விட்டாக்கால் யோகம்போச்சே.

8

போச்சென்று விடுகாதே மூலம்தன்னை
 போகையிலும் இருக்கையிலும் மனத்தைஊனு
 பேச்சென்ற பிறசத்தம் கேளாப்பக்கம்
 புறத்திருந்து லட்சியத்தைப் பூட்டிவாங்கு
 மாச்சென்று வாசியை நீ தவறொட்டாதே
 மனந்தன்னை மூலத்தில் மருவிச்சேர்க்கும்
 வேச்சென்று கடினம்போல் முன்னேகாணும்
 விடுகாதே மாச்சலாய் விரைந்து உன்னே!

9

உன்னியே பழகமட்டும் கசகாய்காணும்
 உட்புகுந்து பார்த்துவந்தால் உறுதிகூடும்
 வன்னியே துலங்கமட்டும் மனச்சலைக்கு
 மாசற்று ஒளிவுகண்டால் மகிழ்ச்சியாகும்
 பின்னியே பின்கலையில் இடையில் கட்டும்
 பேரான சுழினைதன்னில் நெட்டெட்டேறும்
 நன்னியே நமன்வெகுண்டு அப்பாற் போவான்
 நாளெல்லாம் கடிகையுமாய் நாட்டமாமே.

10

பொகர் முகர்க்காண சக்கர மகிமை

முற்றிற்று

உ

சிவமயம்

போக முனிவர்
திருவாய் மலர்ந்தருளிய
ஞான சூத்திரம் - 100

கரப்பு

சீருலவும் பொதிகைரிஷி பாதம்போற்றி
சிவகாமி தாயார்பொற் பாதம்போற்றி
ஏருலவுந் தந்தைசிவன் பாதம்போற்றி
இன்பமுற்ற சித்தர்சிவ பாதம்போற்றி
பேருலவுஞ் சரசோதி நடனத்தாலே
பெருமையுள்ள சதநூலைப் பாடுதற்குக்
காருலவுந் திருமேனித் தும்பிக்கையானைக்
கணபதி செந்தாமரைத்தாள் காப்பதாமே.

1

நூல்

ஆமென்ற போதத்தில் நிற்குணம்பாழ்
அதற்குள்ளே வெளி யொளிப் பாழ்திலொளிபாழ்
ஓமென்ற வெளிப்பாழி லொளிபாழாகி
உற்றதற்குப் பரமாகிப் பரத்துக்குள்ளே
தாமென்ற சிவகாமி சிவத்துக்குள்ளே
சத்தியாய் சத்திக்குள் விந்துவாகி
நாமென்ற விந்துவுக்குள் நாதமாகி
நாதத்திற் சதாசிவனார் நாட்டங்கேளே.

2

போகர் வழலை

கேளப்பா சதாசிவத்தில் மயேசனாகிக்
கெடியான மயேசனிலே ருத்ரனாச்சு
வாளப்பா புரியஷ்டத் துடனேநாலு
வளமாக விருந்திதப் படிதானையா
ஆளப்பா ருத்திரனில் விஷ்ணுதோன்றி
அவருடைய உந்தியிலே பிர்மாதோன்றி
நீளப்பா பிர்மாவில் வானந்தோன்றி
நிலையான வானத்தில் வாயுதானே

3

ஞான சூத்திரம்

தானென்ற வாயுவிலே வன்னிதோன்றி
 தணலான வன்னியிலே நீருண்டாகி
 தேனென்ற நீருக்குள் பூமியுண்டாய்ச்
 செனிப்பிறப்பு மாய்கையினால் கோடாகோடி
 ஊனென்ற உடம்பினது மெய்பொய்யென்ன
 வுரைத்துநின்ற மெய்ஞ்ஞான போதங்கோடி
 நானென்ற ஆணவத்தால். சென்னமாச்சு
 நான்போனால் மாய்கையெல்லாம் அகலுங்கானே. 4

வழலையுப்புப் பிறப்பு

காணுகின்ற வாதசித்தி குளிகைசித்தி
 காயசித்தி முதலான சித்தியெல்லாம்
 பூணுகின்ற சித்தருக்கு வந்ததென்ன
 புகலென்றால் சொல்லுகிறோம் கேளுகேளு
 ஊணுகின்ற பங்குனி சித்திரைக்குள்
 முறியுவாக்காட்டிலே பொட்டலுக்குள்
 தோணுகின்ற பூவான சத்தியாலே
 துடியான சிவகாமி யதனாலுப்பே. 5

சுன்னப்பிறப்பு - செயநீர்ப்பிறப்பு - செந்தூரப்பிறப்பு

உப்பான உற்பனத்து மூலியுப்பு
 ஓகோகோ பிறந்ததப்பா உண்மைகேளு
 செப்பாதே கல்லானை யாருக்குள்ளே
 திறமான மிதக்கல்லு கம்பியப்பா
 அப்பாலே முப்பூவுங் கூடிநின்ற
 ஆதியந்த வழலையினால் சித்தனைத்தும்
 கொப்பாலே யாறானைக் காதியான
 கூர்ந்த வெடியுப்புமெத்தக் கொடியநீரே. 6

கொடியசுன்னம் பிறந்ததெல்லாம் வெடியுப்பாலே
 குணசலமாஞ் செயநீரே சாரத்தாலே
 நெடியதொரு மெழுகெல்லா முப்பினாலே
 நேரான செந்தூரங் கெந்தியாலே
 வெடியான வர்னமெல்லாஞ் சூதத்தாலே
 அதுக்குயி ரேதென்றாக்கா லாதிதங்கம்
 விடியமுன்னே பூர்த்தபுஷ்பத் தாலையெல்லா
 மெய்யாச்சு பொய்யில்லை வேனதகேளே. 7

விவரமுப்புச் செயநீர்

வேதைக்கு வெடியுப்பு நீரைச்சொல்வேன்
 மிதமானகல்லானை பலமோ பத்து
 பாதைக்குப் புளியெட்டு கூடச்சேர்த்து
 பண்பான சீனம்பு நாதம்நீலி
 போதைக்குங் கற்பூரஞ் சாரகாரம்
 புகழாக வகைக்குவொரு கழஞ்சிகூட்டி
 நீதைக்கு அரைத்துருட்டிக் கொளுத்தித்தீயில்
 நீறியது சுண்ணாம்பாய் நிலைக்கும்பாரே.

8

சூதத்தாலேயர்ணம்

நிலைத்தகன்னம் பதினாறுக் கொன்றுசாரம்
 நீட்டியே வைத்திடுவாய் பனியில் நீறாம்
 இலைத்தநீ ரல்லவது காரமேற்ற
 யிதனாலே கோடான கோடிவித்தை
 வலைத்துவங்கந் தானுடையுஞ் சாரங்கட்டும்
 வளமான துருசுக்குக் காரமுண்டாம்
 கலைத்ததொரு வேதையெல்லாம் கைக்குள்ளாகுங்
 கருவாக இன்னமொன்று கண்டிடாயே.

9

விவரமுப்பு- செயநீரில் - சாரக்கட்டு

கண்டிடாய் பூநீறுங் கம்பியுப்புங்
 கலசமனாய்ப் பழச்சாற்றில் நன்றாயாட்டி
 விண்டிடா அயக்கரண்டி தனிலுருக்க
 வெளுருக்குங் கட்டியைப்போல் கட்டிப்போகும்
 கொண்டிடாய்ச் சாரமொன்று பூவிரண்டு
 குமட்டியே பழச்சாற்றிலரைத்து முன்போல்
 அண்டியாய் காய்ச்சிடவே கட்டிப்போகும்
 அதுவேறே இதுவேறே செயநீராமே.

10

ஆக்கினநீரிரண்டு மொன்றாய்க்கலந்து கொண்டு
 அதற்குள்ளே துருசுடனே காரந்தோய்த்து
 நோக்கினதோர் வெய்யலில்வை கட்டிப்போகும்
 நுவலுகின்ற சாரத்தாற் துருசுகன்னம்
 போக்கினதோர் துருசிவெள்ளை மூலிகைக்குள்
 போட்டிடவே நீறாகும் நீருக்குள்ளே
 தாக்கினதோர் சாஸ்திரங்கள் சொன்னவாறு
 சாக்கெல்லாங் கட்டிப்போ மெழுதமாச்சே.

11

மெழுகாலே கோடிவித்தை காட்டார்கோடி
 வினையத்தார் பார்த்தவருக் கெல்லாமாகும்
 சுளுக்காகச் சொல்லவில்லை யென்றுநீயுஞ்
 சோம்பலாய் விட்டுவிட்டாலெல்லாம் பாழாம்
 அழகாமலிருக்க வென்றால் லிங்கக்கட்டி
 அழகுடனே வீரமுடன் காரங்கூட்டி
 உழகாமல் மூன்றையுந்தானொன்றாய்ச் சேர்த்து
 உத்தமனே யிருவேளை உண்டிடாயே.

12

உண்டுண்டு பிலத்தவர்கள் கோடாகோடி
 ஊர்விட்டுப் போனவர்கள் கோடிவாதி
 விண்டுவிட்டுத் திரியாம லடக்கமாக
 வேதையென்ற பாதையெல்லாம் பாருபாரு
 கண்டுகண்டு சிவயோகங் கலந்துகொள்வாய்
 கர்த்தாவைத் தானவனாய் கருத்திலுன்னி
 பண்டுபண்டு விட்டகுறை தன்னைப்பாரு
 பார்க்கையிலே தோணுமப்பா பண்பாய்நில்லே.

13

நில்லப்பா ராப்பகலுஞ் சுழினைக்குள்ளே
 நின்றாலே வாசனைக ளேறாதையா
 அல்லப்பா நினைவாக அனந்தலூடு
 மப்படியே நில்லுநில்லென் றனேககாலம்
 கல்லப்பா தேகந்தான் பிறவிபோச்சு
 கயிலாசம் குடியிருப்பாய் வாக்கும்பாரு
 செல்லப்பா சுழினைவழி குருபாதத்திற்
 சென்றவர்க்கு வினையுண்டோ தெளிந்துகொள்ளே.

14

பொதிகை சித்தர் வல்லமை

தெளிவான பொதிகைவரைச் சித்தரென்றால்
 திக்கிலுள்ள சித்தரெல்லாந் தெண்டஞ்செய்வார்
 கனிவான சீவர்களைத் தனையழைத்துக்
 கட்டுகின்ற மார்க்கமெங்கட் குகந்தவித்தை
 நெளிவான குண்டலிக்குள் நிலைப்போம்நாங்கள்
 நிமிஷத்தி லண்டமெல்லாம் பாய்வோம் நாங்கள்
 ஒளியான மூலத்தி லெழும்பவென்றே
 யுள்ளத்தை யிறைகொடுப்போ முண்மைதானே.

15

உண்மையுள்ள சட்டமுனி மூலநாயன்
 உற்றதொரு காலாங்கிப் போகநாயர்
 வண்மையுள்ள கருவூரார் கொங்கணையார்
 மச்சமுனி சுந்தார் உந்துமூர்த்தி

தண்மையுள்ள சித்தரெல்லாப் பொதிகைதன்னிற்
 சற்குருவைக் கண்டுதொழ வந்தபோது
 வெண்மையுள்ள கோரக்க ரென்னைப்பார்த்து
 வேதாந்தப் பேரென்ன வென்றார்காணே.

16

என்றவர்தான் கேழ்க்கையிலே கும்பமூர்த்தி
 யெடுத்துரைத்தார் சிவஞான போதனென்று
 நன்றென்றே கோரக்கர் புலத்தியற்கு
 நலமான பிள்ளையிவ னாகுமென்றார்
 அன்றல்லோ சித்தனென்று பேரும்பெற்றேன்
 அதற்குமுன்னே உலகத்திற் சஞ்சரிக்கிற்
 சென்றுசென்று மீளுகிற களையைத்தானும்
 சீறாமலேற்றுசிவ ஞானந்தானே.

17

ஞானரிஷி போதனென்று பேருபெற்றே
 னாதாக்கள் செப்பிமெச்ச நான்தானையா
 மோனமுள்ள சாத்திரங்க ளனேகம்சொன்னேன்
 முத்திபெற்றா ரதனாலே யனேகம்பேர்கள்
 தேனமுர்த முண்டவனே சித்தன்சித்தன்
 சிவயோகி சிவஞான சிவபத்தன்றான்
 மானமென்ன யீனமென்ன ரண்டுமில்லை
 மாசற்ற மனதோற்கு வாய்க்குஞ்சித்தே.

18

சித்தான லேபனத்தைச் சொல்லக்கேளு
 சிறப்பான தாழம்பூத் தாளிசெந்தேன்
 முத்தான கருங்கோழி முட்டைத்தோடு
 மூதண்ட கற்புரஞ் சேர்த்தரைத்து
 கொத்தான லிங்கத்தி லேபித்தேதான்
 குமரிதனைப் புணர்ந்தாக்கா லாசைநீங்காள்
 செத்தாலுங் கூடவே மாள்வாள் பெண்தான்
 செய்ததொரு லேபனத்தின் மகிமைதானே.

19

ஹிங்கக் கட்டு

மகிமைபெற்ற வாதிகளே சொல்லக் கேளீர்
 மற்றொன்றும் பாராமல் துரிசைநீற்றும்
 தகமைபெற்ற துரிசாலே லிங்கக்கட்டித்
 தங்கத்திற் சேர்த்துருக்கிச் செம்புக்கீந்து
 அகிமைபெற்ற செம்பெடுத்து வெள்ளிக்கேற்ற
 ஆறேமுகாணுமப்பா நிலைத்த வேதை
 விகிமைபெற்ற பேருக்கு காண்பதில்லை
 வேதாந்த நந்திகண்டால் வாதுமாமே.

20

ஞான சூத்திரம்

சிங்கி குரு விததை

வாதத்திற் சிங்கிவித்தைச் சொல்லக்கேளு
மகத்தான பொதிகைரிஷி வயித்தியநூறில்
நீத்தார் சொல்லிவைத்தார் உலகோர்க்காக
நேர்நின்ற கொங்கணவன் சரக்குவைப்பில்
கோதத்த பூமியென்றும் நிமிளையென்றுங்
குணமான கணராஜ நாதமென்றும்
போதத்தில் முப்பேருமிட்டு நன்றாய்ப்
புதைத்து வைத்தார் போதையினால் புலம்புறேனே. 21

புலம்புகிறேன் பொதிகை ரிஷிவாக்கினாலே
போகரிஷி வென்றழைத்தாள் சிவகாமித்தாய்
சிலம்புகொஞ்சும் பூம்பதத்தாள் சிவகாமித்தாய்
தெய்வமென்று போற்றிசெய்த கீர்த்தியாலே
நிலம்புகமுஞ் சித்தர்வர்க்கம் பெரியோருக்கு
நிஜமாகச் சொல்லுகிறேனென வாய்க்கேழ்க்க
நலம்பொருதும் பலதயிலஞ் சிங்கியல்ல
நாட்டமா யுருக்கிழிப்ப் பாய்ந்ததாதே. 22

தாதப்பா பலமொன்று சம்பழந்தானெட்டு
சாறான பழமென்ன சம்பழந்தான்
ஓதப்பா பீங்கானில் கலக்கிவைப்பா
யோரேழு நாள்ரவியி லுறவாய்நீறி
ஏதப்பா மேலே பாலடைபோலாகு
மிதமாகச் சாறுவற்றி லுற்றிவைப்பாய்
போதப்பா மேற்படர்ந்து நீறிக்கட்டும்
புகழாக நீறினதையுலர்த்தி வாங்கே. 23

வாங்கியிதிற் சேர்க்குகின்ற மருந்துகேளு
வளமான சீனமொன்று வெள்ளையொன்று
ஓங்கியதோர் வீரமென்ற கௌரியொன்று
உற்ற ரவிநாதமென்ற பூரமொன்று
தூங்காதே சாரமென்ற சாரமொன்று
துடியாகச் சொன்னதிந்த நாலும்நாலும்
பாங்குடனே துரிசையென்ன சரக்கோர்க்காக
பால்போலே நீறினது பலந்தானொன்றே. 24

ஒன்றான நீறதுவும் பூமிபூமி
யுற்றவெள்ளை யானதுவே தண்ணீர் தண்ணீர்
நன்றான பூரமதே யங்கியங்கி
நலமான கவுரியது வாய்வு

போகர்

குன்றாக நவசாரமாகா சந்தான்

கூடியொன்றாய்க் கலந்து பஞ்சபூதமாச்சு
மூன்றாதி யிதனாலுஞ் சென்றபோதே
மூவுலகுஞ் சொர்னமயமாயிப் போச்சே.

25

போச்சப்பா தரித்திர பீடையெல்லாம்

புகழ்குத ராஜனுமோ கைக்குள்ளாச்சு
நீச்சப்பா போலிருந்த வாதவேலை
நிலைத்துதித்ததக் குருவாலே நிஜமாய்ச்சென்னேன்
பாச்சப்பா சட்டிக்குள் சீலைசெய்து
பரிவாஃ வருசாம மெடுத்தெரிப்பாய்
பேச்சப்பா பேசிவிட்டால் பொன்னுண்டாமோ
பேய்ப்பிள்ளை யிக்குருவைப் பேணிவையே.

26

வைத்தெடுத்த குருதன்னைப் பத்திரஞ்செய்

வளமான குருவதனை வீரம்பூரம்
புத்தியுடன் முழுகிட்டு மத்தித்தேதான்
புகழான துரிசிக்குப் பூசிவாட்ட
சத்தியமாய்த் துருசங்கே நீறிப்போச்சு
தாரணியி லிதைவிட்டால் தங்கமாமோ
எத்தனைதான் துருசவித்தை சொன்னாலுந்தா
னிகத்திலுள்ளோர் புத்தியெல்லா மிருட்டுவீடே.

27

இருட்டான வீட்டுக்கு ஞானதீப

மேற்றினால் தெரியுமையா யிரண்டு கண்ணும்
அருட்டானே யுருவான மனதுமொன்றாய்
ஆக்கினையில் நடுச்சாமம் அறிந்துபாரு
திருட்டான இருட்டெல்லா மருண்டுபோச்சு
சிவக்கியானத் தீபமெல்லாந் தோன்றலாச்சு
மருட்டான புத்தியெல்லா மருண்டுபோச்சு
வாதமென்ற துரிசவித்தை யாடலாமே.

28

ஆமப்பா இப்படியே கெந்திகூட்டி

ஐங்குகையில் வைத்தோட்டி லுதினாக்கால்
வேமப்பா நாளும்பூ நீற்றினாலே
விடுபட்ட மதயானை வீறிட்டுச்சாம்
ஓமப்பா யானையென்ற ரசத்தினாலே
யுயர்ந்தவரை கண்டார்கள் சித்தரெல்லாம்
நாமப்பா சொன்னது போல் சித்தரெல்லாம்
நாட்டினார் சூதவித்தை கோடிதானே.

29

ஞான சூத்திரம்

கோடியென்றால் துகையாச்சு துகைமட்டில்லை

கொடிதான கெந்திகட்டுஞ் குதத்தாட்டு

வாடியே மயங்காதே துரிசிவெள்ளை

வைத்தவர்க்குக் குறையுண்டோ வாதஞானம்

தேடியே திரியாதே முன்னாலந்த

செய்குருவை சாரத்துக் கப்பியுது

ஆடியே வந்துநின்ற சாரராசன்

அடிவணங்கிச் சொன்னபடி கேட்பான்றானே.

30

சவர்க்காரச் சன்னம்

தானென்ற சாரநீ ரதிகமெத்த

சதாகோடி வெகுகோடி தாண்டியேறும்

ஊனென்ற தேகமது வச்சிரதேகம்

யுகமென்றால் கணக்கில்லை சிங்கியாலே

மானென்ற சவுக்கார சுன்னத்தாலே

வழலைக்கப்பி வானிரவி கண்டாக்காலொக்கும்

தேனென்ற சவர்க்கார சுன்னத்தாலே

செகமெல்லாஞ் சித்தர்கள் சிறந்தவாறே.

31

வாரான கெந்திகட்டி பிடித்தகுதம்

மைந்தனே தங்கத்தோடணைத்துக் கொண்டு

சீறாத நாதமிட்டு கெந்தியிட்டுச்

செந்தூரஞ் செய்தாக்கால் ஜெகமெலாம்பொன்

கூறாத திரிலோகம் நீறிப்போகுங்

கோடிவித்தை செம்புவெள்ளி தானுநீற்றால்

தேறாத பேருக்கு ஞானமேது

செகமேது பரமேது செனிப்புகானே.

32

காணப்பா கலியுகத்தி லிருந்தவித்தை

காட்டாம லடக்கினார் சித்தரெல்லாம்

சேணப்பா கொங்கணவர் உபாயமாகச்

செப்பினார் மகத்தான கருணைமூர்த்தி

தோணப்பா வென்றாலுந் தோணாதப்பா

தொண்டுசெய்தாற் கண்டுகொள்ளுஞ் சித்தனைத்தும்

பூணப்பா சித்தரெல்லாம் கைக்குள்ளாகப்

பொற்சடையோ னாட்டியதைப் புகழ்ந்துபாரே.

33

துரிசுவித்தை

பாரப்பா துரிசையிலே வித்தைசொல்வேன்

பருவங்கச் சுன்னத்தால் நீறுநீற்றி

சீரப்பா ரசஞ்சாகுங் கோடிவித்தை

சிறப்பான வெடியுப்பால் சாங்கட்டி

நேரப்பா சாரத்தால் துரிசுகட்டி
 நிலையான ஐங்குகை யிலுதச்சன்னம்
 காரப்பா யிதனாலே தொந்தங்கோடி
 கருநாபி தன்னாலே துரிசுநீற்றே.

34

கருநாபியால் துரிசுவிவள்ளை

நீறான துரிசாலே சூதங்கட்டும்
 நிலையான மத்தங்காய்க் குள்ளேசாகும்
 பேறான சூதத்திற் குடோரிவித்தை
 பின்னுமொரு கட்டுவகை சொல்லக்கேளு
 வாறான வைப்புத்தான் வராகன்பத்து
 வளமான அயக்கரண்டி தனில்பரப்பி
 தூறான துரிசுதான் வராகன்ரண்டு
 துட்டுபோல் வந்ததனைக் குளித்துக்கொள்ளே.

35

குளித்ததிலே சுத்தித்த சூதம்நாலு
 கூட்டிவிடு மறுபடியுந் துரிசுதாவி
 யளித்ததிலே யுப்புத்தூள் மேல்குவித்து
 யருகிலேசுத்தி நன்றாய்ச்சிறுநீர் விட்டுத்
 தெளித்து நன்றாய்சிறுதீயாய்ச் சாமமுட்டித்
 தீயெரியு மடுப்பின்மேல் கரண்டிவைத்து
 களித்துநன்றாய்க் காய்ச்சிவிடச் சூதங்கட்டுங்
 கனமாக யுருட்டியதைப் போடக்கேளே.

36

கேளப்பா வுத்தமாந் தாளிச்சாற்றில்
 கிடந்தொரு நாளானபின்பு மத்தங்காய்க்குள்
 நீளப்பா அவிப்புடமாய்ப் போடுபோடு
 நிலைக்குமட்டு நூறுபுடம் நினைவாயப்பா
 தாளப்பா லகிரிகொண்டே யிருக்கிக்கட்டும்
 தயவாக வாயிலிட லகிரியேறும்
 மூளப்பா நிருவிகற்பச் சமாதிமூட்டும்
 முன்னேது பின்னேது முத்தியாமே.

37

முத்திபெற வேணுமென்பா ருலகத்தோர்கள்
 முத்தியல்லோ சேர்ந்தவிடங் காணார்காணார்
 சத்தியென்ற சத்திதா னாதிசத்தி
 தருவான பின்கலைத்தா னாதித்தன்தீ
 சுத்தியாய் நடுநின்ற அக்கினித்தீ
 சுடர்முன்று மொன்றானால் அதுதான்முத்தி
 பத்தியுட னிருந்தோர்க்கு யிதுவேமுத்தி
 டதறான பேர்களுக்கு வேறுதானே.

38

ஞான சூத்திரம்

வேறென்றே நினையாம லிடையில்வாங்கி
 விதமான சுழிமுனையிற் கும்பஞ்செய்து
 கூறென்றே பின்கலையில் ரேசகஞ்செய்
 குருமுனிதான் சொன்னபடி யுள்ளேதாக்கு
 வாறென்ற ஞாயிறுதான் திங்களுண்டு
 மதியமிர்த மக்கினியால் வழியலாச்சு
 வேறென்ற நோய்களெல்லாம் நீறாய்ப்போச்சு
 வேதாந்த தேகமது சுத்தியாச்சே.

39

சித்துவகை லட்சியம்

சித்திக்க வேணுமென்றால் வகையைக்கேளு
 திடசித்தமாக நின்று தெளியச்சொல்வோம்
 பத்தித்த சந்திரனிற் பூரகஞ்செய்
 பரிவான சூரியனில் ரேசகஞ்செய்
 சத்திக்கு மக்கினியில் கும்பியென்ன
 சாற்றினேன் லட்சியத்தை சார்ந்துகேளு
 உத்திக்க சந்திரகலைசோட சந்தான்
 உற்றதொரு சூரியகலை பன்னிரண்டே.
 பன்னிரண்டும் பதினாறு மிருபத்தெட்டும்
 பருவமுட னிதுவெல்லா மங்கியாட்ட
 உன்னுதெனப் பதினாறில் வாங்குவாங்கு
 உண்மையுடன் பன்னிரண்டின் உள்ளேரேசி
 வன்னிநின்ற யிடமதுவே சூரியன்வாழ்க்கை
 மகத்தாக ரண்டிட மறிந்தோன்போக
 கன்னநின்ற பரத்தினடி பதினாறப்பா
 காலடிதான் பன்னிரண்டு கனிந்துபாரே.

40

41

பாரப்பா பதினாறில் பையவாங்கிப்
 பதறாமல் பன்னிரண்டில் நிறுத்திலுது
 நேரப்பா புரியஷ்ட மிடுக்கிப்போச்சு
 நேரான கொம்பிரண்டின் பாய்ச்சல்போச்சு
 ஆரப்பா வெளியாக வாசியெல்லாம்
 அருந்தவசு செய்தவர்க்கு லபிக்குமையா
 சீரப்பா சாதகமே செய்யும்போது
 சிந்தைதனை ரண்டிதழி னடுவேவையே.

42

வைக்கவே சதாசிவனார் கிருபையாலே
 மணித்தியி னொளிகண்டு பொருந்தினாக்கால்
 மெய்க்கவே நால்வாசி யெழும்பாதப்பா
 மெய்தானே சிவனாச்சு சிவன்வேறில்லை

கைக்குள்ளே வெண்ணைவைத்து சீமையெங்குங்
கருதியே நெய்க்கலைந்த கதைதானென்ன
பொய்க்குள்ளே நிஜமுண்டோ அலைந்தால்மோட்சம்
பொருந்தாது பொருந்தாது பொய்யைநீங்கே.

43

உயிர்நிலைக்கமதியமுர்தம்

நீங்குவது துற்சனரை நீங்கவேணும்
நெறியுள்ள புருஷர்களைச் சேர்க்கவேணும்
ஓங்குவது மனமுள்ளே யோங்கவேணும்
முயிர்நிலைக்க மதியமுர்த முண்ணவேணும்
தேங்குவது மெஞ்ஞானப் போதத்துள்ளே
செனனமில்லை மரணமில்லை தெளிந்துபாரு
பாங்குவது மதியமுர்த முண்ணுண்ணென்று
பாடுகிறார் நாதாக்கள் பண்பாய்த்தானே.

44

லட்சியம்

பண்பாகப் பாடுகிறேன் லட்சியத்தைப்
பார்த்திருக்கச் சிரசிருந்து தண்ணீர்போலே
நண்பாக மதியமுர்தமிறங்கு மென்று
நம்பிக்கொண்டிருப்பார்கள் வருமோ சொல்லு
கும்பமுனி சாஸ்திரத்திற் சொன்னமார்க்கங்
குறிப்பான நாக்கைமேல் நோக்கிக்கொள்வாய்
விம்பமதி வழியாகப் பன்னிரண்டை
விபரமுடன் கொள்வதுவே திங்கட்பாலே.

45

பாலுண்ண வழிசொல்வேன் வழியிருக்கும்
பதினாறில் தந்திரமாய்க் கொண்டுக்கொண்டு
காலுண்ணும்பன்னிரண்டி லிருத்தியுது
கழியாது சந்திரனும் தேய்ந்தானப்பா
நாலுண்ணும் ரவியவன் நிறந்தானென்றே
நஞ்சுண்ட சிவன்காலால் வுதையேபட்டு
மாலுண்ணும் மார்க்கண்டன் றம்பமாச்சு
வருஷமது கணக்கில்லை காயவாழ்வே.

46

கடுங்காரசன்ன செயநீர்

வாழவே இன்னமொரு மார்க்கஞ் சொல்வோ
மகத்தான கடுங்காரசுகன்னம் நோய்
தாழவே யம்மியிலே நன்றாயாட்டி
நண்ணில் கதைத்து வைக்கத் தெளிந்துபோகும்

ஞான சூத்திரம்

சூழவே தெளிவிருத்துக் காய்ச்சவுப்பாம்
சுகமான வுப்பதனை செயநீராக்கி
வீழவே பீங்கானில் செயநீர்விட்டு
விந்தையுட துரிசதனை யுடைத்துப்போடே

47

துரிசுவெள்ளை சமாதிப்புடம்

போடப்பா மேல்பீங்கான் கொண்டுமுடிப்
புதையவாய்ச் சீலைசெய்து புடத்தைப்போடு
நீடப்பா துவாதசமாந் தினங்கடந்து
நேராக வெடுத்துப்பார் பசுமை நின்றால்
கூடப்பா முன்னீரை யெடுத்துப்போட்டு
குணமான செயநீரை பின்னும் வார்த்து
சாடப்பா முன்போலப் புதைத்தெடுத்தால்
சங்குபோல் வெழுத்ததெல்லாங் கட்டிப்போச்சே

48

துரிசு சுன்னம்

கட்டினதோர் துரிசுவெள்ளை தனையுலர்த்திக்
கனமான புழுகோடு பூரஞ்சேர்த்து
திட்டமுட னரைத்திடவே சுன்னமாகும்
திடமாகக் கடுங்கார மேற்றக்கேளு
இட்டமுடன் ரசயோக தீட்சைக்குள்ளே
யிதமாகத் திருமூலர் பாடிவைத்தார்
தொட்டபடி யப்படியே காரமேற்றித்
தொழிலனந்த நூற்படியே செய்குவாயே.

49

வாயப்பா பேசாதே துருசுசுன்னம்
மகத்தான ரிஷியாலு முனிவராலும்
தூயப்பா சித்திபெற்ற சித்தராலுஞ்
சொற்பெரிய வேதைகண்ட வாதியாலும்
நேயப்பா லுண்டமதி யோகியாலும்
நிகழ்த்திடவே போகாது துரிசுசுன்னம்
பாயப்பா பூரணத்தில் வாங்கியந்தப்
பனிரண்டிற் சேர்ந்தோற்குப் பலிக்குந்தானே.

50

பலித்ததென்று வெளிவிட்டால் தலைதெரிக்கும்
பச்சையில்லாச் சுன்னமிது பாருபாரு
சுனித்திருந்து சோம்பிவிட்ட ஸாகாதப்பா
சாத்திரத்தை நம்பிக்கொண்டாய்ந்துபாரு

கெலித்ததோ ரொலிப்பை யெல்லாம் நன்றாய்ப்பார்த்து
கிருபையுடன் செய்தாக்கால் சுன்னமாகும்
நலித்திடுவாய் வெளிவிட்டால் சாபத்தாலே
ராச்சியத்தில் விண்ணிட்யால் நசிப்பாய்நீயே.

51

நசியாம லேறவே யிந்தநீற்றே
நவிலாதே நவிலாதே புத்திசொன்னேன்
பசியாம லிருக்கவென்றால் துரிசுகன்னம்
பண்புடனே வைத்திடுவாய் பசுமையில்லை
உசிதமுடன் முன்சொன்ன துரிசையெல்லாம்
ஓகோகோ பசித்ததென் றெரிந்திடாதே
சசிபோல வெளுத்ததெல்லாம் சுன்னஞ்சுன்னம்
தனிப்பச்சை யிருந்தாக்கால் குருவைப்பாரே.

52

குருவான துரிசாலே சூதங்கட்டும்
குறிப்பறிந்து சுத்திகொண்டு வாதம்பார்க்குங்
கருவாளி காணாக்கா லேதுக்குமாகுங்
கருவறியா மாட்டுக்கும் சூதமொன்றே
திருவானுந் துரிசுகண்ட வாதிபங்கில்
சிவன்சொன்னபடிதானே சொன்னேனப்பா
மருவீசும் ரசயோக தீட்சைக்குள்ளே
வைத்தெடுத்துத் துரிசுவெள்ளை வாய்க்குமென்றே.

53

வாய்த்தாக்கால் வாதமடந் திறந்துபோச்சு
வறுமையென்ற கலியெல்லா மகன்றுபோச்சு
காய்த்தொரு மனமதுவும் நிலைக்கலாச்சு
கனதுரிசுக் கட்டுமணி சூதத்தாலே
ஏய்த்தாக்கா லொன்றுமில்லை மூலமுர்த்தி
எளிதாகச் சொல்லவில்லை கருவாய்ச்சொன்னார்
சேய்தாக்கால் பார்த்திருந்து சுன்னஞ்செய்து
செப்பினேன் சிவனானை திண்ணந்தானே

54

சிங்கி

திண்ணமுள்ள சிங்கிவித்தை துரிசுவித்தை
தெரியுமுன்னே மாட்டிவைத்த கருவைக்கேளு
வெண்ணமுள்ள சிங்கிதனை யெரிக்கவென்றால்
விதமாகி கடுங்காரத் துடனேயப்பா
சுன்னமுள்ள கடுங்கார வெள்ளைச் சுன்னம்
சுளுவான கடுங்கார மென்னகாரம்
வண்ணமுள்ள காரமெத்த வேற்றினாக்கால்
வாதத்துக் காதமிது வழலைநேரே.

55

ஞான சூத்திரம்

நேரென்று சொன்னதெல்லாஞ் சரிதான்பாரு
நினைவுகெட்ட மூடருக்குத் தோணாதப்பா
பாரென்று சொன்னபடி பார்க்கும்புத்தி

பண்போர்க்குக் கைக்கனிபோல் தோன்றுந்தோன்றும்
சேரென்றுஞ் சித்தருட திறத்தைச்சொன்னோம்
தெரியாட்டால் ஜெகத்தார்போல் திரியல்நன்று
போரென்று பிரியாதே தண்மையாகப்
பூவுலகில் சஞ்சரிப்பாய் புத்திதானே.

56

புத்தியாய் சஞ்சரிக்க வித்தைகேளு
புனிதமுட னுறங்கையிலு நடக்கும்போது
முத்தியுடன் சாயாம லிருக்கும்போது
முன்னைவருஞ் சரங்களை விடாமலேற்றும்
சத்தியென்ற பூரணந்தான் வாங்கிவாங்கி
சாகாம லிருத்திவைக்கு மிரவிவீடு
முத்திபெற வட்டாங்க மப்பியாசிப்பாய்
முழுதுமே யட்டாங்க முரைத்திடாயே

57

உரைத்தபின்பு பிராணாய மூணிச்செய்வாய்
உரைத்ததிலே அஞ்சுவிதம் உண்டாமப்பா
நிரைத்ததிருப் பூரகமாங் கும்பம்நாலு
நேரான ரேசகந்தா னொன்றுமூன்று
குரைத்திடா ரவிபீச்சுங்கூட்டிச் செய்வாய்க்
குறையாமற் பழகியபின் நிற்பீசத்தில்
கரைத்துமன சாதனஞ்செய்ய கண்டவீதி
காணலாம் பூணலாங் கதியுண்டாமே.

58

மூலாதாரம்

கதிபெறவே ஆதார மேற்க்கேளு
கணேசகுரு மூலவட்ட மறிந்துபாரு
துதியிதழோநாலுண்டு அதற்குள்ளாக
குலியென்ற வல்லபை கணேசன்கூட
மதியென்றும் நந்தியென வாழ்ந்திருந்தார்
வான்கோழி முட்டையைப்போல் வாசிரண்டு
பதியொன்றி நடனமிடுங் குறியைக்கண்டு
பாரின்கீழ் கணபதியைப் பணிந்திடாயே.

59

பாரின்கீழ் - சுவாதிட்டானம்

பணியவே பூமியென்ற சுவாதிட்டானம்
பார்க்கையிலே நாற்கோண மிதழாறானார்
துணியவே சிவகாமி நடனமிட்டசோதி
சரஸ்பதியோடும் பரம்மன் கூடி

பிராகர்

அணியவே நந்தியென வாழ்ந்தாரங்கே
 அரியகருப் பிரணவமேல் நகாரத்தேடு
 தணியவே யிகாரமொன்றாய் நந்திபாகந்
 தானிருந்தார் தியானித்து மேலேபாரே.

60

மணிபூரகம் - அனாகதம்

மேல்பிறைபோல் மணிபூரகத்திற் பத்து
 மின்னு மிதழ்நடுவேயு மகாரமாகும்
 மால்பதி லட்சுமியும் நந்திபோலே
 வாழ்ந்திருந்தார் தியானித்த தனாகதந்தான்
 நூல்பதியாய் முக்கோண மிதழீராறு
 நோக்குகின்ற சிகாரமும் சிங்காரந்தான்
 பால்பதியும் ருத்திரியும் ருத்திரன்கூடப்
 பதினாண்டார் நந்தியெனத் தியானஞ்செய்யே.

61

விசுத்தி

செய்யவே விசுத்திரிய கோணந்தன்னில்
 திகழுமிதழ் பதினாறு நடுவகாரம்
 தையலென்ற ஸ்ரீங்கார மிரண்டுங்கூடிச்
 சார்வாக நந்தியென வாழ்ந்தார்பாரு
 உய்யவே தியானித்து மேல்வட்டத்தி
 லுற்றவித ழாரிரண்டில் பத்தும்சவ்வும்
 மையலுறக் கூடிநின்றார் நந்தியன்றுவந்தனை
 செய்யப்பூத மனையிதாமே.

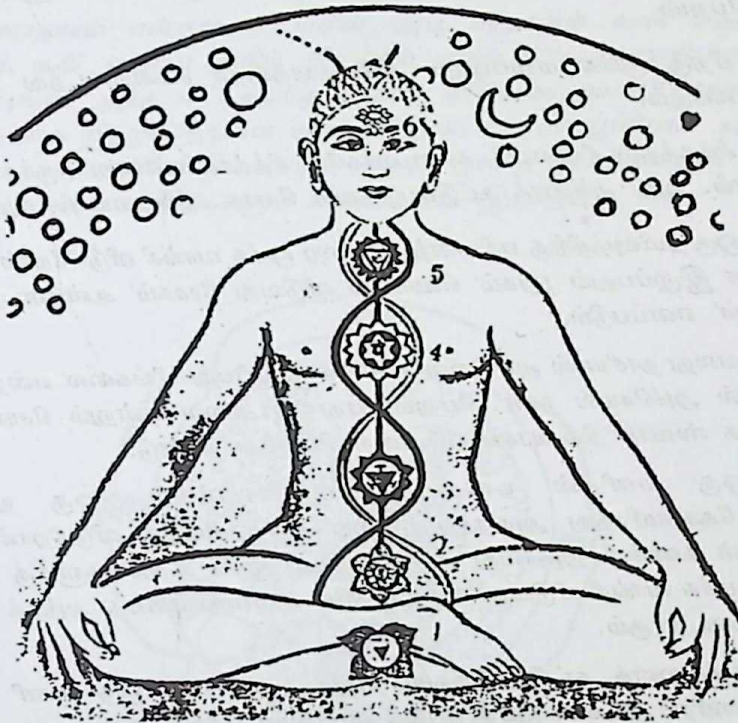
62

மனையான லலாட விழிக்குறிப்பதாக
 வைத்திருப்பாய் மனந்தன்னைக் கண்டசித்து
 சுனையான மதியமிர்த லகிரிகொண்டு
 சுயம்ப்ரகாசத் தீபந் துலங்குமப்பா
 முனையான மூக்குநடு யிருக்கத்தீப
 முன்போலத் தோணுமங்கே மோட்சமையா
 நினையாம லிருந்தாக்கா லொன்றுமில்லை
 நினைத்துப்பா ரனைத்துமங்கே நேருங்காணே.

63

ஞான சூத்திரம்

ஹ்ரு ஜோதாரங்கள்

1. மூலாதாரம் 2. சுவாதிஷ்டானம் 3. மணிபூரகம் 4. அநாகதம் 5. விசுத்தம்
6. ஆக்ஞாசக்சரம் 7. சஹஸ்ராரம்.

கலை 6 மணி முதல் 6-40 வரை அநுநுறு முச்சுக்கள் மூலாதாரத்திலும்
6-40 முதல் பகல் 1-20 வரை ஆறாயிரம் முச்சுக்கள் சுவாதிஷ்டானத்திலும்
பகல் 1-20 முதல் இரவு 8 மணி வரை ஆறாயிரம் முச்சுக்கள் மணி
பூரகத்திலும்.

இரவு 8 மணி முதல் இரவு 2-40 மணி வரை ஆறாயிரம் முச்சுக்கள்
அநாகத்திலும்.

இரவு மணி 2-40 முதல் 3-45 வரை ஆயிரம் முச்சுக்கள் விசுத்தி
ஸ்தானத்திலும்

இரவு மணி 3-45 முதல் 4-53 வரை ஆயிரம் முச்சுக்கள்
ஆக்ஞாசககத்திலும்

ப'றகு 4-5 முதல் 6 மணி வரை ஆயிரம் முச்சுக்கள் சஹஸ்ராரத்திலும் நடைபெறும்.

பிறகு முச்சு மறுபடியும் மூலாதாரத்தைச் சென்றடைந்து அங்கிருந்து ஆரம்பமாகும்.

சித்தத்தில் சிவனைக் கண்டவர்களே சித்தர்கள் என்று கூடுக்கமாகக் கூறி விடலாம். அது முச்சைக் கட்டுப்படுத்தும் யோக சாதனையால் ஏற்படுகின்றது.

ஒரு நிமிஷத்திற்கு பதினைந்து முறை முச்சு வாங்கி விடுகிறோம். முச்சினை உள்ளே இழுப்பதும் பூரகம்' வெளியே விடுவது ரேசகம்' உள்ளே நிறுத்துவது கும்பகம்' எனப்படும்.

வலது நாசியால் முச்சினை உள்ளே இழுப்பது 'பிங்கலை' என்றும் இடது நாசியால் அச்சியல் நடை பெறும்போது 'இடகலை' என்றும் சொல்கின்றனர். இதற்கே ஸ்வாச 'நிஸ்வாசங்கள்' என்ற பெயரும் உண்டு.

ஒரு மனிதன் தனது ஆயுட் காலத்தில் -ஒரு நாளைக்கு இருபத்தோராயிரத்து அறுநூறு முறை முச்சு வாங்கி விடுகிறான் என்பது சித்தர்கள் கணக்கு. அதாவது மனிதனுடைய முச்சு உறுப்புகளுக்கு அத்தனை முறை முச்சு வாங்கி விடுவதற்கான சக்தியே உள்ளது என்பது அந்தக் கணக்கின் அடிப்படையாகும்.

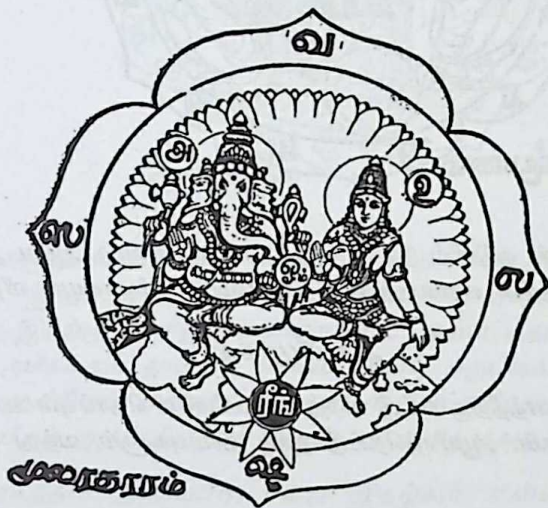
முச்சினைக் கட்டுப்படுத்தும் போது, அதாவது ஒரு மணி நேரத்தில் தொள்ளாயிரம் தடவை முச்சு வாங்கி விடுபவன் தொன்னூறு தடவை மட்டுமே முச்சினை வாங்கி விடுவதாக வைத்துக் கொண்டால், அவன் தனது ஒரு மணி நேர வாழ்க்கையை பத்து மணி நேர அளவிற்கு நீட்டிக் கொள்ளலாம், அதாவது அவனது ஆயுட் காலம் முச்சுப் பயிற்சி தொடங்கிய காலத்திலிருந்து பத்து வருஷம் தான் உள்ளது என்று வைத்துக் கொண்டால் அதனை நூறு வருஷமாக நீட்டித்துக் கொள்ளலாம் கேட்பதற்கு இந்த விஷயம் புதிர் போலவும், புரியாததாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் சித்தர்கள் நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகள் வாழ்ந்திருந்தார்கள் என்ற உண்மையை உணர்ந்து சிந்திக்கும் பொழுது தெளிவாகப் புலப்படும். இதனை இத்துடன் நிறுத்திக் கொள்வோம்.

கவாசப் பயிற்சியின் இலட்சியம் முச்சை உடம்பின் அடிஸ்தானமான மூலாதாரத்தில் இருந்து படிப்படியாக உயரச் செய்து உச்சி ஸ்தானமான சிரசிற்கு ஏற்றுவது ஆகும். யோகப் பயிற்சியின் மூலம் முச்சு சிரசினை எட்டும் பொழுது உச்சியில் இருந்து அமுதப் பால் வடியும் என்று சித்தர்கள் கூறியுள்ளனர்.

மூலஸ்தானத்திலிருந்து படிப்படியாக ஆறு ஆதாரங்களையும் அதற்குப்பால் பரவெளியான சகஸ்ராரத்தையும் முச்சு சென்று அடைய வேண்டும் என்று கூறி உள்ளனர்.

மூலாதாரம்

மூலாதாரம் என்பது உடம்பின் அடி ஸ்தானம் கால் எலும்புகள் இரண்டும், கதிர் எலும்பு கூடும் இடத்தில் குண்டலி வடிவமாய் அதாவது, வட்ட வடிவாய் அந்த வட்டத்திற்கு நடுவில் திரிகோணமும், திரிகோணத்திற்கு நடுவில் நான்கு இதழ்களுமுள்ள மலர் போலும், கடப்பம் பூப்போல் அமைந்து இருக்கும். பூவின் நடுவே ஓங்காரமும் அதற்கு நான்கு பக்கங்களிலும் வ ஸ ச ஷ என்ற நான்கு எழுத்துக்களும் கொண்டதாக இருக்கும்

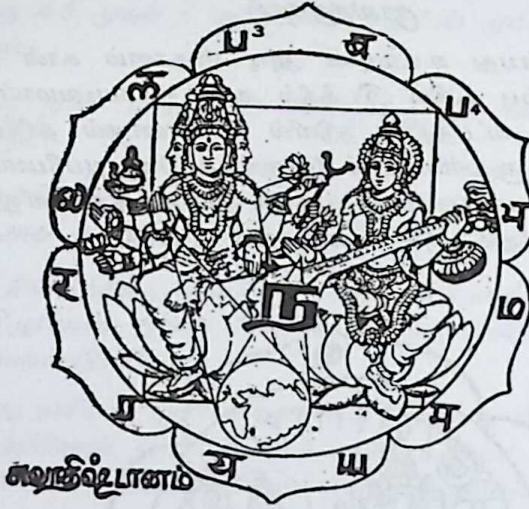

ஓங்காரத்திற்கு நடுவில் மூல முதற்காரணமான விநாயகர் வல்லபை சக்தியுடன் வீற்றிருப்பார்.மாணிக்கம் போன்ற பிரகாசமுடைய ஸ்தானம் அது.

ஆதாரங்களில் முதலாவதற்கு விநாயகர் அதிகாரம் பெற்றிருப்பதால்தானோ என்னவோ முதலில் விநாயகரைத் தொழுதே எல்லாக் காரியங்களையும் தொடங்க வேண்டும் என்று நமது முன்னோர் விதித்திருக்கின்றனர்.

சுவாதிஷ்டானம்

மூலாதாரத்திற்கு இரண்டு விற்கடை மேலே நெருப்பைப் போன்ற பிரகாசத்துடன் ஆறு இதழ் கொண்ட கமலமாக விளங்குவது சுவாதிஷ்டானம். நூற் சதுரமாகவும் சதுரத்தின் நடுவே ஆறு இதழ்கள் உள்ள மலர் வட்டமும் அதன் மத்தியிலே லிங்க பீடமும், வீணைத் தண்டின் அடிப்பாகமுமாக

பிரகாசிக்கும். அதன் நடுவில் நகர எழுத்தும் சுற்றிலும் ஆறு அட்சரங்களும் காணப்படும் நகரத்தின் மையத்தில் பிரம்மாவும், சரஸ்வதியும் வீற்றிருப்பார்கள்.

மணிபூரகம்

கவாதிஷ்டானத்திற்கு எட்டு விறற் கடைமேலே தொப்புள் உள்ள இடத்தில் உள்ளது மணிபூரகம். ஆயிரத்தெட்டு நாடி நரம்புகளும் வந்து சேரும் இடம்.

அதாவது நாடிகளுக்கெல்லாம் வேர் போன்றது. இதனை 'உந்திக் கமலம்' என்றும் சொல்வார்கள் இது அப்பு ஸ்தானமாகவும், பிளவுபட்டரத்தினம் போல் பிரகாசிப்பதால் இதற்கு மணியூரகம் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது மணியூரகம் என்ற பெட்டிற்குள், ழச்சுக்குத் தாயான பெரும் பாம்பு சுருட்டிக் கொண்டு படுத்து இருக்கிறது. அதன்மேல் மகாவிஷ்ணுவும், மகாலட்சுமியும் இணை பிரியாது ஈருடலும் ஒருயிரும் ஆகத் திகழ்கின்றார்கள் என்று சித்தர்கள் வர்ணிக்கின்றார்கள்.

மணியூரகத்தின் அமைப்பு, பத்து இதழ்கள் உள்ள தாமரை போல் வட்டமானது.

வாயுஸ்தானமாக அநாகதம், மண்பூரகத்திற்கு பத்து விற்க்கடை மேலே உதய சூரியனைப் போன்ற பிரகாசத்தோடு, இருதய ஸ்தானமாக விளங்குகின்றது. கழுத்திலிருந்து தொங்கும் மாஸையில் கட்டப்பட்ட தாமரை போன்று தலை கீழாகத் தொங்கும் இந்தக் கமலத்தின் மத்தியில் ஜோதி சொருபமான ருத்திரர் ருத்ரியோடு வீற்றிருக்கின்றார்.

பன்னிரண்டு இதழ்களையுடைய தாமரையும் அதன் மத்தியில் சிகாரமும்
கொண்டது இந்த ஸ்தானம்.

வினாக்கள்

அநாகத்திற்கு மேலே, நெஞ்சுக் குழியில் ஆத்மஸ்தானமாக, விளங்குவது
விசுத்தம் ஆகும். ஜீவன் இவ்விடத்தில் இறந்து கொண்டு வலது நாசியையும்,
இடது நாசியையும், சுளந்த எண்கன்ற நாடியையும், சுவாசம் நாடபெறும்படியாகச்

செய்கிறது. ஆறு கோணம் உள்ள சக்கரமாய் அதன் நடுவில் பதினாறு இதழ்கள் உள்ள கமலவட்டமாய் இருக்கும் இந்த ஸ்தானத்தின் நடுவே வகாரம் நிற்கின்றது. வகாரத்தின் நடுவில் மகேஸ்வரனும், மகேஸ்வரியும் வீற்றிருப்பார்கள்.

ஆக்டூர் சக்கரம்

விக்ந்தத்திற்கு மேலே நெற்றிப் பொட்டில் அதாவது, இரண்டு புருவங்களுக்கும் மையத்தில் அமைந்துள்ளது மூன்று இதழ்கள் உள்ள

கமலத்தின் நடுவே யகாரம் விளங்க, அதன் நடுவே சதாசிவமும் மனோன்மணித் தாயும் வீற்றிருப்பார்கள்.

சகஸ்ராரம்

ஆறு ஆதாரங்களையும் கடந்து, அப்பால் ஆயிரம் இதழ்களையுடைய கமலமாய் பிந்து ஸ்தானமாய் விளங்குவது சகஸ்ராரம் ஆகும்.

வாசி யோகத்தினால் குண்டலியிலிருந்து முச்சீனைத் தட்டியிழுப்பி ஒவ்வொரு ஆதாரமாகக் கொண்டு வந்து நிறுத்தி சகஸ்ராரத்தில் சேர்க்கும் பொழுது பரமசிவனையும், பராசக்தியையும் ஒன்று சேர்ப்பதாக பாவிக்க வேண்டும்.

பாவிக்கட்டு

நேராத பாவிக்கட்டு மோட்சமேது
 நெறியேது குறியேது நேமமேது
 பாராத உலுத்தருக்குத் தவமுமேது
 பகலேது இரவேது பாழாமெல்லா
 தீராத வஞ்சகர்க்கு சொர்க்கமேது
 சித்தர்பதம் பணியார்க்கு வாதமேது
 வாராத காலத்தில் வருமோளுனம் :
 வருங்கால மிளநீர்போல் வருங்கண்டாயே.

சூட்சமனை

கண்டத்தில் சூட்சமதை செப்பக்கேளு
 கயிலாசச் செவிநடுவே வட்டமப்பா
 விண்டிடு மயேசன்மனைகண்டது நேத்திரம்
 விருதுபெற்ற வலதுமனை ருத்திரன்னேத்திரம்
 கொண்டதொரு மால்வீடு நாக்காமப்பா
 கோகான விதிவீடு மூக்காமையா
 துண்டமணி நடுவாக யென்கடைக்கீழ்
 தும்பிக்கை மூர்த்தியுட சூட்சந்தானே.

65

தானான தூலத்தா தாரமாமும்
 சாற்றினேன் சூட்சத் தாதாரமாறு
 மானான துவாதசத்தின னந்தஞ்சொல்ல
 வாக்கேது நாக்கேது வழிதானேது
 ஊனான வுடலேது பூதமேது
 உண்மையாய் வாழ்ந்திருக்கும் தெய்வமேது
 கோனான பிரமமென்று கூறலாகுங்
 கூறலென்ன வென்றாக்கால் கூறாவதே.

66

லிங்கசுத்தி

ஏதென்று போகாமல் சாதிலிங்க
 மிதமாக ஒருகட்டியாக வாங்கி
 மாதென்று சுத்திபண்ண வகையைக்கேளு
 வளமானதை வேளை குப்பைமேனி
 போதென்ற மிளகுதக்காளி வஸ்து
 புனிதமாம் பனங்கள்ரு நெருப்பு கையான்
 குதென்ற பழச்சாறு கலசத்தின்பால்
 சுகமான கற்றாழை நீரினோடே.

67

லிங்கக்கட்டு கருத்தயிலம்

நீரான பத்துமே வகைக்குழக்கு
 நேராக சுருக்கிட்டால் சுத்தியாகும்
 சாரோடே இதைக்கட்ட வகையைக்கேளு
 சாரத்தினீருக்குள் சுருக்குப் போட்டு
 போரோடே துரிசுவெள்ளை செம்பருத்தம்
 பூவுக்கு எரிட்டுவைத்துப் பிழிந்துகொண்டு
 வாரோடே நேர்பாகச் சுருக்குத்தாக்கி
 வளமான குண்டுமணி ஊசிநீரே.

68

ஊசிநீர் தன்னோடே யாடிக்கொண்டு
 உரவாம் நவாச்சாரங் கெந்தியுப்பு
 தேசினீருப்பு வெடியுப்புக் காரஞ்
 சித்திரையில் பூசிறுசமனாய்ச் சேர்த்து
 கூசினீர் விட்டாடி மெழுகுபோலக்
 குண்டுமணி ரண்டோடு மெழுகுசேர்த்து
 மாசி நீரில்லாமல் வெயிலுலர்த்தி
 வைத்திடுவாய் வில்லைதனைக் கலசத்துள்ளே.

69

உள்ளாக வைத்ததின் மேலோடுபோட்டு
 உண்மையாய் ஓட்டுக்குச் சீலைசெய்து
 விள்ளாதே தமரிட்டுக் கருவும்போட்டு
 விதமான குழிவெட்டி சாணிக்குள்ளே
 வள்ளவே பீங்கானை பதித்துவைத்து
 வாகாக அதிற்கலசந்தான் பதித்துக்
 கொள்ளவே யெருவிட்டுத் தீயைப்போட்டுக்
 கோழிதின்னு முமிநீரைக் கொண்டுக்கொட்டே.

70

கொட்டியே புடத்தருகிற் சுத்திபண்ணிக்
 கோமயத்தாற் பிள்ளையார் பிடித்துவைத்து
 திட்டமுடனறுகுசிர மீதில் வைத்துத்
 தேங்காயும் பாக்கிலையும் வர்க்கத்தோடு
 இட்டமுடன் பச்சரிசிப் பழங்களெல்லாம்
 இன்பமுட னேபடைத்துத் தீபங்காட்டிக்
 கட்டளையாற் தீபமிட்டுச் சிந்தைகூர்ந்து
 கருணைபெற வுபசாரஞ் செய்துபோற்றே.

71

போற்றியே யீசானி மூலைக்குள்ளே
 பொன்கொடுக்கும் நிர்வாணி புகழ்ந்துமெச்ச
 நாற்றிசையும் பந்தமிட்டு வஸ்துகளொடு
 நலமான சுத்தியது மிகப்படைத்து
 தேற்றியதோர் தூபதீபங்கள் காட்டித்
 திறமாக வுபசாரஞ் செய்துகொண்டு
 ஏற்றியே வாசியந்த கதவின்பூட்டை
 யிடித்தகற்றி குகைவாசல் கார்த்திடாயே.

72

கார்த்திருந்த வாசலே தயிலந்தானுங்
 கனமான பீங்கானி லிறங்கிநிற்கும்
 பார்த்திருந்து தயிலத்தை யெடுத்துக்கொண்டு
 பரிவான லிங்கத்தி லுழக்குத்தாக்கு

கோர்த்திருந்த கண்ணெல்லா மிறுகிக்கட்டுங்

கொடிதான வன்னிகற்ப முறுவதாச்சு

மூர்த்திருந்த தயிலத்தில் சுருக்குத்தாக்க

முன்னாகத் துரிசுவெள்ளை கழஞ்சிகுட்டே.

73

லிங்கத்தில் சேர்க்கிறயினம்

கூட்டுடனே யொருபலமுங் கட்டினின்றால்

குப்பென்று பழுத்திருந்த தங்கந்தன்னில்

மூட்டிடையா யுருக்கியதை யெடுத்துக்கொண்டு

மோகமுடன் சுத்திசெய் தாம்பரத்தில்

நாட்டிடுவாய்ச் செம்பிரண்டு களங்குமொன்றில்

நலமாக கொடுக்கையிலே வாங்கிக்கொள்ளும்

காட்டுகிறேன் வேதையிட வெள்ளிபத்தில்

களங்கென்ற செம்புரண்டு மூன்றுபோடே.

74

போடயிலே ரண்டிட்டால் மாற்றுதானும்

போகாமல் நாலஞ்சு காணுங்காணும்

கூடயிலே மூன்றிட்டால் மாற்றேழெட்டு

குறையாது குறையாது சொர்ணமாகும்

தேடயிலே யிவ்வேதை செகத்திற்கிட்டா

தெரிசித்தால் கயிலாசம் காணியாகும்

வாடயிலே யிதினாலே செலவுசெய்து

வாதசித்து போதசித்து வகையாய்ப்பாரே.

75

பார்க்கையிலே வினைகளுனக் கனேகங்கோடி

பலிக்குமப்பா மூடனுக்குப் பலியா தொன்றும்

சேர்க்கையிலே புத்திகண்டு சீஷர்சேரு

செப்புமுன்னே வாலையுட தீட்சைதன்னை

ஆர்க்கையிலே திடமுற்றால் புவனையோடு

அட்டாங்கத் திரிபுரையின் தீட்சையோது

மார்க்கமாம்சி யாமளையின் தீட்சையோது

வளமாகச் சாமளையின் தீட்சைசெப்பே.

76

4த்தி தீட்சை

செப்பியபின் அம்பிகையின் தீட்சையோது

தெளிவாலே வல்லபையின் தீட்சையோது

ஒப்பியபின் கேசரியின் தீட்சையோது

உம்மிட தீட்சையதின் பிறகுபோது

ஞான சூத்திரம்

கொப்பட்டவே யானந்த தீட்சையோது

குவித்தமன தொன்றானால் மௌனிதீட்சை
இப்படியே கைதீட்சை தன்னைச் சொல்லு
யிதன்பிறகு சிவதீட்சை யிசைக்கிறேனே.

77

இசைக்கிறேன் ருத்திரனின் ரண்டுதீட்சை

இயலான மயேஸ்பரனின் ரண்டுதீட்சை
அசைக்கிறேன் சதாசிவ னிலைந்துதீட்சை
யப்பனே பராபரத்தில் தீட்சையொன்று
திசைக்குள்ளே யிதன்பிறகு மௌனிதீட்சை
செயமான பூரணத்தில் நிற்குஞ்சொல்லு
விசைக்கிறேன் தீட்சையெல்லாங் செப்பவென்றால்
விளம்புகிறேன் கும்பமுனி மச்சன்றானே.

78

மச்சமுனி கொங்கணவர் கவாமிமூலர்

வகையான கயிலாச சபையிலேறி
இச்சையுடன் கர்த்தாவை தெண்டனிட்டு
எளிதாகப் பாடாமல் மறைத்துப்பாட
உச்சிதமாய்க் கிருபைசெய்யு மென்றுகேட்க
உத்தரவு தந்தபின்பு பாடினார்கள்
அச்சங்க எல்லாமல் மூன்றுநாலு
மன்புடனே யாய்ந்தறிந்து சீஷர்க்கோதே.

79

ஓதவே சட்டமுனி வெளியாய்ப்பாட

யுகங்கோடா கோடிகண்ட மூலநாயன்
கோதென்று தீட்சைநூல் கிழித்துப்போட்டார்
கோபமவர்க்கில்லாட்டா லிருக்குந் தீட்சை
வேதமென்ற சட்டமுனி தீட்சைபார்த்தால்
மேதினியெல்லா நிறையுஞ் சித்தர்கூட்டம்
வாதுகொண்டு கிழித்ததனால் மூவர்தானு
மறைப்பாகப் பாடிவைத்தா ரறிந்துகொள்ளே.

80

அறியவேயஷ்டகர்ம வித்தைநன்றா

யடிமுடியுந் தெரிந்திடவே கொங்கணையர்
பிரியமா யட்சரத்தின் மாறல்சொன்னார்
பேர்பெரிய வாசிவித்தை மறைத்துப்போட்டார்
குறிப்புடனே கொம்புகழி எட்டுரண்டு
குறுகலின்றி நீண்டதுவே கர்மவாலை
வெறியான மூலமந்த மகாரங்கூட்டு
விஞ்சையென்ற கர்மவித்தை கைக்குள்ளாமே.

81

கைக்குள்ளாய் கொங்கணர்சொற் கடைக்காண்டத்தில்
 காணும்பா தீர்க்கமாய் கண்டுகொள்வாய்,
 பொய்க்குள்ளாய்ப் போகாது வாலைகண்டால்
 புகட்டுகிறே னென்வாலை வகையைக்கேளு
 முக்கியமாய் தீட்சையிலே வாலையொன்று
 மூட்டஷ்ட கர்மத்தின் வாலையொன்று
 தக்கியதோர் கிரிகைக்கு வாலையொன்று
 தயவான யோகத்தின் வாலையொன்றே.

82

ஒன்றான மௌனத்தின் வாலையொன்று
 உயர்ந்துநின்ற லட்சியத்தின் வாலையொன்று
 நன்றான பராபரத்தின் வாலையொன்று
 நலமான பூரணத்தின் வாலையொன்று
 குன்றாம லிவ்வளவு மறிந்துகொண்டால்
 கும்பிட்டு வந்துநின்று சத்திகூடும்
 நின்றாடுஞ் சத்தியெல்லா முன்முன்னாக
 நினைவிலறி விட்டகுறை நேர்மைதானே.

83

எட்டித்தயிலம் லிங்கக்கட்டு

நேர்மையுள்ள யெட்டிவிதை கொண்டுவந்து
 நிலையான பொற்றலைச் சாற்றாலாட்டி
 கூர்மையுள்ள வில்லை செய்து கலசத்திட்டு
 குப்பெனவே தீமூட்டித் தயிலம்வாங்கி
 ஆர்மையுள்ள துரிசுவெள்ளைத் தயிலத்திட்டு
 அயக்கரண்டிக்குள்ளாக லிங்கம்போடு
 சீர்மையாய்ச் சுருக்கிடவே கட்டிப்போகுஞ்
 சிந்தை யிலாலோசித்துத் தொழிலைப்பாரே.

84

வெள்வங்கச் சன்னம்

தொழிற்காண வங்கத்தில் கம்பியுப்புச்
 சன்னத்தைத் தூவியே யுருக்கும்போது
 களிற்காண வெள்வங்கம் நறுக்கித்தூளாம்
 கலசமனாச் சூதத்தை வாய்நீராலே
 வொளிகாண கல்வத்தி லாட்டவில்லை
 யிதமாகக் காயவைத்து ஒட்டிலிட்டு
 நளிற்காண மேலோடு கொண்டிழுடி
 நலமாகச் சீலைசெய்து புடத்தைப்போடே.

85

ஞான சூத்திரம்

31

துரிசுச் சன்னம்

புடம்போடு வங்கமது சன்னமாகும்

பேரான சன்னத்தை யுமிநீர்மேலே

இடம்போட வரைத்து நன்றாய்த் துரிசுக்கப்பி

இரவியிலே மூன்றுநாள் போட்டபின்பு

தடம்போடக் காதையென்ற புடத்துக்குள்ளே

தவளம்போல் குருவானால் நீவியப்பா

மடம்போடச் சூதத்தைக் கட்டிக்கொண்டு

மத்தங்காய் தன்னாலே யிறுக்குவாயே.

86

இறுக்கினதோர் சூதத்தார் வாதம்பாரார்

எங்கள் முனியாட்டெல்லாஞ் சூதத்தாட்டு

குறுக்கியவர் பாடினது வாதம்லட்சம்

சூறுகின்ற வயித்தியமோ யிரண்டுலட்சம்

தெறுக்கியவர் பலகலையாற் பாடல்குட்சந்

தெளிந்ததிலே பாடினது சிலதுகாண்டம்

மறுக்கிநின்று தவியாதே பொதியமூர்த்தி

மகத்தான நூல்பாரு மற்றுங்கேளே

87

மற்றென்ன கயிலாச சட்டநாதர்

வாதவழி திறந்துவைத்தார் நடந்துபாரு

மற்றவர் மைந்தர்சந்த ரானந்தற்கு

முறைசொன்னா ரவர்சொன்னார் கிளிஞ்சில்கன்னம்

கற்றென்ன கொங்கணர்போ லார்தான்கற்றார்

கடைக்காண்டமுதலான நூலைப்பாரு

உற்றதென்ன மச்சமுனி நன்றாய்ச் சொன்னார்

உரையறிந்தால் வெகுசுளுக்கு உரையைப்பாரே.

88

உரைபார்க்கக்கருவூரார் பாடற்குள்ளே

யொன்றேனும்பிசுகாது கருவைப்பாரு

வரைபார்க்கு மிமயகிரி போகநாதர்

வைத்தாரே வெளியாக வாதநூலை

அரைபார்க்க கோரக்கர் குருவண்டைத்தா

னறியாமலிருந்து கொள்ள குருவாய்ச் சொன்னார்

நிறைபார்க்க வேண்டுமென்றே சட்டநாதர்

செப்பிவைத்த நிகண்டதனை தெளிவாய்ப்பாரே.

89

திறமாகச் சித்தரிடஞ் சேரவென்றால்

செப்புகிறேன் முந்திமுந்தி பொய்யைநீக்கு

உறவாகச் சத்தியமே பேசுபேசு

ஒ நுபவமும் பேசாதே கோபம்போக்கு

நிறமானவுடலறிந்து கற்பமுண்ணு
 நினைவானலட்சியத்தைத் தொட்டுமுட்டு
 குறமான வாசியெல்லாம் விட்டிடாதே
 குருபூசை சிவபூசை சத்திதானே.

90

சத்தியுட பூசையிலே நிலைக்கவேணுஞ்
 சத்துசித்தானந்த மறிய வேணும்
 சித்தியுடதிறத்தை யெல்லாங் காணவேணுஞ்
 செகமெல்லாம்பொய்யென்று தள்ளவேணும்
 பத்திகொண்டு குருபதத்தைக் காக்கவேணும்
 பலகாலஞ்சுழி முனையில் நிலைக்கவேணும்
 முத்தியுடகூர்மைகள் விசாரிக்கவேணும்
 முச்சுவை போலிருந்தாக்காற் சேரலாமே.

91

சேர்ந்தாக்கால் மலைகளிலே சித்தருண்டு
 தென்பொதிகைப் பக்கமென்றால் சந்தோஷிப்பார்
 கூர்ந்தாக்கால் சித்தர்களை நமஸ்காரஞ்செய்
 குணமாக நடந்துகொண்டால் குளிகையீவார்
 சார்ந்தாக்கால் நம்முடைய வர்க்கத்துள்ளே
 சார்ந்து கொள்வாயகத்தீசர் தயவுண்டாகும்
 ஆர்ந்தாக்கா லுலகத்தைத் தூஷியாதே
 அதுவெல்லாம் வியாசரிஷி யமைப்புத்தானே.

92

அமைத்திடவே சிவனாருத் தாரஞ்செய்ய
 அப்படியே வியாசரிஷி நூலுண்டாக்கி
 சமைத்திட்டா ருலகத்தை யாகையாலே
 தள்ளுவது கடினமெத்த வுலகவாழ்க்கை
 குமைத்திட்டு மலையில்வரு மறிவுள்ளோர்கள்
 குற்றங்கள் சொல்வார்க ளுலகயோகி
 இமைத்திடுமுன் னேற்றிவைக்க ஞானமேரு
 ஏறலா முலகத்தை நிந்தியாதே.

93

நிந்திக்க வேணுமென்றால் மனதினுள்ளே
 நிந்திப்பாம் மாண்பரொடு நிந்தியாதே
 சந்திக்க லலாடநடுவழியை யோட்ட
 சந்திரனுஞ் சூரியனுந் தோற்றுமங்கே
 வந்திக்க வேணுமென்றா லொளியேதெய்வம்
 வகாரசித்தி சிகாரத்தோ டுறவுசேர்ந்தால்
 அந்திக்க மாட்டாது பிராணன்றானும்
 அம்மம்மா வாசியைப்போ லில்லையொன்றே.

94

ஞான சூத்திரம்

33

இல்லையில்லை வாசிவிட்டால் காயந்தானுமில்லைரண்டு
 கண்ணும் பத்தாட்டால் ஞானம் பொய்ப்பொய்
 தொல்லை தொல்லை வாதம்பூ நீற்றைவிட்டால்
 சுட்டலைந்த வாதிகளே புவேயாதி
 கல்லைகல்லை பூவிருந்துஞ் சூதந்தன்னைச்
 கண்டறியே னென்றுரைக்குங் கசடரேநீர்
 வல்லைவல்லை யென்றிருப்பீர் புகைபோல்புத்தி
 வழிபட்டா லுடல்வாத மண்ணாய்ப்போமே.

95

மண்ணடியால் கணபதியான் பெண்ணுமாகி
 மகத்தான அண்டபதப் புவனமெல்லாம்
 திண்ணமுடன் தாங்கி நின்றால் மூலாதார
 செயலறிந்தோன் சிவயோகி ராசயோகி
 விண்ணடியின் பூரணத்தின் கதிரிலோங்கி
 மேலாகப்பத்தொட்டா லிருந்தவீட்டில்
 கண்ணிரண்டும் வைத்தவர்க்கு ஞானமெய்தும்
 கைம்முறையா யடிக்கடிதான் சொல்வாரே.

96

ஆரமென்ற ஆபரண சத்தியாலே
 அசத்தியங்க ளுண்டாச்சு ஐயா ஐயா
 சாரமென்ற விட்சேப சத்தியாலே
 சத்தியங்களுண்டாச்சு மைந்தாமைந்தா
 வீரமென்ற மனமல்லோ ஞானத்தாதி
 வெளியான மனமதுதான் போதமையா
 கோரமென்ற மனமெங்கே யாராய்ந்துபாரு
 குருசொல்லப் போதமது வாறுந்தானே.

97

தானான வுலகத்தோர் விரதமென்று
 சாதிப்பார்மதி கதிரிற் புகுந்தகாலம்
 கோனான சத்திசிவஞ் சேர்ந்தமார்க்கங்
 குறியறியா நெறியார் கூகுவென்பார்
 ஊனான வுடலுக்குள் முகவட்டத்துள்
 ஒளிபோலே நிற்குதப்பா அகாரபீடம்
 தேனான மணிபூர கத்துக்குள்ளே
 செயமாகப் பீடமெனச் சிறந்தவாரே.

98

அமரவாசை

வாறுகொண்ட பூரணத்தின் வகாரமோங்கும்
 வளமான துவாதசத்தில் சிகாரம் நிற்கும்
 கூறுகொண்ட யிந்தநா லெழுத்து மொன்றும்
 கூடினா லமாவாசை துலங்கும்பாரு

பேரகர்

பேறுகொண்டு சேர்ந்திடத்தே சிவனார் ஆட்டம்
 பிரியாதே பரையாட்டம் சபைதானங்கே
 தூறுகொண்டு மாய்கையெல்லாம் விரிந்துதங்கே
 சொர்க்கமங்கே நடுச்சாமமங்கே கூட்டுகூட்டே.

99

கூட்டுதற்கு வகைகேளு வஸ்துசுத்தி
 குணமுடனே வாயாட்டால் மூலநாயன்
 பாட்டிலே சொல்லிவைத்த லேகியத்தைப்
 படைத்து நன்றாய்ச் சுழிமுனைக்கு லொளிக்குள்காட்டி
 நாட்டமுடன் கொள்ளுமட்டாயுள்ளே கொண்டு
 நாதாந்தப் பேரொளியை நாடுநாடு
 தோட்டமிந்தப் பலனையல்லோ யிதற்குத்தத்தம்
 செய்குவாய் தென்புலத்தார் கதிகொள்வாரே

100

கதிகொண்டேன் மதிகொண்டேன் பூரணத்தைக்
 கழியாமல் கட்டுதற்கு வகையுஞ் சொன்னேன்
 நதிகொண்ட செஞ்சடையா ராட்டஞ்சொன்னேன்
 நாதாக்களிடஞ் சேர்ப்புத்தி சொன்னேன்
 நிதிகொண்ட வாதவித்தை யுண்மை சொன்னேன்
 நிர்க்குணந்தான் முதலட்ட புரியுஞ்சொன்னேன்
 பதிகொண்ட யிந்நூலைச் சித்தர்பார்க்கப்
 பாடினேன் போகமுனி தெளிவாய்த்தானே.

101

தானென்று பேசுமப்பா யிந்த நூல்தான்
 தாரணியில் கிடையாது கிடைத்தபேர்கள்
 வானென்ற சிங்கிவித்தை துரிசுவித்தை
 வகையான வாசிவித்தை வெளியாய்ப்பாடி
 ஊனென்ற காயத்தைச் சுத்திசெய்ய
 உண்மைசொல்லி யிருப்பதினால் கொடுக்கமாட்டார்
 தானென்று தெண்டனிட்டா லிரங்கியீவார்
 சதநூலால் சொன்னது சாயுச்சியமுற்றே.

102

பேரகர் ஞானம் நூறு

முற்றும்பெற்றது

ஞான சூத்திரம்

உ

பரமபதி துணை

போக முனிவர்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞான சூத்திரம் - 1

பாத்தாலே ஓரெழுத்தைச் சொல்லக்கேளு
பாட்டிலே முடியாது பரிவாய்ச்சொன்னேன்
கீத்தாலே கீறிரண்டு சுழிதானிட்டுக்
கீத்தடியிற் சித்தரியைக் கெணித்தாயானால்
ஆத்தாளும் அப்பனுமுன் வசமாயாவார்
அகிலமெல்லா முனக்கெதிரோ அறிவாய்பாரு
நீத்தாலே தினசரிதான் கிறிக்கொண்டு
நிஷ்டையிலே யிருந்துமனம் நேசிப்பாயே.

1

போக ஞான சூத்திரம் 1

முற்றிற்று

உ

குருவே துணை

போக முனிவர்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

சமாதி தீட்சை - 10

பொருந்திடும் வட்டம் பூவிதழ் யகாரம்
 திரிந்திடும் வாசி செலுத்திய அவ்விடஞ்
 சொரிந்திடும் நாலுஞ் சொக்கிடும் வெளியில்
 இருந்திடு மூலமிருத்திநீ யூதே.

1

ஊதிட வாயு வுசந்த கருநிறம்
 பேரிட உந்தியிற் பொருந் தியதாகச்
 சாதிடக் கருப்பறுஞ் சார்ந்திடச் சிகப்பாம்
 வாதிடச் சமாதி வளர்ந் திடுந்தானே.

2

தானென மண்டலந் தாக்கினி வுதிடக்
 கோனென வழலைக் குமட்டிக் குருவாம்
 மேனென மெய்ப்பொரு ளெடுத்திடு மப்பலம்
 வானென நிமிளை வடியிடுஞ் சமனே.

3

சமமெனு முயிர்ச் சார்ந்த யிடையிடு
 தமனெனுட் டக்கறுப்புத் தாக்கிடு அவ்விடை
 கமமெனு பாத்திரம் கடுவங்க மாகும்
 அமமெனு சமாதி அடைப்பது தானே.

4

அடைப்பது பெட்டி முடியு மடவாய்
 திடப்பது மூடி திறந்திடு அக்குழி
 கடைப்பது அறுசாண் கலந்தி டுபாதி
 திடப்பது பற்பந்தி சயகீழ் மேலிடே.

5

இட்டே முச்சாண் யியல்வாய் வுசத்தி
 கட்டே சத்தியங் கண்டருஞ் செய்து
 உட்டே வன்பூசி யுள்ளத்துக் குள்ளே
 திட்டே எண்மண்டலந் தீத்திடுஞ் சமாதியே.

6

தீத்திடுங் காலந் திறப்படத் தயிலமாம்
 போத்திடுந் நந்தி பொருந்தி யுரைத்தது

கூத்த னுதைபடக் கூறின காரணம்
ஏத்திடுங் காய மிருக்குஞ் சமாதியே.

7

இருக்கு மேவாயு இயத்திடி லாண்டு
குருக்குள தேகங் கோடி ரவியாம்
முருக்குமே காய மூன்றுழி காலம்
வெருக்குமே ஆசை வேண்டா கும்பாரே.

8

பாரே கண்டத்தில் பாரிதி லாருள
நேரே வாய்வு நின்ற யெழுத்தை
ஊரே சீவன் உயிரது பாரு
காரே உயிரைக் கட்டுநீ முக்கென்றே.

9

அன்றே நோக்க அடைப்படுந் தசவாய்வு
உன்றே நந்தி ஒளியிடுஞ் சோதி
அன்றே நிகண்டு அகன்றிடும் வல்வினை
இன்றேதான் காய மெத்தனை யுகமோ.

10

போகர் சமாத்ரி தீட்சை - 10

முற்றிற்று

உ

குருவே துணை

போகமுனிவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞான சூத்திரம்-8

ஒன்றான வேதாந்த சூத்திரந்தான்
 ஒதுகிறேன் ஆதியுமை பாதம்போற்றி
 நின்றான வைப்புமுதல் வாதஞானம்
 நீங்காத பிராணாயம் குளிகைநீத்து
 நன்றான கருவித்தை யாகச்சொல்லி
 நாட்டுகிறேன் துலாத்தோர்க்குங் கன்னியோர்க்குங்
 கன்றான ஆறுதல் மட்சரந்தான்
 கைமுறையாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் காணும்வாறே. 1

காணப்பா முந்தியதோர் வழலைமார்க்கங்
 கருஞ்சாலு வேப்பிலையுங் கலந்துவூட்டு
 பூண்ப்பா அயக்காந்தம் ஆறுதிங்கள்
 புகழாகக் கொண்டபின்பு பிலத்துக்கொண்டு
 ஊண்ப்பா கற்பமெல்லாம் பின்னேகொள்ளு
 உத்தமனே தீட்சையது முன்னேகொள்ளு
 ஆண்ப்பா கொண்டாக்கால் வலப்பாலாகும்
 அப்பனே பெண்தனக்கு யிடப்பாலாமே. 2

ஆமப்பா பிராணாயக் கருவைக்கேளு
 அப்பனே வங்குசிங்கு இரண்டுங்கூட்டி
 தேமப்பா மயேஸ்பரத்தின் நிலையிற்றாக்கித்
 திரிகோண வரைதனிலே யெழுத்துமுணி
 ஊமப்பா யேத்திவிட யேமுலட்சம்
 உத்தமனே நகாரமது மகாரமாகும்
 வாமப்பா வாதமெல்லா முனக்குள்ளாச்சு
 வாகான குருபதத்தை வணங்கிக்காரே. 3

காத்திருந்து குளிகைசெய்து விழுங்கிவிட்டேன்
 கருத்தறியா மூடர்களைச் சேர்த்திடாதே
 பாத்திருந்தேன் பரங்கியுட நாட்டிற்றானே
 பன்னீரா யிமாண்டு யிருந்தேனப்பா
 வீத்திருந்தேன் விந்துவைத்தான் ஊட்டிக் கொண்டேன்
 விந்துவுடன் போகொன்று பேரும்பெற்றேன்
 மர்த்தருந்துங் குளிகையைப்போல் தேகமாச்சு
 வந்துவிட்டேன் பொன்னுலகில் வாழ்த்தானே. 4

ஞான சூத்திரம்-8

தானென்ற சவுக்காரத் திறவு கோலைச்

சாத்துகிறேன் கருங்குண்ணி ஆதியுப்பும்

தேனென்ற நவச்சார மங்கேவைக்காய்

சேர்த்தல்லோ ஆட்டியொரு சாமமாட்டு

பானென்ற கெவுரியுட குகையில்வைத்துப்

பதித்துவிடு மூன்றெருவிற் புடமேதீரு

கானென்று வெளுத்துவிடுஞ் சுண்ணமாகும்

காசினியில் மானிடர்க்குக் காட்டொணாதே.

5

காட்டான அஞ்சனத்தைச் சொல்லக்கேளு

கருங்குருவி பச்சோந்தி தேத்தானவேரும்

பூட்டான செவ்வலரி கீழ்வாநெல்லி

புகழான காக்கைக்கண் பூனைக்கண்ணு

தேட்டான கூகைக்கண் ஆந்தைக்கண்ணு

சேர்த்தல்லோ வுலர்த்தியதைக் கருக்கிக்கொண்டு

ஆட்டான ஆட்டெல்லாம் பாதாளத்தில்

அமுத்தியதோர் தனமெல்லாம் ஆளலாமே.

6

ஆமப்பா சவுக்காரச் சுண்ணந்தானே

அய்யிரண்டு மாத்தாகும் அமுரிவிட்டுத்

தாமப்பா முறையோடே செய்தாயானால்

சரக்கெல்லா மதினாலே சிவப்புமாகும்

நாமப்பா சொன்னோமென் றெண்ணவேண்டாம்

நாதாக்கள் சொன்னதுவு மிதுதானென்பர்

ஓமப்பா அதனோடே துருசுச்சுண்ணம்

உத்தமனே கூட்டிவிடப் பதினெட்டாச்சே.

7

ஆச்சப்பா யென்றனக்கு வுபதேசித்து

அப்பனே அமுரியது வாங்கிக்கொண்டு

பாச்சப்பா கல்வத்துக் கிதுவேயாச்சி

பாடியதோ ரிக்கருவை மறைத்தாரப்பா

ஓச்சப்பா யிந்தவுப்பு குகையினுள்ளே

உத்தமனே துருசுமது சுண்ணமாச்சு

மூச்சப்பா குருவெல்லாம் வெளியாய்ப்பாடி

முடித்துவிட்டேன் யேட்டினுள்ளே மூட்டுவீரே.

8

பீபாகர் ஞான சூத்திரம் - 8

முற்றிற்று

உ

ஹரி ஓம்

போகமுனிவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

திருமந்திர ஞானம் 10

காணவே மூலமது அண்டம்போலக்
 காரணமாய்த் திரிகோண மாகநிற்கும்
 பூணவே மூன்றின்மேல் வளையமாகும்
 புறம்பாக இதழதுதான் நாலுமாகும்
 நாணவே நாற்கமலத் தட்சரத்தை
 நவிலுவேன் வயநமசி றீறியாகும்
 ஊணவே முக்கோணத் துள்ளோங்காரம்
 உயர்ச்சியா மதற்குள்ளே அகாரமாமே.

1

அகாரத்தின் மேலாகக் கணேசர்நிற்பார்
 ஆதியொரு கோணத்தின் உகாரம்நிற்கும்
 உகாரத்தில் வல்லபையாள் சத்திநிற்பாள்
 ஒடுங்கியதோர் முனையொன்றிற் கதலிப்புவாய்
 எகாரமாய் முகங்கீழ்க்குண் டலியாஞ்சத்தி
 யெனும்பாம்பு போலுருட்டிச் சிறிக்கொண்டு
 சிகாரமாய்ச் சுழிமுனையோ டுருவிநிற்பாள்
 திகழ்துரியா தீதமென்ற அவஸ்தைதானே.

2

அவத்தைக்கு மிருப்பிடமும் மூலமாகும்
 அந்தகத லிப்புவெட் டிதழாய்நிற்கும்
 நவத்தைக்கும் நந்தியனுள் வாயில்நிற்பான்
 நற்சிவமாஞ் சிகாரத்துக் கோடியானும்
 வவத்தைக்கும் வாய்திறவான் மலராய்முடும்
 மைந்தனே யெட்டிதழி லெட்டுச்சத்தி
 பவத்தைக்குச் சத்தியெட்டின் பேரேதென்றால்
 பாங்கான அணிமாவும் மகிமாத்தானே.

3

தானான கரிமாவும் லகிமாவோடு
 தம்பிரகா மியம்பிராத்தி யீசத்தாவம்
 பேனான வசித்துவமா மென்றசத்தி
 பேரெட்டுத் தேவதையுந் தளத்திலின்று
 ஏனான இதழாலே மூடிக்கொள்வார்
 எத்தமாய் நந்தியைத்தான் காணவிடாமல்
 வானான வஸ்துவைநீ பானம்பண்ணி
 வங்கென்று வாங்கியே தம்பிட்ட ஓதே.

திருமந்திர ஞானம்

ஊதினா லெனதுசத்தி லகிரியாலே

உலாவுவலா ரிதழெல்லாந் திறந்துவிட்டுப்

போதினா லாயிசொன்ன யேவல்கேளு

பூந்துபார் நந்திகண்டால் யோகமாகும்

வாதினால் பத்தான வருஷத்துக்கும்

வாசலையே திறவாமல் மூடிக்கொள்வான்

ஏதினா லிதுக்குள்ளே வாசிமாட்டு

யிடத்தோடி வங்கென்று உள்ளே வாங்கே.

5

வாங்கியே நந்தியிற்சிங் கென்றுகும்பி

வலத்தோடி சிங்கென்று உள்ளேவாங்கித்

தாங்கியே வங்கென்று யிழுத்துக்கும்பி

தளமான தெளிவாறும் வெளியாய்க்காணும்

ஓங்கியே மாணிக்க வொளிபோற்றோன்றும்

உத்தமனே மூலத்தி னுண்மைகாணும்

தேங்கியே வல்லபையாஞ் சத்திதானும்

சிறந்திருந்தாள் பச்சைநிற மாகத்தானே.

6

பச்சைநிற வல்லபையைப் பணிந்துபோற்று

பாங்கான வாறுக்கும் பருவஞ்சொன்னாள்

மொச்சையாய் மூலமது சித்தியானால்

மூவுலகுஞ் சஞ்சரித்துத் திரியலாகும்

கச்சைநிறக் காயமுமோ கனிந்துமின்னும்

கசடகன்று ஆறுதலந் தன்னிற்றோன்றும்

துச்சைநிற வாதஞ்சொற் படியேகேட்டுந்

துரியத்தின் சூசகமெல்லாந் தோன்றும்பாரே.

7

பாரென்று புரியட்ட நாலிற்சேர்க்கும்

பளிச்சென்று மூலத்திற் சோதிகாணும்

காரென்ற தீபவொளி கண்ணோ கூசும்

கணபதியுங் கண்முன்னிற் தனமேசெய்வார்

ஊரென்ற யோகத்துக் குறுதிசொல்வார்

உற்பனமாம் வாதத்தி னுண்மைசொல்வார்

நேரென்ற சதாசிவத்தின் நிலையுஞ்சொல்வார்

நீச்சென்று விட்டாக்கால் யோகம்போச்சே.

8

போச்சென்று விடுகாதே மூலந்தன்னைப்

போகையிலும் இருக்கையிலும் மனத்தையுணு

பெச்சென்று பிறர்சத்தங் கேளாப்பக்கம்

பிரத்திருந்து லட்சியத்தைப் பூட்டிவாங்கு

போகர்

மாச்சென்று வாசியைநீ தவறொட்டாதே
 மனந்தன்னை மூலத்தில் மருவிச்சேர்க்கும்
 வேச்சென்று கடினம்போல் முன்னேகாணும்
 விடுகாதே மாச்சலதாய் விரைந்துஉன்னே.

9

உன்னியே பழகமட்டுங் கடுசாய்க்காணும்
 உட்புகுந்து பார்த்துவந்தா லுறுதிகூடும்
 வன்னியே துலங்கமட்டும் மனஞ்சலிக்கும்
 மாசற்ற வொளிவுகண்டால் மகிழ்ச்சியாகும்
 பின்னியே பிங்கலையு மிடையிற்கூடும்
 பேரான சுழினைதன்னில் நெட்டிட்டேறும்
 நன்னியே நமன்வெருண்டு அப்பாற்போவான்
 நாளெல்லாங் கடிகையுமாய் நாட்டமுற்றே.

10

போகர் திருமந்திர ஞானம்-10

முற்றிற்று

உ.

குருவே துணை

போக முனிவர்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

சிவபோக ஞானம் - 12

காணாமற் போகாது யேங்கிடாதே

காலுமெதோ தலையுமெதோ வென்றெண்ணாதே

தோணாமற் றோணவைக்குங் கணைசன்மூலம்

துண்டத்தின் கீழ்நுனியி லொளியைக்கண்டால்

பூணாமற் பூணுகிற சுவாதிஷ்டானம்

புகழான அசபையிலே வொளியைப்பாரு

வீணான வீணல்ல சுழினைக்கண்டம்

வேதாந்தத் துரியமிது மவுனிதானே.

1

தானென்ற மவுனமணி பூரகந்தான்

சானகியும் மால்நிற்கும் ஒளியைப்பாரு

கானென்ற அனாகதமுங் கடைக்கண்பாரு

கதிரான ருத்திரன்றன் னொளியைப்பாரு

வானென்ற விசுத்தியிலே நுனியைப்பாரு

மகத்தான மயேஸ்பரன்றன் னொளியைப்பாரு

மானென்ற ஆக்கினையில் சச்சிதானந்தி

மணிமேவுஞ் சதாசிவன்றன் னொளியைநோக்கே.

2

நோக்குகிற தோர்வகைகே னொருபோதுண்ணு

நோக்காமற் பிங்கலையி லோடும்போது

நாக்குருசி சுவைபாகம் ஆறுங்கொள்ளல்

நலமான உமிநீரின் நீருங்கொள்ளல்

மூக்கினிலே பிங்கலையி லோடும்போது

மூட்டுவா யிப்படியே முக்கால்சொன்னேன்

பாக்குவெற் றிலையருந்திப் படியேகொள்ளல்

படுக்கும்போ திடக்காத்தில் தலையைத்தாங்கே.

3

தாங்குவா யனுபோகம் பிங்கலையிற்கூடு

ஷையோகஞ் சிவயோகந் தானேயாகும்

தாங்குவாய் மவுனமாய்த் தாங்குதாங்கு

சுயம்புரி காசமதில் நினைவாய்ப்பாரு

பேரகர்

ஒங்குவாய் பிரணவத்தி லொடுக்கமாகும்
 உயிர் பிழைக்க மேல்வாச லூடுதாக்கு
 வாங்குவது யிடையூடு வாங்குவாங்கு
 வளமான ரேசகந்தான் மேலேதாக்கே.

4

தாக்கியப்பா மேல்வாசற் குள்ளேசென்று
 சாக்கிரத்திற் கண்முடி நிதமும்பாரு
 நோக்கையா நொய்யாறும் நிர்ந்தூளாகும்
 நோக்காமற் பார்த்தபேர் கண்முடாமல்
 ஆக்கையா பொறியைந்து மடித்துத்தள்ளு
 ஆனந்த மதியமுதஞ் சிந்துஞ்சிந்தும்
 வாக்கையா பேசாதே சமாதிமுட்டு
 மைந்தனே பூசையெல்லாம் வளங்குந்தானே.

5

வளங்கொண்ட பரநேசம் நடுலாடத்தில்
 வைத்துப்பார் விழியிரண்டும் மருவுங்காலம்
 உளங்கொண்ட புரியெண்பூ ரணமுமேலாம்
 உருமையினா லொருவழியா லோடியேறு
 குளங்கண்டோர் நீருண்டு தாகந்தீர்த்துக்
 கொண்டதுபோ லண்டியரு கிருந்துபாரு
 களங்கொண்ட ஆருட மவுனகெங்கை
 கைமுறையாய்ச் சமாதியிது உரைக்குந்தானே.

6

தானென்ற தியானமஞ்ச முன்னேசொன்னேன்
 தராதலமாம் நிராதார மஞ்சினுள்ளே
 கானென்ற தவ்விடங்கள் ஒளிகள்காணக்
 கருவான தியானமது கண்டுசொன்னேன்
 மானென்ற சத்தியைந்தும் சிவமொன்றான
 மந்திரபீ சாட்சரங்கள் வைத்துப்பாரு
 தேனென்ற சடாதார யோகத்துக்குத்
 தியானமது கண்டுரைத்து வாசியுதே.

7

வாசியிலே இடகலைபு ரகந்தான்ரெண்டு
 வளமான கழினையிற்கும் பகந்தான்நாலு
 தேசியென்ற பிங்கலைரே சகந்தானொன்று
 திடமாகப் பொரணையைத் தொட்டுநீயும்
 சிசியிந்த முறைஅம்மா வாசிதொட்டு
 நிசமாக வளர்பிறையைத் தாக்கிமாறு
 மாசியிலே பித்தநீர்ப் பாயாடண்ணம்
 மதிபார்த்துக் கண்ணாலே நோக்காயே.

8

சீவியாக ஞானம்

நோக்குவது நிராதார மாறும்பாரு

நுனியான தமர்வாசற் குள்ளேதாக்கு
தாக்குவது ரேசகமாங் கண்ட ிப்பாயும்

சத்தியிடை பாயாமற்பிங் கலைக்கேரேசி

போக்குவது மேல்வாசற் பூட்டுவிட்டாற்

பொறியேது மனத்தோடு பூதாதையா

ஆக்குவது வாசிதா ரணையதாச்சு

அப்பனே சுழிமுனையி லுறைத்துநில்லே.

9

நில்லடா ஆக்கினைதா ரணையீதாச்சு

நிஷ்களமாம் விந்துவிட்டு நாதம்ஓங்கச்

செல்லடா திசைநாதங் கிளம்பும்போது

திட்டமாய்ப் பூரணமாய் மதியினுள்ளே

அல்லடா அமுதமங்கே கக்கல்கக்கல்

அடைவான அமுததா ரணையீதாச்சு

கல்லடா வுன்தேகங் காலன் மாண்டான்

காலனென்ற பிங்கலையை ரவிதானுண்டே.

10

உண்டரவி யாலேமதி யமுதமாச்சு

ஊதியே அனல்கொழுத்தி நொய்நீர்வேர்வை

கண்டதென அப்புத்தா ரணையீதாச்சு

கற்றேக மானதுதா யாம்பூமி

விண்டதொரு மேல்வாசல் திறந்தபோது

விகம்பினுட தாரணையாம் வெளிச்சங்காணில்

அண்டமென்ன பிண்டமென்ன ரெண்டுமொன்றாய்

ஆனதுவே யிருவினையு மத்ததாமே.

11

ஆமிந்த வாசிரவி யூடேசென்று

அத்ததுவே பிராணாய மையாசொன்னேன்

ஓமிந்த வாசிரவி மேலேயேறி

உடைத்திட்டால் பிரத்தியா காரமாச்சு

தாமிந்த வாசிரவி தன்னைக்கண்டோர்

சமாதியெங்கும் வியாபகமாய் நிற்குமப்பா

நாமிந்தப் பிர்மமதே பிரமந்தன்னை

நாடிநிற்கக் கெற்பம்பின் னடையான்முற்றே.

12

பொகர் சீவியாக ஞானம்- 12

முற்றிற்று

உ

கடவுள் துணை

பேரக முனிவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞான பூஜாவிதி - 13

பாரப்பா வாலைதனைத் தியானஞ்செய்ய

பாங்கான நவகோண மிட்டுச்சூழச்

சேரப்பா யிருவளையம் வாசல்நாலு

சிகாரமுதல் ரீங்கார மிட்டுநன்றாய்க்

காரப்பா கீழ்வாசல் கணபதியுங்கந்தன்

கருணையுள்ள செயலீர வாகுதேவர்

ஆரப்பா அரைகள்முதல் கிழக்குத்தொட்டு

அகாரமுடன் உகாரசவ் வகாரம்போடே.

1

சவ்வுடேஓங் கலிங் காரமிட்டுத்

தடுத்துநின்ற மயேஸ்பரியை நடுவேவைத்து

செவ்வேதான் மும்முலச் சூலம்போட்டுச்

சிகாரமுடன் வகாரமதிற் சிறக்கப்போட்டு

லவ்யவ்வும் உகாரமடி கீழேயிட்டு

லாலீலூ வென்றுமுடி மேலேபோட்டு

வவ்வோடே யிருபுறமக் கரமும்போட்டு

வாலைதனை நடுவீட்டில் மதித்திடாயே.

2

மதித்திருந்த வாலையுட வலப்பாகத்தில்

மயேசுரனாம் விந்துவதில் வளையம்போட்டு

விதித்திருந்த மூலஓங் காரந்தன்னை

வீராக யிடப்புறத்தே மேவிப்போட்டு

சதித்திருந்த வடுகனொடு துர்க்கைகளி

சாமுண்டி மாலினியும் வராகிதானும்

விதித்திருந்த உன்மனையும் புவனைதானும்

வீராக வாசலிலே வைத்துப்போற்றே.

3

போற்றென்றா ரெந்தைக்கு நந்தியீசர்

புகழாக யிந்தமுறை யெனக்குச்சொன்னார்

ஆற்றென்றுங் கொங்கணர்க்கு யானுஞ்சொன்னேன்

அப்படியே கண்டவர்க்கு மவருஞ்சொன்னார்

ஏற்றென்று பூரணத்தின் விசாலம்போல

யியல்பாகக் சித்தருமிப் படியேசெய்வார்

காற்றென்று வாலைதனை நித்தந்தம்

வாலைதனை வாழ்க்கி பூரணப்பெய.

4

ஞான யூஜாயிதி

பூசையது செய்வதற்கு வாதஞ்சித்தி
 பூண்டிருந்தால் காயசித்தி யோகசித்தி
 ஆசையென்ற பேரின்ப ஞானமெய்தும்
 அண்டபகி ரண்டமெல்லா மடியிற்போற்று
 மாசையென்ற பலவிதங்க ளெல்லாம் வீழும்
 மாறுவித மறியாமல் மாண்டார்குவாமி
 காசையென்றுந் தேடுகின்ற சண்டாளர்க்குக்
 காணாது கெதியில்லை கடினந்தானே.

5

காணாது நின்றுரைத்த வாலைதன்னைக்
 கண்மூக்கு மத்தியிலே கருதிப்பாரு
 தோணாது மற்றொன்று குருக்கள்பேதம்
 சொற்பேதம் பொருட்பேதம் துறையோபேதம்
 பூணாதுவேதமொடு சாத்திரபேதம்
 பொற்பதுமை போலிருக்கும் பொறிகள்வாடி
 கோணாது நின்றவரே குருவைக்காண்பார்
 குருக்காணா ரானைகண்ட குருடராமே.

6

ஆமப்பா யிதுவல்லோ தீட்சையென்று
 அறிவுடைய பெரியோர்க ளறிவிப்பார்காண்
 ஓமப்பா மூலமந் திரத்தைக் கேளு
 ஒரு மொழியாய் மூலகுரு வுபதேசித்தார்
 வேமப்பா ஐயென்றுங் கிலியுமென்றும்
 வீறுடைய சவ்வென்றும். மூலமுன்றுஞ்
 சாமப்பா சஞ்சிதம் பிராரத்வகாம்யந்
 தலைமாறி ஓலையிலே வரைந்திடாயே.

7

வரைந்திந்த மூன்றெழுத்துந் தலைதூக்காக
 வாள்கடுகு வெந்தயமும் வோமங்கூட
 இரைந்துள்ளிக் காயமிவை ஐந்தும்நேராய்
 இருசாம மரைத்தனைத் தகட்டிற்பூசி
 நிரைந்தபகை யாரென்று நாமஞ்சொல்லி
 நிமிஷத்திற் றணல்காட்ட நீறிப்போகும்
 பரைந்தபரை சிவனாலும் வெல்லப்போகா
 பருத்திதனிற் பொரிபோலே பத்துந்தானே.

8

தானென்ற பொருளை விஞ்சை யென்று சொல்வார்
 தவமாகு மவமாகும் சராசரங்கள்
 தேனென்ற மதுவாதும் ஆறுதலங்காணுஞ்
 சித்தியுடன் குளிகைநன்றாய்ச் சிக்கிக்கொள்ளும்

கோனென்ற புவனையைநீ பூசைபண்ண
குறிப்பாகச் சொல்லுகிறேன் குவிந்துகேளும்
பாவென்ற மதுவோர்பால் பலகாரங்கள்
பாங்கான சித்தியென்று படைத்திடாயே.

9

படைத்தல்லோ பதியவொரு சாட்சிகூட்டிப்
பராபரமாங் கடத்தைமுன்னே சுத்திசெய்து
அடைத்தல்லோ பாத்திரங்க ளைந்துவைத்து
அப்பனே தூபமொடு தீபமேத்தி
முடைத்தல்லோ புட்பவர்ச் சனையுஞ்செய்து
முறையோடே சித்தருட சாபந்தீர்த்து
விடைத்தல்லோ போகாமல் மனத்திடத்தால்
வீறாகப் பூசித்துப் பொசித்திடாயே

10

பொசித்தடன் சொக்கியிடும்பூ ரணத்திலன்பு
பொல்லாத பாவியென்றால் மாயைமூடும்
பசித்தல்லோ செத்தார்க ளுலகத்தோர்கள்
பசியாது வாலைதனைப் பணிவோர்க்கென்றும்
நிசத்தல்லோ யீராறு சமையத்தோர்கள்
நிதியத்தார் கெதியத்தார் மூடமானார்
கசிந்தாக்கால் கனிந்தாக்கா லெல்லாஞ்சித்தி
கனியாட்டா லொன்று மில்லை கண்டுபாரே.

11

கண்டுகண்டு மனந்தேறி நிலையில்நிற்கக்
காரணமும் பூரணமுங் கலந்துபோகும்
மொண்டுமொண்டு இளைப்பாறி அனைத்தும்விட்டு
மூலமுதல் நடுவரைக்கும் முடிவிலேறித்
தண்டுமுண்டு செய்யாமுன் றெழுத்தைப்போற்றிச்
சச்சிதா னந்தமென்ற அறிவில்நின்று
தொண்டு செய்யப் பரையுனது வசமேயாவாள்
துரியம்விட்டு அதீதமதிற் றொடர்ந்துகூடே.

12

கூடியங்கே யவரவரைக் கண்டுபேசு
கூசாம லனவரதங் குமுறியாடு
தேடியெங்கு மிந்தமுறை கிட்டாதப்பா
தேவிமுதற் சிவனங்கே நடனஞ் செய்வார்
நாடிநின்று வாடாதே யென்தாய்பூசை
நல்லவர்க்கு மெய்துமடா கன்மிக்கில்லை
பாடியிந்தப் பதின்மூன்று பாட்டுக்குள்ளே
பரபூசை சிவபூசை, பகர்ந்தென்முற்றே.

13

உ
குருவே துணை
போக முனிவர்
திருவாய் மலர்ந்தருளிய
அஷ்டாங்க யோகம் 24

பணிந்துநின்ற அஷ்டாங்க முறையைக்கேளு
பண்பாகப் பெரியோர்முன் பின்னாய்ச்சொன்னார்
அணிந்துநின்ற பிராணாயம் முதலாயுள்ள
அளப்பரிய பிரத்தியா காரந்தானும்
தணிந்துநின்ற பூரகரே சுகத்தினூடே
தாழாத கும்பகமும் மூன்றுமொன்றாய்
கணிந்திடைபிங் கலைசுழியின் முனையினோடு
கலந்துநின்ற வித்திலொரு கருவைக்கேளே. 1

கருவென்ன சையோகங் காமவித்தை
காணார்க ளுலகத்திற் கன்மயோகி
உருவென்ன கால்வேளை யுணரும்போது
ஒங்காரம் நின்றிடத்தே வித்தைப்பாச்சு
வருவென்ன வாவென்று வாங்கிக்கொண்டு
வாய்பேசா மூலத்தே மனதைவைத்து
தருவென்ன நீயென்ன யிரண்டுமொன்று
தடையறவே கேட்ட தெல்லாந் தருகுந்தானே. 2

தானென்ற சத்தினைப் பூசைசெய்தேன்
தாரணியிற் போகரென்று பேருங்கொண்டேன்
ஊனென்ற யோகமென்சை யோகமப்பா
ஒருமனதா யொருநினைவா யுரைத்துக்கொண்டு
கோனென்ற சராசரங்கள் மாறியோடுங்
குறிப்பறிந்து நெறியறிந்து கூடுகூடு
வேனென்ற சந்த்ரனிற்பூ ரணந்தானானால்
வெகுகாமி வெகுபோகி பிராணனாமே. 3

பிராணனா மென்றென்றுஞ் சாகாதப்பா
பேரான சயனத்தில் யோகங்கேளு
பிராணனாஞ் சராசரத்திற் சரிந்தாயானாந்
பின்னுமில்லை முன்னுமில்லை சுழியிலேத்தம்

பிராணனென்ற கல்வியிலே சையோகித்தால்
 பிரியமிட்டு நீங்காது பெருமைமெத்த
 பிராணனாம் அனந்தலொடு எழுதல்தானும்
 பிறந்துநின்ற சாய்ந்தலொடு சரிதல்நாலே.

4

நாலென்ற கலவியிலே யோகம்நாலு
 நல்லவர்க ளறிவார்கள் வீணர்காணார்
 காலென்ற யிரண்டாலே காலைக்காட்டில்
 கழியாது காயமப்பா கல்லுகல்லு
 மாலென்றுங் கொள்ளாட்டால் காவடிபோலாகும்
 மயங்கினால் நாக்கினிடை வந்துமீளும்
 பாலென்ற சந்திரனாம் பாலையுண்டு
 பதையாமற் றிகையாமற் பாய்ந்துயேறே.

5

பாய்ந்தேறி யிருக்கவென்றால் குளிகைகேளு
 பரைநாதஞ் சிவவிந்து இரண்டுங்கூட்டி
 வாய்ந்தடியில் விழிமடவார் விந்திலோர்நாள்
 வளமாக மத்தித்து வைத்துப்பின்னும்
 சாய்ந்தலொடு சரிதலொடு எழுந்தலோடு
 தவறாமல் மனிதனுக்குப் பூசிப்பூசி
 காய்ந்தபின்பு காதையொரு புடத்தைப்போடு
 கனகமா மணிக்கெவனக் குளிகையாமே.

6

ஆமிந்த மணிதனக்குச் சாரணையேகேளு
 ஆயிரத்தெண் மூலியொடு சரக்கோடெட்டும்
 ஒமிந்த காரத்தில்வைத்து புடமேசெய்தால்
 ஒகோகோ சடத்தோடே வுயரத்தூக்கும்
 தாமிந்த வரையாறுங் கடந்துபாயும்
 தாயான உன்மனையைத் தாண்டியோடும்
 போமிந்த அண்டபசி ரண்டத்தப்பால்
 போய்மீளும் பூரணத்திற் பொருந்துந்தானே.

7

தானென்ற ஞானத்தின் கருவைக்கேளு
 தப்பாது நானுரைத்த தத்துவஞானம்
 ஊனென்ற கெடத்துக்கு வித்திரியம்பத்து
 உற்பனமாங் கரணமொடு பதினாலுந்தான்
 காணென்ற செடியொன்று தள்ளிப்போட்டு
 காணமாஞ் சித்தத்தே முனைமூலத்தே
 வேனென்ற சயநித் தினாயேசெய்தால்
 வினையில்லை சிவஞானம் விளங்குந்தானே.

8

ஆய்ந்தாங்க டியாகம்

விளங்குகின்ற முன்னுரைத்த மணியைமைந்தா
 வீணாக அப்பிரகம் மாதர்விந்தில்
 களங்கி தென்று அரைத்திந்த மணிக்குப்பூசி
 கண்விடாச் சட்டியிலே கல்லுப்பிட்டு
 முளங்குகின்ற உப்பின்மேல் மணியைவைத்து
 முன்போலே யதின்மேலே உப்பையிட்டுத்
 தளங்கிதென்று அடுப்பேத்திச் சீலைமண்செய்து
 தாய்பதத்தை அர்ச்சித்து யெரித்திடாயே.

9

எரித்திடுவா யிருசாமம் மூன்றுதீயும்
 இறக்கியதை ஆறவிட்டு யெடுத்துப்பாரு
 எரித்தெடுத்த செந்தூர முருக்கம்பூப்போல்
 இருக்குமா பணவிடைதான் தேனிற்கொள்ளு
 எரித்திடுசெந் தூரமண்ட லந்தானுண்டால்
 ஈரெட்டு வயதாமெவ் வனமாய்நின்று
 எரித்தெடுத்த செந்தூர மொருமாவீய
 இருநூறு தாம்புரந்தான் சொர்னமாமே.

10

ஆமப்பா யிப்பொருளால் கோடிகாலம்
 ஆடிக்கொண் டாடிப்பெண் ணாரைமேவி
 ஓமப்பா யுகங்கொத் தனையோகாணேன்
 ஒருமனதாய்ச் சுழித்தியொடு துரியமாண்டில்
 நாமப்பா தவசிருந்தோம் யோகஞ்செய்தோம்
 நாதாக்க ளிக்குருவை நாடிக்காணார்
 வேமப்பா அடியோடு முடிகள்தானும்
 வேதாந்தம் கடந்தவிடம் விரைந்துகூடே.

11

கூடியந்த நாதகற்பங் கொள்ளுமைந்தா
 கோளில்லை நாளில்லை குறையுமில்லை
 ஆடியந்த அம்பலத்தை நித்தநித்தம்
 ஆயினுட ஆட்டெல்லா மறியலாகும்
 தேடியந்த யிருவருட் நிலையுங்கண்டால்
 சிவமென்ன பரமென்ன தேகம்தேகம்
 வாடிநின்று தேடாதே தன்னைப்பாரு
 வடிவென்ன விந்துவுட வடிவுதானே.

12

வடிவென்ன வாலையுட நாடிமூன்று
 'மணியுதர மத்தியிலே வளைத்துமூடி
 வடிவுன்ன யினமன்றி நிற்களங்கமாத
 மகத்தான சோதியுடன் கலந்துநிற்கும்

கடிவென்ன யீராறு சமையம்விட்டு
காத்துநின்ற பூசையொடு தியானம்விட்டு
முடிவென்ன ஒன்றுமில்லை எல்லாம்மாயை
முன்னின்ற நீயல்லால் பொருள்காணேனே. 13

பொருள்காணச் சக்கரத்தில் ஞானயோகம்
பூட்டினேன் அஷ்டாங்கம் புரிந்துசொன்னேன்
அருள்காண வழியென்றா லிதுவேகாணும்
ஆயிக்கு மெட்டாது அறிவிற்காணும்
இருள்காணும் சமையத்திற் சேராச்சேர்க்கை
என்றுநின்ற வானன்றி யெல்லாமொன்றாய்
வெருளாமல் ஆரணத்தி லைக்கியஞ்செய்து
மேற்கொள்வாய் பானத்தின் பெருமைகேளே. 14

பானமென்றும் வஸ்துவென்றும் அமுதமென்றும்
பாங்கான மதுவென்றுந் தீரமென்றும்
ஈனமுறுங் கள்ளென்றும் செயநீரென்றும்
இயல்பாகச் சாராயம் வெறிநீரென்றுங்
கானமுறுந் தேனென்றும் கன்மமென்றுங்
கரையத்த லகிரிமன வேதியென்றுங்
மோனமுறும் வாயுவென்றும் புகைநீரென்றும்
மூர்சத்த மதியமுதத் தீய்நீர்தானே. 15

தீய்நீரும் திராவகமும் செயநீரென்றுந்
திறமாகத் தீர்த்தமென்றுந் தண்ணீரென்றுந்
தாய்நீராய் முத்திதனைக் கொடுப்போரென்றுஞ்
சாயுச்சிய மோட்சத்தைத் தருவதென்றுந்
தேய்நீராம் பூதங்கட் குயிர்தானென்றுந்
துரியத்தில் நடம்புரிந்த சோதியென்றும்
ஆய்நீரா யண்டபகி ரண்டத்தப்பால்
ஆதிவித்துந் துடர்ந்துநின்ற மூலங்கானே. 16

மூலமென்ற பானத்தின் மகிமைதன்னை
மொழிந்திடவும் நாவுமுண்டோ பாவுமுண்டோ
ஆலமுண்ட சிவன்தேவி தனையழைத்து
ஆறுபத்து நாலுசித்து மடியாராட்க்
கோலமென்ற விதமேது யென்றுகேட்கக்
கோமாளை மாருடனே கூர்ந்துசொல்வாள்
ஞாலமென்ற பிரபஞ்ச பெரியோரெல்லாம்
நாதாந்தப் பிரணவத்தைப் பூசித்தாரே. 17

பூசித்தார் சத்திதன் பாதமென்றும்

போற்றினா ராகையாற் சித்தியாச்சு
ஆசித்த பொருளெல்லாம் பானத்தாலே
யாடலாம் பாட்டிலா மண்டரண்டம்
வாசித்த வாமமென்ற பெண்தானப்பா
வாதமாம் யோகமாம் ஞானமாகும்
நேசித்த காயசித்தாம் குளிகைசெய்து
நேராக அத்துவிதங் கடந்தபேச்சே.

18

பேச்சென்ற பேச்செல்லாம் வஸ்துவாலே

பேசாதே மவுனமெல்லாம் வஸ்துவாலே
நீச்சென்ற பூரணமும் வஸ்துவாலே
நீங்காத ஐம்பூதம் வஸ்துவாலே
பாச்சென்ற பஞ்சகர்த்தாள் வஸ்துவாலே
பரமரிஷி தேவரெல்லாம் வஸ்துவாலே
மூச்சென்ற சித்தர்களும் முனிவருந்தான்
முடிமூல மென்றவஸ்துள் முடிவுதானே.

19

முடியாத கருமமெல்லாம் முடிக்கும்பான

முக்கால முக்குணத்தின் முதலாம்பானம்
அடியார்கள் நினைத்தபடி நல்கும்பானம்
ஆதிவஸ்து மனாதிவஸ்து ரெண்டும்பானம்
விடியாத கங்குல்பக லாகும்பானம்
வேதாந்தப். பெரியோர்கள் விளங்கும்பானம்
குடியான குடிலமுதல் தத்துவமாம்பானம்
குருவாகி நிறைந்தபடி கூறினோமே.

20

கூறியதோர் பானத்தால் பதங்களாச்சு

கோடான கோடிபேர் கொண்டபானம்
ஆறியதோர் காமுகரைக் கெதிகெடுத்தே
ஆளான நரகத்தில் மாட்டும்பானம்
தேறியதோர் தேட்டெல்லாம் பானம்பானம்
தெரியாம லுலகத்தோர் திகைத்தபானம்
மீறியதோர் கணபதியு முருகன்றானும்
வெத்தியுள ரவிமதியும் விள்ளக்கேளே.

21

விள்ளுவேன் மன்மதனும் அஷ்டபாலர்

விசுவாமித் திரர்தேவேந் தின்விண்ணோர்கள்
விள்ளுவேன் .விஷ்ணுவும் வசிஷ்டர்தாழர்
வியாக்கிர பாதர்முதல் பதினெண்பேரும்

விள்ளுவே எகத்தியருஞ் சைவர்தாமும்
 வேதாந்தப் பெரியோரும் வேதியோரும்
 விள்ளுவே னீரேழு லோகத்தோரும்
 மென்கமல அர்ச்சனையால் மேலானாரே.

22

மேலான அர்ச்சனையாம் பானத்தாலே
 மேதினியி லெட்டெட்டுந் தொழிலும்நன்றாய்க்
 காலாலே கடந்துசென்றாற் போகலாகும்
 கால்விட்டுத் தலையாலே நடந்தாராகிற்
 சேலேது வலுவேதப் படிதானையா
 திறமாகக் காலாகும் வாமம்வாமம்
 ஆலால விஷமுண்ட ஈசனப்போ
 அறம்பாவ மிரண்டுக்கு மாளென்றாரே.

23

ஆளில்லை யென்றுசொன்னார் பெரியோர்தம்மை
 அழைப்பித்து யாவருந்தா னருள்சேராமற்
 பாழ்புவன லகிரியொடு நாத்தமாயை
 பாசமுடன் குரோதமத லோபமோகம்
 வீளாத ஆங்காரங் களவுகாமம்
 வெண்சமருங் கொலைமுதலாய் வினையுண்டாக்கி
 மாளாமல் மாளவென்று சாபம்நல்கி
 மாநிலத்தி லீசருக்கா மென்றிட்டாரே.

24

போகர் அஷ்டாங்கியாகம் - 24

முற்றிற்று

உ

குமரன் துணை

கீபாகமுனீயர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

முப்பு சூஸ்திரஞானம்-51

முப்பாழுக் கப்பால் முதலான நிற்குணம்பா
 முப்பால் வழலை யறிவீரேல்- எப்போதுந்
 தானவனாய் நிற்கும் சகலகுரு வானதொன்றாம்
 யானைமுகன் முத்தி யறி.

முத்தியா மிடைபின் னோடு மூதறி சுழினை நாடிச்
 சத்தியா மடியே பூரம் தானது காச்சும் பூவாம்
 பத்தியாம் வழலை யுப்பு பானுவாஞ் சுழினைச் சுன்னம்
 சித்தியா மமுரி கங்கை சேருறக் காச்சல் நாலே. 1

நாலிரண் டாகும் பூவு ரண்டதாங் கல்லுச் சுண்ணம்
 பாலுறு வழலை யுப்பு பாரொன்று அமுரி தானும்
 சீலமாஞ் சோட சந்தான் செய்முறை வீரம் பூரம்
 மாலுறு வெள்ளை சேர வளரெழு பிறவி யாமே. 2

ஆமிந்த வழலை மூல மறிகிலார் தேசத் தோர்கள்
 தாமிந்த வழலை செய்யார் தருவண்ணான் றன்னைக்காணார்
 ஒமிந்தச் சவுட்டு வித்தை யுற்பன மறியார் வேறே
 சாமிந்த உவர்ப்பு வென்பார் சவுக்காரம் செய்வார் பாரே. 3

பாரப்பா வுலக வாதி படுகிற பாடு பாரு
 ஆரப்பா ரவியு மிந்து ஆடிது சுழினை யொன்றில்
 வேரப்பா வழலைத் தீக்கண் வேதையாம் முப்புக் கூர்மை
 வாரப்பா தேசந் தோறும் வளர்வது வுவராங் காடே. 4

காடெலாம் சவுடோயல்ல கருவான குருவைக் கேளு
 நாடெலாம் நிலவுப் பானால் ராச்சிய மெல்லும் பொன்னாம்
 வீடெலாம் பொன்னே யாகும் வேதையுங் கோடா கோடி
 போடலாம் வழலை மூலம் பொன்னடி சொல்லக்கேளே. 5

கேளுநீ ஊச ரந்தான் கெடியுவர்ப் பானு பானு
 வாழுவா யிந்து பச்சைமுதியுவ ருப்பு நாதம்
 பாழில்லா யிடங்க ளுண்டு பருவதந் தானு முண்டு
 வாழமாம் பூமி நாதம் வளர்கின்ற தேசங் காணே. 6

காணவே சொல்லக் கேளு கயிலாச மேரின் தெற்குத்
தோணவே தெட்ச ணாயம் சூழ்கின்ற தெற்கு வேலை
பூணவே கல்லார் மட்டிற் புவளர் நிலங்கள் சொல்வேன்
நாணவே கிருஷ்ண தீரம் நதிமலைச் சார்பு மிந்தே.

7

இந்திரன் மலையின் சார்பு யிடபமா மேரின் சார்பு
மந்திர கிரியின் சார்பு வளர்காசி நதியின் மூலம்
விந்தமாம் பருவ தத்தின் விலைவதாங் கேதா ரத்துஞ்
சந்தரச் சத்தி ரீகர் தோன்றிய அத்தி நாடே.

8

அத்தினா புரத்தும் டில்லிக் கப்புற மிருக்குங் காசி
சித்திர பருவ தத்தும் சேரவே வங்கா ளத்தும்
முத்தியாம் கோகர் னத்தும் முதுகிரி கூர்ச்ச ரத்தும்
வித்தியா ரண்ய தேச மிலாடகன் னடமு மாமே.

9

கன்னடங் கடப்பை நாடு கலிங்கமா வரங்க மக்கம்
தன்யமேரங்க தேசம் சயிந்தமா பருவ தத்தும்
நின்மன மயங்கா வேரி நீள்நதி சோழ தேசம்
வன்மமா ராடங் கொல்லி மலையொடு குடுமி தானே.

10

குடுமிமா மலைச்சுற் றெங்குங் கோகர்னங் கங்கை மூலம்
படுநதி பாண்டி நாட்டிற் பாருகீழ்க் கடல்மேற் பக்கம்
திடமுறும் ராம நாதஞ் சேர்ந்திடுந் துறையின் மூட்டு
வடுவளை தெலுங்கச் செட்டி வளர்குடி வலம்பி நாடே.

11

சிலம்பியோர் விஸ்வ கர்மன் சேரவே பரம்பன் தேசம்
வலந்தருங் காளி கோஷ்டம் மண்டபஞ் சூழல் பக்கம்
தலம்புகழ் பாண்டி நாட்டிற் சார்ந்திடுங் கோவ லற்கோ
பலம்பெறு கோசி கப்பெண் பரதேசி பிடாரி கண்ணே.

12

கண்ணகை காளி கோஷ்டம் காதலன் கம்மி யாளன்
திண்ணகை தெலுங்கச் செட்டி தீர்க்கமாம் வழக்குங் கண்டோர்
விண்ணகை வளையற் செட்டி விடுப்பதோர் கங்க ணத்தாற்
பெண்ணகைக் கிணங்கச் சூடும் பெருங்கரு வளையல் தானே.

13

வளையலைக் கர்ச்சஞ் செட்டி வழித்தெறிந் ததுவும் பூவாம்
வளையலைக் காச்சம் வாதி வருதுறை வழித்த பூவாம்
வளையலின் பூவே நாதம் மாட்டிடச் சார மாகும்
வளையலிற் சேர்ந்த கம்பி வளர்வெடி யுப்புச் சாமே.

14

சாமப்பா குன் கண்டர் தனிக்கட்டாய்க் கட்டிப் போகும்
சாமப்பா பா ற யுப்பு தருகிடும் சீன ராஜன்

சாமப்பா கற்பு ரந்தான் சந்திர னுப்புக் கண்டால்
சாமப்பா பொரிகா ரந்தான் தனிநில வுப்பி னாலே. 15

நிலவுப்பில் ரெங்கு சேர்ந்தால் நேமிகைக் கங்க ணந்தான்
செலமதிற் கரையா துப்புச் சில்லுப்புக் கல்லுப் பாச்ச
பலநில வுப்பெல் லாந்தான் பழந்துகில் வெளுக்கப் பார்க்கும்
குலநில வுப்ப நிந்து கூறினாள் சத்தி தானே. 16

கூறிய சொல்லைத் தொட்டுக் கோடான கோடி சித்தர்
தேறினர் வாத சித்தி தேசத்தோர் காண மாட்டார்
மீறிய கன்ன கைக்கு விருதுகை வளையாய்ப் பூண்டு
பேறுள்ள சிவயோ கர்க்குப் பேணிக்கை காட்டி னாளே. 17

காட்டினாள் லகிரி கொண்டு கைமுறை வழலை யாதி
நாட்டினாள் நந்தி மூலர் காலாங்கி நாதருக்குச்
சாட்டினாள் யெந்தனுக்குச் சார்ந்திடு முப்பூ வண்ணம்
மூட்டினாள் சோட சந்தான் முடிந்தபின் போக ரென்றே. 18

போகமாம் விந்து நாதம் புகழ்பொன்னார் மன்னன் றானும்
ஏகமாங் கார நீரை யிசைபஞ்சீ கரண மாகில்
வாகதாம் பெண்ணாளுந்தான் வாய்த்தபொன் நிறம்போல் மேனி
ஆகமாந் தொட்டு யேற அடியுப்பு முடிபூ வாமே. 19

பூவளம் பூமி நாதம் பொன்னடி யான பூமி
நாவளம் வழலை பூமி நாடியே பிறக்கும் போது
பாவளம் சில்லுப் பூவாய்ப் பறந்திடும் பாரு பாரு
காவளம் வழலை யுப்புக் கதிரவன் கண்டநீரே. 20

நீரது கோடா கோடி நிலைத்திட்ட வித்தை கோடி
நீரது நீறு முன்பே நிலவுப்புக் கோடி வித்தை
கூரது சாத்தி ரங்கள் கோடான கோடி வித்தை
வேரது சுண்ணஞ் சேர்ந்தால் வேதைகள் கோடி கானே. 21

காணவே வழலை மார்கங் கைமுறை யாகச் சொல்வேன்
பூணவே முடிமுன்றாகப் புகலுமுப் பூவின் செய்கை
தோணவே மீன மேடந் தோன்றுநா ளுவராங் காட்டில்
நாணவே பொலிவாம் பூவை நயம்பெற வாரிக் கொள்ளே 22

வாருவாய் கல்மண் ணன்றி மகத்தான சிவமாஞ் சுண்ணம்
தேருவாய் இவர்தன் தேவி திரிசாதி அமுரிச் சாரில்
நீரினி லெடுத்துப் போட்டு நேசமாய் ரவியில் வைக்கப்
பாரினிற் பொங்கி நீரும் நீரெலாம் பண்பாய் வாங்கே. 23

வாங்குவாய் கருப்பில் லாமல் வளம்பெறச் சுத்தி கேளு
 ஓங்குரு வில்லாக் கன்னி ஊசிநீர் படிதா னொன்று
 பாங்குடன் உவர்ப்பூக் காலம் பரிவுடன் சாரப் பூவும்
 சாங்கமாய்க் கரைத்து நீரிற் சார்ந்தபின் தெளிவி னாலே. 24

நாலுநாள் தெளிவை வாங்கி நல்லதோர் பீங்கா னுள்ளே
 சீலமாய் ரவியில் வைப்பாய் சென்னிற மாகு முப்பு
 காலனாஞ் சரக்குக் கெல்லாம் கடுவுப்பு பத்துக்கொன்று
 மூலமாஞ் குடன் நீரும் மூட்டுவாய் முப்பூ வாமே. 25

ஆமிந்த ஆதி முப்பு அரகரா சிவமாஞ் சுண்ணம்
 தாமிந்த சிவத்துக் கப்பா சந்திரன் சத்தி கேளு
 வேமிந்த ஆதித் தற்கு விளங்கிய பெண்டே யாகும்
 நாமிந்தச் சத்தி முப்பு நாட்டுவேன் நிலவுப் பாமே. 26

உப்பிது படிகம் போலே உவர்க்காட்டிற் சில்லுச் சில்லாய்த்
 தப்பிலாக் கல்லுப் பென்று சாற்றுவார் பெரியோ ரெல்லாம்
 அப்பினிற் கரைத்து நன்றாய் அஞ்சுநாள் தெளிந்த பின்னே
 செப்பினேன் தெளிவை வாங்கிச் சிறப்புடன் ரவியில்வையே. 27

வைத்திடச் சில்லுப் பாகும் மகத்தான இந்திரன் சத்தி
 பொய்த்திடப் புகைமே கந்தான் புகையுறைந் திருந்த நீராம்
 கைய்த்திட மஞ்ச ளாகுங் கடுஞ் சுண்ணங் கூடும் போது
 மெய்த்திட ரெத்தம் போலாம் மெய்யவர் சத்தி தானே. 28

தானென்ற சத்தி பச்சை சதாசிவன் தேவி யாகும்
 வானென்ற ஆகா சத்துள் மந்திரத் துள்ளே சிக்கிக்
 கோனென்ற அரசன் தேவி குளித்தனன் மஞ்சள் வாடை
 கானென்ற தேகம் புக்கிக் கன்னிகை முப்பூப் பூத்தாள். 29

பூத்திட்ட பெண்ணா ளுக்குப் புருஷனா முவர்ப்பூ வையா
 சேத்திட்ட யிந்திர னாலே தியங்கினா ரிரவி சோமன்
 மாத்திட்ட கன்னி தன்னால் மட்டிடு நாத நீராங்
 கோத்திட்ட வுவர்ப்பூச் சாரம் கூட்டிட நாத நீரே. 30

நீராகு மொவ்வொன் றாலே நிமிஷத்திற் பாரு பாரு
 பாராகு மிடக லைக்கும் படிகமாம் பிங்க லைக்கும்
 ஆராகுஞ் சுழிமு னைக்கும் ஆதியாம் மாதர் பூத்தான்
 ஊராகு முவர்ப்பூக் காரம் உயர்சிவக் கார மென்னே. 31

என்னவோ யிருஷ ருக்கும் ஏகமாய் நந்தி பீட்ட
 மன்னனாம் மகா ராஜன் மவுனமாம் வழலை நாயன்

பொன்னதோ ரிரவி சோமன் போற்சச்சி தானந் தத்துள்
உன்னவே முலைப்பால் பச்சை யுண்டருள் புரிவ ரென்றே. 32

என்றதோர் நந்தி சோதி யிலகிய படிகக் கல்லாம்
நன்றதோ ரடுக்குக் கெல்லாம் நாதனாங் கற்கண்ணந்தான்
வென்றதோர் வெள்ளைக் கல்லை விளங்கவே சுண்ணம் பண்ணி
அன்றதோ ரப்பால் நீற்றி அமுரியும் படிதா னெட்டே. 33

எட்டது கற் சுண்ணந்தா னேகமாம் படிதா னொன்று
விட்டதிற் கரைத்துப் பின்பு மேவுசத் தியையான் சொல்வேன்
திட்டமாங் கல்நா தத்துட் சிறக்கின்ற வன்ன பேதி
சட்டமாய்ப் பழச்சாத் துள்ளே தனிச்சுத்தி யாகு முப்பே. 34

உப்பது பலந்தா னொன்று உருகின்ற கல்லுப் பொன்று
செப்பினே னாருஞ் சொல்லார் தீர்க்கமாய் முப்பூச் சேர்க்க
வைப்பது பொடித்துப் போட்டு வாய்தனி லோடு மூடி
உப்பது படாதே பூமிக் குள்ளுறப் புதைத்துப் போடே. 35

போடவே தசநாட் சென்றாற் புகழ்பெறப் படரு முப்பூ
நாடவே துவாத சத்துள் நலுங்காம லுப்பை வாங்கு
நீடவே ரவியில் வைப்பாய் நிசமாச்சு நந்தி யுப்பு
ஆடவே நாத நீராம் அறுபதுங் கட்டும் பாரே. 36

பாருநீ வகார மூன்றாற் பகரொன்றிற் கோடி வித்தை
சேருநீ மூப்பு வாச்சு திறமுடன் மும்மூன் றாகக்
கோருநீ சத்தி யெட்டுக் கூத்திடை வாம பாகம்
காருநீ பகலோன் நாலுங் கடியதோர் சிவம தாமே. 37

சிவசுத்தி ரெண்டு ரெண்டாய் செத்திரு கூறாய்க் கண்டேன்
சிவசுத்தி பன்னி ரண்டிற் சேர்ந்தது நந்தி யுப்பு
சிவசுத்தி பன்னி ரண்டுஞ் சேரிடை கலைபின் னாலே
சிவசுத்தி பன்னி ரண்டிற் சேர் நந்தி யுப்பினாலே. 38

நாலான பூரணத்தின் சோதியை நாடிற் பின்பு
காலான புரியட் டந்தான் கதிரவற் குள்ள தாச்சு
மேலான ஒளிபா முக்குள் மேவியே வெளியு மாச்சு
பாலான விந்து நாதம் பரையிடஞ் சேருங் காலே. 39

கால்துரு வாகப் பச்சை தாமநீ ரமுரி வாய்நீர்
கால்துரு நாத விந்து காதினில் நஞ்சு வீரங்
கால்துரு வாதும் பூங் காத்திடுங் கருவைப் பாடு
கால்துரு வாதும் பச்சைத் தலைவனைக் காணலாமே. 40

காணலாஞ் சருக்கா னாக்காற் கால்குரு நவச்சா ரத்தாற்
காணலாந்துருகச் சுண்ணங் கடுங்காரச் செயநீ ரேத்திக்
காணலாம் அஞ்ச சுண்ணக் குகைதனிற் கூட்டி யூதக்
காணலாங் குருவைக் கண்டு களிக்கலா மொளிக்க லாமோ. 41

ஒளிபெற வாசி யோகம் ஊட்டினாற் சிவயோ கந்தான்
வெளிபெறப் பூர ணத்தை மேவினா லவற்கே சித்தி
வழிபட வாதம் பார்த்து மனங்கெட அலைய வேண்டாம்
சுழிமுனை பெற்றோர்க் கல்லால் துரியமுங் கிடையா தென்றே. 42

என்றதோர் துருகச் சுண்ணம் எவருக்கும் வாயா தப்பா
அன்றகத் தீசர் சொன்ன பூரண குத்தி ரத்தில்
நன்றதோர் சுண்ணத் துப்பு நாட்டினார் கருத்தோ ணாது
சென்றிட வுவர்ப்பூச் சத்தி சாரமுந் தெரியா தென்னே. 43

என்னவே பெரியோர்க் கையா யிசைபெற வுரைகள் தோணும்
பின்னுமோர் சித்தர் கட்டுந் தெரியாமற் புதைத்தார் பாரு
பொன்மகன் கொங்க ணற்காய்ப் பூழ்ப்பூ வெளியிற் போட்டேன்
தன்மகன் ஐஞ்ஞாற் றைம்பத் தெழுவர்க்குஞ் சாற்றி னேனே. 44

சாற்றினேன் நாதம் வாங்கச் சடலம்பொன் நிறமாய் வேணும்
மாற்றினேன் விந்து வாங்க மன்னவன் தேகம் பொன்போல்
ஆற்றினேன் மற்ற தேகம் ஆகாது பொன்வா யாது
மாற்றினேன் வாலை நாதஞ் சிவவிந்துக் கெவரு மாமே. 45

ஆமென்றேன் மன்ன னுக்கு அறுபது வயது மட்டும்
போமென்றேன் பொற்கா யத்தாற் பொன்னது விளையு மார்க்கம்
தாமென்ற நாத விந்து தவத்தினா லெய்துங் காணார்
நாமென்ற நூலைப் பார்த்து நல்லவர் பார்ப்போர் தாமே. 46

தாமத குணத்தை விட்டுச் சாத்துவீ கத்தைத் தோய்ந்து
வேமது நாதம் வாங்க மேனியின் படியே பார்த்துப்
போமது கண்ட பொன்னும் பொளிச் சென்னும் வங்கங்குத்தி
யேமமுங் காணா தென்று யேங்குவார் பின்பு தானே. 47

தானிதை யறிந்து கொண்டு சதுராக நாதம் வாங்கு
வானுறு விந்து பச்சை வாங்கவும் பொற்கா யந்தான்
பானுறு பென்சா மந்தான் பகர்ந்திடப் பொற்காயந்தான்
மேனியிற் கலப்பே யாகில் வெண்கல மாகும் பொன்னே. 48

பொன்னது பூமி யாதும் பூமிதான் பெண்ணான் நாதம்
மன்னவ னுசி நீரே வைப்பென வறைய லாகுந்

தன்னிய வமுதந் தீயாஞ் சாற்றிடில் வாய்நீர் வாய்வாம்
மின்னிய ஆகா யந்தான் விந்தெனப் புகலுங் காலே.

49

காலுறு தலையுங் கண்டு கருவுடன் குருவுஞ் செய்ய
மேலுறு பூமி நாதம் விளைவதா முவராங் காட்டிற்
பாலுறு சிவமாஞ் சத்தி பரையெனு மழற்காட்டுக்குள்
சேலுறு மடுக்குக் காணுஞ் சிவநந்தி யாகு வானே.

50

வானுறு குட னொன்று வாருதி யுப்ப தொன்று
கானுறு கல்லில் நாதங் கலரிது யமுத பேதி
தேனுறு வீரம் கெந்தி திடமிது உறுதி சத்தி
ஊனுறு மமுரி யந்த்ர மமுரியின் பூவா முற்றே.

51

போகர் மூப்பு சூத்திர ஞானம் 51

முற்றிற்று

2

குருவே துணை

போக முனிவர்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞானகற்ப ஐஸ்வரியம்-54

பூரண மான வடிநில வுப்புக்
காரண மான கறியுப்புச் சுத்திசெய்
வீரமும் பூரமும் வேதித் தரைத்திட
நீரது செயநீர் நீராட்டு வாயே.

1

ஆட்டிப்பின் வில்லை யாதித்தன் கண்டபின்
பூட்டிய கோழிப் புடந்தனிற் சுண்ணந்
தீட்டிய சாரஞ் சேர்க்கச் சிவமாம்
மாட்டிய நீரில் வளர்பூர மாமே.

2

பூரத்தைக் கொல்லப் பூநீரை யிட்டே
சோரவே யேழுநாள் தோன்றி யரைத்திடு
சீருடன் குப்பியிற் செலுத்திப் பொதிந்துமே
சேர்புட மிட்டெடு செய்பூர சுண்ணமே.

3

வேறு

பூரத்தில் வீரங் கூட்டிப் புதியதோர் பச்சைக் கேற்றிச்
சாரநீர் குற்றி வெய்யிற் சாத்திடச் சுண்ண மாகுஞ்
சீருள்ள துருகச் சுண்ணஞ் செயநீர்க்கு வைத்த பின்பு
யாரடா அவற்கு மீடு அப்பனே வேதை போடே.

4

போடப்பா தாரத் துக்குப் புதியநீர் விட்டு யாட்டிச்
குடப்பா வெள்ளி நூறு தோன்றியே யுருகும் போது
ஆடப்பா தார மொன்று அதிலிடப் பத்து மாத்தாம்
போடப்பா புடத்தி லேறும் பொன்னென்ன பகம்பொன்னாமே 5

ஆமப்பா சரக்கே யெல்லாம் அப்படி யாட்டிக்கொண்டு
எமப்பா யினத்தைப் பார்த்து இடுவதில் வேதை காணும்
நாமப்பா சுண்ணிற் சுண்டோம் நலம்பெறப் பாடிப் போட்டோம்
ஆமப்பா சேகத்தி லுள்ளோ றந்தவ ரமிதம் பாடே.

6

பாரப்பா புளிதானாறு பகரிந்து குட னொன்று
சேரப்பா சீன மொன்று சேர்வெடி யுப்பா றாக
நீரப்பா சாரம் ரண்டு நிலவுப்பு மூன்றுங் கூட்டிச்
சாரவே யரைக்கத் தண்ணீர் வெற்றிலைச் சாற்றா லாட்டே. 7

ஆட்டுவா யிரண்டு சாம மரைத்தபின் னமுரி தன்னால்
ஆட்டுவாய் மூன்று சாம மாட்டிப்பின் பழச்சாற் றாலே
ஆட்டுவாய் மூன்று சாம மறிவில்லை யாவி காண
மூட்டுவாய் உலர்ந்த பின்பு முழப்புட மிடவே சுண்ணம். 8

சுண்ணந்தான் செயநீ ராகும் பனியினி லிருக்க வேணுந்
தண்ணியாஞ் சலத்தி லேதான் சவ்வீரம் பொடித்துப் போட்டு
எண்ணமாங் கடுஞ்சா ரத்தை யிந்தநீர் விட்டு ஆட்டி
வண்ணமாம் புடத்திற் சுண்ணம் வருஞ்செலம் பொழியும் பாரே.9

பொழிந்ததோர் தண்ணி யைத்தான் புதியதோர் பச்சைக் கேத்த
வெளிபெறச் சுண்ண மாகும் வேதையிற் கவர்கள் கோடி
அழித்திடுஞ் சரக்க தெல்லாம் அப்பனே போக்கார் சொல்வார்
தெளிந்திடும் வாதம் பாரு சிதம்பரம் பூசிப் பாரே. 10

பாருமுன் சார நீரிற் பரிவுடன் நாகஞ் சாய்ப்பாய்
ஒருமுன் செம்பு சாய்ப்பாய் உறவுத்த யிரும்பு சாய்ப்பாய்
தாரு முன் னூறல் போகுந் தனித்தனி களங்குக் காகும்
வாருநீ பதினொன் றேகாண் வகைவகை யினத்துக் கென்னே.11

என்னவே சார நீரி லியல்புடன் துருசு தோய்த்துப்
பன்னவே ரவியிற் போடு பச்சைபோய் வெள்ளை யாகுங்
கன்னவே துருசு தானுங் கடுவெள்ளை யாகு மட்டுந்
தன்னவே துருசுச் சுண்ணஞ் சமத்தர்க்கு மெய்தும்வாறே. 12

வாறுகே ளிந்த வெள்ளை வாங்கியே பலமே வைத்துத்
தேறுநல் வீரந் தானுஞ் சேர்த்தரைப் பலமே கூட்டிச்
கூறுகே ளகாரச் சுண்ணங் கூட்டரைப் பலமு மொக்க
வாறுகேள் சாரச் சுண்ண மதுவரைப் பலந்தான் போடே 13

போடுநீ யொன்றாய்க் கூட்டிப் புகழ்பட வேயரைத்து
ஆடிய சரக்குக் கெல்லாம் அப்பனே சத்தே பூசி
நீடுநந் சாரநீரில் நிலையுறத் துவைத்து வாட்டிப்
போடிடு சரக்குஞ் சாதும் பொன்னதாம் வேதை தானே. 14

வேதையே காணவேண்டி விளங்கிய சூதந் தங்கம்
பாதையே கூட்ட நன்று பரிபோனால் வாதம் பாச்சு

ஏதையே சொன்னா ரென்று இடும்பாரே சூதந் தங்கம்
மாதையே மறந்தா யானால் வாதமும் மயங்கும் பாரே.

15

மயக்காகுங் குடவன் றன்னை வாங்கியே சார நீரில்
தியக்காகக் காச்சித் தோய்நீ செயலுடன் பதினொன் றேதான்
தயக்காகத் துருசுச் சுண்ணந் தானது வீரச் சுண்ணம்
பயக்கறுஞ் சூதம் பூரம் பருங்கோழிப் பித்துங் கூட்டே.

16

கூட்டிய வஞ்சு தானுங் குலாவிய யிடையைக் கேளு
ஆட்டியே வகைக்கோர் காசா யரைப்பது தானே கூட்டி
நீட்டிய குடவன் றானும் நீழ்பலம் பத்திற் பூசி
வாட்டியே புடத்திற் போட மாத்தேறிப் பொன்னுமாமே.

17

பொன்னான குடவ னுக்குப் பூட்டுநா லொன்று பொன்னை
மன்னான காரங் குற்றி வளம்பெற உருக்கிப் பாரு
வன்னான மாத்து மெட்டு மறகாவிக் குப்புக் கோடா
தன்னான ஆயி சொல்லச் சாதித்துக் கண்ட வாறே.

18

வாறுகேளுப்பு நீறும் வளம்பெறு சார நீறுந்
தாறுகேள் சரியாய்க் கூட்டித் தாக்கிடத் தயிரே யாகும்
வீறுகேள் சார மொன்று விளங்கிய காரம் ரெண்டு
ஆறுகேள் வீர மொன்று அதிலொன்று கண்டர்போடே.

19

போடுநீ யாறுந்தூக்கிப் புகழறு பலமே யாகுந்
தேடுநா யுருவி யுப்புச் சிறந்திடு சவுட்டு வில்லை
சூடுநீ சூட னோடு தொல்கடல் நுரையுங் கூட்டி
யாடுநற் சுண்ண மஞ்சு மரையரைப் பலமுங் கூட்டே.

20

கூட்டிய முன்னீர் தன்னிற் குலாவிய தயிரை வார்த்து
ஆட்டியே யரைக்கக் கட்டு மப்பனே குளம்பு போல்லை
காட்டிலே கடலி லுள்ளே கல்லுப்பை யுடைத்துக்கொண்டு
தீட்டிய குளம்பு தோய்த்துத் தீக்குள்ளே வாட்டு வாட்டே.

21

வாட்டிட வாட்ட வாட்ட வளம்பெற வுப்புச் சாகும்
மூட்டிட யுருவி யுப்பு முளங்கிய சூட னோடுங்
காட்டிடை கடலின் மேலே கவிழ்ந்திடு நுரையாய் மூன்றுந்
தீட்டிடை யமுரி விட்டுச் சிக்கெனத் துவைச்சு வாட்டே.

22

துவச்சிடுங் குளம்பு வத்திச் சுண்டியே சுருக்குத் தாக்க
யவச்சிடுந் தீயின் மேலே யமளியாய்த் தட்டு வாட்டும்
கவச்சு மாத்தி யாத்திப் போட்டுநீ வாட்ட வாட்டப்
பவச்சிடு முப்புத் தானும் பரிவுட னடங்கும் பாரே.

23

ஞான கற்ப சூத்திரம்

பாரிந்த வுப்பின் மேலே பாங்குடன் சவுட்டுச் சுண்ணம்
வாரிந்த வமுரி தானும் வாகுட னரைத்துக் கட்டிக்
காரிந்த மேலே யொன்று கடுஞ்சுண்ணச் சீலை சுற்றிப்
போரிந்த வுப்புப் பின்னை புகட்டிநீ புடத்தைப் போடே. 24

போட்டபின் கவசம் நீக்கிப் புகழ்பெற்ற வுப்பை வாங்கி
நீட்டிப்பின் னுருக்கிப் பாரு நிலைத்தது மணி போலாடும்
ஆட்டிப்பின் னுருகா விட்டா லப்படி வாட்டிப் போடு
கூட்டிப்பா ருப்பின் வேதை கோடிக்குக் கோடி தானே. 25

கோடியென் றுரைத்தே னாலுங் கொளுவிடிற் கோடா கோடி
யாடிய குளிகை யாகு மறுபத்து நாலுந் தானுந்
தேடிய கெந்தி யோடுஞ் சேரவுஞ் சத்தை யாகுந்
தாடிய தங்கந் தொட்டுச் சகலமுங் குருவ தாமே. 26

ஆமிந்த வுப்பை யிட்டு அரைத்திடு பழச்சாற் றாலே
காமிந்தக் காரத் தின்மேற் காட்டிடு நாலுக் கொன்று
சோமிந்து ரவியிற் போடு சொக்கியே வெழுத்துக் கட்டுந்
தாமிந்தக் காரந் தன்னை சாற்றினார் சீனர்க் கென்னே. 27

என்னவே சீனந் தன்னை யெடுத்துநீ யிணங்கன்மேலே
பின்னவே ரெண்டுக் கொன்று பழச்சாற்றாற் பூசிப் பூசித்
துன்னவே வாட்ட வாட்டச் சொக்கியே யெலும்பு போலாம்
வன்னமே யிருக்கும் பாரு மகத்தான கட்டு மாமே. 28

கட்டிய வுப்பை நீயும் கலந்தரை பழச் சாறிட்டு
வொட்டிய சார மேலே யூணிடு ரெண்டுக் கொன்று
தட்டிய தணலின் மேலே சாங்கமாய் வாட்ட வாட்டக்
கெட்டியா யிறுகுஞ் சாரங் கெடிபடத் தங்க மாமே. 29

ஆமிந்த வேதை மார்க்க மறைந்தாரே மூல மூர்த்தி
வாமிந்த வஞ்ஞாற் றுள்ளே வகைவகை யெல்லாம் பார்த்துச்
சோமிந்த தரித்த யாயி சொல்லிட நூலி லூணிக்
காமிந்தக் கட்டுமார்க்கங் கடாவினேன் கைக்கண்டேனே. 30

கண்டதோ ருப்பை விட்டாற் கட்டில்லை வாத மில்லை
கண்டதோ ருப்பை விட்டாற் கவனமுஞ் சித்தி யில்லை
தண்டதோ ருப்பை விட்டாற் கடுமாற்றுச் சற்று மில்லை
கண்டதோ ருப்பை யீசன் கயற்கண்ணு க-கருளி னாரே. 31

அருளின வுப்பை நீய் மப்பனே தமரைப் போட்டு
மருளின வுலக்க ாத்தில் மணியைந் செய்யே செய்யத்

தெருளின சத்த கோடி தேவதை சித்தி யாகும்
வருளின வாத முன்னே வாய்ப்பாத்தி நிற்கும் பாரே. 32

பாருநீ யுப்பே யொன்று பருகியே உருகும் போது
தாருநீ கார மொன்று தாக்குநீ உள்ளே வாங்கு
காருநீ ரெண்டுக் குள்ளே கடுஞ்சார மொன்றே போடு
சேருநீ மூன்றுக் கொக்கச் செய்கெந்தி போட்டிடாயே. 33

போட்டிடக் கெந்தி தானும் புகையாது உள்ளே வாங்கு
மாட்டிய குகைக்கு மேலே யப்பனே மண்ணைப் பூசி
நீட்டியே புடத்தைப் போடு நிலைகெந்தி குருவு மாகும்
ஆட்டிடச் சூதஞ் சாகும் ஐயனே அறிந்துபாரே. 34

பாரிந்தக் குருவைத் தொட்டுப் பரிச்சிக்கிற் சொர்னம் நீறும்
பாரிந்தக் குருவைத் தொட்டுப் பரிச்சிக்கில் லோகஞ் சாகும்
பாரிந்தக் குருவைக் கண்டாற் பதையாமற் சூதம் வீயும்
பாரிந்தக் குருவைக் கண்டாற் பலசரக் கெல்லாஞ் சாமே. 35

சாகவே சரக்கின் மார்க்கஞ் சாற்றினே னினத்தைக் கேளு
மாகவே வுப்பு நின்று வளம்பெற வருகும் போது
போகவே வீரம் போடு போந்ததோர் தங்கம் போடு
ஓகவே வெள்ளை போடு ஒன்பதும் கட்டும் பாரே. 36

கட்டுமே பாஷா ணங்கள் கட்டிடு முப்பு நேராய்
மட்டுமே யறிந்து யீய வளங்கிய தசமாத் தாகும்
ஒட்டுமே வுப்பில் வேதை ஓடாது காவிக் கப்பா
பட்டுமே உருக்கில் லோகம் பளிச்சென்று பொன்னு மாமே. 37

அடையாத புளியினுப்பி னைவெலாஞ் சொல்லக் கேளு
கிடையாத புளியி னுப்பைக் கேட்கினும் வல்லோர் சொல்லார்
குடையாத சீன முப்பு கூடின தொருகை யாகும்
படையாத துருகச் சீனம் பகரிது கையொன் றாமே. 38

ஒன்றான யினங்களோடு ஊட்டுநீர்ப் புளியு மொன்று
தன்றான நாகவிந்து தானதாம் புளியு முப்புந்
கன்றான கெந்தி யோடு கல்லுப்புப் புளியு முப்பு
அன்றர னென்னைப் பெற்ற ஆயிக்குச் சொன்ன வாறே. 39

வாறுகே ஞுப்பே யீசன் வழங்கிய புளியே சத்தி
கூறுகே ளிரண்டி னாலே கொளுவிற்று வாத மெல்லாம்
மாறு கேள் காரசாரம் வளங்கிய மார்க்கங் கண்டால்
தாறுக ளாறுந் தாண்டித் தனிவெளிப் பாழு மாமே. 40

ஆமென யினனங் கேளு அரைகிறே னறிந்த மட்டும்
தாமென வண்டத் துள்ளே தனித்தவெண் கருவே யுப்பு
வாமென மஞ்சள் தானும் வழங்கிய புளியே யாகும்
ஓமென மேவிந் தோடு முசந்திடும் நாக மாமே. 41

ஆமெனுஞ் சூத முப்பூ அப்பனே புளியுங் கெந்தி
போமெனுங் கிளிஞ்சி யுப்புப் புகஞ்சதைப் புளியு மாகும்
தாமது சங்கே யுப்புத் தனிச்சதை புளியு மாகும்
போமது நண்டே யுப்புக் குட்சதைப் புளியு மாமே. 42

புளியுப்பு ரெண்டி னாலே பொருத்தது வாத மாச்சு
புளியுப்பு ரெண்டி னாலே புரந்தது அண்டமெல்லாம்
புளியுப்பு ரெண்டுங் கண்டாற் பெரியவ ரவரே கண்டாய்
புளியுப்பு ரெண்டுங் கூடிற் பேரண்டஞ் கண்ண மாமே. 43

கண்ணத்தின் மார்க்கஞ் சொல்லத் துலையாது நன்றாய்த் தானும்
கண்ணத்தை விட்டாற் கேளு சூதமுஞ் சாரஞ் சாகா
கண்ணத்தை அறியா தார்க்குச் சொல்லிய வாத மில்லை
கண்ணத்திற் பெருமை சொல்லச் சுந்தரர் மயங்கி னாரே. 44

மயக்கமே தென்னக் கேட்க வகையாக ஆத்தாள் சொன்னாள்
தயக்கமே கார சாரந் தனித்திடு மார்க்கங் கேளு
மயக்கியே யுப்பே காரம் வழங்கிய புளியே சாரம்
பயக்கியே ரெண்டுங் கூடிற் பதையாமற் சாகும் பாரே. 45

பாருநீ சரக்குத் தானும் பரிசிக்கிற் செத்துஞ் சாகா
சாருநீ யினத்தைக் கண்டு சரக்கெலாந் தாக்கிக் கொல்லும்
கோருநீ தங்கஞ் சூதங் கூட்டியே களங்கஞ் செய்யில்
வாருநீ வாய்நீ ரல்லால் மற்றொன்று மாகா தென்னே. 46

என்னவே கார சார மியலறு பத்து நாலும்
என்னவே உபர சங்க ளிருநூறு கார சாரம்
என்னவே நாத விந்தா லெடுத்தது கார சாரம்
என்னவே ஆத்தாள் தானு மியல்பினா லருளும் வாறே. 47

வாறுகேள் புளியினுப்பால் வளர்சரக் கறுபான் நாலு
வாறுகேள் புளியி னுப்பால் வளர்ந்தது உபர சங்கள்
வாறுகேள் புளியி னுப்பால் வளர்ந்தது நாத விந்து
வாறுகேள் புளி யிலுப்பின் மார்க்கமுந் தெல்லையா தென்னே. 48

என்னவே சினஞ் சார மெழுபூங் கார மாகும்
பன்னவே சாத் தோடே பரிசிக்கிற் சூடன் சாதம்

தன்னியங் கிளிஞ்சி காரந் தனிச்சாரந் துருசு மாகும்
மன்னியகாரம் வீர மாட்டலாஞ் சார மாமே.

49

ஆமது யிந்த மார்க்க மறிந்துநீ யொன்றோ டொன்றேன்
தாமது சேர்ப்பா யாகிற் றனித்தனி சாகும் பாரு
வாமது கட்டுத் தேடி மயங்கிய மடைய ரேகேள்
போமது யிதுக்குள் வேதை பூட்டிநீ யறிந்து பாரே.

50

கேள்

அறியார்க ளெட்டுச் சரக்கையு மப்பா
அறியார்கள் மித்திர மாதியின் கூத்தை
அறியார்க ளறுபத்தின னாலு சரக்கும்
அறியார்முப் புவை அறிந்தவன் வாதியே.

51

வாதங்கள் பொய்யென்று மடவாதி சொல்லுவார்
வாதங்கள் காணா மடையர் புகலுவார்
வாதங்கள் சும்மா வருமோவு லுத்தர்க்கு
வாதங்கள் காண மதியமுங் கொள்ளே.

52

மதியமுங் கொண்டால் வாதஞ்சித் திக்கும்
அதிசய முண்டா மவன்புவி யாள்வான்
நிதிதன வானாம் நேசனு மிவனாம்
விதியை யறியும் படிபார்க்குள் மகிமையே.

53

மகிமைய தாகும் வளர்முப்பூ வப்பா
மகிமைய தாகும் வளர்பூ குருவாகில்
மகிமையு ரைக்க மாத்தாணி சொல்ல
மகிமையு முற்றும் மகாபூ ரணமே.

54

பேரகர் ஞான கற்ப சூத்திரம்-54

முற்றிற்று.

பூரணானந்தர் அருளிய சிவயோக சாரம்

அவையடக்கம்: கனக வரை என்னும் புருவத்திடை நடன ஒலி கேட்டானந்திக்கும் எந்தைமார்களே உங்கள் பாதபங்கயங்கட்கு அனந்தவந்தனம்! அறிவிற் சிறியேன் குரு முகமாய் ஹிந்துஸ்தானியால் உணர்ந்த ராஜயோக மார்க்கத்தைப் பல நூல்களிலுள்ள அரும் பொருளோடு சிவயோக சாரம் என வரைதலுற்றேன். நீரைப் பிரித்துப் பாலைக் கொள்ளும் அன்னத்தைப் போலக் குற்றந் தவிர்த்துக் குணத்தைக் கொள்ளக் கோருகிறேன்.

ஏத முற்ற பேதையேன் இயம்பு மிந்த யோக நூல்
பேத மற்ற போதமுற்றோர் பேசு வார்க ளாசையால்
வேதனைப்பட்ட டுழலுவாரிம் மெய்யுணராப் பொய்யரிப்
பூத லத்தி லுள்ள தீது, புதுமை யன்று புலவிர்காள்!

நீர் வளம் முதலியவைகளால் சிறப்புற்றோங்கும் உத்தர தேசங்களில் பஞ்சாபு என்னும் பாஞ்சால தேசத்தில் அவதரித்தவராய், ஜீவேகவர பேதாபேத முணர்ந்து நித்தியானுபவம் செய்யும் பரம யோகீந்திரராய், ஸ்ரீ ஜனகாம்ஸ பூதரான உதரசி பாபா நானக்குக் குரு பரம்பரையினர் அனேக வருட காலமாக அனுபவித்து வரும் ராஜயோகக் கிரமத்தை அச்சங்கத்திலொருவரும் ஞான சிரேஷ்டரும் தயாள குண பரிபூரணருமான குரு சரண்தாஸ் பாபாஜி அவர்களால் இந்துஸ்தானி பாஷையில் உபதேசிக்கப் பெற்று ஸ்ரீமத் நாராயண தேசிகர் நியமனத்தினால் இந்தத் தட்சிண தேசத்திலுள்ள சகல வருணாச் சிரமிகளும் உய்யும் பொருட்டுத் தமிழில் மொழி பெயர்த்து, உபநிஷத்துகளிலும் யோக வாசீஷ்டம், பாதஞ்சலியம் அடயோகம் முதலியவைகளிலுமுள்ள அரும்பொருளைச் சேகரித்து, சிவயோக சாரம் என நற்பெயரமைத்து இது வெளியிடலாயிற்று.

இந்நூலைச் சாங்கோபாங்கமாக உணரும் புண்ணி யோகத்திருஷ்டர், அணிமா, மகிமா, கரிமா, இலகிமா, பிராத்தி, பிராகாமியம் ஈசத்துவம் வசித்துவம் என்னும் அஷ்டமா சித்திகளை அடைவரென்பது திண்ணம்.

குரு வணக்கம்

ஆரண்சாத் திரமனைத்தும் உணர்ந்துசீடர்
அவித்தையெல்லாம் அகற்றியருள் புரியும் ஞான
பூரணன் யெழுந்தெளியேற் குபதே சித்தப்
பூரணா னந்தனை நாமத் தந்த

நாரணதே சிகனாமென் குருநா தன்றன்
நளிநமல ரடியினையைச் சிரமேற் கொண்டு
தாரணியிற் சிவயோக சார மென்னுந்
தகைபெறுமிந் நூலடியேன் சாற்ற லுற்றேன்.

காப்பு

துவராடை யுள்ளோருந் தூயுடையா ருய்வான்
சிவயோக சாரமெனச் செப்ப- நவையில் புகழ்
கொண்டபர வைந்துகரக் கோநின் னடிகட்குத்
தண்டனிட் டேனருளைத் தா.

ஆசிரியர் நிலை: இந்த ராஜ யோகத்தை அப்பிய சிக்கும் ஆசிரியன், தெளிந்த ஆத்தம ஞானியாய், அடுத்தவர்களை ஆதரித்துப் போதிக்கத் தக்கவனாயிருக்க வேண்டும். அதாவது சின்முத்திரையாகிய மெளன நிலை ஈடுதன்றும், அதைக் கைவல்லியப் படுத்துவதற்குரிய ஆசனம் முதலிய விதிகள் இவையென்றும் சாம்பலி முதலிய மகா முத்திரை இன்னவையென்றும் குண்டலி சத்தி ஈடுதன்றும், அதை வழிப்பிக்கும் மார்க்கம் ஈடுதன்றும், இதுவே சிவராஜ யோகமென்றும், இந்த யோகம் செய்யத் தக்கவர் பெறத்தக்க நாதாந்தம் இதரிவன்றும் இது வசமுற்றால் ஒரு மயக்கந் தோன்றாமென்றும், அது நீங்கும் வரையில் நின்றால் அருள் தரிசனம் உதயமாகுமென்றும் அஷ்வனுபவம் கிடைக்கில் காண்பானாதிகள் இறக்கு மென்றும் அங்ஙனம் இறக்கின் மனம் அசையாதிருக்குமென்றும். அப்போது அந்நாதாந்தத்தில் பஞ்சாக்ஷர முதலியவைகள் தோன்றாதிதாடுங்குமென்றும், இத்தன்மைப் பட்ட சுவானுபவ சாக்ஷாத்காரத்தை உணர்ந்த ஆத்தம ஞானாசாரியனாய் இருக்க வேண்டும்.

மாணாக்கன் நிலை: உத்தம ஜென்மமாயும் வித்தைக்கு உடையவனாயும், சாந்த சற்குணமுடையவனாயும், பற்றில்லாதவனாயும், காம சங்கற்பம் இல்லாதவனாயும், கோபத்தை வென்றவனாயும், சத்திய தருமத்தை விரும்பினவனாயும், குரு பணிவிடையில் பிரியமுள்ளவனாயும், மாதா பிதாக்களை உபசரிப்பவனாயும், தனது கிருகத்திலிருப்பவனாயும் நல்லெழுக்க முடையவனாயும், சற்சீடினென்னும் பக்குவமுடையவனாயுமுள்ள மாணாக்கனே இவ்விராஜ யோகத்துக்கு அதிகாரியென்று சொல்லப்படுவான்.

இத்தன்மைப் பட்ட நற்சீடன், சாக்ஷாத்காரத்தை உணர்ந்த ஞானாசாரினைக் கண்டடுத்து, அவன் திருவடி கூர்ந் பணிந்து, அவன் மனங் களி கூறும்படி நடந்து உடல் பொருடான மூன்றும் அச்சற்குருவின் திருவடியில் கத்தல் செய்து, அரக்கிகாக்கும் திருவடிக் தீக்ஷணமாயும் பிராணா யாமத்துக்குரிய மூல மந்திரத்தில் முகல் வாக்கியத்தையும், இந்த யோகத்தின் விதிகளையும் உபதேசிக்கப் பெற்று குருவின் கைநிர்வாகி உத்த சற்குரு சிவஸ்வாமிந் சிவஸ்வம் முகல் வாக்கியமாக உன்னாமல் உன்னி யோக சிகனை

செய்து வருங்காலையில் சுவானுபவத்தின் கண் அடையா நின்ற சம்சயங்களனைத்தும் தீரும்படி அவ்வாசிரியனிடத்தில் விண்ணப்பம் அடிக்கடி செய்து கொண்டு அந்தச் சங்கற்பம் நசிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும்.

பிராண வாயுவின் நிலை: மாணாக்கன் ஆரம்பத்தில் கவனிக்க வேண்டிய விதிகள் யாவையெனில், அவை சூரியன் சந்திரன் அக்கினி என்னும் மூன்று நாடிகளின் நடை களைப்படும்.

மூன்று கலையின் சுவாசத்தினாலுண்டாகும் சத்தத்தைக் கண்டறிய வேண்டும்.

அச்சத்தத்துக்கு அஜபா என்பது பெயராம்.

அந்தச் சத்தத்தைக் கண்டுபிடிக்க சில விதிகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவையாவன வாயுக்கள் மூன்று அவை இடைகலை பிங்கலை, சுழுமுனை என்பன இடைகலை என்பது இடநாசியிலும், பிங்கலை என்பது வல நாசியிலும், சுழுமுனை என்பது இரண்டு நாசியிலும் வரவும் போகவுமிருக்கிற சுவாசம் இதற்கு அஜபா என்பது பெயராம். இடைகலை என்பது சந்திரனும் பிங்கலை என்பது சூரியனும், சுழுமுனை என்பது அக்கினியுமாம்..

அன்றியும், இடை கலையானது சுக்கிலபட்சமாகிற அமாவாசையின் பிரதமை முதல் மூன்று நாளைக்குக் காலையில் தொடர்ச்சியாய் வரவேண்டும்.

சதுர்த்தி முதல் மூன்று நாளைக்குப் பிங்கலை நடக்க வேண்டும்.

இதே மாதிரியாகச் சுக்கிலபட்சம் முழுமையும் மூன்று நாளைக்கு இடைகலையும் மூன்று நாளைக்குப் பிங்கலையு மாய் நடக்க வேண்டும்.

இவ்வண்ணமாகச் சுக்கில பட்சத்தில் சந்திரகலை வராவிடில், அவனுக்குத் தேகம் அசவுக்கியப்பட்டுக் கவலை மேலிடுமின்றிக. அதைச் சரிப்படுத்த வேண்டிய விஷயத்தைப் பற்றிப் பின் வரும் வாக்கியத்திற் காண்க.

கிருக்ஷ்ணபக்ஷம், அதாவது பெளர்ணமி, பிரதமை முதல் மூன்று நாட்களும் பிங்கலை நடக்க வேண்டும்.

பின் மூன்று நாளைக்கும் இடைகலை நடக்க வேண்டும்.

இத்தன்மையாய் இரண்டு கலைகளும் மும்மூன்று நாளைக்கொரு முறை மாறி மாறி நடக்க வேண்டும்.

இதை மாணாக்கன் குறிப்பாகத் தினம் தினம் கவனிக்க வேண்டும்.

சுழுமுனை கூடுவது கஷ்டமானதால், அதைச் சாக்கிரதையாய் அப்பிய சீத்துப் பழகல் வேண்டும்.

மாணாக்கனுக்கு முக்கிய வேலை, இடைகளையும் பிங்கலையும் திதிக்குத் தவறி நடந்தால், அதை மாற்ற வேண்டிய விஷயத்தைப் பற்றிக் குரு மூலமாய்க் கேட்டுக் கொள்ளுதலே.

இடைகளையின் பலன்: இடைகலை நடக்குங் காலம் தாகம், ஜலவிருத்தி, தீர்மானம் செய்ய, வேலை செய்ய, நகை செய்ய, நகை அணிந்து கொள்ள, அன்னிய தேசத்திலிருந்து யாத்திரை போக, வீடு சத்திரம் கோவில் கட்ட, தருமஞ் செய்ய, சாமான் சேகரஞ் செய்ய, வஸ்திரம் கட்ட, வைத்திய சாஸ்திர அப்பியாசம், மருந்து கற்பங்கள் முதலியவை செய்ய சினேகிதரைக் காண வியாபாரஞ் செய்ய, தானியம் இருப்புச் செய்ய, வீட்டிற்குக் குடிபோக, விதை விதைக்க, சமாதானஞ் செய்ய, அன்னிய பாஷை அப்பியாசஞ் செய்ய, உபதேசஞ் செய்ய, பலனைப் பற்றி யாத்திரை போக, யானை குதிரை ஏறி வேட்டைக்குப் போக, எஜமானாக, ஆடல் பாடல் கற்க, ஒரு புதிய ஊருக்குப் போக, பந்துக்களைக் காண ஆகிய நடவடிக்கைகளுக்குப் பயன்படும்.

இடைகளையானது சரிவர நடந்தால், தேகம் செளக்கியமாயிருக்கும். இதில் ஆகாசத்தின் அமிசமிருக்கு மானால், முன் சொன்ன நடவடிக்கைகளுள் ஒன்றும் செய்யக் கூடாது. இரவாய் இருந்தாலும் பகலாய் இருந்தாலும் மேற்சொன்ன வேலைகளை இடைகளையில் நடத்த வேண்டும்.

பிங்கலையின் பலன்: வல நாசியில் உண்டாகிற பிங்கலையில் அதாவது சூரிய நாடிக் காலத்தில், பகஷ்டமான லேலை எதுவும் அப்பியசிக்க, எவ்விதக் கொடுமான செய்கையும் செய்ய, கடல் யாத்திரை போக, சண்டை செய்ய, படை எடுக்க, கஷ்டமான சாஸ்திரம் கற்க, குதிரை முதலாகிய நாற்கால் ஜீவன்களை வாங்க விற்க, மட்டமான மலை ஏற, குதிரை மல்யுத்தம் முதலாகிய பழக்கம் செய்ய, ஆறு குளம் கடல் முதலாகிய இடங்களில் நீந்த, உலோகங்களைக் குறித்த சாஸ்திரங்களைப் படிக்க பாட எழுத, பணம் வாங்கக் கொடுக்க, எஜமானத்துவமான வேலை பார்க்க, அரசனைக் காண, இரண வைத்தியத்திற்கு மருந்து செய்ய, கடினமான ஆகாரம் ஜீரணிக்க, முயற்சி செய்யலாம்.

சுழுமுனையின் பலன்: சுழுமுனை நாடி, இரண்டு நாசியிலும் வரும் சுவாசம். அதை அதன் நடவடிக்கைக் காலத்திலே தான் அறியலாம்.

ஒரு கணத்தில் இட நாசியிலும், ஒரு கணத்தில் வல நாசியிலும் வரும் வாயுவானது. இரண்டு நாசியில் வரும் போது சுழுமுனையாம்.

இந்தச் சுழுமுனை நடக்கும் காலத்தில் உலக நடவடிக்கைகளை நிறுத்திவிட வேண்டும். தவறி நடந்தால் அபஜயமாம்.

எண்ணத்துக்கு விரோதமாய் நடக்கும் இந்த வாயுவின் காலத்தில் ஆக்துயக்கியானமும் பூஜையும் செய்யலாம்.

இந்த வாயு நடக்குங் காலத்திலேதான் சுவாசபந்தனம் செய்யக் கூடும்.

இந்தக் சுவாசம் கட்டுவதனால் மணத்திற்கும் தேகத்திற்கும் இன்பம் உண்டாகிறது.

நாடிகளின் நிலை: முதல் ஆதாரமாகிய மூன்று நாடிகளைப் பற்றியும் விவரமாகச் சொல்லுவோம்.

மனிதர்களுக்கு எழுபத்திராயிரம் நாடி நரம்புகள் இருக்கின்றன. அவற்றுள் முக்கியமானவை இருபத்து நான்கு. இவை எப்போதும் உறங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. இவைகளைக் குண்டலி சத்தி என்று ஆதிநாதர் அருளிச் செய்திருக்கின்றனர்.

குண்டலி சத்தி மத்திய ஸ்தானத்தில் இருக்கிறது. பத்து நாடிகள் மேலாகவும், பத்து நாடிகள் கீழாகவும், இரண்டு நாடி ஒரு பக்கத்திலும் இரண்டு நாடி மற்றொரு பக்கத்திலும் இருக்கின்றன.

இந்தக் குண்டலி சத்தியானது. பாம்பைப் போலச் சுற்றிக் கொண்டு சுவாதிஷ்டானத்திற்கு மேலாகவும், மணி பூரகத்திற்குக் கீழாகவுமிருக்கின்றது.

இந்த இருபத்து நான்கு நாடிகளுள் பத்து நாடிகளை முக்கியமாக எடுத்திருக்கின்றனர்.

இந்தப் பத்து நாடிகளில் முன் சொல்லிய மூன்று நாடிகளை முக்கியமாயெடுத்திருக்கிறபடியால், அவற்றுள் இடைகளையானது தேகத்தின் இடப் பாகத்திலும் பிங்கலையானது தேகத்தின் வலப் பாகத்திலும், சுழு முனையானது தேகத்தின் மத்தியிலுமிருக்கின்றன.

இக்குண்டலி சத்தியைப் பற்றி விவரமாகப் பின்னே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஆசன விதிகள்: வீரம் பதுமம், கோமுகம், குக்குடம் ஆகிய ஐந்தும் ஞான சாதனத்துக்குரிய ஆசனமாகும்.

இவற்றுள் பதுமாசனமாவது, இரண்டு தொடைகளில் இரண்டு பாதங்களையும் செவ்வையாக வைத்து உட்காருதல்.

இது சகல பாவங்களையும் நாசம் செய்வதாகும்.

இதை மான் தோல், புலித்தோல், வெண்துகில், சித்திராசனம், தர்ப்பை இவைகளின் மேலிருந்து அனுபவிக்கலாம்.

இதில் இடை, வயிறு, கண்டம் தலை சம்னாய் ஸ்தம்பத்தைப் போல தீமீர்ந்திருக்க வேண்டும்.

அன்றியும், வடமுகம் நோக்கித் தட்சிணா முர்த்தமாய் எழுந்தநாயிருக்க வேண்டும்.

ஆத்மஞான குருவின் சன்னிதிக்கு நேராய் உட்கார வேண்டும்.

இதை கவஸ்திகா ஆசனம் என்பர், கிருகஸ்தருக்கு பதுமாசனமும், சந்தியாசிகளுக்குச் சித்தாசனமும் ஹடயோக தீபிகையிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

இரேசக பூரக லக்ஷணம், பிரணவாயுவின் அசைவு எதுவோ அதுவே சித்தத்தின் அசைவென்று, மேலான புத்திமான்கள் பிரணானது சலனத்தை ஜெயித்தலில் முயல்கிறார்கள் ஆகையால் ராஜஸ தாமஸ குணங்களை நீக்கி, சாத்தவீக குணத்தோடு பிரணாயாமம் செய்ய வேண்டும். பிரணாயாமத்தில் வெளி வாயுவை உட்கொள்வது 'பூரக' மாம், அவ்வாயுவை நிறுத்துவது, 'கும்பக' மாம் கும்பித்த வாயுவை வெளிப்படுத்துவது. இரேசகம் எனப்படும். இதுவே பிரணாயாம அங்கமாகிய இரேசக பூரக லக்ஷணம்.

சூரிய நாடியாகிய பிங்கலையால் பிரணானை இழுத்து மெல்ல மெல்ல வயிற்றை நிரப்ப விதிப்படி பந்த பூர்வமாகிய கும்பகம் செய்து, மறுபடியும் சந்திர நாடியாகிய இடை கலையால் இரேசிக்க வேண்டும்.

சந்திரநாடி சூரிய நாடிகளுள் எந்த நாடியால் பூரிக்கிறானோ, அதனாலேயே இரேசித்து நிரோதித்தலால் வேர்வை நடுக்கம் முதலியவை உண்டாகும். அதவரையில் கும்பித்து எதனால் பூரகஞ் செய்யப்பட்டதோ, அதற்கன்னியமான நாடியால் மெள்ள மெள்ள ரேசிக்க வேண்டும். வேகமாய் ரேசித்தால் பலக்குறைவு உண்டாகும். எதனால் ரேசகம் செய்யப்பட்டதோ அதனாலேயே பூரகம் செய்யலாம். இடைகலையால் பிரணானைப் பூரித்துக் கும்பிக்கப்பட்ட பிரணானை, மற்ற பிங்கலையால் இரேசிக்க வேண்டும். பிங்கலையால் வாயுவைப் பூரித்துக் கும்பித்த வாயுவை இடைகலையால் இரேசிக்க வேண்டும். இவண்ணம் சந்திரனால் பூரித்துக் கும்பித்து சூரியனால் இரேசிக்க வேண்டும் சூரியனால் பூரித்துக் கும்பித்து, சந்திரனால் இரேசிக்க வேண்டும். இவ்விதம் சூரிய சந்திர நாடிகளின் அப்பியாசத்தைத் தினமும் விஸ்தரிக்க வேண்டும் இதனால் நாடிகள் மூன்று மாதத்திற்குமேல் சுத்தமாகின்றன.

அஜபாவின் நிலை: இந்த யோகத்திற்குரிய ஏகாந்த ஸ்தானத்தில் பதுமாசனமிட்டு உட்கார்ந்து உடனே அஷ்டகந்த தரபம் இடவேண்டும். இந்த யோகத்திற்காக ஏற்படுத்திய அறையானது மிக நலமாய் இருக்கவேண்டும். தான் தனியே இருக்கவேண்டும். இதில் சொல்லிய நான்கு காலங்களில் எந்தக் காலமாவது வைத்துக்கொண்டு அப்பியாசப்படுத்தவேண்டும்.

இடைகலையானது எப்போது லா நசிவியும் ஹம்ஸம் எனவேயிருக்கும். ஹம்ஸமென்பது ஆக்துமாவின் பியயாதும் முதலில் விவளியே வருகிற கவாசத்தின் சக்க மாகிய ஹம் என்பதாகவும் உள்ளோ போகிற கவாசத்தின் சக்கமாகிய ஸம் என்பதாகவும் கண்ட ரியவேண்டும் இந்த 'ஹம்ஸம்' என்கிற சக்கமாகக் கண்ட ரிக்கவன் இந்த அப்பியாசக்கல் மகர் பப ரீகரிக்கவன்

இம்மாணக்கன் எப்போதும் உலக ஆசையையும் குடும்பமாகிய கட்டையும் நிவர்த்திக்க வேண்டும். ஒரே காலத்தில் நீக்கக் கூடாது. ஏனெனில் ஒருவருஷ காலம் வரையில் மனக்கலக்கமும் பலவிதக் கவலையும் நேரிடுமாயினால், நாளுக்கு நாள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நீக்கவேண்டும்.

மாணாக்கன் கூடிய அளவு மனத்தை ஸ்திரப்படுத்த வேண்டும்.

இதே மாதிரியாகத் தன் சுவாசத்தைக் குறித்து, அதனால் உண்டாகும் ஹம்-ஸம் என்ற சத்தத்தைக் கண்டறியவேண்டும். இப்படி அப்பியசித்துமூன்று நாடிகளின் குணத்தையும் ஹம்-ஸம் என்ற சத்தத்தையும் கண்டறிந்தவுடன், தத்துவத்தை அறியவேண்டும்.

மூன்று நாடிகளைக் கண்டறியாமல், பஞ்சதத்துவத்தை ஆரம்பிக்கக் கூடாது. இந்த யோக அப்பியாசி ஜீரண சத்தியை உணர்ந்து தேகத்தைப் பலப்படுத்த வேண்டும், அதாவது, அரிசி கோதுமை பச்சைப் பயறு துவரை உளுந்து கம்பு, கேழ்வரகு, நெய் பால், தயிர் மோர் முதலியவற்றை உபயோகிக்க வேண்டும். இந்த யோகி அரை வயிறு அன்னமும் கால் வயிறு ஜலமும் சாப்பிட வேண்டும். ஏனெனில், உள் வாயு மற்ற ஒரு பாகத்தில் சுஞ்சரிக் கவேண்டுமென்றுணர்க.

புளிப்பு, இனிப்பு, உவர்ப்பு, கார்ப்பு முதலியவை அதிகமாகச் சேர்க்கக் கூடாது. இத்தன்மைப்பட்ட யோகி சன்னியாசியாக வேண்டுவதில்லை. எல்லாக் கிருகஸ்தரும் செல்வர்களும் ஏழைகளும் ஜாத்பேத நிற வித்தியாசம் பார்க்க வேண்டுவதில்லை. எவர்கள் தீரிகரண சுத்தமாக இந்த யோகத்தைச் செய்வார்களோ அவர்களுக்கு இது சித்தியாகும் என்பது நிச்சயம்.

ஒருவன் பதினெட்டு வயதில் இருந்து யோகம் அப்பியாசித்தானானால் ஐம்பதாவது வயதில் அந்தக் கேசரி முத்திரையை அடைவான். இத்தன்மையான யோகி மது மாமிசங்களைக் கண்டிப்பாய் நீக்கியிருப்பதன்றி, ராஜஸ தாமஸ குணங்களற்று, தத்துவத்தைக் கொண்டு சுறு சுறுப்பாக அப்பியசித்து அதி தீவிர பக்குவியாய் வாழ்வன்.

பஞ்ச தத்துவநிலை: இன் சூக்சும பஞ்சாக்ஷரத்தியானத்தின் ஆதாரமாகிய பஞ்ச தத்துவங்களைக் குரு சம்பிரதாயத்தால் அறிய வேண்டுவதும் அந்தப் பஞ்சதத்துவங்களின் குறிப்புகளின் விவரணமும் கூறப்படும். அதாவது, முன் சொன்ன மூன்று நாடிகளின் குணங்களையும் சுத்தமாக அறிந்து கொண்டு, ஒன்றை ஒன்றில் மாற்றிக் குண்டலியை அடையாமல் தத்துவங்களை அப்பிய சிக்கலாகாது.

முதலிற் சொல்லியிருக்கிற நாடிகளாகத் தன்வசப் படுத்திக் கொள்ளாமல், யோகி தத்துவங்களைக் குறித்து ஆரம்பிக்கக் கூடாது. போஜனம் மயம் கழிக்கல்,

போகஞ் செய்தல், இவை மூன்றுஞ் சூர்ய நாடியில் செய்பவை. தாகம் ஜலவிருத்தி இவைகளை இடைகலையில் செய்ய வேண்டும்.

பிருதிவி, அப்பு, தேயுவாயு, ஆகாயம் என்னும் ஐந்து கத்துவங்களும் மூன்று நாடிகளில் நிமிஷத்திற்கு ஒருமுறை மாறிக் கொண்டே வருகின்றன. இந்தத் தத்துவங்களைக் கண்டறிவதற்குரிய வகையைக் கூறுவோம்.

எவர்கள் இந்த மூன்று வாயுக்களை அப்பியசீத்திருக்கிறார்களோ, அவர்களே இந்த யோகத்திற்குரியவர்கள். இந்த உலகம் பஞ்சபூதத்தால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது கண்டு கொள்பவர்களுக்கு ஆயுள் விருத்தியாகும் அப்படிப்பட்டவர்கள் பூஜை முதலாகிய உபசாரங்கள் செய்யப்பெற்று மேலாவார்கள்.

இந்த ஐந்து கத்துவங்களும் சத்தியலோகம், பூலோகம், மிருத்தியு லோகம் முதலாகிய இடங்களில் வியாபித்திருக்கின்றன. இவைகட்கு அன்னியமாக ஒரு வஸ்துவும் ஏற்படாது.

இப் பஞ்ச தத்துவத்தைக் கண்டறிவதற்கு விவரம் சொல்லுவோம்.

1. தத்துவங்களின் நடை 2. சுவாசத்தினால் தத்துவங்களை அறிதல் 3. சுவாசத்தில் தத்துவத்தின் அடையாளம் 4. தத்துவங்களின் நிறம் 5. தத்துவங்களின் சுவை 6. சுவாசத்தின் அளவு 7. தத்துவங்களின் அசைவு 8. தத்துவங்களின் பலன்.

இந்த எட்டு விதங்களினால் பஞ்ச தத்துவத்தைக் கண்டறிய வேண்டும்.

மாணாக்கன் எந்த வாயுவின் எந்தத் தத்துவம் நடக்கிறதோ, அதைக் கண்டறிய வேண்டும். மேலும் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டும் பஞ்சேந்திரியங்களைச் சண்முகி முத்திரையால் மூடிச்சொண்டு, தினம் தினம் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக அப்பியசிக்க வேண்டும். அதிகமாக அப்பிய சித்தால், அசௌக்கியம் நேரிடும். குரு எவ்வளவு பிரமாணஞ் சொல்லுவாரோ, அவ்வளவுதான் நடக்க வேண்டும்.

1. இந்தச் சண்முகி முத்திரையை மூடிக்கொண்டு அப்பியசிக்கும் காலத்தில், மஞ்சள் நிறம் தோன்றினால் பிருதி என்றும், வெண்ணிறம் தோன்றினால் அப்பு என்றும், சிவப்பு நிறம் தோன்றினால் தேயுவிவன்றும், பச்சை நிறம், தோன்றினால் வாயுவிவன்றும், கறுப்பு நிறம் தோன்றினால் ஆகாயமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

2. மாணாக்கன் கண்ணாடியைத் தனக்கு முன்னால் வைத்துக் கொண்டு, அதன் மேல் சுவாசத்தை விட்டால் அது நாற்சதுர மாயிருந்தால் பிருதிவி என்றும், அஷ்ட யுருண்டை வடிவமாய் இருந்தால் அப்புவிவன்றும், முக்கோணமாய் இருந்தால், தேயுவிவன்றும் அறுகோண உருண்டை வடிவமாய் இருந்தால் வாயுவிவன்றும் சீறு பிள்ளிகள் மாதிரியாயிருந்தால் ஆகாயமென்றும் அறிய வேண்டும்.

3. மாணாக்கன் சுவாசம் விடும்போது சுவாசம் நேராகப் போனால், பிருதிவி, கீழாகப் போனால் அப்பு, மேலாகப் போனால், தேயு, ஒழுங்கீனமாய்ப் போனால் வாயு, அடங்கிப் போனால் ஆகாசமென்று அறிய வேண்டும்.

4. பிருதிவி, மஞ்சள், அப்பு, வெண்மை, அக்கினி, சிவப்பு, வாயு பச்சை, ஆகாயம், கறுப்பு என இவைகளைக் கண்டறிய வேண்டும்.

உணரும் விவரம் ஒவ்வொரு வண்ணமுள்ள குண்டுகள் ஐந்தைத் தனக்குப் பின்னால் வைத்துக் கொண்டு பதுமாசனத்தில் உட்கார்ந்ததனது எண்ணத்தைக் கூட்டி, நிஷ்டையிலிருந்து கொண்டு, பஞ்ச தத்துவத்தில் ஈனத யாகிலும் ஒன்றை நினைத்துப் பின்னால் இருக்கிற குண்டுகளில் ஒன்றை எடுப்பானாகில் அதுதான் எண்ணிய நிறம் போல இருந்தால், இதை அறிந்தவன் ஆகிறான். இவ்வண்ணமே ஒவ்வொரு குண்டையும் எடுப்பானால் முற்றுமுணர்ந்தவனாகிறான்.

5. தித்திப்பு, பிருதிவி, துவர்ப்பு, அப்பு, புளிப்பு, தேயு, உவர்ப்பு வாயு ஆகாயம் கார்ப்பாகும்.

6. சுவாசம் 12 அங்குலம் நீண்டால், பிருதிவி: 16 அங்குலம் நீண்டால் அப்பு 4 அங்குலம் நீண்டால், தேயு 8 அங்குலம் நீண்டால் வாயு மூக்கினுள்ளாகவே இருந்தால் ஆகாயம்.

7. அசையாத வேளை, பிருதிவி; அசையும் வேளை அப்பு ; கஷ்டமான வேளை, தேயு ; நஷ்ட வேளை, வாயு; பூசை வேளை, ஆகாயம்.

8. பிருதிவி தத்துவத்தில் ஆரம்பிக்கும் வேலை, கண்டிப்பாக இலாபத்தில் முடியும். ஜல தத்துவத்தில் அசையும்படியான வேலைகள் செய்யத் தக்கவை. ஜினென்றால் ஏதாவது ஒரு முடிவான வேலையை ஆரம்பித்தால் சீக்கிரத்தில் முடிந்து விடும்.

அக்கினி, வாயு, ஆகாயம் ஆகிய மூன்று தத்துவத்தில் எந்த வேலையை ஆரம்பித்த போதிலும் அது அபரிஜயமாகவே முடியும். ஆகையால் மாணாக்கன் இவைகளை எந்தக் காலத்தில் உபயோகப்படுத்த வேண்டுமோ, அந்தக் காலத்தில் சுத்துவத்தை அறிந்து உபயோகப்படுத்த வேண்டும்.

இந்தத் தத்துவத்தில் புத்தியைச் சரியாகச் செலுத்த வேண்டும். ஏனெனில், ஸீயாகி முதலாகிய ஹிம்சைகள் வர வொட்டாமலும் பலவிகக் குணமில்லாமலும், தீரோதத்தை ஒரே குணமாக இருந்து பார்க்க வேண்டும்.

பிராணாயாம நீர்ணயம்: அதாவது முன்சொன்ன பிராணாயாமத்தின் பிரமாணத்தை உணர்த்துதல் அதாவது அருணோகயம் முதல் மூன்று நாழிகை வரையிலும் மத்தியானத்திலும், அஸ்தமிக்கிறதற்கு முன்னும் பின்னுமாக இந் முகூர்த்தமும் அரக்த மரத்தியிலும், மீதி தினம் நான்கு முறை செய்ய வேண்டும். காலம் ஒன்றுக்கு 80 பிராணாயாமம் வரையிலும் ஹாரிக அப்பியசிக்க வேண்டும்

முகூர்த்தமென்பது, இரண்டு நாழிகையளவுள்ளதாம். நான்கு முறை செய்தால், தினந்தோறும் 320 பிராணாயாமமாகின்றன.

ஒரு புருஷன் அப்பசிக்க வேண்டுமானால், காலையில் 60ம், மத்தியானத்தில் 40ம் சாயங்காலத்தில் அர்த்த ராத்திரியில் 20ம் ஆக மெள்ள மெள்ளப் பிராணாயாமம் செய்ய வேண்டும்.

அது கைவல்லியப்படும்போது முதலில் வேர்வையும், இரண்டாவது நடுக்கமும், மூன்றாவது தவளைக் கத்தும், அப்பியாசத்தால் பதுமாசனத்திலிருக்கையில் பூமியினின்று ஆகாயத் தெழும்புகலும் உண்டாகுமின்பது குருநாதரால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

கிருகஸ்தாசிரமிகளுக்கு உபயோகம்: இந்தப் பிராணாயாமம் கிருகஸ்தனுக்குப் பாப சுத்தியின் பொருட்டும் யோகிகளுக்கு யோக சித்தியின் பொருட்டுமாம். கிருகஸ்தன் சங்கத்தை விட்டு ஏகாந்தத்திலிருந்து அப்பியாசம் செய்ய வேண்டும். அதன் பின் ஆகாரத்தின் பொருட்டு வெளியே சங்கத்தில் பிரியமுடையவன் போல வியவகரிக்க வேண்டும். கருமத்தால் உண்டான யாவும் கருமத்தின் படியிருக்கின்றன. நிமித்த காரணமாக இவற்றைச் செய்வதில் ஒடுக்காலும் தோஷமில்லை.

ரஸ்ஸ விவேகி இந்த யோகத்தை அனுசரிப்பானாயின் அவன் அவசியம் சித்தியடைவான், இதிற் சம்சயமில்லை அவன் புண்ணிய பாவங்களினின்றும் விடுபட்டு, தேகாபி மானத்தை நீக்கி, கிருகத்திலிருந்தே முத்தியை அடைவான் அந்த யோகியானவன் லோக சங்கிரகம் லோக பரிபாலன மாகிய தனது காரியத்தில் புண்ணிய பாவங்களைச் செய்யினும் அப்புண்ணிய பாவங்களினால் பற்றப்படான் கிடைத்ததில் சந்தோஷமுடையவனாயும் உள்ளே கொஞ்சமும் பற்றில்லாதவனாயும் கால வரம்பு, இட வரம்பு, நடை வரம்பு என்னும் சகல வரம்புகளும் உள்ளவனாயும் யோக சாதனத்தில் பொருந்தியிருப்பான், யோகக் கிரியை களோடு கூடிய கிருகஸ்தனுக்கு ஈஸ்வர வாக்கியமாகிய பிரணவத்தின் சத்தத்தால் சித்தியுண்டாகும். ஆனால், அவன் அதைச் செவ்வையாக அப்பியசிக்க வேண்டும்.

உதாரணம்:- கிருகஸ்தன் புத்திர தாராதிகளால் நிரம்பியவனாய் வீட்டில் இருந்து கொண்டு, அகப் பற்றில்லாமல் யோக மார்க்கத்தில் தன்னிடத்தில் சித்தியின் அடையாளங்களைக் கண்ட பிறகு எனது ஆஞ்ஞையைச் சாதித்துக் கீரிடிப்பன், என்று சிவசங்கிதையும் கிருகஸ்தனுக்குச் சித்தி உண்டாகுமின்று சாதிக்கின்றது.

மாத்திரை: ஆம்பத்தில் ஒரு மனிதன் ஜாக்கிரத்தில் விடும் சுவாசம் விவரிப்பட்டு உள்ளே போகிறதெவ்வளவோ அவ்வளவு பிராணாயாமத்தின் மாத்திரையாகும். அனுபவத்தின் பின் ஒரு புருஷன் நித்திரை செய்யும்போது

சுவாசம் எவ்வளவு காலம் போய்த் திரும்புகிறதோ, உவ்வளவு காலம் பிராணாயாமத்தின் மாத்திரை எனப்படும்.

மாணக்கன் அப்யாச காலத்தில் பால் நெய் முதலிய வற்றோடு கூடிய உணவை உண்பது சிலாக்கியம் அப்யாசம் திடமான காலத்தில் அப்படிப்பட்ட நியமம் வேண்டுவதில்லை என்றும், பிராணன் பிராணாயாமம் ரேசக பூரக கும்பக மாத்திரைகளென்றும், பிராணன் என்பது தன் தேகத்தில் ஜீவித்திருக்கும் வாயுவென்றும், ஆயாமம், என்பது அந்த வாயுவைத் தடுப்பதென்றும், நாரத்யத்திலும் சௌரவ புராணத்திலும் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன.

இரேசக பூரக கும்பக பேதத்தால் மூன்று விதமாயும் மூன்று வர்ணமாயும் இருப்பதால், பிரணவமே பிராணாயாமமெனப்படும். பதுமாஸனத்திலிருக்கும் புருஷன் நாசி நுனியில் சந்திரமீட்பப் பிரகாசங்களால் விரிந்த அகார மூர்த்தியானது இரத்தாங்கமுடையது. அன்ன வாகனி தண்டங்கரத்தில் உடைய வாலையுமாகி, காயத்திரியாகின்றது. கருடவாகனி, எள் வர்ணமுடையது, சக்கரத்தைக் கரத்திலுடையது, சாவித்திரியாகின்றது. மகாமூர்த்தியானது கருமையான அங்கமுடையது, இடபவாகனி, வயது சென்றதும் சூலந்தரித்ததுமாகிய சரஸ்வதியாகின்றது. அகராதி மூன்றிற்கும் காரணம், பரஞ்சோதியாகிய ஏகாக்ஷர பிரணவமாகிறதென்று தியானிக்க வேண்டும்.

இடையினால் வெளிவாயுவை மாத்திரையளவு பூரித்து, அகாரத்தைச் சிந்தித்து, பூரித்து வாயுவை 64 மாத்திரை அளவு கும்பித்து, உகாரத்தையே தியானித்து, கும்பித்ததைப் பிங்கலையால் 32 மாத்திரையளவு இரேசித்து மகாமூர்த்தியைத் தியானிக்க வேண்டும்.

அன்றியும், பூரகம் பன்னிரண்டு ஒங்காரமாகவும், கும்பகம் பதினாறு ஒங்காரமாகவும், இரேசகம் பத்து ஒங்காரமாகவும் செய்ய வேண்டும், இது பிராணாயாம அப்யாசமெனப்படும். பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன், மூவரும் பூரக கும்பக இரேசகங்களுக்கு அதி தேவதைகளென்று சொல்லப்படுவர்.

முன் சொல்லிய குண்டலி சத்தியைச் சொல்லுகிறோம். அதாவது நித்திரை செய்யுங் குண்டலியானது குருப்பிரசாத மூன்றாம் வாக்கியத்தால் எப்போது விழிக் கின்றதோ, அப்போது சகல பதுமங்களும் ஆறு சக்கரங்களும் பிரமகிரந்தி, விஷ்ணு கிரந்தி, உருத்திர கிரந்தி என்னும் மூன்று கிரந்திகளும் பேதத்தை அடைகின்றன.

அப்போது சூனிய பதவி என்னுஞ் சுழுமுனையிற் பிராண வாயு இராச மார்க்கமாக அனுசரிக்கப்படுகின்றது.

சுகமாகப் போக்குச் சம்பவித்தால், சித்தம் நிராலம்ப நிர்விஷயமாகின்றது, சித்தம் நிராலம்பமாதங்கால் காலனை வஞ்சிக்கக் கூடும்.

சுழுமுனையென்றும், குனிய பதவியென்றும், பிரமரந்திரமென்றும். மகாமேருவென்றும் பெருவழியென்றும். மயானமென்றும் சாம்பலி மத்திய பாகமென்றும் சொல்வதால், இந்த குண்டலி பேதத்தினாலேயே ஷட்சக்கர பேத முதலியவை உண்டாகின்றமையால், முழு முயற்சியோடு பிரமரந்திரத்தின் சச்சிதானந்த லக்ஷணப் பிரமத்தை அடைதற்கு உபாயமாகிய சுழுமுனையின் வாயிலை முகத்தால் முடிக்க கொண்டு நீத்திரை செய்யும் ஈஸ்வரியாகிய குண்டலியை விழிப்பிக்க மகா முத்திரை முதலிய வற்றைச் செவ்வையாக அனுசரிக்க வேண்டும்.

இந்தக் குண்டலி சத்தியானது கந்தத்தின் மேல் பாகத்தில் யோகிகளுக்கு மோக்ஷத்தின் பொருட்டும், மூடர்களுக்குப் பந்தத்தின் பொருட்டுமாகத் தூங்குகின்றது. சகல யோக தந்திரங்களுக்கும் குண்டலி சத்தி ஆதிக்கியமாய் இருப்பதால், அக்குண்டலி சத்தியை எவன் அறிகிறானோ அவன் யோக வித்தாவான் என்றும் யோகிகள் தூங்கும் குண்டலியை விழிக்கச் செய்கிறவர்களினின்றும் அடயோக தீபிகையில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

குண்டலி ஸ்தான நிலை மூலாதாரத்தில் பொருந்தும், உட்பாகமாகிய அக்குண்டலியைச் சூரியனால் பூரிக்க வேண்டும். குதத்திற்கு இரண்டங்குலம் மேலும், இலிங்கத்திற்கு இரண்டங்குலங் கீழுமாகிய தேகத்தின் மாத்தியானது சரீர நடுவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

கந்த ஸ்தானம் மனிதர்களுக்குத் தேகமத்திய மூலா தாரத்தினின்றும் ஒன்பதங்குலத்தின் மேல் நான்கு அங்குல அகலமும் நீளமும் உள்ளதாய், முட்டை போன்ற வடிவுள்ள தாய் துவக்குத் தோல் முதலியவற்றால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

குதத்திற்கு இரண்டங்குலமேல் தேகமத்திய பாகம் ஓர் அங்குலத்திலிருந்து ஒன்பதங்குலம் வரை கந்த ஸ்தானமாம்.

ஆகப் பன்னிரண்டு அங்குலப் பிரமாணம். அதாவது ஒரு ஜாண். எழுபத்திராயிரம் நாடிகளின் பலத்தைச் சோதிக்க வேண்டுமாயின். அதற்குச் சத்தி சலனமாய் குண்டலி அப்பியாசமின்றி வேறு சத்தி செய்யும் உபாய மில்லை.

இந்த மத்திய நாடியாகிய சுழுமுனையானது யோகிகளுக்குத் திடப்பியாசம் சுவஸ்திகா பங்கயாசனங்களானும் பிராணாயாமத்தானும் மகா முத்திரை முதலிய முத்திரைகளானும் சொளக்கியமுண்டாக்குகின்றது. ஆகிலும், சமாதியினால் அன்னிய விர்த்தி நீரோதிக்கலாகாது. ஏகாத்கி தன்மையால் மனத்தைத் தூரணை செய்து அப்பியசித்து நினைப்பெறச் செய்வதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

எனினன்றால் ராஜயோகமின்றிப் பாய புருஷார்த்த புலன் சித்தியாமையால் வாயுபின் தும்பக முத்திரை விகாச மாகிய சகல விதிகளையும் மாந்தகோடு

அப்பியசிக்க வேண்டும். புத்திமான்கள் வாயுவின் விதிக்கு அன்னியமாகிய விஷயத்தில் மனோ விர்த்தியை செலுத்தலாகாது. எவர் யோகிகளில் குரு பாம்பரையாகிய சம்பிரதாயத்தால் வந்த சாம்பிரதாக்கிய மாகிய மகா முத்திரை முதலியவற்றின் உபதேசத்தைத் தருகின்றாரோ, அவரே ஸ்ரீ குரு. அவரே சகல குருக்களுக்கும் சிரேஷ்டரானவர் அவரே பிரபு அவரே சாக்ஷாத் பிரத்தியக்ஷ ஈஸ்வரர் என்றும் சொல்லப்படுவர்.

அன்றியும், அக்கினி மண்டலம் நாரியின் கீழ்ப்பாகத்திலிருக்கிறது. அது மனிதர்களுக்குத் தேகத்தின் மத்தியில் பொன்னிறமுள்ளதாய், முக்கோணமாய் இருக்கின்றது. அக்குண்டலியை எழுப்பும் விதமாகது, சூரிய உதய காலத்திலும் அஸ்தமன காலத்திலும் தினந்தோறும் இரண்டு முகூர்த்தம் பேதிக்க வேண்டும். சூரியனால் பூரித்துச் சந்திரனால் இரேசிப்பதால், அபானனும் அக்கினியை அடைந்து உஷ்ண சொருபத்தால் பிராணனை அடைகின்றது.

அக்கினியின் உஷ்ணத்தால் செவ்வையாகத் தகிக்கப்படுகின்றதால் தூங்குகின்ற குண்டலி சத்தி நன்றாய் விழிப்புடையதாகின்றது. தண்டத்தால் அடிபட்ட சர்ப்பத்தைப் போல நிஸ்வாசத்தைச் செய்து நிமிர்ச்சி அடைகின்றது. அதன் பின் பிலத்திற் பிரவேசித்த பாம்பைப் போலச் சுழுமுனையினுள் பிரவேசிக்கின்றது.

ஒரு புருஷன் சலனம் செய்து மூல ஸ்தானத்திலிருந்து குண்டலியை மேலே கொண்டு வருவானாயின் அவன் மேற் சென்று அமிர்தத்தை அடைவான். இந்தக் குண்டலி சத்தியை வாலைப் பிடித்து எழுப்பினால் நீத்திரையை விட்டு மேலே எழுப்புகின்றது. இதைக் குரு முகமாக அறிய வேண்டும்.

அமிர்த நிலை: சிகையின் மத்தியில் பாமாத்துமா பொருந்தியிருப்பதால், மேருவைப்போல உயர்ந்திருக்கும் சுழு முனையினது மேல் பாகத்தின் மத்தியில் சோம ஜலம் ஒழுகிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் துவாரமான சந்திர மண்டலத்தினின்று சரீரத்திற்கு சாரம் ஒழுகுகின்றது!

ஒழுகும் சந்திர அமுர்த்தத்தின் சுவை கார்ப்பு, உவர்ப்பு இவற்றிற்குச் சமானமாய் உள்ளதாயும். தேன், நெய், பால்களைப் போல இராமுடையதாயுமானால், அப்போது அவனுக்குக் காயசீத்தி ஆகின்றது. அந்த சந்திராமிர்த மென்னும் சத்தை எவன் பானம் பண்ணுகிறானோ, அந்த யோக வியாதியில்லாதவனாய்த் தாமரைத் தண்டு போல மிருதுவான சரீரமுடையவனாய் விடுகாலம் ஜீவிப்பான்,

கவாசாங்துலப் பிரமாண நிலை இந்த மனித ஜன்மத்துக்குச் சாதாரணமாய்ச் சுவாசம் உள்ளே பத்தங்துலமும், வெளியில் பன்னிரண்டங்துலமும் போகும்; இவ்வல்லமம் ந்ட்க்தும்போது 24 அங்துலமும், ஒந்ம்பேந்து 42 அங்துலமும் போகத் செய்யும் போதும் துங்தும்போது 50.௧0 அங்துலம் ஒந்ம் ஆகையால்

இந்தச் சுவாசத்தை யோக அப்பியாசிகள் கவனிக்க வேண்டும். இவ்வளவு நீளமாகப் போகிற சுவாசத்தைத் தன்னால் கூடிய அளவு சிறிதாகக் குறைக்க வேண்டும்.

அது ஏனென்றால், இந்த மனித ஜன்மத்திற்குக் கலைகளாகிய சுவாசம் 12 அங்குலம் ஒடி, 4 அங்குலம் கழித்து 8 அங்குலம் தான் நின்ற இடத்தில் நோக்கும். இப்படிச் சாதாரணமாக 4 அங்குலம் கழிந்ததனால் 120 வயதாகின்றது. மக்கள் படிப்படியாகச் சுவாசத்தைப் பந்தனம் பண்ணுவதனால் நீண்ட ஆயுளை உடையவர்களாய் இருப்பார்கள்.

சாதாரணமாய் மனிதர்களுக்கு உண்டாகிய சுயபுத்தி போதாது. ஆகையால் அனுபவமுடைய யோகிகளின் புத்தியைக் கேட்டு நடக்க வேண்டும். அல்லாவிட்டால் தன்பம் நேரிடும். இந்த மூன்று வாயுக்களையும், பஞ்ச தத்துவங்களையும், சுவாசத்தையும் குணிக்க அறிந்து கொண்டால், வரப்போவதைச் சொல்லலாம், தைரியத்தினால் சுறுசுறுப்பாய் மாணாக்கன் இந்த ராஜயோகத்தை அப்பியாசிப்பானாகில், இரண்டு மூன்று வருஷத்தில் அறியப் படுகிறான்.

மரண நிலை அறிதல்: இடைகலை அல்லது பிங்கலையில் ஓர் இராத்திரி சுவாசம் முழுவதும் இடைவிடாமல் நடந்தால், அம்மனிதன் மூன்று வருஷத்தில் மரணமடைவான். இதே மாதிரியாகப் பிங்கலையில் மாறுதலில்லாமல் இரண்டு இராத்திரி இரண்டு பகல் இடைவிடாமல் நடக்கும் மனிதனுக்கு மரணம் இரண்டு வருஷத்தில் நேரிடும். இடை விடாமல் ஒரு நாசியில் சுவாசம் மூன்று நாளைக்கு நடக்கும் மனிதனுக்கு ஒரு வருஷத்தில் மரணம் நேரிடும். இராத்திரி முழுவதும் இடைகலை பகல் முழுதும் பிங்கலையும் இடை விடாமல் நடக்கும் மனிதனுக்கு ஆறு மாதத்தில் மரணம் நேரிடும். பிங்கலை தொடர்ச்சியாக இடைவிடாமல் ஒரு பாகம் நடக்கும் மனிதனுக்குப் பதினைந்து தினத்தில் மரணம் நேரிடும். இடைகலையானது இதே மாதிரியாக ஒரு மாதம் நடந்தால் இந்த விதப்பிரகாரம் முடியும்.

புருவத்தைப் பார்த்தால் தெரியாதவர்களுக்கு ஒன்பது நாளிலும், காது கேளாதவர்களுக்கு ஏழு நாளிலும் நகலுத்திரம் தெரியாதவர்களுக்கு ஐந்து நாளிலும் மூக்கு நுனி தெரியாதவர்களுக்கு, மூன்று நாளிலும், இரண்டு கண்களையும் கையால் அமுக்கினால் கண்ணீர் வராதவர்களுக்குப் பத்து நாளிலும் மரணம் நேரிடும் என்பது குரு வாக்கியம்.

யோகிகளுக்கு மேலே கூறிய அடையாளங்கள் நேரிட்டால், உடனே வாயுவைச் சோதித்து, அடாக் சீர்ப்படுத்திக் கொள்ளுதல் உண்டு.

யோகிகளுக்கு மரணம் நேரிடுவது கஷ்டம். யோகிகள் அப்பியாசத்தால் வாயுக்களையும் கத்துவங்களையும் உணர்ந்து முத்தியைப் பின்பிடுவார்கள்.

பிறகு கேசரி முத்திரை எவ்வளவு காலம் ஜீவித்திருக்க வேண்டுமோ, அவ்வளவு காலம் ஜீவித்திருப்பார்கள். இந்த யோகி மூன்று வாயுக்களையும் அதிகமாகக் கவனித்து ஸ்திரப்படுத்த வேண்டும்.

சாதாரணமாய் மனிதர்களுக்கு இருபத்தோராயிரத்து அறுநூறு சுவாசம் நடக்கும் பக்ஷத்தில் 120 வருஷம் ஜீவித்திருக்கலாம்.

இப்போது மனிதர்கள் அறுபத்தோராயிரத்து அறுநூறு சுவாசத்துக்கு மேல் விடுகிறார்கள் எப்படியெனில், ஓடுவதனாலும் நடப்பதனாலும், தூங்குவதனாலும், போகம் செய்வதனாலும் சுவாசம் அதிகரிப்பதனால், இந்த நூற்றிருபது வயதுக்குக் குறைவு நேரிடுகின்றது.

சாதாரணமாய் மனிதர் விடும் சுவாசம் எவ்வளவு குறையுமோ, அவ்வளவு வயது ஏறி வரும்: திடீரென்று சுவாசத்தைக் கட்டக் கூடாது.

மக்கள் அதிக விரைவாக ஓடக் கூடாது: அதிகம் சாப்பிடக் கூடாது. வேகமாய் நடக்கக் கூடாது, அதிக போகம் செய்யக் கூடாது.

இந்த விதிகளுள் ஒன்றும் தவறக்கூடாது. தவறி நடப்பார்களானால் அதிக கஷ்ட நஷ்டமடைவார்கள்.

சாம்பலியின் முத்திரை: உள்ளாதார முதல் பிரமரந்திரம் வரையிலுள்ள சக்காங்களுள் தன்னாற் கொள்ளப்பட்ட சக்கரத்தில் விட்சியமும், தேகத்திற்கு வெளிப் பிரதேசத்தில் முடுதலும் திறத்தலும் இல்லாத திருஷ்டி பார்வையுமாக இருத்தல் எதுவோ, அது சாம்பலி முத்திரையாம்.

அது இருக்கு முதலிய வேதங்களிலும் சாங்கிய பதஞ்சலி முதலிய யோக சாஸ்திரங்களிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

சாம்பலிக்கு வெளித் திருஷ்டியும். கேசரிக்கு உள்திருஷ்டியும் சாம்பலிக்கு இருதயப் பார்வையும், கேசரிக்குப் புருவ நடுப் பார்வையுமாம். ஸ்ரீ சாம்பலிக்கும் கேசரிக்கும் ஸ்தான பேதமுண்டு. சித்தம் லயானந்தமானால், பேத மில்லையென்பது கருத்து.

ஸ்ரீசாம்பலி முத்திரையால் ஸ்தாமனமுடையவனாய் நிஷ்பந்தக் தன்மையாலும் தேகேந்திரிய மனங்களின் நிர்ஸலனாக் தன்மையாலும். சந்திர சூரியர்களை லயமாக்கு கிறவனாய்ப் பிராண சஞ்சாரத்தை ஸ்தம்பிக்கிறவன் எனவோ, அவனே அதுவிதுவென்று சொல்லக்கூடாது பதமாகிய ஆக்தம் சொற்பத்தில் நிலைத்தவனாகிறான்.

கேசரி முத்திரை: இட் வல நடுகாரியுள்ள வாயு எந்த மத்திய தேகத்தில் ிசுக்கிறதோ; அத்தேகத்தில் கேசரி முத்திரை ஸ்திரமுடையதாகின்றது. இதில் ஐயமில்லை சூரியத்தில் பிராணன் ஸ்திரமாகவே வாயுவை விழங்குகிறான்

சந்திர சூரியர்களினான்றும் இடைகலை பிங்கலைகளின் மத்தியில் நிராலம்பமாகிய உள் ஆகாயத்திலிருக்கும் ஆகாயங்களின் சமுதாயத்தில் செவ்வையாய்ப் பொருந்தி இருப்பது எதுவோ, அம்முத்திரையே கேசரி முத்திரை எனப்படும்.

இதன் அப்யாசம்:- முன்னமே சுழுமுனையைப் பிராணனால் பூரிக்க வேண்டும்.

அப்போது நிச்சயிக்கப்பட்ட கேசரி முத்திரை உண்டாகிறது.

புருவமத்தி சிவமென்னும் சுக வடிவமாகிய பரமாத்துமாவின் ஸ்தானமாம்.

சிவத்தில் ஒடுங்க வேண்டும். எவன் மனத்தை நிராலம்பமாக்கி ஒன்றையும் சிந்தியாதிருக்கின்றானோ அவனே கேசரி முத்திரையை உணருவான். எவன் பிரமகாய விரக்தியைப் பரவையாக்கியதால் விடுகிறானோ. அவன் உள்ளும் வெளியும் இருக்கும் ஆகாயத்தில் கடத்தைப்போல நிற்பான். இது நிச்சயம்.

ஒருவன் தேகத்தினுள்ளும் வெளியுமுள்ள வாயுவைத் தனக்குள் கேசரியில் எப்படி இலயமாக்குகிறானோ, அப்படியே தேகத்திலிருக்கும் வாயுவையும் இலயமாக்கு வான், இதில் ஐயமில்லை. அன்றியும். பிராணனது ஸ்தானத்தில் ஸ்திரத் தன்மையும் அடைவான், வேறு ஒன்றையும் சிந்தியான், அப்போது சொடுபத்தில் நிலைத்தலாகிய ஜீவன் முத்தனாவது திண்ணம்.

அஜபா காயத்திரியின் நிலை பூரக ரேசகம் செய்யுங் கால் ஹம்ஸம் ஸோஹம் என்று நேராகவும் தலைகீழாவும் பிரகாசிக்கின்றன.

அஜபா மந்திரத்தினால் தத்துவமசி என்னும் மகா வாக்கியத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற ஜீவப் பிரம ஐக்கியம் அடிக்கடி சித்திக்கப்படுகிறது.

இந்த ஸோ என்னும் அஜபா காயத்திரியை ஈஸ்பர நாமத்தைப்போல ஜெபிப்பது, சித்த சுத்திக்கு ஹேது வாகும். வெகு காலம் வரையில் ஜெயம் செய்யின் விருத்தி அந்தர் முகப்படும்.

அப்போது சுவாசம் வெளிப்படுங்கால், சகாரமாகிறதை (ஸோ, என்னும் சுவாசத்தை) உட்கொள்ளுங்கால், அகாரத்தை ஹம் என்றே தியானிக்க வேண்டும். இங்க அகாரம் மறுபடியும் உட்செல்லுகின்றபடியால் ஹம்ஸம் ஹம்ஸம் என்றே மஹா மந்திரத்தை ஜீவன் எப்போதும் ஜெபிக்கிறான். குரு வாக்கியத்தினால் இங்க மந்திரத்தின் ஜெபம் சுழுமுனையில் விபீதமாயுண்டாகிறது.

அது 'ஸோஹம் ஸோஹம்', என்றாடையப்படுகின்றது சகாரம் கேசரி' எனப்படுகின்றது தவம் பதமென்று நிச்சயிக்கப்படுகின்றது அகாரம் பாமேசுவானாகிறான்.

கற்பகியன்று நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

சகாரத்தைத் தியானிக்கும் ஆன்மா நிச்சயமாய் அகாரமே ஆகிறான் என்பதை யோகபீஜம், யோக சூடாமணி உபநிஷத்து, யோக தத்துவ உபநிஷத்து முதலியவற்றால் காண்க.

இது அஐபா காயத்திரியம். இதை முக்கியமாகப் பிரவர்த்தியுடையவன் எனோ, அவன் அதிகாரியாவான். அது சோபாதி கதியானமாம்.

இவற்றினின்றும் சகாரம் அகார மென்னும் மெய்யியழுத்துக்களை அடக்கி எஞ்சி நிற்கும் 'ஓம்' என்னும் அக்ஷரத்தைத் தியானித்தால் நிருபாதிகமாம் 'ஓம்' 'ஸோஹம்' என்னும் இவ்விரண்டு சத்தங்களும் பிரத்தியேகாத்துமாவோடு பின்னமாகிய பிரமமென்னும் ஒரே அர்த்தமுடையவை. சுத்தமாய் இருத்தலால் நிருமாதிகமாயினும், ஓம் என்னும் அக்ஷரத்தில் சகார அகாரமென்னும் உபாதிகளைச் சேர்த்ததால், ஸோஹம் என்னும் சத்தமுண்டாகிறது.

ஆகையால், சோபாதிகமினப்படுவது. விசார சாகரம், பதார்த்த மஞ்சுஷரம் முதலிய நூல்களிலும் - விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

நாதானுசந்தானம்: இந்த நாதானுசந்தானத்தை முதலில் அப்யாசிக்கும் மாணாக்கன், சுரராஜ குமார வைரி ரத்தரத்தில் தனது கைவிரல்களிரண்டினால் நிரோதித்து உள்ளே பரவும் சமுத்திரம் போன்ற திரமான நாதத்தைக் சீக்கிரமாகக் கோருகிறான். அதனால் எவனுக்குச் செவ்வையாறியமும்பிய நாதமும் வாயுவும் சுத்தமாய் ஜெயிக்கப்பட்டவைகளாகின்றனவோ அந்த மகாகுணோதயமுள்ளவனுக்கு அணிமாதிரி குணங்களும் அளவிறந்த புண்ணியமும் உண்டாகின்றன என்பது சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது.

சுரராஜன் இந்திரன், அவன் குமாரன் அர்ச்சுனன் அவன் வைரி கர்ணன் அந்தக்கரண ரத்தரத்தில் என்பது பொருளாம். 'அனாகதம்' என்னும் நாத வெளியிலுண்டாகும் சுரோத்திர துவக்காதி இந்திரியங்களுக்கு விஷயமாகிய கொனி சூழ்கின்றது. இந்த நாத அப்யாசி ஒரு பட்சத்தில் சகல சீத்த சஞ்சலங்களையும் ஜயித்து, நீஜானந்த முடையவனாகிறான்.

முதலில் அப்யாசிக்குங்கால் சமுத்திரம் போலும் பேரி முதலிய வாத்தியம் போலும் நாநாவிதமாகிய நாகம் கேட்கப்படும். பின் நாதானுசந்தானம் நிவர்த்தியாகுங் கால் சூட்சுமா சூட்சுமமாகக் கேட்கப்படும். ஆதியில் வாயு பிரமரந்திரத்திற் செல்லுங்காலத்து, சமுத்திரம், சச்சரம், மேகம், பேரிகை, கனக கப்பட்டை என்பவற்றால் உண்டாகும் சக்தத்தை போன்ற நாகமங், அப்படியே பிரமரந்திரத்தில் வாயு ஸ்திரபட்ட பின், மத்தளம், சங்கு, கண்டாமணி, காகளம் என்பவற்றால் உண்டாகும் சக்தக்காகப் போன்ற நாகமும், அந்தத்தில் பிராணன் பிரமரந்திரத்தில் மிகவும் ஸ்திரமயன் பின் கண்கணி, வேணு, வீணை, சந்திரி, வண்டு என்பவனவற்றின் சத்தங்களால் போன்ற நாதங்களும். இன்னும் நாநா விதமான நாதங்களும் கேக்கத் தீர் மத்தியில் உள்ளானவாகக் கேட்கப்படும். மேகம், பேரி முதலியவற்றாலுண்டாகிய சிபகந்த சக்தங்கள் கேட்கப்பட்டனும். அவற்றால்

சூட்சுமத்திலும் சூட்சுமமாகிய நாதத்தையே சிந்திக்க வேண்டும். சூட்சுமமாகிய நாதம் நெடுநேரமிருப்பதால் சித்தம் நெடு நேரம் ஸ்திர முடையதாய் நிலைக்கும்.

கனநாதத்தை விட்டு சூட்சுமத்திலும், அல்லது சூட்சுமத்தைவிட்டுக் கனநாத்திலுமாக இரம்மிப் பதாயிருக்கினும் கன சூட்சுமமென்னும் இரண்டிலொரு நாதத்தைக் கொள்ளுதல் தள்ளுதல் கூடாது. ஏனெனில், அப்படிக் கொள்ளலும், ராஜச குண இயல்பாதலால், அவ்வித ராஜஸ குணத்தை வரிவாட் டாமல், சுத்த சாத்துவிக குணச் செய்கையான சூட்சும நாதத்தில் மனத்தைச் செலுத்த வேண்டும்!

அஃதேனெனில், நாதங்களில் இரமிக்கும் மனமே சமாதியையடையும் என்பது கருத்து, அதாவது மலர்ந்த புஷ்ப ரசத்தைக் குடிக்கும் வண்டு கந்தத்தை விரும்பாதது போல, சூட்சும நாதத்தில் சித்தம் நிலைக்க வேண்டும். சப்தாதி விஷுமாகிய உத்தியானத்தில் சஞ்சரிக்கும் மனமென்னும் மதயானையை அடக்குதலில் இந்த அனாகதத் தொனியானது கூரிய அங்குசம் போன்ற வலிவுடைய தென்பது சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

வாசியையடக்கி அடையும் பலன்: இந்த யோக அப்பியாசிகள், சூரிய சந்திர கலைகளில் பிராண வாயு சொல்லுங்கால், பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு என்னும் நான்கு தத்துவங்கள் வந்து விலகும். அப்போது அப்பிராண வாயு, ஆகாய தத்துவத்தில் அடையும், அச்சமயத்தில் சுவாசம் குறைந்து வரும். அக்காலத்துச் சுவாச பந்தனம் செய்யக்கூடும்.

அப்போது ஓர் அங்குலம் குறைந்தால், இவ்வுலகத்திச்சையினின்று சுவாதீனப்படுவான். இரண்டங்குலம் குறைந்தால். மனம் ஆனந்திக்கப்பட்டு ஞானச் செல்வ முண்டாகும். மூன்றங்குலம் குறைந்தால், விவேகியாவான். நாலங்குலம் குறைந்தால், தார தேசத்தில் நடக்கும் நடவடிக்கைகளைச் சொல்லப்படுவான். ஆறங்குலம் குறைந்தால் ஆகாசத்திலுள்ள சகலமும் கண்டுணர்வான். ஏழங்குலம் குறைந்தால், சரீரம் காயசித்தி பெறுவான். எட்டங்குலம் குறைந்தால், அணிமதி சித்திகளை அடைவான். ஒன்பதங்குலம் குறைந்தால், நவகண்டங்களில் சஞ்சரிப்பான். பத்தங்குலம் குறைந்தால், ஒரு தேகத்தை விட்டு மற்றொரு தேகத்தில் பிரவேசிப்பான். பதினொரு அங்குலம் குறைந்தால், தனது ஆன்மாவைக் கண்டு வசனிப்பான். பன்னிரண்டங்குலம் அடங்கும் சுவாசமானது உதித்த இடத்திலேயே சுழன்று கொண்டிருக்கிறபடியால் அந்தப் பரமயோகி நெடுங்காலம் அன்ன பானாதிக்களை நீக்கி, அவாவற்றிருப்பான் சமாதியிலுட்கார்ந்து மாணாக்கன் இடை கலையைப் பிங்கலையிலும் பிங்கலையை இடைகலையிலும், மாற்றக் கற்றுக்கொண்ட பின் பகல், முழுவதும் இடைகலையிலும், இரவில் அதை அடைத்து விட்டுப் பிங்கலையிலும் நடத்தப்படுவான்.

இதற்காகப் பழம்பருத்தியிற் கொஞ்சம் சுத்தம் பண்ணி வைத்துக் கொண்டு, இடைகலா நடக்க வேண்டிய நந்தால் வல நாயியிலும் பிங்கலா நடக்க

வேண்டிருந்தால் இடநாசியிலும் அடைத்துவிட வேண்டும். இப்படிச் சரிவா நடந்தால், மனிதர்கள் நூற்றிருபது வயது ஜீவித்திருக்கலாம்.

மற்றச் சங்கதிகளைச் சிந்திக்கும் பகஷத்தில் யோகிகளுக்கு வயதே இல்லை.

எந்த விதிகள் எப்படியிருந்தாலும், இந்த விதிகள் யாவும் கிருகஸ்தர்களுக்காகவே ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

இதை அப்பியாசிகள் எப்போதும் இவ்விதிப் பிரகாரம் நடத்துவார்கள் அப்போது தேக சௌக்கியமும், நீண்ட ஆயுளும், மன ஒடுக்கமும், சித்த சாந்தியும் உடையவர்களாய் இருப்பார்கள்.

மனோலய நிலை: பிராண வாயு சுழுமுனையாகிய மத்திய நாடியிற் செல்லுங்கால், அந்தக் கரணம் சூனிய தேசகால வஸ்து பரிச்சேதமில்லாத பிரமத்தில் பிரவேசிக்கின்றது. அப்போது சித்த நிரோதமுள்ள யோகவித்தானவன், பிராரத்தத்தோடு சகல கருமங்களையும் நிர்மூல மாக்குகிறான். எதுவரையிலும் பிராணனும் இந்திரியங்களும் ஜீவித்திருக்கின்றனவோ, அதுவரையில், மனத்தில் ஞானம் எப்படி உண்டாகும்? பிராணன் மனம் என்னும் இவ்விரண்டையும் எவன் லயமாக்குகிறானோ, அவன் மோக்ஷத்தை அடைகிறான்.

பிராண மனோலயங்களில்லாதவன், எவ்விதத்திலும் மோக்ஷமடையான், நல்ல ஸ்தானத்தில் இருந்துகொண்டு சுழுமுனையென்னும் மத்திய நாடியை நன்றாய்ப் போதிக்கும் தன்மையைக் குரு முகமாய் அறிந்து, பிராணவாயுவை மத்தியிற் செலுத்துவதாகிய பிரமாந்திரத்தில் நிரோதித்தல் வேண்டும். இப்படி அப்பியசித்தால், பிராணனது அசைவிற்கு க்ஷயம் வரும். அப்போது மனம் மிகவும் சாந்தியடைகின்றது. அக்காலம் நிர்வாணம் மிகுசுகின்றது.

சூரியனும் சந்திரனும் இராப் பகல் வடிவமாகிய காலத்தைப் புசிப்பவர்களாயிருக்கிறார்கள். இது ரகசியமாய்ச் சொல்லப்பட்டது.

இரண்டரைக் கடிகை சூரியனோடுங்கால் பகலிலன்றும் சந்திரனோடுங்கால் இரவென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. எப்போது சுழுமுனை மார்க்கத்தால் வாயு பிரமாந்திரத்தில் ஒடுங்குகின்றதோ, அப்போது இராப் பகல் வடிவமாகிய காலமில்லாமையால், அச்சுழுமுனைக் காலத்தை புசிப்பதாய் இருக்கின்றது.

எந்த யோகியால் பிராண வாயு கட்டப்படுகின்றதோ, அந்த யோகியால் மனமும் கட்டப்படுகின்றது. எவனால் மனம் கட்டப்படுகின்றதோ, அவனால் பிராணனும் கட்டப்படும்.

மனம் பிராணன் என்னும் இரண்டுள் ஒன்றைக் கட்டினால், மற்றொன்றுங் கட்டப்படும். ஆதலால் மனம் ஒடுங்காத வரையில் வாசனை நசியாது. வாசனை நசியாத வரையில் சித்தம் நசியாது. சித்தம் நசியாத வரையில் கத்துவ ஞானம் உண்டாகாது.

பூரணானந்தர்

இவற்றான் (மனம் பிராணனென்னும் இரண்டினுள்) ஒன்று நசித்தால், மற்றொன்றும் நாசமாம். ஒன்றின் பிரவிர்த்தியால் மற்றொன்றும் பிரவிர்த்தியாகின்றது. இவ்விரண்டும் லயமானால் மோட்ச சித்தி உண்டாகும்.

மனம் ஸ்திரப்பட்டால் பிராணன் ஸ்திரமாகும் கரோத்திரம் முதலிய இந்திரியங்களுக்கு மனம் நாதனாகிறது மனத்திற்கு பிராணன் நாதனாகிறது. பிராணனுக்கு மனோலயம் நாதனாகிறது. அம்மனோலயம் நாதத்தை ஆசரித்திருக்கின்றது.

அதாவது, மனம் நாதத்தில் ஒடுங்குகின்றது, சுவாச நிகவாசங்கள் நஷ்டமாகிறது. சத்தாதி விஷயக் கிரகணம் நஷ்டமாகிறது. சேட்டைகள் நீங்குகிறதும், விவகாரங்களில்லாததும் மனோலயமேயாம். மனோலயம் எதுவரையில் ஆகவில்லையோ அதுவரையில் இந்திரிய விஷயங்கள் ஜயமாகா. இந்திரிய விஷயங்களை ஜயமாகா வரையில் எனதென்பது எப்படி நீங்கும்? யாடுனென்னும் அகந்தை நீங்காத வரையில் மனச் சுத்தம் எப்படி ஆகும்? மனம் சுத்தமாகாத வரையில் அபரோக்சு ஞானம் எப்படி உதயமாகும்? அபரோக்சு ஞானம் உதயமாகாத வரையில் பிரம சைதன்னியம் சமாதியின் கண் எப்படிப் புலப்படும்? பிரம சைதன்னியம் சமாதியின் கண் புலப்படாத வரையில் திடஞானம் எப்படி உதயமாகும்? திடஞானம் பெற்ற மகான்களுக்குத் துவிதமேது? பேதமேது? மாய்கையேது? பந்தமேது? ஜன்மமேது? அப்போது அந்த யகோகி ஜன்மாகி தனாகின்றான்.

ஆகையால், இந்த யோகத்தை அனுஷ்டிக்கும் பக்குவமுடைய முஷுக்கள் முக்கியமாய்க் கவனிக்க ணேடுவது யாதெனில், வாசி யோகத்தை யன்றி மற்ற ஹட்டயோகம், கௌடயோகம் அம்பிகா யோகம் முதலிய யோகங்களால் சாட்சாத்காரத்தை அடைய இயலாதென்பதை உணர வேண்டும். அஃதெப்படியினால், ஒருவன் கௌசனையால் விசாலமான விண்ணை முடுவது போலாகும். இந்த வாசி யோகமெனில் அப்படியன்று. கண்முட, விண் மறையுமின்பதாம். ஆகையினால், இந்த யோகத்தை அனுஷ்டித்தவர்கள் இந்த நூலை வாசித்தவர்கள், வாசிக்கக் கேட்டவர்கள் மனம் இவ்வாசியை நாடுவதால், சித்தம் நிலைத்து ஞானம் உதயமாய், அணிமாதிரி சகல ஜன்மவிரியங்களும் அடைந்து ஜீவன் முத்தர்களாய், நிரதி சயானந்தத்தில் சதா காலமும் நிலைத்து வாழ்வார்கள் என்பது குரு வாக்கியம்.

கலி வீரத்தம்

வாழ்க நாரண தேசிகர் வானருள்!
வாழ்க அன்னவர் மாணவர் யாவரும்!
வாழ்க இந்தூல் படிப்பவர் கேட்பவர்!
வாழ்க இந்தச் சிவயோகச் சாரமே!

அருணாசல குரு நிஜானந்த போதம்

குரு துதி:

நேரிசை விவண்பா

சித்தவிசும் பிற்சத்தந் தேசலருஞ் சாகவத
வத்துமயஞ் செய்தவன்றாள் வந்தித்து- நித்த
நிருமலப்பே ராரும் நிசானந்த போத
மருமமிசைப் பேனுள் மகிழ்ந்து.

மகான்கள் வணக்கம்

மனத்துறுசங் கற்ப மயமாயா லோகம்
அனைத்துமகண் டாகார மான - தனைத்தவிர
அன்னியமன் றாமெனக்கண் டாரவர்கள் தாள்துகள்நஞ்
சென்னிகொடு சீவிப்பம் சீர்.

சித்தர் வணக்கம்:

பன்னிருசீர் விரூத்தம்

சீரார்த்து துணர்மலியு தளிகண் பண் பட்டவிதி திகழ்கின்ற பொதிகை
முனிவர்

திவ்யகுண போகர்நந் தீசர்புண் ணாக்கீசர் சீலகரு வுராரெங்கும்
பேரார்ந்த சுந்தரா னந்தரா னந்தர்திரு பெருமைசேர் கொங்கண முனி
பிரமமுனி ரோமமுனி வாசமுனி யமலகுரு பிரமமுனி கமல முனிவர்
ஏரார்ந்த கோரக்கர் சட்டைமுனி மச்சமுனி இடைக்காடர்

முதலியவர்களோ

டின்னமுயர் முத்தருயர் முத்தர்நவ நாதர்புவி யிவர்மரபி லுற்றபுனிதர்
காரார்ந்த சுந்தரக் கடவுளடி யார்மலர்க் கண்ணனடி யார்வர்கடம்
கனமிகுந் திடுவனச பாதமல ரென்றும் கருத்திலஞ் சலிசெய்குவாம்.

இராயவேலூர் அமுதசித்தர் வணக்கம்

செய்யவே லுராமுத சித்தனே! நாயடியேன்
உய்ய வொருதாநீ ரோதினம் - வையகத்தில்
பொய்யனைத்தும் புழாகிப் புண்ணியத்துக்காதரவாய்
மெய்யனைத்தும்.மேலாது மே.

போனார் பிரம்ம ஸ்ரீஸம்பத்துகிரி அச்சுத தாசரவர்கள்
இயற்றியது.

உருவரு வின்மை யாகி ஒருபொருட் டன்மை யாகித்
திருவரு ணன்மை யாகித் திகழ்நிசா னந்த போதம்
கருவருத் தங்க டந்து கனமுல குய்யச் சொற்றான்
குருவரு ணாச லன்றன் குறியுள்ள குணக்ஞன் மாதோ

இராயகேலூர் முனிசிபல் ஆபீசு இரத்தின் முதலியாரவர்கள்
இயற்றியது.

உலகிலோர் சரநூலின் உன்மையெல்லாம்
உணர்ந்ததன்மேல் நிசானந்த போதந் தன்னை
நலம்பெறவே யடைவரெனச் சித்தர் சொன்ன
நன்னூலையாராய்ந்து நயப்பி னோடு.
திலதமணி முகம்போலத் தெளிவா யார்க்குத்
தெரிந்திடவே வெளியிட்டான் திருத்த மாகப்
பலகலைகள் உணர்ந்தபண் டிதனா யிந்தப்
பாரிலரு ணாசலப்பேர் படைத்தா னன்றே.
உருவாய அன்னமய மாதிபஞ்ச கோசம்
ஒன்றொன்றாய் நீங்கியதை யுணர்வறிவு தானாய்
இருவாதனை கணிங்கிச் சகலகே வலமும்
இராப்பகலில் லாதநிட்டை தனிலிருந்தெப்போதும்
பொருவில்லா நிரதிசயா னந்தமது மேவும்
புண்ணியர்க ளெச்சமய சாதிகளி லேனும்
நிருபாதி சுப்பிர வாரிதியின் மூழ்கும்
நிலைமையரே பிரமகுலம் நிகழ்த்திடவும் தருமால்.

நல்லார் பிறர் குற்றம் நாடார். நலந்திணிந்து கல்லார் பிறர் குற்றம் காண்பர்.
ஆதலினாலே இந்நூல் கண்ணோக்குறும் அன்பர்கள் இதிலடங்கிய நன்னிலை
யுண்மையினை அனுபவம் பெற்று அஷ்ட மூர்த்தமாயும் சத்து
சித்தானந்தமாயும் விளங்கும் பெரும்பொருளில் திருவருள் விலாசமுற்று
மார்க்கண்டர் மதியின் கலை சோடசமும் குறைவிலா நிலைபெற்று என்றும் 16
வயது பெற்றது போலச் சிஞ்சீவிகளாய் இருப்பார்களென்று கருதி, அங்ஙனம்
செய்யக் கடவுளை யாம் பிரார்த்திக்கிறோம். கற்றதனால் தொல்லை வினை
கட்டறுமோ? நல்ல குலம் பெற்றதனால் போமோ பிறவி நோய்? போகாது; சாதி
பேதம், சமய பேதம் பொருள் பேதமினைக் குதர்க்க மொழிகளைப் பாராட்டுவதை
நீக்கி முன்னோர்கள் நின்ற நிலை, சிதின்னுணரும் சிந்தசக்தி பெற்ற மானிடப்
பிறவிகளே பிறவியை யாவாவும் புகழப்படுவர்.

நூல்

குறள் விவன்சிசந்துறை விவண்பா

அறிவான படம்நாலு வாலோ ஒன்றாம்
 அப்பனே ஐந்துதலை விரித்தே யாடும்.
 குறியான நாவதுவும் கூழை கூழை
 குறித்துப்பார் கைவசமா யாகும் பாரே.

எண்சீர் வீருத்தம்

பூதலத்தில் பலவுதமாய்ப் பேச லான
 பெருமையினை ஒருவழியிலிருந்து பார்க்க

1

மாதலத்தி லறிவுடைய பிள்ளாய்! கேளாய்;
 மகத்தான மேருகிரிச் சிகரந் தன்னில்
 பாதலத்தும் மீதலத்தும் எங்கு மான
 பரம் பொருளாயாரும்பொருளாய்ப் பிரகாசிக்கும்
 சீதமுறு மதியிரவி சுடரு மாகிப்
 பொற்கொடிபோல் காந்தியுறும் பொருளு மாமே.
 மெய்யான பொருளென்ன சோதி சோதி;
 மேவிநின்ற தலமென்ன வன்னி வன்னி;

2

மெய்யான தலமென்ன அப்பு வப்பு;
 மேகாந்த வெளியென்ன வாயு வாயு;
 மெய்யான தெய்வமென்ன அண்ட மண்டம்
 மேவிநின்ற இடமென்ன மண்ணு மண்ணு;
 மெய்யான தெய்வமென்ன பஞ்ச கர்த்தாள்
 மேவுசடாட் சரமுடிவி லமர்ந்த மூலம்.
 உரைத்திடவே ஓங்காரம் ஒன்றே கோணம்
 ஓங்குமதில் சுழியொன்று நடுயி ராகம்;

3

வரைத்திடவே யிகாரவட்டந் தனிலே வாசி
 வளமாகத் தீர்ந்தபின்பு சுவாச முண்டாம்
 கரைத்திடவே யிடைகலைபிங் கலையுமாகிக்
 கனத்தபரி வளையம்போல் சுழன்று பொங்கி
 அரைத்திடவே சுமுமனையால் ரேசகபூ ரகமாய்
 அமர்ந்துநின்று சுவாசமது கும்ப கத்தில்
 உரைத்திடவே ஒன்றுக்கொன்று நுதவி யாகி
 உகங்கோடி காலமதா யுறுதியாச்சே.

4

உருதியென்ற ட டுகமும் வன்னி வன்னி;
 உண்மையென்ற பூரகமும் அப்பு வப்பு;
 கருதியென்ன ரேசகத்தால் கும்பித் தக்கால்
 கடுகிடுன்று சுழன்றும்-யிகாரம் புக்கும்
 வருதியா யிந்தவகை மாசுட் சந்தான்
 வ்ளமாகச் சகலமுந்தானடங்கிப் போச்சு
 மருகாம்ல் மாய்கைவிட்ட மாண்ப ருக்கு
 மாசித்தந் தொழிலெல்லா மவர்க்கீ டாமே.

5

வாங்கவே நவக்கிரகம் தன்னால் டை ந்ா!
 வளமான அனுக்கிரகம் தன்னைக் காணாய்;
 தாங்கவே அனுக்கிரகம் விந்து விந்து;
 தனதான நவக்கிரகம் நாதம் நாதம்;
 பாங்கவே முடியடிதான் அனுக்கிரக மாகும்
 பரமான கற்பமது நவக்கர கந்தான்
 மாங்கவே அனுக்கிரக மிரவி யுச்சம்
 மைந்தனே! நவக்கிரகம் பகல்தா னுச்சம்.

6

உச்சமென்ற வளர்பிறைக்கிவ் விதமாய் மைந்தா!
 உதகமென்ற தேய்பிறைக்கு நவக்கிரக மூச்சாம்
 உச்சமென்ற தேய்பிறைக் கனுக்கிரகம் பெண்ணு
 உதகாதி நவக்கிரகம் ஆணு வாணு;
 உச்சமென்ற வளர்பிறைக்கனுக் கிரகம் ஆணு;
 உண்மையென்ற நவக்கிரகம் பெண்ணு பெண்ணு;
 உச்சமென்ற அனுக்கிரகம் நவக்கிரகம் கூடும்
 உண்மையெல்லா மரைநொடியி லுரைத்திட் டேனே.

7

ஈளையென்ற நோய்வந்தால் நாளைப் பார்த்தே
 இறக்கிவிட உபாயத்தை இனிமேற் கேளாய்
 சாளையென்ற கிழமையொடு நட்சத் திரமும்
 சாருந்திதி மூன்றினையும் எண்ணிப்பார்த்து
 வேளையென்ற மிவன்பேரை வட்டத் திட்டு
 விதித்தபிணி நாள்கட்சி யாக்கிக் கொண்டு
 சாளையுமே வராமே லுருவே சேவி
 தணிந்துவிடு மின்னமிது சைகை கேளே.

8

சைகையென்ன அவன்படுத்த நாள்செவ் வாயே;
 தானான திங்களைமுன் தாக்கிச் சேவி
 மாய்க்கையென்ன செவ்வாயைக் கடைசி யாய்வை
 மையற்ற வாமுமப் படியே சேவி;

ஏய்கையென்ன மதியிரவி காரி வெள்ளி

ஏதுகுரு புந்திசெவ்வா யென்று சலி

வாய்கையவன் பிணிதணியு மேழா நாளில்

வாங்குமடா அதுநிற்க வேறே கேளே;

9

வேறென்னப் பரணிக்கு வருமுன் மின்னே

விளம்படா முன்மொழியி னுபாயம் போல;

கூறென்னக் கார்த்திகையை முன்னே கூறிக்

குதிரையின்பேர் பிறகு ரோகிணி தொட் டெண்ணு;

மாறென்னப் பரணிதன்னைத் தொடர்ந்தி டாதே;

மனையடுப்புக் கடையாகத் தரவே தாக்கு;

பேரென்ன மூதொன் பதுக்கு மிந்தப்

பிரயோகம் சேவிக்கப் பிணிகள் போமே.

10

பிணிபோமே திதிக்குமிந்தப் படியாம் அப்பா!

பிரயோக மந்திரத்தை இனிமேற் கேளு;

அணியணியாய் வாரம்நாள் நட்சத்தி ரங்கள்

அடுக்கடுக்கா நீயோதி அவன் நோய் நாமம்

தணியநசி நசியென்னக் கணக்கா லுள்ள

சாத்திரமே யுருவோதி விபூதி போடு

பணியென்னக் கொண்டபதி னைந்து பக்கம்

பத்திரண்டே முக்கும்நட் சத்ர மாமே.

11

ஆமப்பா நாளுக்கே யுருவென் னப்பா!

அப்படியே கிரகபலன் அதற்கு மாகும்;

போமப்பா திசைபலனப் படியே யாகும்;

பொல்லாத நாள் போச்சுக் கோளும் போச்சு;

ஆமப்பா லக்கினத்தின் பதியா ரூடம்

நட்பாட்சி யுச்சமுரு நவக்ர காதி

ஏமப்பா சாபமது பிடியா தப்பா!

எடுபடுமே வியாதிமுத லெல்லாந் தானே.

12

எல்லாரும் மறிய வொரு மருந்து கேளு;

எந்தெந்த நோயாளி தனக்கும் செய்ய

வல்லான்மை யவன்படுத்த தலத்தின் மண்ணை

மருந்துடனே முன்சேர்த்து மாப்புக் கூட்டிக்

கொல்லானோ எமனையிந்த மண்ணை வாடிக்

கூறிட்ட வைத்தியனோ குருவாச் சப்பா!

பொல்லாத பேர்களுக்கு மீர்மார்க் கத்தைப்

புகலாதே பூராய் குருவென் றெண்ணே.

13

எண்ணியே கைபார்க்கும் போது நீயும்

இரக்கவா னானக்காய் பிணிகொண் டோனை
நண்ணியே யவன் தலையில் நடுவே தீயை

நாட்டியதி லாறிட்டு நாசி மூச்சால்
நுண்ணியே மூச்சடக்கி யுருஞ்சிப் போடு

உனக்குவரும் நாய்ச்சலிர்க்கும் முபாயம் கேளு
தண்ணீரிலே சுரதிநசி யென்று மூழ்கித்
தானபா னஞ்செய்து தீர்த்து கொள்ளே.

14

தீர்த்தமதி லாடிநீ நவக்ர காதி

செபம்செய்து முப்பதுநாழிகைக்குள் ளாக
வேர்த்துவிடு முந்தேக காந்தல் போகும்

விபூதியிலே சதுர்மிட்டுப் பிறையும் போடு
பார்த்திருக்கும் போதல்லோ தானும் நல்ல

பண்டிதன்மா ருபாயமது பார்மேல் செய்வர்;
கோத்திரத்தி லுனக்குவெகு புண்ய முண்டாய்
உலகருக்கு மிதுவயணங் கொண்டு செய்யே.

15

கொண்டுவா நிதமுமிந்தப் படிதண் ணீரில்

குறியிட்டு முச்சிரங்கைக் கங்கை நீரை
உண்டுவா பூதியங் கையிற் கீறி

யூட்டினமே யுணக்குவர மாட்டா தப்பா!

முண்டுவா ரவரவரைச் சினேகி யாதே

முகூர்த்தமிட்ட ஏழாநாள் சீயைச்சேரு

புண்டுபார் பெரியோரை யடுத்துக் காத்துப்

பரிகாரி பரிபாகி யர்வாய்தானே.

16

பிரமன் விண்டு ருத்திரர் மகேசர் சதாசிவமான பஞ்ச மூர்த்திகள் மூலாதார கணபதியோடு ஆறு ஆதாரங்களிருப்பதாக மறை கூறுகின்றது. மண், நீர், அக்கினி, காற்று, ஆகாயம் சர்வ நால்வகை யோனி வடிவச் சீவர்களுக்கும் ஆதாரமாயிருப்பன. அனைவருக்கும் நாசியில் உஸ்வாச நிஸ்வாசமாய் உலவிவரும் இடைகலை பிங்கலையாகச் சுழுமுனை ஆதாரத்தில் மாறி நடந்து வரும் சத்தி சிவ சந்திர சூரியிரனும் கவாசமான வாசியானது நாளினான்றுக்கு 2,11000600 கவாசமாய் நடந்து வருகின்றது. அப்படி நடந்து வருவது மனமாகவும் வாசியாகவுமிருப்பதில் நான் ஒன்றிற்கு 12 வட்டமாயும் சந்திர பாகத்திலும் சூரிய பாகத்திலும் ஐம்பூதப் பிரிவாய்ப் பிரிந்து கட்டுகின்றது. இப்படித் கலையில் நடக்கும் ஐம்பூதங்கள் அந்தக் காண வியார்பாரத்தால் அறிஷ்வத் தோற்றுவிக்காமல் ஆயுளையும் கஷணப்படுத்தி, நூரை திரை முப்பை எளிதில் உற்பவம் செய்து விடுகின்றன.

சத்தியென்ற வடிவேதிங் கொளியாய் நிற்கும்
 சாதகமாம் சிவமேதிங் கொளியாய் நிற்கும்
 வெத்தியென்ற வெளிவொளிகளொன்றிற் றானால்
 வேதாந்தஞ் சித்தாந்த மிரண்டு மொன்றாய்
 முத்தியென்ற வடிவாகத் தோற்றும் பாரு
 மூதண்ட ரூபமென்கே சரியுமாகும்
 வெத்தியென்ற வித்தையெல்லாம் வெளியாய்ப் போகும்;
 வேதமென்ற முடிவுதனைப் புகன்றிட டேனே.

17

ரூபமென்றால் ரூபமல்ல பச்சை யல்ல;
 உத்தமனே! மஞ்சளல்ல; வெள்ளை யல்ல;
 ரூபமென்றால் கறுப்பல்ல; புகை மேக மல்ல;
 ஊன்றிப்பார் மனமிதனி லின்ன தென்று;
 ரூபமென்றால் அடியல்ல முடியுமல்ல
 ஓகோகோ சிவரூபம் நன்றாய்த் தோன்றும்
 ரூபமென்றால் லிளக்கொளியின் பிரகா சம்போல்
 உண்மையிதை யறிந்தவனே தலைவனாமே.

18

பாரிடங்க ஞுள்ளதும் பரந்த வான முள்ளதும்
 ஓரிடம்மு மன்றியே ஒன்றி நின்ற தொன்றடா
 ஆரி டம்மு மன்றியே அகத்து ளும்பு றத்தாளும்
 சீரி டங்கள் கண்டவர் சிவன்தெரிந்த ஞானியே!
 பாரப்பா! பிராணனெனும் பிராண வாயு
 பத்தியுடன் தானியங்கும் வகையைக் கேளு
 நேரப்பா நடனரவி சுழியிற் றோன்றி
 நின்றுசுத்தி நொடியிற்சிம் மெனவி றங்கிச்

19

சாரப்பா! ஓமெனவே மூலா தாரம்;
 சார்ந்திருந்து நாபியிலே ஆவென் றொட்டிக்
 காரப்பா! சாவென்கதிர் மதியிற் சென்று
 கபாலத்தைச் சுற்றி நடுநாசி காணே.

பிராண வாயுவானது தச வாயுவாய்த் தசவீதத் தொழிலை நடத்தி முடிவில்
 பிராண வாயுவாய் நிற்கும். மன அசைவால் பிராணாதி வாயுகளுதிப்பு; மன
 அசைவிலாதிருந்தால், வாயுக்களுக்குத் தொழிலில்லை; மனமாகிய வாசியே மனம்;
 பிராணமானது சலம் கனல் வாயு இம்முன்றும் கூடியது.

‘தானான மூலமுத லாறு வீடும்
 சாக்கிரத்தின் கோட்டை ிலே சார்ந்து நிற்கும்
 கோனான பஞ்சகர்த்தா ள் நுக்குமிடம்.’

என்று இவ்வனுபவங்களை மேலோர் கூறிய நப்பதும் காண்க.

'ஒன்பது வாயில் ஒருமந் திரத்தால்
ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டிக்
கருவிக ளொடுக்குங் கருத்தறி வித்தே
தலமொரு நான்கும் தந்தெனக் கருளி

இடைபிங் கலையின் எழுத்தறி வித்துக்
கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமுங் காட்டிக்
குண்டலி யதனிற் கூடிய வசபை
விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
காலா லெழுப்பும் கருத்தறி விக்க.'

என ஓனாவையார் கணபதியைப் பிரார்த்திப்பதால் செனன மெடுத்த ஒவ்வொருவரையும்
மேற்கண்ட அனுபவத்தைச் சுருதி குருவால் சுவானுபவம் பெற்று வாழ்வ
நற்பயனாகும்.

வகையான வாசியது மனமும் கண்ணும்
மயங்காதே சிவாயமென்று புலம்பி டாதே;

பகையாதே அட்சரங்கள் ஐம்பத் தொன்றும்
பரிபாடை யாயுரைத்த நாம பேதம்;
திகையாதே நாமமென்றட் சரங்க ளென்றும்;
செபியாதே யறிவுகெட்ட மனித ரைப்போல்
நகையாதே மானிடர்பல் சாதி யென்று
நம்பாதே நல்வழியின் காலைப் பாரே.

திரிமூர்த்தி தேவர்முதல் மனித ரோடு
சிவயோகம் பெற்றிருந்த மார்க்கந் தன்னைப்
பிரியமுட னெனைத்தொழுது கேட்ட பிள்ளாய்!
பிங்கலையு மிடைகளையும் மாறும் போதங்
கறிவான சுழுமுனையில் மனத்தை வைத்தே
அசையாம லொரு மனமாய்க் காக்கும்போது
குறியான சிவயோகம் சித்தி யாச்சு;
கோடி சென்மம் சித்தரைப்போல் வாழலாமே

'எட்டுத் திசையும் பதினாறு கோணமு வெங்கு மொன்றாய்
முட்டித் ததும்பி முளைத்தோங்கு சோதியை மூடரெல்லாம்
கட்டிச் சுருட்டித் தம் கக்கத்தில் வைப்பர் கருத்தில் வையார்
பட்டப் பகலை யிரவென்று கூறிடும் பர்த்கரே'

இசைகம். வன்னி; பூக்கம். அப்பி. மீரண வாய அமிசம். வரிசை
நாடிகள் இருதயத்தினைசை; அறிவு; நேத்திக் கருமணி ஓர்வு; நாசியுலம்
விவாக் கழிவது விடம் சிவநந்திய சூரிய கலை; ஆகாய சந்தி கிசையம்.

முன்னிலையில் அமுதம் உள் புகுவது சந்திரகலை யென்றும், உள் செல்லும் கவாசந்தோறும் அமுதம் உள் புகுவது சந்திரக்கலையென்றும் உள்செல்லும் கவாசந் தோறும் அமுதம் உள்சென்று உதிரத்தில் கலந்து உதிர சுத்தியும் செய்து சீவனுக்கு ஆதாரமாயிருக்கின்றன. இவ்வமுத பலத்தால் தவசிகள் தேகத்தைப் போட்சித்து நெடுங்காலமிருப்பதாக மதியமுதம் உட்கொள்ளும்படி செப்பியிருக்கின்றனர். கைலாயமென்றும் சுழுமுனை வீட்டில் ஒங்காரித்துக் கொண்டு தலையெழுத்தாக இருப்பது உணர்வு. அவை அசைவற நிற்கில் சீவமாம்; அசைவறில், சீவனாம்; முச்சாகவும் பேச்சாகவும் சப்திப்பது சத்தி, இவையே பேசு மெழுத்து பேசாவெழுத்தெனப் புகல்வன. பேசுமெழுத்து மனம், பேசா வெழுத்து வாசி, சாகவேகா தலை போகப் புணர்ப்பென மறை கூறும் வாசியாகிய வாயுவையும் ஆகாய வெளியையும், ஆவியாகிய வன்னியையும், எச்சமய மகான்களும் அடைய வேண்டும்.

கால் என்பது, பிருதிவி; தலையென்பது ஆகாயம்; மத்தி அப்பு; உடல் வாயு; உயிர், அக்கனி அறிவு மயமாய் நின்றன.

தானாகித் தான்முடிந்த சூட்சுந் தன்னைத்
தரணிதனி லறியாமல் தான்தா னென்றே

22

ஊனாகி நின்றதிரு உடலைக் காணான்
உடலில் நின்ற அட்சரத்தி லுறுதி காணான்.
ஆனாகி நின்றதிரு வாசி காணான்
அமர்ந்துநின்ற வாசிதரு நயனங் காணான்
வானாகி நின்றவடி முடியுங் காணான்
மதிக்கெட்டு விதியழிந்து மாளு வானே.

ஆகாய ரவியினிடத்து உஷ்ணக் கிரணமும் மழைக் கிரணமும் பனிக் கிரணமும் உண்டாகியதுபோல, அறிவினிடத்தில் இடைகலை பிங்கலை சுழுமுனையென்று மூன்று கிரணமுமுண்டாயின.

மணி மந்திர ஒளவுத பரிகாரமாகிய மூன்றில், சர மாகிய வாசியின் ஸட்சியம் தெரிந்து, அவ்வனுபவத்திலிருந்து பீணியாளன் வியாதியை தீர்த்திரத்தால் கண்டு, வாசியினால் ஆகுஷ்ணம் செய்வதே மணி மந்திர பரிகாரமாகும். ஒளவுதாதிகளால் வியாதியை நிவர்த்திப்பதாயிருந்தாலும் வைத்தியனுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் சர அப்பியாசம் வேண்டியிருப்பதால், அதற்குரிய அனுபவிகளையடைந்து, இரேசக பூரக கும்பகம் இன்னவை யென்றுணர்ந்து அடைதலே நன்மார்க்க நிலையாகும்.

சரியை கிரியை யோக ஞானமாவன; மன்னுயிரும், தன்னுயிர் போல ஞாணுவது சரியை; மனு நீதியும், குரு மொழியும் தப்பாதிருப்பது கிரியை; ஞான்றாமே அலையும் மனமொடுங்குவது யோகம்; எப்போதும் தற்பாமாய் தீர்ந்தருவே ஞானம்.

நான்கு பதமாவன; கடவுள் சிருஷ்டித்த உலகில் வசிப்பதே சாலோக பதம்; கடவுளை எதிரிட்டுப் போற்றி வாழ்தலே சாமீப பதம்; குரோதாதி குணங்களை நீக்கிச் சத்துவ குணமாயிருப்பதே சாருப பதம்; துவித பாவனை நீக்கி, ஆத்தும விசாரணை செய்து, கடவுளோடு இரண்டறக் கூடி அதுதானாய், தானதுவாய் நிற்பதே சாயுச்சிய பதமாகும்.

அஷ்டட கர்மமாவன: பிராணாயாமத்தால் வாசியை வசப்படுத்திக் கடவுள் திருவருள் மீது மோகித்து நித்திரையை நீக்கிக் கண் பார்வையைப் பகிர்முகப்படுத்தாமல் ஐம்பொறிகளை வித்து வேட்சித்து, நானினையும் அகங்காரத்தைப் போதித்தும் பூரணத்தில் மனத்தை ஐக்கியஞ் செய்து, சஞ்சித வினைகளை மாறணம் செய்வதாகும்.

அஷ்டாங்க யோகமாவன: காமமாகிய இச்சையைத் தோன்றாமற் செய்து, தக்க ஆசனத்திலிருந்து நாம் ரூபத்தை நானும் மனத்தை இருதயாம்பரத்திலிருந்தி புற விடயங்களை நீக்கி விகற்பமில்லாமல் தத் சொரூபத்தை நாடி, வெளி ஒலி தானே தானாய் ஒத்து நிருவிதர்பமாகுதலாம்.

அணிமாதி சித்தியின் விவரம்; அணிமா, குஷ்மகாரண மகாகரண சரீரமென்பதில் மகாகரண சரீரமாய், அணுவிலசைவாக நுழைவது, மஹிமா விஸ்வ ரூபமாய்த் தோன்றல் ஹரிமா அதிக பளுவாயிருந்தல், லஹரிமா தக்கையைப் போஸ்இலேசாய்க் காட்டல், பிராப்தி, இரவி மதியோரை வசப்படுத்தல், பிரகாமியம் பிறர்காயத்தில் நுழைந்து நினைத்தவரிடம் அக்கணமே தோன்றல்; ஈசத்துவம் பஞ்சகிர்த்தியத் தொழிலை நடத்துதல், வசித்துவம், அண்டர் முதலிய அனைவரையும் தன் வசமாய் இருக்கச் செய்தல்.

தேகமைந்தின் விவரம், அவை இருள் தேகம், மருள் தேகம், சுத்த தேகம் பிரணவ தேகம் ஞான தேகம் என்பன.

இருள் தேகமாவது ஸ்துல தேகத்தில் அபானத்தில் மல குற்றம், நாவில் நாடிக் குற்றம், கண்டத்தில் கபக் குற்றம், மேல் மூலத்தில் திரைக் குற்றம், மனத்தில் ஆணவமலம் பொருந்தி நானினையும் அக்கியான குற்றமாவது.

மருள் தேகமாவது, மாயா சம்பந்தமாய்த் தனக்கு வருவது தெரியாமல் அகங்காரங் கொள்வது.

சுத்த தேகமாவது, கருவி கரணாதிகளிறந்து அறிவு அருள் வடிவாய்ப் பார்வைக்குத் தேகம் தோற்றுவது.

பிரணவ தேகமாஃது, தேகம் தோற்றினும் கைக்குப் புலப்படாததும் நிழல் சாயை இல்லாததுமாம்.

ஞான தேகமாவது, கண்ணுக்குத் தோற்றாமல் அறிவிற்குப் புலப்படுவது.

திருக்கு திருசியமாவன: நாமரூப பிரபஞ்சம். இந்திரியங்களுக்கு விஷயம்; இந்திரியம், கரணங்களுக்கு விஷயம், கரணங்கள் சீவனுக்கு விஷயம், சீவன், சீவ சாட்சிக்கு விஷயம் சீவசாட்சி விவேக ஞானத்திற்கு விஷயம். விவேக ஞானம் பரிபூரண சைதன்யியமின்னும் அறிவிவான்றுக்கு விஷயமாகாது. இந்தச் சொரூப நிலையே தானென்றுணர்ந்து அதுவாய் விளங்குவர் ஞானியர்.

ஞானிகள் தேகசித்தியாதற்குத் தச தீட்சை விவரம்.

முதல் தீட்சையில் ரோம துவாரங்கள் வழியாக கெட்ட நீர்கள் வியர்வையாக கசியும், இரண்டாவதில் முத்தோஷமாகிய வாத பித்த சிலேத்தம தோஷம் நீங்கும். மூன்றாவதில் பழைய கெட்ட உதிரங்கள் கசியும், நாலாவதில் சர்ப்பம் தோஷுரிப்பது போலச் சரீரத்தில் தோஷுரியும் ஐந்தாவதில் சட்டை கழன்று தேகம் சிவந்த நிறமாகப் பஞ்ச மூர்த்திகள் கோரியதைத் தருவார்கள், ஆறாவதில் சட்டை கழன்று சுழுமுனை வாசல் திறந்து, துரதிருஷ்டி தெரியும், ஏழாவதில் சட்டை வெளுப்பாய் கழன்று, தேகம் தீபம் போலப் பிரகாசிக்கும், எட்டாவதில் சடத்தை உயரத் தூக்கும், இலாகிரியமாகும், கூடுவிட்டு கூடுபாயும், ஒன்பதாவதில் தேகம் சூரியப் பிரகாசமாய் அஷ்டமா சித்தியும் கைவல்யமாய்த் தேவர் ஏவல் புரிவர், பத்தாவதில் தேகம் தீபம் போலப் பிரகாசித்து தேகத்தை வெட்டக் கத்தியோடும், சொரூப சித்தியாம், அண்டத்தில் மெளனம் நரை திரை மூப்பு பிணி மரணம் ஏற்படா.

தவசிகளுக்கு ஆதாரம் வாசி; 'வாசி' என்பது பிராண வாயு, இதைக் கொண்டு சகல சித்திகளையும் பெற்றனர். கடரான சுழுமுனையில் சந்திரன் சேரில் பஞ்ச பூதமும் அறிவும் ஒடுங்கும், இரவி சேரில், ஐம்புலனும் அறிவும் பெருகும், இரவி மதி ஒன்றாய்க் கூடிச் சுழுமுனை யிடம் ஒடுங்கி அறிவும் தசவாயுவும் ஒடுங்கும் வாசி நடுநிலையிலும், மூலத்திலும் நாசியிலும், சுண்டத்திலும் சுழியிடமும் சதா நிற்கப் பெற்றவர்கள் தாம் மெய்ஞ் ஞானிகள்.

சாகாக் காலையும் வேகாத் தலையையும் மணியாடும் கோணத்தையும் ஆசான் முன்னிலையில் தெரிந்து மும்மூலமாகிய உந்திமார்பு நெற்றிக் கண்ணிடமிருப்பர். அமாவாசை அன்னந் தண்ணீரிற் குமிடம் பருவம் அன்னாசம் பிரிக்குமிடம் நாதமின்பது தீமனம் விந்தென்பது வாசி தீயானது வாசிமீதேறி விளையாடும். சாகாக்கால் வாசிவாயு வேகாத்தலை ஆகாசவிளி போகாப்புனர் ஆவியான வன்னி ஆக மூன்றும் கூடியது. நாதமின்றும் பசந்தமண்ணும் தண்ணீருமான இரண்டும் விந்தவிவன்றும் விளங்கும்

எழுத்து-3	காமப்பால்- ரவி	தீபம்-யோகம்
பதி, பசு பர்ப்பம்	கான்றபால்-மதி	மதம் -3
அறிவு-வாசி	சோமப்பால்-	சாதி மதம்
சோதி	அக்கினி	பொருள்;-மதம்
ஸ்தூலம்- சரிடம்	சீவாத்மா-மூலத்தி	கல்வி மதம்

குக்ஷம் ஆவி	பரமாத்மா-வெளி	குலம்-சக்குலம்
காரணம்- பரம்	பேசுமெழுத்து-	சட்டை உரிப்பன
பதி-பரம்	மனம்	6
பசு-வாசி	பேசா எழுத்து-	தத்துவம் 9
பாசம்-கயிறு	வாசி	புளியால்-திரை
சத்தி -தீ	அந்தி-சூர்யன்	உப்பால்-நுரை
சிவம்-வாசி	சந்தி-சந்திரன்	துவாறா 10
பூரணம்-சலம்	உச்சி-சுழு முனை	சீவத்துவறா
அடி-சந்திரன்	விட்ட விடம்-	விகாரத் துவாறா
நடு- சுழி	ஆகாய வெளி	அங்கத் துவாறா
முடி சூரியன்	தொட்டவிடம்-	விசேட சாதி
ரேசகம் சூரியன்	வாசி	துவாறா
பூரகம்-சந்திரன்	மூல அனல்-வாசி	ஆசீர்மத் துவாறா
கும்பகம்-சுழு	வாசி-பிராணன்	நாமத் துவறா
முனை	பிராணம்-தீபம்	சமஸ்காரத்துவாறா
வேஷத்துவாறா	பிராணம்-தீபம்	றும் ஒன்றானால்
கிரிகையாதி	நந்தி-நேத்திரம்	நவநீத கிருஷ்ண
துவாறா	மனோன்மணி-	னெனைப் புகலும்
மணி 8	மனம்	சந்திரனை நோக்க
ரவி-சொருப மணி	புருவமுனை-	வெட்டி வெளி
மதி-கமலினி	சொர்க்கவீடு	போலக் காணும்
சுடர்- அட்டமா	பரகதி-துவாத	அது சிவபத
சித்தினி	சாந்தம்	மாகும்
சக்தி	அகாரம்-சத்தம்	ரவியைப் பார்க்க
ஆகாயம்-சிவம்	அதுவே ஆத்மா	இருதயத்தில் ரவி
சத்தி - உடல்	அந்தயகாரத்தைத்	பிரகாசம் தோன்
சிவன்-உயிர்	தியானிக்க அகத்	றும் அது சக்தி
தீபம் - அறிவு	தீசரானார்	பாதிப்பாகும்.
வாசி-மூல அனல்.	ரவி மதி சுடர் முன்.	

ஸ்தல தேகத்தைப் போட்சிக்க ஆகாரம் கொடுப்பது போல குக்ஷம் தேகமாகிய ஆவியாகிய வன்னிக்கு ஆகாரம் சந்திர சீரணங்களின் அமுதத்தைக் கொடாததால் மூல அனலுக்கு ஆவி குறைந்து ஆயுள் சுழிப்படுகின்றது.

குலம் என்பதும் சாதி என்பதும் முடிவாகப் பார்க்கில் மானிடப் பிறவியில் ஆண் பெண்ணாக விளங்குவதில், கொலை, களவு, கள், காமம் பிபாயாகிய ஐந்து பாககத் தொழிலை நீக்கிக் கித்திச் சத்துவ குணத்தோடு பாம் மெனும் பிபாநுள் யாகோ காரணம் விஷமறிந்ததுகூடே குக்ஷனியை ஆத்தும விசாரணை செய்யு முடிவை நாடி நிற்பவரே மேலாம் குலமெனப்படுவர். காமாதிகளைக் கைக்கொண்டு நன்று தீர்களைத் தெரிந்து நடவாமல், புலால் மது

பானங்களுையுண்டு, ஊன் உறக்க மைதுனமே பெரும் போக்கிமன வாழ்நாட்களை மிருகாதிகளின் பாவமாயிருந்து கழிப்பவரே கீழ்க்குலமெனப்படுவார். மனத்தை ஒருமை செய்யாமல் காவிகாம்பிரதண்டு கமண்டல விபூதி யூசினும் துவாதச நாமந் தேகத்தில் சார்த்தினும், சதா ஆலயம் புகினும் ஐந்து கால சபதப சந்தியா வந்தனம் புரியினம், யாதொரு பயனுமீராது; தனக்குத்தானே வஞ்சகக் கள்வனாவான்.

“மணி கடல் யானை வார்க்குழல் மேகம்
மணி வண்டு தும்பி வளை பேரி கையாழ்
தணிந்தெழு நாதங்கள் தாமவை பத்தும்
பணிந்தவர்க் கல்லாது பார்க்கவொண்ணாதே”

மானிட சரீரத்தில் தசவித நாதங்களும் பகிர்முக நோக்கில்லாமல் அந்தர் முக நோக்குடையவர்க்கு விளங்கும் சத்தம் ஒசை எனப்படும். அதுவே நாதமாகும். நாதம் ஆகாயத்திலுற்பவம். சத்தம் பிறந்த இடத்தில் சகல கலையுமுதிக்கும் நாத விந்து கலை எனப் புகல்வது, நாதமானது பெண்பாலிடமென்றும், விந்தையென்பது புருடனிடமிருப்பதென்றும் கூறுவது சகசமாயிருந்தாலும் ஆனிடத்திலும் பெண்ணிடத்திலும் நாத விந்திருப்பது உண்மையாயிருக்கும். இதை அனுபவத்தால் நிச்சயிக்கக் கூடும். குளவியானது கீடமாகிய புழுவை எடுத்துக்கொண்டு போய் மண் கூட்டிலடைத்துச் சிறிய வழிவிட்டு, அல்லிடம் குளவியானது தனது வால் முள்ளினால் பல தரமும் புழுவைக் குத்தி நீங்காரமான பிரணவ நாதத்தை ஒலிக்க குளவி குத்திய துன்பத்தைச் சகியாத மகா துன்பத்தாடன் நாத ஒலியைக் கேட்டிருந்த புழுவானது, அந்த வடிவம் நீங்கிக் குளவி வடிவம் பெற்றது. அதுபோல, மானிட தேக முடையவரும் தமக்கு எதிரிட்டிருக்கும் மரணபாதைக்கு மிகப் பயந்து, சதா ஆகாய அமுசமான பிரணவ நாதமின்னிதென்று ஆசிரியரிடம் கேட்டு, மனத்தை அதில் இலயப் படுத்திருக்க சூக்ஷ்ம சரீரம் சித்தியாகும்.

எஞ்செய லாலெய்து மிவ்விதியு மல்லாது
தஞ்செய லாலுண்டோ தந்தைவிதி- எஞ்செயலோ
முன்னா ளமைந்த மொழிதவ றாதந்நாள்
இந்நா ளமைப்பது மில்.

எனவும்.

தந்தை விதியல்லவோ அண்ணே இந்த விதிக்கிளஸ்லாம்? எனவும்,

பாத்கங்கள் போமென்றீர் பூவென்ன
பரமான என் குருவே! அருளிச் செய்வீர்;
சூதகமாம் நாதத்துள் விந்து பூத்த
சுகம்போல இருந்ததடா! அதுவே பாவாம்.

பேதையரைப் பெண்டாடைய துனமே செய்து
 பிறந்தாயே அவள் வயிற்றுட் சென்மித் தேதான்;
 மாதாஎன் தாயே கொடும்பாவிநீ தான்
 மகவாகப் புறப்பட்டால் ஞானமாமோ?

ஆதாரமாகிய ஆகாய அமிசத்தில் ஒரு கோடியே ஒன்பது லட்சத்து அறுபதாயிரங் கணமான 50 நாள் 404 நாழிகை ஆயிரத்தறுநூறு நொடிக் கணக்காய்ப் புருடனிடம் சுக்கிலத்தில்.

“மேவிய சீவன் வடிவது சொல்லிடி
 கோவின் மயிரொன்று நூறுடன் கூறிட்டு
 மேவிய கூறுது ஆயிர மாயினால்
 ஆவியின் கூறுநூ றாயிரத் தொன்றே.”

“அணுவில் அணுவினை ஆதிப் பிரானை
 அணுவில் அணுவினை ஆயிரங் கூறிட்டு
 அணுவில் அணுவை அனுகவல் லார்கட்டு
 அணுவில் அணுவை அனுகலு மாமே.”

“அணுவுள் அவனும் அவனுள் அணுவும்
 கணுவற நின்று கலப்ப துணரார்
 இணையிலி யீச எவனெங்கு மாகித்
 தணிவற நின்றான் சராசரத் தானே.”

புருடன் சுக்கிலத்தில் அணுவுக்கணுவாய் முன் கண்ட நாளளவாகக் கீட வடிவாய்க் காப்பமிருந்து மோகங் கொண்டு ஸ்திரீயை நினைத்துப் புணர்ந்து ஸ்திரீ கரோணிதத்தில் சுக்கிலத்திலிருந்து கீடம் சம்பந்தமாகும் முறையான ஆண் பெண்ணும் மவுனமுற்றால் மோசமில்லை, கரு வங்கே தரிக்கும் பாரு. இருமனமும் ஒருமையுடனிருக்க வேண்டும். அவ்வகை உத்தம புணர்ச்சியில் ஸ்திரீயின் மனமானது புருடன் வடிவமீது நோக்கமாயிருக்கவேண்டும். வேறு ரூபத்தின் மீது மனம் வைக்கலாகாது. ஒன்றான இருவரும் கூடியேயுற்று உள்ளம் கணவன்றன் மேலுறல் நன்றதான கணவன்றன் உருவமாம். நூடும் காதலி மேலந்தாட்டமுறில் தின்ற தாயுருவே வடிவாயுறும், நேசமாதவன் போலிருந்தால் வழியன்றியே அவன் முன்னவன் பின்னவனாகு மைந்தன் கூறாமெனு நீளமறை. இவ்வண்ணமாக வடிவம் பொருந்தும். புருடன் கலை சூரியனாயிருந்தால், கரு ஆண் வடிவமும் சந்திர கலையாயிருந்தால், பெண் வடிவமும், மிருதிலி, அப்பு தேயு வாயு பூதியமாயிருக்கில் அவையவைகளுக்குரிய கணக்கின்படி ஆயுளமைவதாயும் இருக்கிறது. அப்படியின்றிந்த கருவானது 280 நாள் அல்லது 300 நாள் பெண் வயிற்றில் வளர்ந்து வெளிக் காட்டாது. அவ்வகை சென்மித்த சிசு. ஸ்ரீமதிப் பருவமடையும். அதை ஏழு பிறவியின்றும் புகல்வர். அவை யாவன; புருடன் ஸ்திரீயை நினைந்து மோகங் கொண்டது. 1. சம்பந்த முற்றுச்

சுரோணிதத்தில் சம்பந்த மானவை 2. கருபபையில் வளர்ந்தது 3. வெளித்
தோன்றிய குழந்தைப் பருவம் 4. வாலைப் பருவம், 5, எவ்வன
காமாதிகளாலலைவறும் பருவம் 6. நரை திரை மூப்புப்பிணி மரணப் பருவம் 7.
இந்த ஏழு பருவங்களிலும் வடிவமும் குணமும் நடக்கையும் பேதங்களாக
வேயிருக்கும் புருடன் ஸ்திரீ இருவருக்கும் மோகவுற்பவ விவரம்.

கேளப்பா மனமான வாயுக் கூடிக்

கெடியான சித்தமா காயம் பொங்கி

வேளப்பா வாங்கார சிகார மிஞ்சி

மேவுதற்குப் பெண்மேலே மோகமாகும்;

நாளப்பா ஐந்திற்கும் பலமே தென்றால்

நலம் பெறவே சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க் கேளு;

தாளப்பா மனத்தோடே வியானன் கூடித்

தனியான நாதத்தி லபானன் றானே.

தானென்ற விந்து வினிற் சமானன் கூடும்

தனியான சித்தத்தில் வியானன் கூடும்.

தானென்ற ஆங்காரங் கெர்ச்சிப்போடு

கலந்துநிற்கும் உதானனப்பா கண்டு கொள்

வேனென்ற பத்துமொன்றாய் மனமுங் கூடி

மேவியவன் கலந்து விந்து விழுகும்போது

மானென்ற மௌனபர வசமே யாவான்

மருவுகின்ற பெண்ணுக்கும் முறைதான் கானே.

ஒன்றான விந்துவிலே விட்டகுறை வந்து உருத்தரிக்கும், அவ்வுருவே
அவனவளுமாவார் என்றும், தனது நல்வினை தீவினையளவாகப் பெண்
கர்ப்பத்தில் தானே பிறவி எடுத்து அனுபவிக்க வேண்டு மென்றும் அனுபவிக்க
கூறியது மகாவாக்கியம்.

பிரணவாயு பித்தம் அக்கினி சலத்தில்; அபானவாயு வாதம் மலத்தில்
சமான வாயு அய்யம் சுழி வித்தில்.

தீயும் காற்றும் மலத்தில் சார, வாத வாயுவும் அக்கினியும் காற்றும்
ஆகாயத்தில் சாரப் பித்தமுறும், சகலமும் காற்றும் சுழியில் சார சிலேற்பனமுறும்.

வாசிமுலவிடம் ஐந்து; நாசி.முனை, சகஸ்திரம், பிடரி, நெஞ்சு, மூலம்,

முத்தியின் விவரம்: குதஸ்தானத்தீயொன்று, ருத்திர ஸ்தானத்தீயொன்று,
புருவ.மையச் சதாசிவ ஸ்தானத் தீயொன்று

சந்திர சூரிய அக்கினி இடமாவன: மூலத்தில் அக்கினி, மாப்பிஸ் சூரியன்,
முடியிற் சந்திரன்.

உலவுமிடம் : சூரிய கலை நடக்கும்போது சுவாசம் மீடர் வழிச் சென்று வரும்; சந்திரகலை நடக்கும்போது 312 பாகமாகிய மூளையில் சென்று வரும். மந்திரங்கால் மதி முக்காலென்பது மந்திரம் சூரியன் கால், மதி சந்திரன் முக்கால்; அங்குஷ்டப் பிரமாணமென்னும் அகத்தீசர் ஓர் அங்குலமுள்ள நேத்திர ஸ்தானமிருந்து ஆயிரத்தெட்டுக் கிரணங்கள் பொருந்திப் பகிர்முக நோக்காக யாவும் பார்த்ததும் தான் சர்வ சாட்சியம் விளங்கும்.

ஸ்தூல் பஞ்சீ கரணம்
பிருதிவியில் பிருதிவி-அஸ்தி
பிருதிவியில் அப்பு-மாமிசம்
பிருதிவியில் தேயு- சர்மம்
பிருதிவியில் வாயு- நரம்பு
பிருதிவியில் ஆகாயம்
-ரோமம்

அப்பினிலப்பு- மூத்திரம்
அப்பினில் பிருதிவி-உமிழ் நீர்
அப்பினில் தேயு-வியர்வை
அப்பினில் வாயு - உதிரம்
அப்பினில் ஆகாயம்- சுக்கிலம்
தேயுவில் தேயு-பசி
தேயுவில் பிருதிவி-தாகம்
தேயுவில் அப்பு- நித்திரை
தேயுவில் வாயு- ஆலிசம்
தேயுவிளாகாயம்-சங்கமம்
வாயுவில் வாயு - ஓடல்
வாயுவில் பிருதிவி- நடத்தல்
வாயுவில் அப்பு- இருத்தல்
வாயுவில் தேயு -தத்தல்
வாயுவிளாகாயம்-கிடத்தல்
ஆகாயத்திலாகாயம்

-மேகம்

ஆகாயத்தில் பிருதிவி-ஆசை
ஆகாயத்தில் அப்பு-

துவேஷம்

ஆகாயத்தில் தேயு -பயம்
ஆகாயத்தில் வாயு- வெட்கும்
குட்சிமபஞ்சீகரணம்
ஆகாயமுமாகாயம்-
நேத்திரம்-அறிவு.

ஆகாயமும் வாயுவும்-கண்டம்
ஆகாயமும் தேயுவும்-மார்பு
ஆகாய மப்பு-நாசி; பித்தம்
ஆகாயமும் பிருதிவியும்

இருதயம், அகங்காரம்
வாயுவும் பிருதிவியும் கூடல்-

இருதயம், பிராணன்
வாயுவும் அப்பு- குதம்-

அபானம்
வாயுவும் தேயுவும்- கண்டம்
உதானன்

வியானன்
வாயுவும் ஆகாயமும்- நாபு
சமானன்

தேயுவும் ஆகாயமும்-செவி
தேயுவும் வாயுவும்- சரீரம்
தேயுவும் தேயுவும்-நேத்திரம்
தேயுவும் அப்புவும்- சிங்குவை
தேயுவும் பிருதிவியும்-நாசி
அப்பும் ஆகாயமும்- சத்தம்
அப்பும் வாயுவும் - ரிசம்
அப்பும் தேயுவும்-பார்வை
அப்பும் அப்பு- இரசம்
அப்பும் பிருதிவியும்- கந்தம்
பிருதிவியும் ஆகாயமும் -
வாக்கு

பிருதிவியும் வாயுவும்-பாதம்
பிருதிவியும் தேயுவும்- புண்ணி
பிருதிவியும் பிருதிவியும்- குதம்
பிருதிவியும் அப்பு- குய்யம்

ஐவகை உற்பவம் பிருதிவியினிடம் சராயுசமான வித்துகளாம் புல், பூண்டு, கொடி, செடி, மரம் முதலியவைகள்.

அப்புப் பூதம்: உற்பீஜம், பைனிடமாக மானிடம், பசு, ஆடு மிருகாதிகள்.

தேயு பூதம், சுவேதம். வியர்வை வெப்பத்தால் ஈ, பேன், கீடம், கம்பளிப் பூச்சி, புழு.

வாயு பூதம்: அண்டசம் முட்டையில் கோழி, வாத்து, பல்லி, ஒணான், சர்ப்பம், கோட்டான் கருடன்.

மந்திர பீசம்: ஆகாயம், இது மகான்களால் சிருஷ்டிக்கப்படும்.

இதில் ஒற்றிவுடையவை புல், மரம், செடி: இவை பரிசு மறியும்.

ஈற்றிவு : சிப்பி, சங்கு, இவை பரிசு ரசமறியும்.

மூவறிவு : கறையான், எறும்பு. இவை பரிசு ரச கந்தம் அறியும்.

நாலறிவு: தும்பி, வண்டு, இவை பரிசு ரச கந்த ரூபம் அறியும்.

ஐயறிவு: பறவை மிருகங்கள், இவை சத்த பரிசு ரூப ரச கந்தமறியும்.

ஆறறிவுடைய மானிடர்கள் : ஞானமாகிய அறிவும் பொருந்தியவர்கள்.

ஆணவம் கன்மம் மாணை ஆகிய மும்மலமும் நீங்கில், ஆத்துமா அருளோடு கூடிய ஞானமாகும்.

ஒரு பாதையுமின்றித் தானாயிருப்பது பிரமம் பிரமம் மாயையாகிய அவித்தையிற் பிரதிபலித்த போது சீவன்; சீவன் அவித்தையிற் கூடியபோது சுழுத்தி; சுழுத்தி அந்தக் கரணத்தில் கூடல் சொப்பனம்; சொப்பனம் ஐந்து இந்திரியத்தில் கூடல், சாக்கிரம்; சாக்கிரம் 96 தத்துவங்களுடன் கூடல், விவகாரம்.

ஆச்சப்பா தேகமென்ற ஆதா ரத்தில்

அவத்தையென்ற அஞ்சையுமே சொல்லக் கேளு

மூச்சப்பா லலாடத்திற் சாக்கிரந்தா னொன்று

முனையான கண்டத்திற் சொப்பனந்தா னொன்று

நீச்சப்பா மார்பின் கீழ்ச் சுழுத்தி யொன்று

நிசமான வந்தியிலே துரிய மொன்று

வீச்சப்பா விந்தின் மேல் துரியா தீதம்

விளங்கிநின்ற அவத்தையஞ்சம் கண்டுகொள்ளே

விரக்கொண்டே ஆடுகிற சக்க ரத்தை

விண்யம்கெரண்டு பாராமல் வீணாய்ப் போன

பிரசைகளைக் கண்டதனா லேதுண் டப்பர?

பிலமான பூலமதில் மனத்தை வைத்தே

உரவான வாசியினால் மைந்தா மைந்தா!
 ஊடாடும் சக்கரத்தை யுன்னி நாட்டத்
 திரமாகச் சீவர் களைக் கதிகொண் டாடும்
 தீர்க்கமுடன் கேசரியிலிருந்து பாரே.

களையான சீவகளை தீபம் போலே
 கண்டதடா எண்ணெய்திரி மாண்ட போது
 களையான சீவகளை யெங்கே போச்சு?
 கனலொளியின் பூரணந்தா னெங்கே போச்சு?
 களையான கதலிகுலை சாயும்போது
 காரணமாய் முன்போலே பின்புண் டாமே.
 களையான சீவகளை பக்கத் தேதான்
 கண்வெடித்த கதையாச்சுச் சீவன்கானே
 தானாகித் தான் முடிந்த சூட்சந் தன்னைத்
 தரணிதனி லறியாமல் தான்தா னென்றே
 ஊனாகி நின்றதிரு உடலைக் காணான்
 உடலில் நின்ற அட்சரத்தி னுறுதி காணான்

ஆனாகி நின்ற திருவாசி காணான்
 அமர்ந்துநின்ற வாசிதிரு நயனங் காணான்
 வானாகி நின்றவடி முடியுங் காணான்
 மதிகெட்டு விதியழிந்து மாளு வானே.
 மாளுவது மிரண்டுவிதம் மைந்தா களாய்
 மகத்தான சீவகளை மாறும்போது
 ஆளுவது பூரணமாய் அறிவோ டய்யா!
 அடங்குவது பராபரத்தே அமைப்பே யாகும்;
 குளுவது நோயுடனே பாசம் சூழ்ந்தால்
 சுளுவான மதிமயங்கி அலைவான் பாராய்
 காலநிலை யறியாமல் அலைந்து கெட்டுக்
 கானலிலும் நீரினிலும் கரைந்து போமே.

ஆகையால், அந்தக்ரண வியாபாரங்களை நீக்கி, அந்தர்முக நோக்காய்ம்
 பேச்சுக்கும் முச்சுக்கும் மத்தி கண்ணுக்கும் காதிற்கும் மக்கி, கங்குல் பகலாகு
 மிடத்திற்கு மத்தி, இரவி மதிக்கு மத்தி, அறிவிற்கும் மனக்கிற்கும் நதிநிலையில்
 தன்ருவர்க்கே மெய்ப்போத முதயமாகும்.

நினைவை நீக்கி நோக்கியிடி ன் நிமல செழுநபந் தோன்றிவிடும்
 நினைவை மேவி நோக்கியிடி னிலையில் உலகந் தோன்றிவிடும்
 நினைவில் உலகம் அறிந்ததுவும் நீங்கிக் கொழுபம் அறிந்ததுவும்
 நினைவி னோக்கிற் றானில்லை; நிகழு மாயா மோகமதில்

தன்னை மறைத்த பந்தமதைத் தள்ளி நங்கிற் றான்விளங்கும்;
தன்னை மறந்த தேபந்தம்; தன்னை அறிந்த தேமுத்தி;
தன்னை விடவோர் பொருளில்லை; தானே பிரம மாயையும்பின்
தன்னை விடவே றாய்விளங்கா; தானே யாகி விளங்கிவிடும்.

கூஷண சிருஷ்டிப் பிரளயம் தின சிருஷ்டிப் பிரளயமா மாகின்ற
வினைத்தலும் மறத்தலும் நீத்திரையிலே தன்னையே முறத்தலாகின்றபடி, மாண
காலம் எதிரிட்டிருப்பது இன்ன நாள் என்று தெரிந்து, அதற்குள் அடைய
வேண்டிடும் பயனை அடையாத நமது இகபோக சுகமும் நடக்கையும் மன
சுகாரமும் யாது பயன் தரும்?

ஐம்புலனை வென்றவன் வீரமே வீரம்; கடவுள் ஒன்றினத் தெளிந்த
பேரறிவே அறிவு. பிறர் ஏவாமல் உண்பதே லுண். தான் சாகாமல் கற்பதே
சுல்வி, ஆதலால், ஆதி சிருஷ்டி கால முதல் யோனியாசை கொண்டு யோனி
மூலமாகவே இச்சை கொண்டபடி சென்மித்து வருகிறோம், அவ்வகை யோனி
வழியாக அளவிறந்த சென்மங்கள் எடுத்தும், இப்போதாகிலும், 'பிறந்துவிட்டேன்;
இனிப் பிறவாதிருக்க வரம் தரவேண்டும் எனப் பட்டினத்துச் சுவாமிகள் கேட்டபடி
இனிப் பிறவி பெறாவண்ணம் வேண்டுமல்லவா? தேகம் நரை திரை முப்புச்
சாக்காடு பெற்று நசிப்பது சித்தம். தேகத்திலிருந்த சத்து எக்காலமும் நசிப்பதில்லை
என்றனைவரும் புகல்வது பழமொழியாயிருந்தாலும், அது அனுபவத்தில்
சித்தாந்தமாக வேண்டும்.

இப்புவி அத்திப்பழம் போலும் பேரண்டம்; அதற்குள் அமைந்த
வித்துகள் போல்வன சிற்றண்டங்கள் பேரண்டம் ஆயிரத்தெட்டுக் கூடியது ஒரு
புவனம்; இவ்வகை கொண்ட புவனம் 224 கூடியது ஒரு சாகரம், சாகரம் ஏழு
கூடியது ஒருபதம் இப்படி 344 பதம் கூடியதைப் பிரபஞ்சமென மேலோர்
கூறினர்.

தரணி சலனம்கனல் கால் தக்க வானம்
அரணிய பானு அருந்திங்க ளங்கி
முரணிய தாரகை முன்னிய ஒன்பான்
பிரணவ மாகும் பெருநேறி தானே.

சிவம்சத்தி நாத மிந்து சதாசிவம் திகழு மீசன்

உவந்தருளா ருத்தி ரன்மா லயனிவை யொன்றி னொன்றாம், பவந்தரும்
அருவம் நாளின் உருவம்நல் லுபாய மொன்றாய் நவந்தரு பேத மகா நாதனே
கூடிப்ப னென்பர்.

மிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், உகாநாதரவி, மகா ஸிந்து
சுந்திரன் ஓங்குர மகமேந சுழுமுனை ஆக அஷ்ட ஸூர்த்தியாயும் விளங்குபவர்
கூட வொண வேதம் கூறும்.

ஆச்சுதே அறிவொன்றின் விசாரணையே
 அனத்தையுமே பார்த்திருந்தே அகண்டந் தன்னில்
 கோச்சுதே குருவாய்த்தத் துவங்களாகிக்
 கொடியதீ வினையுநல் வினையு மாகிப்
 போச்சுதே பெண்ணாணாய்ப் ப்ரபஞ்ச மாகிப்
 புகழரிய நிற்குணநிர் மலமு மாகித்
 தீச்சுதே சிவமாகிச் சீவ னாகிச்
 செழுஞ்சுடரின் கதிரொளியாய்ச் சிறந்த வாறே.

எட்டுத் திசையும் பதினாறு கோணமு மெங்குமொன்றாய்
 முட்டித் ததும்பி முளைத்தோங்கும் சோதியை மூடரெல்லாம்
 கட்டிச் சுருட்டித்தம் கக்கத்தில் வைப்பர் கருத்தில்வையார்
 பட்டப் பகலை யிரவென்று சொல்லுமப் பாதகரே.

மேலோர் முன் குறித்த வாக்கியங்கள் உண்மையென விளங்குவனவேயாம்.
 ஐயமின்றித் தெய்வவுருத் தியானித்தாலதுவாம். அருவுருவைத் தியானித்தால்
 அட்டமூர்த்தியுமாம். பொய்யா இரண்டையும் தவிர்த்துத் தானாயிருந்திடில்,
 பூரணமாம். சீவனெதிர்ப் பொருந்துமதுவாயின், மையலுறு மனம்
 விடயத்தாசையுற்றே அதுவாய் மரண சௌனமும் விளைந்தவாறே தென்றே
 உணர்ந்து மெய்யறிவே தானாகப் பாவித்தால் அதுவாய் விளங்குவர் யாவரும்.
 செனியா வீட்டையுமெய்துவாரே.

ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயனின்றே
 மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு

வாரசரம். ஞாயிறு, செவ்வாய், சனி வலநாசியில் சூரிய கலையாகவும்,
 வெள்ளி, திங்கள், புதன் இட நாசியில் சந்திர கலையாகவும். பூர்வபக்ஷ குருவாரம்
 சந்திர கலையும் அமர பக்ஷ குருவாரம் சூரிய கலையுமாகவும் காலை 4
 மணிக்கு நடக்க வேண்டும். அவ்விதம் நடந்தால், தன் காரியங்களனைத்தும்
 சித்தியாகும். அவ்வகை நடவாமல், பேதமாய்ச் சூரியன் நடக்க வேண்டிய
 தினம் சந்திரனும் சந்திரன் நடக்க வேண்டிய தினம் சூரியனுமாய் நடந்தால்,
 அடியிற்கூணும் பலனாக நடக்கும்.

“ ஞாயிறு சந்திரன், சனி, இருமல்; திங்கள் சூரியன் சலதோஷம்,
 சுற்றத்தார்க்குக் கேடு; செவ்வாய் சந்திரன் காம்; சண்டை; சாவு; புதன் சூரியன்
 நீறேற்றம், தலைக் குத்தல், தீங்கு; வளர்பிறை வியாழன் சந்திரன், தேக நோய்;
 வெள்ளி சூரியன் கண் காது நோய், வெளியூர்ப் பிரயாணம், சனி சந்திரன், சீதள
 சன்னியாசம்.

சந்திர சூரியர் இரு கலையினும் ஐம்பூதம் நடப்பதுண்டு. மருதவி நிறம்
 பொன்மை; தித்திப்பு; அப்பு விவண்மை துவப்பு, தேயு செம்மை, உவர்ப்பு, வாயு

கருமை புளிப்பு; ஆகாயம், படிக கசப்பு; பூர்வ பக்ஷத்தில் குரு பிருதிவி; சுக்கிரன் அப்பு; குரு தேயு; புதன் வாயு; சனி ஆகாய பூதியமாகக் கொள்க.

ஞாயிறு ஆந்தையாகிய அப்பும், திங்கள் செவ்வாய் வியாழன் காகமாகிய தேயுவும், புதன் வல்லுறாகிய பிருதிவியும், வெள்ளி கோழியாகிய வாயுவும். சனி மயிலாகிய ஆகாயமும் பூதியமாக நடக்க மிக உத்தமம்.

பூதியங்கள் பிருதிவி அப்பு நடந்தால் சத்வகுணம் தேயு ராசதமாகிய தேயுவும் புதன் வல்லுறாகிய பிருதிவியும்; வெள்ளி கோழியாகிய வாயுவும்; சனி மயிலாகிய ஆகாயமும் பூதியமாக நடக்க மிக உத்தமம்.

பூதியங்கள் பிருதிவி அப்பு நடந்தால் சத்வகுணம்; தேயு ராசதமாகிய கோபமாங்காரம் பெண்ணீச்சை: வாயு அலைவுறும்; ஆகாயம் பர இச்சையை நாடும். காலை படுக்கையிலிருந்து எழுந்திருக்கும்போதே சுவாசத்தை உள்ளிழுத்துக் கொண்டு எழுந்திருக்க வேண்டும். ஆக வேண்டிய காரியங்களுக்குப் போகும்போது, இரவியில் பிருதிவி அப்பு நடக்கச் சென்றால், தாமதத்தில் பலன் சீர்திருக்கும்; படுக்கும்போது இடக் கையைக் கீழ் வைத்து வலக் கையை மேலாக வைத்துக் கால் நீட்டிப் படுக்க வேண்டும். அவ்வகையில் படுக்கும்போது மனத்தைப் பலவாறு சிந்தனையில் செல்லாவிடாமல் சுவாச மீது செலுத்தியிருக்க வேண்டும். அவ்வகை அப்பியாசம் செய்து வருகையில் சொப்பனாதி அவஸ்தைகள் நீங்கி, அந்தர்முக விவகாரங்கள் விளங்கும். இவ்வகை நடப்பதுமன்றி, வயிற்றில் ஆகாரமில்லாமலிருக்கும்போது பசி அதிகமாயிருப்பதென்று சொல்வது; அப்போது மேற்கூறியபடி படுத்திருந்து யார்க்கப் பசி எழும்பிய பரமிடம் நன்றாகத் தோன்றும். அமாவாசைத் தினைக் கூலை இரவியை இராகுவும், பருவத்தின் சந்திரனைக் கேதுவும் மறைப்பது இப்பால், நமது இரவி மதியை இராகு கேது சாயைமறைப்பதால், மனத்தை இருளாகிய மாயை மூடியது. சந்திரன் மனத் திடமும் சூரியன் சந்திரத்திலுமிருப்பதால் இரவியிடம் மதியை செலுத்த மதிக்குக் கிரணங்கள் கூறைவு படாமல், அறிவு உதயமாகும்.

ஆகாயமும் வாயுவும் கலந்திருக்கின்றன. மண்ணும் சலமும் கலந்திருக்கின்றன. அக்கினி மத்தியமாக நின்றது மாமிச உதிரசலம் னன்றாயிருக்கிறது. சரமாகிய வாயு ஆகாய வெளியில் சம்பந்தமாயிருக்கிறது. அக்கினி பொது நிலையாய் நின்றது.

தானென்ற சித்தர் முதல் முனிவர் ரிடிகள்
தன்மயமே தானாகத் தவமே செய்து
ஊனென்ற உடல் வெறுத்துப் பசியடக்கி
உதித்தகலை வாசியென்ற தார கத்தால்.
வானென்ற ஆகாச வெளியில் சென்று
மகத்தான சோதியுடன் சோதி யானார்

ஏனென்று வந்ததுவும் சோதி சோதி,
 எங்கும்சிவ மயமான சோதிதானே
 சோதியென்ற சோதியிலே சோதியானார்
 சூழ்ந்ததடா அண்டமதில் நன்றாய்ப் பாரு
 ஒதியதோர் மந்த்ரகலை சோதி யெல்லாம்
 ஒளிவிளக்காய் நின்றதடா அங்கே பாரு
 நீதியுடன் பார்க்கையிலே அண்டந் தன்னில்
 நிறைந்து நின்ற நட்சத்ர சோதி யெல்லாம்
 ஆதியென்ற நாதாக்கள் காந்தி ~~கந்தி~~
 அண்டமதில் சூழ்ந்ததடா அங்கே பாரே.

ஸ்தூல தேகம் சத்தி, சந்திரராம்; இதில் உயிர்ப்பாகிய உயிர் சூரிய
 சிவமாகும் பிறவிக்கு நாசியீடமாக வாசனை யறிதலும், அப்புச் சுக்கிரர் நாவிட
 கவையறிதலும், தேயு அங்காரகர் நேத்திரமீடம் ரூபமறிதலும், வாயு புதன்
 சீரத்தில் பரிசுமறிதலும், ஆகாயம் சனி செவியினிடம் ஆகாய சத்தமறிதலுமாகும்
 இராகு கேது சாயையென்றும், அவை குதம், குய்யம் இத்தானனமீட
 மிருப்பனவென்றும் வேதம் புகலும்.

கடினமென்று தள்ளர்தே வாசியோகம்
 கண்மூக்கு மத்தியிலே கருதிப் பாரு;
 துடிமிருந்த சுழுமுனையினூடு தொக்குச்
 சூரியனும் சந்திரனும் ஒன்றாய்ப் போகும்;
 குடியிருப்புச் சாக்கிரத்தின் கோட்டை யாச்சு;
 கோடானு கோடியுகம் வாழ லாச்சு
 நொடிநிமைக்கும் நேரமல்லோ பிரமன் வாழ்க்கை?
 நுண்ணிமையாய்ப் பார்த்தறிந்து நுடங்குவாயே.

சாக்கிர பகிர்முக விவகாரங்களிலிருந்து நித்திரை சொப்பனத்தில் அநேக
 விஷயங்களைக் கண்டதாயும், சென்றதாயும், நடத்தியதாயும் அனேகமாய்
 காண்கின்றோம். நித்திரை நீங்கிய பிறகு யாதொரு பயனையும்
 அடையாதவர்களாகின்றோம். அவைகளன்றி, ஒரு பெண்ணைக் கூடிச் சம்போகம்
 செய்ததாகக் காண்கின்றோம். அப்படிச் சுண்டு நித்திரை நீங்கிய பிறகு ஸ்கலிதமாய்
 விந்தைப் பிரத்தியக்ஷமாகக் காண்கின்றோம்.

இதைப் புத்திமான்கள் அறிவு முன்னிலையில் யூகமாய் யோசிக்க, விந்தை
 செயலும், பெருமையும் அறிந்து, அதில் தேறும் அனுபவ சித்தாந்த நிலையின்
 சதா ஆனந்த பரவசராய் விளங்குவர்; இது வேத சம்மதமாகவிருக்கும்.

மாயாள் வசத்தே சென்றிவர் வேண்டிபு டல்
 ஓயா இருபக்கத் துள்வளர் பக்கத்துள்
 ஏயாவெண் ணாளின்ப மேற்பனி மூன்றிரண்
 டாய அபாத்து ளாதிநாள் ஆறாமே.

‘ஆறைந்து பன்னொன்று மன்றிச் சகமார்க்கம்
வேறன்பு வேண்டுவோர் புவரிற் பின்னந்தோ
டேறும் இருபற் தொருநா ளிடைத்தோங்கும்,
ஆறின் மிகுத்தோங்கும் அக்காலம் செய்யவே’

‘செய்யும் அளவில் திருநான் முகூர்த்தமே
எய்யுங் கலைகாலம் இந்து பருதிகால்
நையு மிடத்தோடி என்காம நூல்நெறி
செய்க வலமிடந் தீர்ந்து விடுக்கவே.’

‘கலக்கு நாள் முன்னாள் தன்னிடைக் காதல்
நலத்தக வேண்டிலந் நாரி யுதரக்
கலத்தின் மலத்தைத்தண் சீதத்தைப் பித்தை
விலக்கு வனசெய்து மேலணை வீரே.’

‘விழுந்தது லிங்கம் விரிந்தது யோனி;
ஒழிந்த முதலைந்து மீரைந்தொ டேறிப்
பொழிந்த புனல்பூதம் போற்றுங் கரணம்
ஒழிந்த நுதலுச்சி யுள்ளே யொளித்தே;

‘மாத ரிடத்தே செலுத்தினு மவ்விந்து
காதலி னால்விடார் யோகங் கலந்தவர்;
மாத ரூயிராசை கைகொண்டே வாடுவர்
காதலர் போன்றங்ஙன் காதலாஞ் சாற்றிலே.’

‘மூலாக்கினி பசித் தீபாக்கினி, கோபாக்கினி, ஸ்திரீ தாபாக்கினி, யோக
நானாக்கினி என்னும் இவற்றுள் ஆதியுமந்தமும் தவிர மற்ற மூன்று
அக்கினியும் உற்பமாய்த் தோன்றவை யாவரும் சரீரத்தில் கண்டிருக்கிறோம்.

‘உரமடி மேதினி யுந்தியி லப்பாம்
விரவிய தனமுலை மேவிய கீழங்கி
கருமுலை மீமிசை கைக்கீழிற் காலாம்
விரவிய கந்தர மேல்வெளி யாமே.’

‘சத்தமுஞ் சத்த மனமும் மனக்கருத்
தொத்தறி கின்ற விடமும் அறிகலர்
மெய்த்தறி கின்ற விடமறி வாளர்க்கு
அத்த னிருப்பிடம் அவ்விடந் தானே’

அங்கி மதிசூட வாகும் கதிரொளி
அங்கி கதிர்சூட வாகும் மதியொளி
அங்கி சதிகதிர் கூடவத் தாரகை
தங்கி யதுவே சகலமு மாமே.’

அருணாசல குரு

‘பத்து மிரண்டும் பகலோ னுயர்கலை
பத்தினொடாறு முயர்கலை பான்மதி
ஒத்தநல் லங்கிய நெட்டெட்டுயர்கலை
அத்திற னின்றமை யாய்ந்துகொள் வீரே.’

மேலாம் பதத்தையளிக்கும் பூரண அக்கினியை நாம் கேவலவிடயங்களிற்
செலவிட்டு வாழ்நாட்களைக் கேவலப் படுத்துகின்றோம். அவ்வகை செய்யினும்
அதனால் அனேக வியாதி அனுபவிக்க நேரிடுகின்றது.

‘உண்ணும்போ துயிரெழுத்தா லுயிரை வாங்கி உறங்குகின்ற போதெல்லா
மதுபோலாகும்; பெண்ணின்பாலிந்திரியம் விடும்போ தப்பா! பேணியுயிர்
மேலவாங்கு’ என்று மேலோர் செப்பியதை நான் ஏன் அனுபவத்தில் கொண்டுவரக்
கூடாது!

விந்து அதிகமாய்ச் செலவழிப்பதில் பிணி மூப்புச் சாக்காடு
எளிதிலையக்கூடும் ஆகாரத்திற் பிரிந்த அன்னரசமானது. உதிரமாய், ஏழாம்
நாள் கக்கிலமாகின்றதை விரயம் செய்ய மல் மதாதத்தில் இரண்டு தரம் ஸ்திரீ
பூர்வ காலத்தில் பயன்படுத்தும் தினம் சையோகிப்பதில் அவ்விதம் தரிக்கும்
கருச்சிகவானது, ஆயுள் விர்த்தியும் தேக திடமும் பெற்றுப் பிணியில்லாமாலும்
இருக்கும்.

உந்தியிலிருக்கும் உதான வாயுவால் காமம் கண்ட ஸ்தானக்
குழியிடமிருந்து சமான வாயுவாகி கமலப் பிறை சொலிக்கும்
ஸ்தானமடையுமாகில், கபால சூலையிடி, அசதி, வயிற்றிறைச்சல், பேதி, நாவுலரல்
முதலிய வியாதி புருடருக்கும் ஸ்திரீக்கு வயிற்றுநோய், தேக வெளுப்பு சூதக
வாய்வு முதலியவும் நேரும்.

ஓமென்ற மூலகண பதியே காப்பு

உண்மையுடன் நடுமனையி லுலகந்து நின்றே

ஆமென்ற அமுதகலை புள்கொண்டேதான்

அடங்கவந்த மனோமணியின் கிருபை யாலே

ஊமென்ற வுண்மைதனை மவுன மாக

உருப்பெற்றுக் கருப்பெற்றே யுறும் பெற்றுக்

தாமென்ற மதிதனையே ரவியில் தாக்கச்

சச்சிதா னந்தமென்ற ஆதி காப்பாம்.

புருவமென்ற சுழுமுனையிலே மைந்தா கேளு

போதமென்ற அருள்ளானச் செந்தீப் பற்றித்

திருவிருந்த மாளிகையில் தீபங் காணும்

செங்கமலக் கண்ணாலே நன்றாய்ப் பாரு

குருவிருந்த இருதயம்மா முக்கோணத்தில்

குவிந்துமனக் கண்ணாலே தன்னைப் பார்த்தால்

கருருந்த பதியதுதான் மைந்தா மைந்தா!

கண் காணத் தோன்றுமடா கருவைப் பாரே
விண்ணைப்பார் தன்னைப்பார் மண்ணைப் பாரு

மேன்மைபெறு குருவருளை மேவிப் பாரு;
பெண்ணைப்பார்த் தலையாதே; பெண்தான் தேகம்

பிரிமுடன் தேகமதைப் பேணிப் பார்த்தால்
கண்ணப்பா துலங்குமடா! அந்தக் கண்ணால்

காணலாஞ் சித்திவெகு கண்ணில் காணும்;
மண்ணப்பா என்றசடந் தன்னைப் பேணா

மாந்தருக்கு மென்னவரும் மண்தா னாமே
புரண்டுமனம் நிலையாத பித்த ருண்டு;

புராணநிலை யறியாத மூட ருண்டு;
முரண்டுடனே முரடுகட்டி வளையா ருண்டு

மோகமென்ற மாய்கையிலே திரிவா ருண்டு;
திரண்டுகோள் முனிநுனியை அறியா ருண்டு

செகத்திலிப் படியதிகஞ் செப்பப் போமோ?
அருண்ட கண்ணு மிருண்டகண்ணும் அறியாப் பாவி

அடக்கமென்ற காவியத்தை அறிந்து பாரே.
தன்னிலையைத் தானறியா மூடர் காணும்

சாத்திரத்தின் பயனறியாய்ச் சண்டி மாடு
கண்ணறிந்து விண்ணொளியைக் கருதிப் பார்க்கக்

கருத்துடனே வாசிநிலைகாலைக் காணா
எண்ணிறைந்த ஆட்சரத்தி றியல்பு காணார்

எட்டிரண்டு மறியாமல் ஏக மென்பார்
விண்ணிறைந்த ஏகபரா பரந்தான் மைந்தா!

மெய்ஞ்ஞான மானதிரு விளக்குத் தானே.

மகான்கள் வாக்கிய அனுபவத்தைப் பெறாமல் வாய் மதமாய்ப்
பிச்சினவர்கள் பெருங்குடலும் சிறு குடலும் புரண்டு மகா துன்பமடைவார்கள்.
மகான்களைத் தரிசிக்க வேண்டி அந்தர் முகமாய் அடியிற்கண்டபடி தியானிக்க
வர்கள் மிரத்தியக்ஷமாய்த் திருவருள் பாலிப்பார்கள்,

செய்ததமிழ் தனையறிந்து பதினெண் பேரைச்

செம்மையுடன் காண்பதற்கு மூலங் கேளு
சைதன்ய மானதொரு தன்னைப் போற்றிச்

சதாநாலம் ஓம்சிங்ரங் அங்சிங் கென்று
மெய்தவ்றீப் பூரண்மா யுருவே செய்தால்

வேதாந்தச் சித்தரைத்தான் வசமாய்க் காண்பாய்.
உய்தமுடன் அவர்களைத்தான் வசமாய்க் கண்டால்

உத்தமனே! சகலசித்துக் ததவி யாமே.

புரியட்டமாவன: சடம், பிரமன் கூறு, உதிரம், மாலின் கூறு இதில் சூட்சுமமாவன, சிகரம் தீ, சீவன், வகரம் காற்று மகேசன், யகரம் ஆகாயம் சதாசீவம், விந்துநாகம், சத்தி சீவன், விராட்டு பறை ஆக 8 இதன் மீது வெளி பாழ், ஒளி பாழ், வெளியொளி பாழ் இவைகள் கடந்து, உள்மனையாளிடமென்றும் அவ்விடமிருப்பவர் சிவயோகிகளென்றும் மறை கூறும். இவ்வனுபவம் பெறுவது, தக்க ஆசான் கிடைத்ததும், அவரது சாயை போல அவருடனிருந்து, சதா அவரால் பெற்ற திருவருள் நோக்கத்தில் நெடுங்காலமிருப்பவர்களுக்கு அமையும் பதமாகும். ஆகிலும், அனைத்திற்கும் மனமே முன்னிலைக் காரணமாயிருக்கிறது. மனம் அலைவுறாதிருக்க வேண்டும். மனமானது எப்போதும் ஒன்றை நாடியே நிற்கும் அசைவற்று நிற்கும் சுபாவம் அதற்கில்லை. நன்மார்க்கத் திலேனும் துன்மார்க்கத்திலேனும் செல்லுவது மனமாயிருக்கிறது. மனத்தசைவை நிறுத்துவதே நல்லோர் கடமை.

ஒளவை/யார் குறள்

தருமம் பொருள்காமம் வீடெனும் நான்கும்
உருவத்தா லாய பயன்.

ஈச னெனக்கருதி யெல்லா வுயிர்களையும்
நேசத்தால் நீதினைந்து கொள்,

மெய்ப்பால் அறியாத மூடர்தம் நெஞ்சத்தின்
அப்பாலே நிற்குஞ் சிவம்

உடம்பினாற் பெற்ற பயனாவ தெல்லாம்
திடம்பட ஈசனைத் தேடு

தன்னை யறியு மறிவு தனைப்பெறில்
பின்னைப் பிறப்பில்லை வீடு

எண்ணிறந்த யோனி பலவாய்ப் பரிந்தெங்கும்
உண்ணிறைந்து நிற்குஞ் சிவம்

விண்ணிறைந்து நின்ற கடர்போலச் சீவர்கள்
கண்ணிறைந்து நிற்குஞ் சிவம்.

நினைப்பும் மறப்புமில் லாதவர் நெஞ்சந்
தனைப்பிரி யாது சிவம்

நரம்பெனும் நாடி யீடையினுக் கெல்லாம்
உரம்பெறும் நாடியொன் றுண்டு

உந்தி முதலாகி ஓங்கரூத் துட்பொருளாய்
நின்றது நாடி நிலை

உந்தியி னுள்ளே ஒருங்கச் சுடர்பாய்ச்சில்
அந்தி யழலுருவ மாம்,

நாபி யகத்தே நலனுற நோக்கிடில்
சாவது மில்லை யுடம்பு

ஆவிபாழ் போகா தடக்கி யிருந்தபின்
ஓவிய மாகு முடம்பு

மயிர்க்கால் வழியெல்லாம் மாய்கின்ற வாயு
உயிர்ப்பின்றி யுள்ளே பதி

மூலத்திற் றோன்றி முடிவிலிரு நான்காகிக்
கால்வெளியிற் பன்னிரண்டாங் காண்

வாசலீ ரைந்து மயங்கிய வாயுவை
ஈசன்றன் வாசலி லேற்று

சத்தியாஞ் சந்திரனைச் செங்கதிரோ னூடுருவில்
முத்திக்கு மூலம் அது

வாயு வழக்கம் அறிந்து செறிந்தடங்கில்
ஆயுட் பெருக்கமுண் டாம்

அசபை யறிந்துள்ளே அழலெழ நோக்கில்
இசையாது மண்ணிற் பிறப்பு

ஓசையி னுள்ளே உதிக்கின்ற தொன்றுண்டு
வாசமலர் நாற்றம்போல் வந்து

துரியங் கடந்து சுடரொளியைக் கண்டால்
மரணம் பிறப்பில்லை வீடு

அடைத்திட்ட வாசலின் மேல்மனம் வைத்துப்
படைத்தவன் தன்னையே பார்,

எழுஞ்சுட ருச்சியின் மேல்மனம் வைக்கத்
தொழிலொன் றிலாத சுடர்

கண்ணகத்தே நின்று களி தருமே காணுங்கால்
உன்னகத்தே நின்ற வொளி

உரைசெயு மோசை உரைசெய் பவர்க்கு
ந்நாதிரை யில்லை நமன்

பேசு மெழுத்துடன் பேசா எழுத்துறில்
ஆசான் பரநந்தி யாம்

நின்ற எழுத்துடன் நில்லா எழுத்தினை
ஒன்றுவிக்கி லோன்றே யுளது

வாக்கும் மனமும் இறந்த பொருள்காணில்
ஆக்கைக் கழிவில்லை யாம்

கூடக மான குறியெழுத்தைத் தானறியில்
வீடக மாகும் விரைந்து

பிறந்திட மானிடம் பேரா திருப்பின்
இறந்தடம் வன்னி யிடல்

வலத்தில் சனிக்கே யிராப்பகல் வாயு
செலுத்துப்பே ராது செயல்,

மயிர் முனையிற் பாதி மணத்தறி வுண்டேல்
அயிர்ப்புண்டங் காதி நிலை

உறக்கம் உணர்வு பசிகெடப் பட்டால்
பிறக்கவும் வேண்டா பிறப்பு.

நினைப்பும் மறப்பும் நெடும்பசியும் அற்றால்
அனைத்துலகும் வீடாம் அது

மறவா நினையா மவுனத் திருக்கில்
பிறவா ரிறவார் பினை

அண்டத்திலுமிந்த வாறென் றறிந்திடு
பிண்டத் திலுமதுவே பேசு

சூரியன் வன்னியொன் றாகிடிற் சோமனாம்
பாருமின் ஈது பயன்

மதியொடு வன்னியொன் றாகவே வந்தால்
கதிரவ னாமென்று காண்

தோற்றுங் கதிரவ னுண்மதி புக்கிடில்
சாற்றும் அமாவாசை தான்

மதிக்குட் கதிரவன் வந்தங் கொடுங்கில்
உதிக்குமாம் பூரணைச் சொல்.

ஓசையில் சத்தம், முட்டையில் உயிர்ப்பு, விந்தில் சத்தாகிய முளை பூவில் வாசம் பழுத்தில் சுவை இரும் புண்ட நீரைப் பிரித்துக்காட்ட இயலாமை போல நிறைந்த எள்ளிலெண்ணெய், பாலில் நெய், கரும்பிற் சர்க்கரை, தேயுவில் அக்கினி, சொல் முடிவில் பொருள் தோன்றுதல் போல அகநோக்குடையவர் காண்பர். நால் வகை தோற்றத்தில் மானிடமென்னும் வடிவங்கொண்டும் மேற்கண்ட அனுபவங்களை அடையாமல். உலகம் மெச்சச் சீரமீது பல வேடங்களைத் தரித்து, நான் யோகி, சோகி, பரதேசி தம்பிரான், சாமி, தவசி, தாசன், பக்தன், என்று வீண் காலங்களைப் போக்குவதனால் அருமையான பிறவி வீணாய்ப் பிருதிவியில் இலயமாய் விடும், தான்தான் என்பது யாது? அதைச் சூழ்ந்த கருவி கரணாதிகள் எவ்வாறுதித்து எவ்வாறொடுங்கும்? எனச் சித்தாந்தமுற்று நிற்பதே எம்மதச் சார்பினரும் பெறும் நிலையாகும்.

திருவருள் போகத்தையளித்து, செனன மரணத்துயரத்தை நீக்கி, துரியாதீத நிலையிலிருந்தும், குருவிற்கு. உடல் பொருளாவினெனும் மூன்றையும் (சீரத்தையும், உயிர்ப்பையும், அறிவையும்) தத்தம் செய்த மாணாக்கருள் மந்த. மந்தரதர, தீவிர, அதிதீவிர பக்குவத் திரயங்கள் நான்கு விதமாயிருக்கின்றன. அவருள்ளும் பிரமசரியம் கிருகஸ்தம், சந்தியாசம், வானப்பிரஸ்தம், அதிவர்ணா சிரமம் பெற்றவர்களாயிருக்கின்றனர்.

இருக்கு, எசர், சாம அதர்வணமாகிய நான்கு வேதத்தில் இருக்கும் ஞானகண்டத்துள், தைத்திரிய உபநிஷத்தில் பிரக்கியான பிரமமெனும் குரு வாக்கியம். அறிவே பிரமம் என்பது, எசர்வேத அயித்திரிய உநிஷத்தில், அகம் பிரமா அஸ்மி, என்பது சீடன் வாக்கியம், நானே பிரமம் என்பது சாம வேத ஞான காண்டத்துள் சாந்தோக்கிய உபநிஷத்தில் தத்துவம் அசி எனும் வாக்கியம் நியானாய் அதர்வண வேத ஞான காண்டத்து மாண்டோக்கிய உபநிஷத்தில், என்னுடைய ஆத்துமாவே பிரமமாய் விளங்குகின்றது. இவ்வனுபவம் ஒரு கடாசுபத்தால் சுவானுபவமாக வேண்டும்.

பஞ்சாசுரம் நகரம் அருட்சத்தி தேகத்தைத் தரும் பிராரத்துவத்தை அனுபவிப்பது, மகரம் ஆணவமலம், அசுத்தமாயை, சிகரம் சீவம், வகரம் அருள், சகரம், சீவன்? ஆதலால், மகா அசுத்த மாயை நீங்கில், அருட்சத்தி செய்கையான நகரச் செய்கையொடுங்கும் பிறகு யசுர, சீவன் வகர அருளால் சிவத்தையடையுமினவும் நகர மாகிய சேரியை நஞ்சென விவறுத்து மகரமாகிய மயலெல்லாம். வேரறக் களைந்து, வகரமாகிய வனத்தினிலிருந்திளைப்பாறி, சிகரமாகிய சிவகதியடைந்தான், சீவனென்பது அனுபவிகள் வாக்கியம். ஆகையால், நகர மகாரத்தை நீக்கி மற்ற மூன்று அட்சாங்களை இருதலை மாணிக்கமாகத் தியானிக்கின்றனர். இவை. ஆகமவிதிப்படி கூறியவாறிருக்கின்றன.

பிர்ணாவ பஞ்சாசுர லீலாம்: கண்பதி ௩௪சி. சுவாச முன்னிலையில் 1 வித பேதங்களையறியும். அப்பேதங்கள் அறிவது. இடைகலை பிங்கலையும் சுழு முனையில் கூடல் நீங்கும். ஓங்கா சித்தி. பிரமன். பாவ பி க்கியில் 6 விதம்

வைகளறியும், அறிவது நீங்கில், நகரம் சித்தி. பேத்திரச் சலம் அப்பு 10 வித பேதங்களாகிய பஞ்சவர்ணம் உயரம், குள்ளம் சிறுத்தல் பெருத்தலாமின அறிவது நீங்கில் மகா சித்தியாகும்.

கர்மம்: தீ தேயு இவை முன்னிலையில் குரு. குளிர்சி மிருது கடினமென அறியும் பரிசு பேதம் 12-ம் அறிவது நீங்கில், சிகர சித்தியாகும்.

செவி வாயு ஆகாய அமிசம்: 16 வித அக்ஷர பேதங்களை அறிவது நீங்கில், வகரம் சித்தியாகும்.

புருவமத்தி ஆகாயம்: அஷ்விடம் விருப்பம் வெறுப்பு மறியும். இரண்டு தன்மை நீங்கில், யகார மனம் சித்தியாகும். இவ்வகை சத்த பரிசு ரூப ரச கந்தங்களறியும் மனம் அசைவற, அம்பலமாகிய உச்சிக் குழியில் சங்கல்ப மிலாததாகிய அறிவு சுயம்பிரகாசமாய் விளங்குமெனத் தவத்தினர் செப்பியிருக்கின்றனர். இதை 51 அட்சரமென்று புகல்வர்.

ஆகிருஷ்ணம் தம்பனம் நகரம், மோகனம் மகரம். பேதனமாரணம், சிகரம், வித்வேஷணம் உச்சாடனம் வகரம், வசியம் யகரமாகும்.

நகரம் ஆண் என்றும், அதற்கு முன்றாவது சிகரம், பெண்ணென்றும். ஆண் எழுத்தைச் சுற்றிப் பெண்ணெழுத்து இருக்க, அவ்வகையாக ஒவ்வோர் எழுத்திற்கும் முன்றாவது எழுத்துப் பெண்ணெழுத்தாகச் சக்கரங்களிலடைகின்றன.

பன்னிரண்டு காலான புரவி யப்பா
பாங்கான மூலவெளி தன்னில் நிற்கும்
நன்னயமாய் வாசிதனி லேறிக் கொண்டு
நாட்டி யந்த நடுவீதி தன்னில் நின்றால்
முன்னின்று முப்பாழக் கப்பா லேயோர்
முகப்புண்டு முச்சந்தி வந்து கூடும்
சின்னஞ்சிறு வாசல்கடந் தப்பாற் சென்றாற்
சிதம்பரமும் காணமுத்தி சித்தி யாமே.

பிரணவமின்னும் ஒங்காத்தில் அகார சோதி பிந்து உதித்து, இதில் நகரமகரமுதித்து உகாவிவாலியால் நாதமுதித்து இதில் சிகர வகர முதித்து, மகரத்தில் யகர ஆன்மா தோன்றியதினவும், நகரம், திரை மகரம் மால், சிகரம் பதி வகரம் திரை, யகரம் சீவாக்ஷரமாய் விளங்கும் ஏகாக்ஷரம், திரியாக்ஷரம், பஞ்சாக்ஷரம், சடாக்ஷரம் அஷ்டாக்ஷரமாகச் சந்திப்பதில்லாம் பகிர்முக நோக்குடை யதாயிருக்கிறது. அக்ஷரமானது அச்சமாய் எனக் கூறுவதில் சரம் பார்ப்போன் பாம் பார்க்கக்கூடும்.

அகாமான நேரத்தில் மனோன்மணியென்னும் மனமானது அறிவு சகாசவமாயிலங்கும். அறிவு என்பதில் அகாரம் சூர்ய கலையாகவும், உகாரம்

சந்திரகலையாகவும் ரீகாரம் சுழமுனையாகவுமிருக்கின்றன. இம் மூன்றுங் கூடியது அறிவு, இவ்வகையுடையவர் அறிவுடையவர். சங்கார இடைபிங்கலை சங்கார வழி போகாமற் பொங்கறிற்றுத்தி எங்கள் குருராயன் பாதம் போற்றும்படி முத்துத் தாண்டவ சுவாமிகள் செப்பினர். இச்சா பிராரத்துவம், அணிச்சா பிராரத்துவம், பர இச்சா பிராரத்துவமாக அனு பவித்து வருவதில், இவனது செயலால் யாதிதாரு விவகாரத்தையும் நடத்தாமல், யாவும் கடவுள் செயலாக முடிய வேண்டுமென நிச்சயமுடையவரானால் அவர் அடிமை இரமாக ஆட்கொள்ளக் கூடும்.

எதிரீட்டிருக்கும் மரணத்திற்குள் கொடுமையான காலனுக்கு ஏவலாளிகளாகிய 4448 வியாதிக்கும் மரணத்திற்கும் மிகப் பயந்தவர்கள் உள்ளம் அதி தீவிரமாய் தன் முயற்சியிலிருப்பார்கள்.

புலியின் கண் மானிடங்கள் அடியிற் காணும் பேதங்கள் ஒருவாரெனக் கூற யாவரால் முடியும்

ஆத்துமம்

வேதாந்திகள் : இவர்கள் குப்தி மாத்திரமே ஆத்துமா என்றுரைப்பார்கள்.

கூடஸ்தர்: பிரமம் விடயங்களைத் தெரிந்து அவைகளில் மறைந்த பிறகு அவை கன்ன ரூபமென்று அறிவதே ஆத்துமா விஷய சிதாகாச சீவன் என்பர்.

பாகபத கபாலிகா விரதர்: நித்திய வியாபக சைதன்னியமே ஆத்துமா என்பர்.

சாங்கிய பதஞ்சலிகர்: அசங்க சின்மாத்திரமே ஆத்துமா என்பர்.

நியாய வைசேடிகர்: ககனம் போல் மகப் பரிணாமனாய்ப் பரிஷாணம் போல் சடரூபனானாலும் மனம் சம்போகத்தில் சித்து சமயுக்தனாயிருப்பது ஆத்துமா என்பர்.

சைனர்: தேகாதி விலகுண்ணாய் தேகபரிணமிதனாய், பரிணமித மத்தியில் சாங்கோச விகாச தர்மமே ஆத்மா என்பர்.

கவுள யாமள சாத்தவர்கள்: ஆனந்தமாக நின்றலே ஆத்துமா என்பர்.

லௌகீகர்: தேகபுத்திர களத்திராதிகளின் ரூபமே ஆத்துமா என்பர்.

உலக வாசிகள்: தூல சரீரமே ஆத்துமா என்பர்.

சார்வாகர்: தேகம் நீங்கிய போது பார்த்தேன் கேட்டேனென்று நினைவதும் நீங்குவதால் பஞ்சேந்திரியமேத்துமா என்பர்.

சார்வாக ஏகதேசர்: பிராண வாயு போன பின்பு இந்திரிய மில்லாமையால், பிராணவாயுவே ஆத்துமா என்பர்.

உபாசகர்: மனமில்லாத பெருமது பிராணாயாம நிக்லால் மனமே ஆத்துமா என்பர்.

கணிக வாதியர்: புத்தியில்லாதபோது மனம் சலிக்கிற படியால் புத்தியே ஆத்மா என்பர்.

பௌத்தர்: சுழுத்தியில் அந்தக்கரணமுதல் சகல இந்திரியங்களும் இலயமடைகின்றபடியால், சூனியமே ஆத்மா என்பர்.

பட்டாசாரியர்: சுழுத்தியில் சூனியமென்று அறிந்து சாக்கிரத்தில் வந்து சொல்வதால் சத்தே ஆத்துமா என்பர்.

அந்தராளர்: ஆகமஸ்தர்: சூக்ஷ்ம நாடி மூலமாய் சஞ்சரிப்பதால் அணுவே ஆத்துமா என்பர்.

திகம்பரர்: பாதாதி கேசமுதல் அறிவு வியாபித்திருப்பதால், புருஷ ரூபமே ஆத்துமா என்பர்.

தார்க்கீசர், பிரபாகரர்: ஆத்துமா கண்டமாயிருந்தால் நசித்து விடுமாதலால், ஆத்துமா பரிபூரணமென்றும் சடமென்றும் புகல்வர்.

பாட்டர்: ஆத்துமா சுழுத்தியில் சடமாயும், சாக்கிரத்தில் அறிவாயுமிருப்பதால் சடசித்தெனப் புகல்வர்.

சாங்கியர்: பரிபூரணத்திற்கு இரண்டு லக்ஷணம் கூடாவாகையால், ஆத்துமா அறிவாயும் பரிபூரணமாயுமிருக்கும் சுழுத்தியில் காணப்படும் சடம் அந்தந்த ஆத்துமாக்களுக்குச் சுக துக்கத்தைக் கொடுப்பதால் ஆத்துமா சுபாவம் என்பர்.

யோகியர்: பிரகிருதி என்னும் சுபாவத்திற்கு நடத்து வோனில்லாவிடில் சேஷ்டியாதாகையாலும், ஆக்கினை செய்து காப்பாற்றுகிற வனில்லையாகில், சீவர்களுக்குப் பந்த மோக்ஷமில்லாமையாலும் ஈஸ்வரன் சீவர்களுக்கு அன்னியமாயிருக்கிறான் என்பர்.

பதஞ்சலி மதத்தார் : பிராணிகளின் மனத்தில் அந்தரி யாமியாயிருப்பது ஆத்துமா என்பர்.

தார்க்கீசர் : அந்தக் கரணமில்லாவிட்டால், சங்கல்பமில்லை. ஆனபடியால் அந்தக்கரணமொற்றுமைப்பட்ட போது இரணிய கர்ப்பனாயிருப்பதே ஆத்துமா என்பர்.

விஸ்வ ரூபர்: தூலத்தை விட்டுச் சூட்சுமமாகையால் கிருஷ்ணன் விஸ்வ ரூபமெடுத்து எங்கும் காலைக் காட்டியபடியால். விராட்டு விஸ்ப ரூபமே ஆத்துமா என்பர்.

மதாபிமானிகள் கூறுவதில் உண்மை இன்னொன்று உணர்பவர்கள் ஞானிகள்.

உலகில் இவ்வகைப் பேதங்களாகப் புகல்வர்.

மோக்ஷம்

வேதாந்திகள்: ஆணவம் மாயை காமியம் இம்மும் மலங்களும் நீங்கி, ஆத்துமா அருளோடு கூடி நிற்பதே முத்தி: பரமாத்துமா ஐக்கிய ஞானத்தால் விவகாராதி சமுசார பந்த நிவர்த்தியே மோக்ஷம் என்பார்கள்.

பாதஞ்சலிகர்: யோக அபியாச பலத்தால் மனோலயத்தால் அஞ்ஞானமழிந்ததே மோட்சம் என்பர்.

சாங்கியர்: பிரகிருதி புருஷ விவேகத்தால் அவித்தை நாசமானதே மோட்சம் என்பர்.

சங்கிராந்த வாதி, பாலிகமா வாதி: பசு கரணம் கெட்டுக் சீவகரணமாகிறதே, காத்தருவமான சமுசார பாவத்தை விட்டு ஞெப்திமாத்திரமாயிருப்பது மோட்சம் என்பர்.

பார்க்கரியன் பேதவாதி: ஆத்துமா கெடுகிறதென்று ஆணவமலம் கெடுகிறதே மோட்சம் என்பர்.

மாயா வாதியர்: சரீர தொந்தனையிட்டு நிற்கிற சீவாத்மாவிற்கு விவேக ஞானம் உண்டாகிறதே மோட்சம் என்பர்.

பிரபாகரன், அமணன்: எங்கு மரிந்த காமிய கன்மங் கெடுகிறதோ, முக்குணங்கள் கெடுகின்றனவோ அங்கு மோட்சம் என்பர்.

புத்தர்: உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை விஞ்ஞானம் கெடுகிறதே மோட்சம் என்பார்.

சம வாதியர்: சுத்த மாயா சரீரமழியாதாகையால் நித்தியமாயிருப்பதே மோட்சம் என்பர்.

பாஷாண வாதியர்: ஆத்துமா கேவலத்தில் கிடக்கும் தன்மையைப் போல முத்திலும் ஒன்றுமறியாமலிருப்பதே மோட்சம் என்பர்.

சாத்துவிக சார்வாக லௌகீகர்: ஆனந்த பிராப்தி மரணமே மோட்சமென்பர்.

பூர்வமீமாங்கிசிகள், உலகாயதர் மோட்சம் கவர்க்காதி லோக பிராப்தி என்றும், மனிதரிடத்துண்டான போக மென்றும் கூறுவார்கள்.

சைனா, கௌலயாழ்மளர்: மோட்சம் ஆகாச மத்தியத்துஞ்சுத் ரோத்ர கமனம், ஆகாசமனாதி சித்தி பிராப்தி என்பர்.

பெளத்தர்: சுகதுக்காதிகளால் மயக்கப்படாமலிருக்கும் புத்திசீத்தியே மோட்சம் என்பர்.

பாஞ்சராத்திரிகள்: வாசுதேவாத்துமாகப் பிரகிருதியில் சொருப ஆனியில்லாமலடங்குவது மோட்சம் என்பர்.

இலௌகீகர்: இகத்தில் புத்திராதிகளுடன் கூடிவியாதி துக்கமில்லாமல் சுகத்திலிருப்பது மோட்சம் என்பர்.

நியாய வைசேடிகர்: ஆத்துமஞ்சீரேந்திராதி 211 துக்க ஆத்யந்த நாசத்தால் பாஷாணம் போல இருப்பது மோட்சம் என்பர்.

பாகபதர்: பிரவாகேஸ்வத்தால், ஈஸ்வரத்துவம் அன்னியருக்குக் கொடுத்து ஆத்துமன் ஞெப்தி மாத்தி மிருப்பது மோட்சம் என்பர்.

மாந்திரசயிமாஞ்ஞா சித்தாதிகள்: ஆத்துமன் சடத்துவாதீத சீவ சமானத்துமாவதே முத்தி எனப் புகல்வார்கள்.

மதி லக்கினாதி கன்மாதி மூவரும் நட்பாகக் கலந்திருக்கில் நரை திரை நீங்கி நெடுநாளிலிருந்து மோட்சம், குரு கோபுராயிசம் பெற்று. கேந்திரத்தில் நிற்க. வெள்ளி திரிகோணத்தில் பரவதாயிசம் பெற்று நிற்க, கடக லக்கினமானால் உகாந்தவரையிருப்பன், கடக லக்கினமாய் மதி குருவிருக்க, நேத்திரத்தில் வெள்ளி புதனிருக்க, மற்றவர் 3-6-11-ல் இருக்க, ஆயுளில் அளவில்லை. குரு சனி ஒரு பாகைக்குள் கூடிப் பாக்கியத்திலிருக்க, மற்றவிடமாகிலும் இப்படியிருக்க, நற்கோள் பார்க்கப் பாணு உதயத்தில் பிறந்தவன் முனிஸ்வரனாவன், பாக்கியத்தில் புதன், குரு, ராகு, கூடி சனியங்கிசத்தை மேவிடாதிருந்து, தனது அங்கிசமேற மதியுதயத்திலிருக்க யுகாந்தகாலமிருப்பன், இராகு குசன் சனிசர அங்கிசத்தை மேவி, குரு வெள்ளி ஸ்திர அங்கிசத்திருக்க, மற்றவர் உபய அங்கிசத்திலிருக்கும் ஆயுள் 1000, இலக்கினம் உபய ராசியாய், உபயத்தோன் கேந்திரமுச்சம் மூலதிரிகோணத்திருக்க சனி அட்டமாதி கூடில் 100 ஆயுள் இலக்கினாதிபதிக்கு 6-8-ஆமிடத்தில் பாபக்கிரகம் நிற்க, ஒன்பதாமிடத்ததிபதியும் சுபாளும் 2-ஆமிடத்தில்லாதிருக்கில், பரதேசியாய்த் திரிவன். வாக்காதிபதியும் குருவும் கூடியிருந்தால், சாஸ்திர விசாரக்ணையும் மந்திர உபதேசம் செய்யும் திறமுமாகும். அங்காரகர் சனி சூரியன் குஜன் இந்நால்வரும் இலக்கினத்திலிருக்க திரிகோண கேந்திரங்களில் சுபர் இல்லாதிருந்தாலும் சந்தியாசீவன், குரு சந்திரன் சூரியன் இவரீ லொருவர் இலக்கினத்திருக்க, அல்லது 10-ஆம் இடமிருக்கினும் சனி 12ல் இருக்கினும் சந்தியாசியாவன், சுக்கிரன் பகை நீச்சம் பெற்று, அவருக்கு 5-9-ல் பாபர் நின்று இலக்கினத்தைச் சுபக்கிரகம் நோக்காதிருந்தால் முத்தி பெறுவன் 5-ஆம் இடத்திபன் இலக்கினத்திற்கு 9-ல் இருக்க அவர் ராகுவாகில் ஆகாய் கமனமும், சந்திரனாகில், காந்தருவ, சித்தியும், புகனாகில், அவிழ்தப பிரயோக சித்தியும் குரு சுக்கிரன் சனியாகில். பெண் வெள்ளி, ரசவாத சித்தியுமாகும் இராகு கேது 2-ஆம் இடமிருக்கில் கல்விபுள்ளாவன். சிவ்வாய் ஆட்சி உச்ச

கேந்திரங்களிலிருக்கில், பெருந்தவசி, நவமனோகர ஞான, துலாத் தோர்க்கு வாசி மேவிட யோகம் மந்திரம், குளிகை, வாதம், காயசித்தியுமாகும், கன்னி, மீனம், மத்திம் சித்தி, மேசம், தனுசு தாயைப் போற்றிச் சித்திகள் பெறுவர். செனன காலமானாலும், யோகம் பூசை செய்தாலும் மாதம் சிங்கம் சிவை கோல் மீனம், ரிஷபம், கடகம், சுறா வாரம் குருமதி புகர் புந்தி, லக்கினம் மீனம் வில் துலாம் கன்னி, திதி பஞ்சமி சஷ்டி சப்தமி தசமி திரிதியை சதார்த்தி யோகம் அமுத யோகமாயிருக்கில் உத்தமம். ஞான சித்தராவர்- செனன நாள் உத்திரம் அஸ்தம் சித்திரை சுவாதி மூலம் உத்திராடம் அஸ்வனி பரணி உத்திரட்டாதி, காய சித்தி யோக சித்தியாகும்.

கர்ப்பம் உண்ணத்தனது இலக்கினத்திற்குச் சாரத்தில் கிரகங்கள் சுக்கிரன் 6ல், குரு 9ல் குஜன் 2ல் புதன் 1-ல் சூரியர் 7-ல் சந்திரனுக்கு வேண்டும்: கர்ப்பமென்பது முப்பு வென்றும், அவரை ரவிமதி சுழி என்றும், பகிர் முகத்தில் தாது மூலசீவமாயுள்ளவையில் எப்பொருளாக அமைந்திருக்கும் முப்பைக் குரு தெளிந்து, அவை கொள்ளுவதற்கு முந்தி, லோக குருவாகிய அயக்காந்தச் செந்திரத்தை அகத்தியர் செந்திரம் 60ல் கூறியபடி கொள்ளவேண்டும், சந்திர கலையில் பிருதிவி பூதம் நடக்கும் போது சிவாலயம் வீடு கட்டல், குடி புகுதல், மரம் வைத்தல், சாந்தி கழித்தல், அப்புக்குக் குளமெடுக்கல், சோலை வைத்தல், விவாகம் செய்தல், உழவு, விதை விதைத்தல் தேயு பிணி தீர்த்தல் வாயு குதிரை தேர் கப்பல் ஏறுதல் ஆகாயம் மந்திரம் சாதித்தல், பூரிய பிரிவு தெரியாவிடில் இட நாசிப் பக்கம் கலை சந்திரனாகையால், அப்படி நடக்கும்போது வஸ்திர ஆபரணம் பூணல், தாதுனுப்பல், அடிமை கொள்ளல், விவாகம் செய்தல், கிணறு வெட்டல், குடி புகுதல், அரசரைக் காணல், சாந்தி தெய்வப் பிரதிஷ்டை செய்தல், சுரம் தீர்த்தல், சமாதானம் செய்தல், தனம் வைத்தல், வஸநாசிச் சூரிய கலையில் உபதேசம் பெறல் வணங்கல், யுத்தம் வியாபாரம் சூது வழக்குரைத்தல், சவாரி செய்தல், சங்கீதம் பாடல், நீத்திரை செய்தல், பிசாசு ஒட்டல், போஜனம் செய்தல் ஒளடதம் புசித்தல், ஸ்நானம் செய்தல் உத்தமம்.

சத்தியாயச் சீவமாய்த் தாண்டவமாடும் தாசியாகும் சரீரத்தில் துடிப்பன்: அடர்ந்து கை துடிக்கில் ஒரு வருடம் கால், 6 மாதம் நெற்றி 3 மாதம் கன்னம் 10 நாள் காது கேளாவிடில் - நாள் 7 பார்வை தெரியாவிடில் நாள் 5 வாசனை தெரியாவிடில் நாள் 3 நாக்குமூறில் நாள் 2ல் மரணமெனக் கொள்க, வாயில் சலம் வைத்து நிறுவிருந்து ரவியில் உமிழ் அதில் இந்திர தனுசு பஞ்சவர்ணமாக தோன்றுமாகில், ஒரு வருடம் வரையில் மரண மில்லை, முறிந்திருக்கில் அந்த ஆண்டில் மரணம், நிறம் மாறிப் பெண்ணுரு தோன்றில் 6 மாதத்தில் மரணமாவர், அமாவாசை ரவியிலாகிலும், பருவ சந்திரனிலாகிலும் உருக்கிய நெய்யைக் கண்ணித்திவிட்டுப் பூமியில் வைத்து முன் கண்ட னாவி மதியில் ஸ்நானம் பார்க்க வெண்மை நிறமாகக் காணில் பிராண பயமில்லை, செம்மை வாழ்வு, சிபான்மை கேடு, பசுமை நோய், கருமை சாவு, தென் புறம் வட்டம் குறைந்து காணில், ஒரு வருடம் மேற்புறம் குறைந்தால் 6 மாதம் வடப்புறம் குறைந்தால் 3

மாதம் நடுவே தொள்ளையாயிருக்கில் 10 நாளில் மரணமாம் விசேடப் பலனைச் சரநூலிற் பார்க்க.

வேதம் 4: உபவேதம் 4: அங்கம் 6: உபநிஷத்து 23: ஸ்மிருதி 19 சிவபுராணம் 10 விஷ்ணு புராணம் 4 பிரமபுராணம் 2 சூரிய புராணம் அக்கினி புராணம் 1 உபபுராணம் 18 இதிகாச ராமாயண பாரத பாகவத வாசிஷ்ட பகவத் கீதை, பிரபந்த தேவார ஞான நூல் சித்தர் வாக்கியங்கள் இன்னமனேகமாயுள்ள கிரந்தங்களும் குர்-ஆன் பைபிள் முதலியனவும், கடவுள் ஒன்றினத் தெளிந்து, விகற்பமற்ற அண்டாகாரப் பொருளில் இயலமுறும் பொருட்டேயன்றி வேறில்லை. நீர் நுழையா விடம் நெய் செல்லும், நெய் சொல்லாவிடம் புகை செல்லும், புகை செல்லாவிடம் மனம் செல்லும், மனம் செல்லாவிடம் அறிவு செல்லக்கூடும்.

ரவி நிழல் அல்லது மதி, பிரகாசத்தில் தனது நிழல் பூமியில் தனது உருவ அபாவம் இருக்கும் போது அந்த நிழலைத் தனது நேத்திரம் இமையாமல் பார்த்துக் களங்கமில்லா ஆகாயத்தைப் பார்க்கில் தனது உருவம் பெரியதாய்த் தோன்றும், அது பொன்னிறமாகல் செல்வம், வெண்மை ஆயுள் வளரும், செம்மை, ஆயுள் குறையும், கருமை நலி அங்வுருவில் கைகால் தோன்றாவாகில் மாதத்தில் மரணம் தலை தோன்றாமலிருந்தால், 3 மாதத்தில் மரணம், இந்தச் சாயை வடிவமானது தனது மனமும் நேத்திரமும் ஒற்றுமையாய்த் தோற்றமாயிற்று சாயை மறையாதோ தன்னுடம்பு தன் வெளிக்குள் ஓய அகத்தினிடை ஓடாதோ? என்று கூறியபடி கண்ணும் கருத்தும் ஒற்றுமை செய்த அகநோக்குடையவர்கள் இருந்த படி சராசரங்களின் இயல்பையும் முன்று கால வர்த்த மானங்களையும் தெரிந்து கொள்ளக்கூடும். சாயை தீப பிரகாசமிருப்பது தெரிந்த விஷயம். அஃது யாதென்று கவனிப்பதில்லை. அஃது எங்கும் நிறைந்தது என்பது தெரியாமையால் சிலருக்குச் சங்கை தரும், ஒரு வீட்டில் நால்வராகக் கூடி, அந்த வீட்டில் ஒரு பொருளை யானாலும் ஒரு கட்டடத்தையானாலும் நால்வரும் நினைத்துக்கொண்டு தாம் நினைத்த சங்கதியறியாத ஒருவன் நேத்திரத்தைத் துணியால் மூடி, அவன் ஞானமீது நினைந்த நால்வர் கையுள் வைத்து, அவன் இஷ்டப்படி போகும்படி சொன்னால், அவ்விடம் விட்டு நால்வர் குறித்த இடமே போய் நிற்பான், குறித்ததைத் தன் கையால் தொடுவான், இதன்றியும் ஒருவனை நமது கவாசம் உள்செல்லும்போது நினைந்தால், அதே சமயம் அவன் நம்மை நினைக்கின்றான், எதிரிலிருக்கும் ஒருவனுக்கு நடக்கும் கலையும் அதிற் பூதியமும் நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமானால், நமது கலையைப் பார்த்தால், அப்போது கலையும் பூதியமும் நின்று எதிர்க்கு நடக்கும் கலையும் பூதியமும் நடந்து தெரிவித்து உடனே முன் நமக்கு நடந்தது போல நடக்கும். கடவுள் எங்கும் வியாபகாயிருப்பதற்கு இன்னமனேக திருஷ்டாந்தங்களிருக்கின்றன அனேக சமயவாதிகள் பேதா பேதங்களாய், எங்கள் சாமி உயர்ந்தவர், உங்கள் சாமி தாழ்ந்தவர், என்று தர்க்கிபது சரியென்று பார்க்குமிடத்து பூமி, ஆகாயம், சந்திரர், சூரியர், இடி, மின்னல், மேகமலைகளும், மத்தியில் உலவும் வாயுவும் யாவருக்கும் பிபாதுவாயிருக்க, நான் விசுவானாயும் நல்லோர் பழக்கமும்

அவர்களால் பெற்று அடையவேண்டிய பயனுமடையச் சகதியில்லாதவர் கூறும் ஸ்ரீவாதமாய் இருக்கின்றன. எம்மதச் சார்பிலுதித்தவராகிலும், எதிரீட்டிருக்கும் மரண பயத்திற்குச்சித்தகிலடைந்து, உலகில் சத்து இன்னதென்றுணர்ந்து சதா எதை நாடி நிற்க வேண்டுமோ அதில் நின்று முடிவு பெறுவதே மானிடமாகும். சீவம், விஷ்ணு, அல்லா பராபரன் என்பன அவரவர்கள் சார்பின்படி கடவுள் நாமம் அனேகமாய்ப் புகன்றாலும், அப்படிப் புகலும் வஸ்து யாதா? அதை இன்னதென்றுணர்ந்தால், எம்மதச் சார்பிருந்தாலும் கடவுள் ஒன்று எனத்தெளிந்த பேரறிவானவரென யாவராலும் புகழப்படுவர். மாயையின் கூறாகிய அசத்து, சடம், துக்கம், அனித்தியம், கடைமிகைகளை நீக்கி, சிவத்தின் கூறாகிய சத்து, சித்து ஆனந்தம், நித்தியம், பூரணமாகிய இவ்வைந்தின் தூதரீயங்களையுணர்ந்தவர் இந்நூற்குரிய வராவர்.

சாதிசூலம் பிறப்பிறப்புப் பந்தமுத்தி அருவருவத் தன்மை நாமம்
ஏதுமின்றி யெப்பொருட்கும் எவ்விடத்தும் பிரிவறநின் றியக்கஞ் செய்யுஞ்
சோதியைமாத் தூவெளியை மனதவிழ நிறைவான துரிய வாழ்வைத்
திதில்பர மாம்பொருளைத் திருவருளே நினைவாகச் சிந்தை செய்வாம்.

சீயை கிரியை யோக ஞானமாகிய நான்கு பக்குவர்களும் மோக்ஷமாகிய முத்தியடைய வேண்டும் என்பதே கருத்து. அதிலும், சீயை கிரியையுடையவர் இப்பிறவி யிலாகிலும் அல்லது மறுபிறவி மானிடமாகத் தோன்றியாகிலும் அதிக இகபோக சுகங்களையடைய வேண்டுமென்ற ஆவல் பூண்டவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். எவரெவர் உண்மையாக எந்தவித பாவனையும் கோரிக்கையுமாயிருந்து வருகிறார்களோ, அவற்றிலே ஆத்துமா தேகத்தை விட்டுநீங்கும் போது எண்ணம் உதிக்குமென்று, கோரிக்கைப் படி சென்னமும் இச்சுகமும் பெற்று அனுபவிக்க வேண்டுமென்று ஆகம நூல்கள் கூறுகின்றன. யோகவான், ஞானி இவர்கள் முடிவு பெறும்போது 96 தத்துவங்களும் ஒன்றிலொன்று ஐக்கியமாய், அவைகளுக்கு ஆதாரமாயும் அணுவுக்கணுவாயுமிருந்த ஆன்மா தேகத்தை விட்டு மகாகாயத்தில் இலயமாவதும் அல்லது அத்தேகத்தில் தானே ஐக்கியமாவதும் நமது சிற்றறிவிற்கு விளங்காது. அல்லது வினைக்கீடாய் வேறு பிறவி எடுப்பதற்கு எவ்வகையாக ஒரு புருடன் சுக்கிலத்தில் அணுகினைவன் ஆத்மா சிவனைன்பது போய்ச் சம்பந்தமுற்றதும், உண்மை இவ்வாறென அறிந்தால் மாத்திரம் நரக மோக்ஷம் உண்மை என்பதும், அனேக பிறவிகளிடுத்து அவற்றின் புண்ணிய பலத்தால் மானிடம் பெறுவதும் கைலாய வைகுந்த பாம்பதமிடமும், எமலோக நாகமிடமும் கால தூதரும் நன்றாக விளங்கும். ஆகையால் கால தாமதம் செய்து உலக வியாபாரப் பெருந்திரை யிலாழாமல் மனத்தை ஒருவாறாக நிறுத்தி நூல் விசாரணையும் சாதுக்கள் சங்கமும் உபற்று, திரத்சயானந்தப் பேராணந்த் சுகம்பெற நன்னிலை பெறுங்கால் மேற்கண்ட, சங்கைகள் நீலர்த்தியாகும் சுக்கில க்ரோணித சம்பந்த காலம் அமைந்தபடி செனைமெடுத்தும் மரணமாகும் வரையில் அனுபவிக்க வேண்டியதிருக்க நாம் மக்தியில் என்ன முயற்சி செய்காலும் யாதும் பயன்படாது என்று சிலர் புகல்வர்.

அழ்வகை கருதுவது நமது அக்கியானம். அனுபவிக்க வேண்டுவதை அனுபவிக்க வேண்டுவதானாலும், கடவுள் சிந்தை சதா உடையவர்களாகில் பரஇச்சா பிராரத்தவமாகச் சகல சுபங்களையும் கடவுளளித்து ரட்சிப்பு, வலக்கையை முகத்து நாசிக்கு நேராக நிறுத்தி இரண்டு கண்ணினாலும் கைந்நாடி துடிக்குமிடத்தில் இமை அடாமல் மார்க்கக் கை சிறிய துரும்பு கனமாகத் தோன்றும். அப்படித் தோன்றும்படி யாதம் வரை மரணமில்லை, அல்லது கைப்பிரமாணமாகவே தோன்றும்படி, சீக்கிரம் மரணமென்றற்கு, முன் கண்ட பார்வையாகப் பார்த்து, பத்தாகத் தோன்றிப் பின்பு இருளாகத் தோன்றும். அவையும் நீங்கித் தீவிரமாக வெளிச்சமுண்டாகும் அப்படித் தோன்றிய பிறகு அப்படிச் செய்யும் அப்படியாசிகள், அந்தப் பிரகாசத்தில் அனேக அற்புதங்களைக் காணுவதுண்டு. பிந்தச் சாதமாகச் சிலகாலஞ் செய்தவர்களுக்கு விளங்கும் நிழலுள்ள தாழ்வாரத்தில் வெளியாயிருக்குமிடத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு, முகம் பார்க்கும் கண்ணாடியை வலக்கையிலிடுத்து, தனது முகத்தின் வல நேரத்திற்கு கருமணியில் விளங்கும் வடிவைக் கண்ணிமையாடாமலும் மனம் வேறு வழி செல்லாமலும் பார்த்திருந்த கண்ணிலிருந்து சலம் வடியும். அதற்கும் இமையாமல் பார்க்க, இருளாகத் தோன்றும். அந்த இருளை அசைவறப் பார்த்திருக்க வெளி தோன்றும் அந்த வெளியினிடத்திலும் அனேக அற்புதங்களை அனுபவிகள் காண்பார்கள். உலகில் அஞ்சன மென்னும் கறுப்பு நிறமுள்ள மையைக் கையில் பொட்டுப் போல வைத்து, தீப முன்னிலையில் கண்ணிமையாடாமல் மையைப் பார்த்து, அதில் அனேக தேவதைகளைக் கண்ட தாயும் தாங்கள் கோரிய இடம் பொருள் இவைகள் தெரிந்ததாயும் சொல்ல நாம் கேட்டிருக்கிறோம். சத்த பரிச ருபரச கந்தமாகிய ஐந்தாம் கூடியது அஞ்சனம் இதைப் பார்க்குமிடத்திற் கண்ணாரமுதமாய், விளக்கொளியாய் நின்றானை என்று கூறிய வாக்கியம் உண்மையாக விளங்குகிறது. மகான்கள் உரைத்த லட்சியங்களைப் பரிபாக பக்குவப்படிக்குச் சாதித்து, அவைகளினால் முடிவு பெறும் பயனைத் தேகம் பிணமென்று புகலாமுன் அனுபவ முதிர்ந்து நிரதிசயானந்த நிர்விகல்பமாய் ஜீவன் முத்தனாக மனம் வாக்குக் காயத்தால் மகான்களைப் போற்றுவதே நமது கருத்தாகும்.

உலகில் நால்வகை யோனியுண்டு. அவை பையினிடம், முட்டையிடம், வியர்வை, வெப்பம், வித்துகளால் உற்பவம் அவற்றில் 84 லக்ஷ பேதமாவன, தேவர் 14, மானிடம் 9, மிருகங்கள் 10, ஊர்வன (சர்ப்ப வகை) 11, நீர் வாழும் பிறவிகள் 10, தாவரம், 20, பாதாள ராக்ஷஸ யோனி 10, ஆக 84 லக்ஷ பேதமெனச் சாஸ்திரம் கூறும்.

பூதம் 5: பிருதீவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம்,

பொறி 5: கரோத்திரம், தொக்கு, சட்சு, சிங்குவை, ஆக்கிராணம்.

தொழில், 5: வேத, தானம், விசர்க்கம், ஆனந்தம், பயம்,

கோசம், 6: அன்ன மயம், பிராண மயம், மனோமயம், விக்ரியான மயம், ஆனந்த மயம்.

சயம் 5: அமர சயம், பக்ஞாசயம், மலசயம், சலசயம், சக்கில சயம்.

புலன் 5: சத்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம்,

கரணம் 4: மனம், புத்திசித்தம், அகங்காரம்,

குணம் 3: சாத்துவிகம், இராசதம், தாமதம்.

மலம், 8: ஆணவம்: மாய்கை, காமியம்.

கன்மேந்திரியம் 5 : வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபத்தம்.

இராகம் 3: காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம், இடும்பை, வேகம்.

நாடி 10: இடைகலை, பிங்கலை, சுழுமுனை, சிங்குவை, புருடன், காந்தாரி, அக்கினி, அலம்புவி, சங்யனி, குணா.

ஆதாரம் 6: மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணி பூரகம், அனாகதம், விசுத்தி, அக்கினை.

மண்டலம் 3 : அக்கினி மண்டலம், ஆதித்த மண்டலம் சந்திர மண்டலம்.

அவத்தை 5: சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, தூரியம், அதி தூரியம், சு

தோஷம் 3: வாதம், பித்தம், சிலேத்துமம்.

ஏகாட்சணை 3: அர்த்த ஏகாட்சணை, புத்திர ஏகாட்சணை, லோக ஏனை.

வாயுக்கள் 10 : பிராணன், அபாணன், வியானன், உதானன், சமானன், நாகன், கூர்மன், கிருதரன், தேவதத்தன், தனஞ்சயன்.

வினை 2 : நஸ்வினை, தீவினை.

அறிவு, 1௪

கைலாய வார்க்க வேடம் : 6 முகமுள்ள 16 ருத்திராக்ஷ சபமாலை மணி விரல் 36 கொண்ட யோக தண்டு, பரி செம்பு 1 1-16 மஞ்சாடியுள்ள குண்டலம், 96 அங்குலமுள்ள யோக வேட்டி 4 அங்குலமுள்ள கவுபீனம் புலி அதனாசனம் இராசலிங்கக் கடகம் உப்புமணி.

திருமூல வார்க்க வேடம் சபைப் பிரம்பு 5 பட்டை உப்பு கதை, படிக மணி, யோக வேட்டி, படிகலிங்கம், கரீதில் செம்புருட்டு, புத்தகம், ருத்திராக்ஷம் பாக்கத்தூறு, புலித்தோல்.

ஆசனங்கள் : மான் தோல், ஞானம், புலித்தோல், செல்வம்: தர்ப்பாசனம்
மோக்ஷம்: சித்திரக் கம்பளம் நன்மை : வஸ்திரம், தீமை நீங்கல்.

உடனுக்குள் நீர்நின் றுலாவினமைக் காணாமல்
கடமலைதோ றுந்திரிந்து காலலுத்தேன் பூரணமே!
நானேநீ நீயேநான் நாமிரண்டு மொன்றானால்
தேனின் ருசியதுபோல் தெவிட்டாய்நீ பூரணமே.
கண் காணி யில்லென்று கள்ளம் பலசெய்வார்
கண் காணி யில்லாவிடமில்லை காணுங்கால்
கண் காணி யாகக் கலந்தெங்கு நின்றானை
கண் காணி கண்டார் களவொழிந் தாரே?
இவ்வனுபவம் பெறுவர்கள் மெய்ஞ்ஞானிகள்.

மந்திர மென்னும் மனத்திர தியானத்தால் பிணி முதலியவை நீங்க வாயில்
செவியாமல் மனத்தால் தியானிப்பது சித்தர்கள் வாக்கியம். சகல வியாதிகளும்
நீங்க மஞ்சளால் கணபதி வைத்து அருகு புட்பம் சார்த்தி தாம்பூலம் தேங்காய்
பழம் தரப தீபம் செய்து நேத்திரப் பார்வையைப் புருவ மையம் வைத்து
இடக்கையில் விபூதியைப் பரப்பி அதில் பிரணவ மெழுதி, 'அம் சிங் கிலி'
என்று தியானம் ஆயிரத்தெட்டுச் செய்து விபூதியை நோயாளியை
உட்கொள்ளும்படி கொடுத்து வர நோயும் தீரும், பிசாகம் போகும்.

கர்ப்ப நோய் தீர்ந்து, கர்ப்பமாகத் தேனும் முலைப் பாலும் கூட்டி 'ஓம்
சிறி சிசு' என்று 18 தரம் தியானித்து பெண்களை உட்கொள்ளச் செய்க.

பிரசவ கால நோய்க்கு வெண்ணெய் டங் டம் என்று தியானித்து வயிற்றில்
பூசப் பிரசவமாகும்.

சிலந்தி கட்டிகள் உடையவும் வீக்கம் வாடவும் வெண்ணெயை 'உம் வங்,
தம், ஒங், நீங், நசி, மசி' என்றாகிலும் அல்லது 'உஸ் வங்தம்' என்றாகிலும்
தியானித்துத் தடவி விபூதி உள்ளுக்குக் கொடுக்கவும்.

கண் புகைச்சல் மாலைக்கண் சூடு, குத்தல், சதைப் படலம் தீர ஒரு
பாத்திரத்தில் சலத்தை விட்டு அதைக்கையில் வைத்துக்கொண்டு 'லா, லு, லி',
என்று தியானித்து அந்தச் சலத்தினால் கண்ணைக் கழுவி வரச் செய்யவும்.

விஷயிறங்க சலத்தை 'ஓம், கிலி, நசி, நசி' என்று 108 தியானித்து சலத்தை
உள்ளுக்குக் கொடுக்கவும்.

சகல பாபமும் நிவர்த்தியாக 'ஓம், றங், நீம், யநம, சிவ ச்கல பாப
நிவரணீயாம்', என்றோதவும்.

'ஓங்கா கம்பம் என்பது உணர்வெழுத்தாகச் சப்திப்பது தேவியாகும்.
இருண்ட ஷன். கண்ணுக்கு மருண்டது பேய் எனப் புகல்வது பேரல
அக்கியானத்தால் பேய் பிசாக காட்டேரி சாமுண்டி துர்க்கி காளி முனி அனுமார்

வீரபத்திரன் முதலிய நாமங்களுடையவைகளிருப்பதாயும் அவற்றை மந்திரங்களால் உருவேற்றி வசியம் செய்து கொண்டு அதனால் இக அஷ்டகர்மங்களை நடத்துவதாகவும் மந்திரவாதிகள் சொல்வதை நாம் கேட்டிருக்கிறோம். அவை முடிவாகப் பார்க்குமிடத்து அவரவர் கற்ற நூலளவும் விசாரணையும், எவ்வளவு மனத்திடம் நிச்சயப்பட்டிருக்கிறதோ அவர்கள் பாவப்படி கடவுள் எங்கும் நிறைந்தவராதலால் கோரியவண்ணம் தோற்றிப் பலனளிக்கக் கூடியே விளங்குகின்றன, பாவமும் தோற்றமும் அழிவும் வருமினவும் நிறைந்த பரிபூரணம் முடிவென்றும் வேதமும் அனுபவிகளும் கூறுவர், சீரசையாட்டிச் சீரமசைத்து நடக்கையாலும் மல்லாந்து மார்மீது கைகம வத்தும் புரண்டு புரண்டும் இரு கரத்தையும் தொடைக்குள் வைத்தும் நெடுமுச்சு வீட்டுப் படுக்கையாலும் மலசல மடக்கலாலும் மனவேகத்தாலும் இராசத தாமத உணர்வினாலும் வியாதிகளுற்பவமும் சொப்பனாதி அவஸ்தையும் நேரும்.

ஈரா நேபார் சமாதிதனிலியங்கி நடக்கி லீரெட்டாம்
மாரா தோடில் ஐயைந்தாம்! மருவித் துயில லவ்வாறாம்
காரார் குழலா ருடன் கூடிக் கலவி கழித்த லெட்டெட்டாம்
நேரே நோக்கி நிலைநிறுத்த நிற்குஞ் சிவமு மதுதானே.

நெடிதான தாரை யொன்று சங்கி ரண்டு
நின்றாதும் திருக்கோவி லறையி னுள்ளே
வடிவாக ஒரு பாதம் ஆடி நிற்கும்
மற்றொருகால் தூக்கிநின்ற சிவனைக் கண்டோர்
கடிதாக உடல் வெறுத்துத் தவங்கள் செய்து
கண்முடிப் பூசித்துக் கலங்கு வாரோ?
படிமீதில் திருக்கோவில் நதிகள் தேடிப்
பரிதவித்தே யுழல்வ தென்ன பகர்ந்தி டரே.

உருத்த ரித்த நாடி தன்னி லோடுகின்ற வாயுவைக்
கருத்தி னாலி ருத்தியே கபால மேத்த வல்லரேல்
விருத்த ராரும் பால ராவர் மேனியுஞ் சிவந்திடும்.
அருட்டரித்த அம்மை யாணை அப்பனாணை யுண்மையே.

போய்யென்று சாத்திரத்தை சொல்வா னாகில்
புழுவான பாழ்நரகில் வீழ்வான் பாவி
மெய்யென்று குருபதத்தைக் கொண்டு பண்ணி
வேதாந்தப் பலநூலும் விரித்துப் பார்த்துக்
கைமுறையும் குருமுகமாய்க் கண்டு தேறிக்
கற்றவரை வணங்கியே சொல்லக் கேட்டுப்
பொய்மறந்து மெய்யுகந்த் அறிவிற் கூடிப்
பூரணமே தெய்வமென்று போற்றி நில்லே

ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் அறிவே யொன்றாம்
 ஆனாலும் பேதை குணம் பெண்ணுக் குண்டு.
 வீணுக்கே எடுத்த சன்மம் அனந்தங் கோடி
 விவேகமுத்தி யடைந்தவர்கள் அதிகமுண்டு
 ஊனுக்குத் தேடியுண்டே யுறங்கிச் செத்த
 உலுத் தருண்டு புருடரிலே அனந்தங் கோடி
 தானுக்கே ஏகசரா சரந்தான் நெஞ்சே!
 சற்குருவின் சொற்படியே சார்ந்து பாரே.

பேதைமை யென்பது மாதர்க்கணிகலம், மாதர்கள் மனம் கேவலத்தில்
 எக்காலமும் செல்லும், அநேகமாய்க் கூடிய பாவங்கள் திரண்டு பெண் வடிவமாக
 ஜனிப்பதின்று அகஸ்தியர் செப்பியிருக்கின்றனர்.

முத்தரையும் பெத்தரையும் முகக் குறியான்
 நகக்குறியான் முழுதுந் தேறின்
 மெத்தனவா தியமொழியும் ஆனந்தப்
 பரவசத்தான் மிகுந்த சோர்வுஞ்
 சித்தநிலை தெரியாத செல்வமுமா
 யிருப்பர் நல்லோர் தீயோ ரெல்லாம்
 இத்தகைமை யோர்களையும் இகழ்ந்து புகழ்ந்
 தோர்க்குறவா யிருப்பர் தாமே
 போகாம லிருக்க வென்றா லாசான் தன்னைப்
 பொற்புவைச் சாத்தியல்லோ காக்க வேண்டும்
 வேகாத தலையல்லோ முன்னே கேளு
 விளம்பியபின் சாகாலை விரும்பிக் கேளு
 வாகாக வாதவித்தை கண்டார்க் கையர்
 வலது முழந் தாழிலொரு மீறுவைப் பாரு
 ஆகமுடன் கண்டமது சாய்வு காணும்
 அப்பனே! இன்னமுரு வங்கங் கேளே!
 கேளப்பா இடமுதுகில் மறுத்தான் காணும்
 கெடியான இடக்கையில் சங்கு சக்ரம்
 நாளப்பா இக்குறியை நன்றாய்ப் பாரு
 நாசியிட நாசியிலே மறுவைப் பாரு
 வேளப்பா இமுடதுகில் மறுவைப் பாரு
 வேதாந்த வாதியெனிக் குறியே பாரு
 ஆளப்பா இப்படியே அடையா ளங்கள்
 ஆறையும்நீ கண்டவரை யடுத்துக் காணே
 நெற்றியில் குல ரேகையுமிருக்கும்.

மாணாக்கருக்கு உபநயன, சந்தியா வந்தனம், உபகேசம், காயத்தி ஜயதப
 முகலியாவகாணா ஆசிரியாதம் குரு சிஷ்ய அவக்கின்றனர்.

வேதமென்ற ஆகமங்க ளாறு சாத்ரம்
 வெவ்வேறு மதபேதம் சமய பேதம்
 காதமென்ற தாகியும்நால் பதினெட்டாகக்
 கவுத்துமா யுலகோரை மயக்கங் காட்டிக்
 கீதமென்றா லரிசீதம் சிவகீத மென்றும்
 கிருபையுடன் வெவ்வேறாய்ப் பிரித்துக் காட்டிப்
 பாதமென்று சாவதுவே நிசந்தா னென்று
 பாடினார் சாத்திரத்தைப் பாடினாரே!

என வியாசர் கூறியதாக அகஸ்தியர் கூறியிருக்கின்றனர்.

உபநயனமென்பது, முன்றாவது நேத்திரம். அறிவு உணர்வு, அதனால், சந்தியா வந்தனமென்பது இரவி மதிதனதிடம் ஒற்றுமையாகும் காலம். உபதேசமாவது பகிர்முக நோக்கு நீங்கி, ஞான தேகமாகிய அகமுக சுத்த வெளியிடமிருந்து சபதங்களைச் செய்விக்கக் குரு திருவருள் புரீவது.

வசிஷ்டர் இராமமூர்த்திக்கருளிய நிலை:

ஆதலா லுயிரசைவால் வாத னைப்பால்
 அழுத்தத்தா லறிவைவிரி வாக்கா யென்னில்
 ஓதுபிறப் பறுமறிவின் விரிவே யுள்ளம்
 உள்ளத்தா லிவ்வனந்த வுயிர்கள் வாழ்வாம்.
 சேதனயோ கிகளெல்லாம் பிராணா யாமம்
 தியானமருந் தூகத்தின் திறங்க ளாலே.
 பேதன மொடுங்குவது பொருட்டா யன்றோ
 பிராணவா யுவைநிறுத்திப் பிடிக்கின்றாரே!
 உண்டாகி எவ்விடத்தும் உற்ற போதம்
 உயிரசைவால் உணர்வுறுமப் போதந் தன்னை
 மண்டாமற் றடுக்கைபெரு நன்மை யாகும்
 வளர்போதங் காண்பவற்றை மருவு மாலால்
 தண்டாமற் காண்பவையே மனத்துக் கென்றுந்
 தவிராத துயராமத் தனிப்போ தந்தான்.
 மிண்டாத சுழுத்தியிற்போ தம்போல் நிற்கில்
 வீடதுபே றதுவிமல பதம்வே றில்லை.

தாயுமான சுவாமிகள்

கருவிகரணங்களொய்ந்த தொண்டர்களிடத்திலே நீ வீற்றிருப்பவன் என்றதும்,

அதுவென்றால் எதுவெனவொன் றடுக்குஞ் சங்கை
 ஆதலினால் அதுவெனலும் அறவே விட்டு
 மதுவுண்ட வண்டெனவுஞ் சனக னாதி
 மன்னவர்கள் சுகர்முதலோர் வாழ்ந்தா ரென்றும்
 பதியிந்த நிலையெனவும் என்னை யாண்ட
 படிக்குநிருவி கற்பத்தாற் பட்டா னந்தக்
 கதிகண்டு கொள்ளவுநின் னருள் கிளித்தல்
 கதியன்றி யுறங்கேன் பே சுமீம் பாரே.

என்றதும் உண்மை வாக்கியம்.

இந்நிலையிலிருக்கும் மகான்களின் கிருபை பொருந்திய தலங்கள்.

அகஸ்தியர்- அனந்த சயனம்
 கும்பமுனி- கும்பகோணம்
 புலத்தியர்- பாபநாசம்
 ஆவுடையார் கோவில்
 திருமூலர்-சிதம்பரம்
 திருமூல வர்க்கம்-
 நெடுங்குன்றம்
 திருமூலர் நோக்கம்-
 மேலைச்சிதம்பரம்
 சட்டைமுனி-சீர்காழி
 ஸ்ரீரங்கம்
 கோரக்கர்- திருக்கோணமலை
 நாகப்பட்டினம் வடக்கும் பெய்கை
 கருவூரார்- திருக்காளத்தி
 பதஞ்சலி- ராமேஸ்வரம்
 இராமதேவர்-அழகர் மல
 அழகண்ணர்- நாகப்பட்டினம்
 நாரதர்- திருவிடை மருதூர்
 மார்க்கண்டர்-

கருவைநல்லூர்
 மச்சமுனி- பரங்குன்றம்
 மயிரேசகம் திருவானைக்
 காவல்
 கொங்கணர்- திருப்பதி
 கோடிதுறை- திருக்கணங்குடி
 புரம்பாட்டி சித்தர்-

வரதர்- தென்மலை
 கன்னி சித்தர்- பெருங்காவூர்
 தன்வந்திரி-வசிட்டர்
 வைத்தீசர் கோவில்
 போகர்-திருக்கமுகுக் குன்றம்
 நந்தி விஸ்வாமித்திரர்- காசி
 திருவாவடுதுறை
 காலாங்கி
 கடுவெளிச்சித்தர்- திருக்காஞ்சீபுரம்.
 இடைக்காடர், கௌதமர்-
 திரு வருணைசேது
 திருவிடை மருதூர்
 கமலமுனி, சந்திரானந்தர்-
 மதுரை
 சுந்தரர்- ஆரூர்
 வரரிஷி-திருவாஞ்சி
 காலாங்கி-திருக்கடையூர்
 திருப்பனந்தாள்.
 வால்மீகர்- எட்டிக்குடி

அகப்பேய்சித்தர் - திருவையாறு
 போகநாதர்-பழனி,கதிர்காமம்
 திருச்செந்தூர்-தணிகை.
 பரங்குன்றம்.

திருஞாலம் துவாரகை.

புண்ணாக்கீசர்-

நான்குனேரி

காசிபர்-ருத்திரகரி

இவ்வகைகள் போகர் 500ல்

கூறப்

பட்டிருக்கின்றன.

போமடா வெளியோடே வெளிதான் சேரும்!

புதுமையடா வாயுவொடே வாயு சேரும்

ஊமடா தீயோடே தீதான் சேரும்

உத்தமனே அப்புடனே அப்புச் சேரும்

ஆமடா மண்ணுடனே மண்தான் சேரும்

அவரவர்க னினத்தோடே அவர்கள் சேர்ந்து

தாமடா தன்னிலையி லறிவை யுக்கிச்

சதானந்த பூரணமா யிருந்து வாழே.

இருந்தறிவு சுழிமுனையில் புக்க தானால்

ஏகாந்த மானதொரு லிங்க மாகும்

அருந்தவஞ்சேர் அவ்வறிவு ரவியில் சேர்ந்தால்

அரகரா சத்தியமயமான தெய்வம்

புரிந்தறிவு மதிதனிலே சேர்ந்து நின்றால்

புத்தியில்லாப் பிறவியிலே புகுவான் பாரு

வருந்திமனக் கனிவாலே குருவைக் காத்து

மதிகதிரில் நின்றகுறி வணங்கிப் பாரே.

60 நாழிகை கொண்டது ஒரு நாள்: நாழிகை ஒன்றுக்குச் சுவாசம் 360:60

நாழிகைக்குச் சுவாசம் 21600

நாள் ஒன்றிற்கு 2 லட்சத்துப் பதினாயிரம் நொடி நொடி 60 கொண்டது

ஒரு விநாடி. 60 விநாடி கொண்டது ஒரு நாழிகை: நாழிகை 60 கொண்டது ஒரு

நாள்: 360 நாள் கொண்டது ஒரு வருடம்: 21600 நாழிகை கொண்டது ஒரு

வருடம் 216000 ஐ 80-ஆல் பெருக்கக் கிரேதாயுகமாம்: 60- ஆல் பெருக்கத்

கிரேதா யுகமாம் 40-ஆல் பெருக்கத் துவாபர யுகமாம்: 20-ஆல் பெருக்கக்

கலியுக மொத்த ஆண்டாகும்

யுகந்தோறும் மகான்கள் பெற்ற தபோ பலத்தால் அரசு சிருஷ்டியாதிகள்

உத்தி வருவதாகக் கூறியிருக்கின்றனர்.

அடியிற் காணும் ஔவீகங்கள் உபயோகப்படுத்தும் போது அறுசுவை,

கையிலை, அபிணி, கள், சாராயம், பெண் போகம், மச்ச மாயிசங்கள், கோபம்

அதிக நித்திரை நீக்கவும்.

1. மேகநீர் நீங்கிச் சுத்த உதிரம் பெருக: பாலில் வேக வைத்த நெல்லிக்காய்ச்

புரணம் சுத்தி செய்த நெல்லிக்காய்க் கந்தகத் தூள் சமனெடையாகக் கூட்டி,

அபார விராகனெடை தேனில் குழைத்து, நாளைக்கு இருவேளையாக ஒரு மண்டலம் கொள்ளவும்.

2. மலக்குற்றம் நீங்க: கடுக்காய் 4. திப்பிலி, சுக்கு 1, சீரகம் 1, ஓமம் 1, திப்பிலி மூலம் 1, இந்துப்பு 1, சூரணங்கா தனித்தனி செய்து, மேலே கண்ட எடைகளாகக் கூட்டி கடிகைச் சூரணம் வெந்நீரில் கொள்ளவும்.

3. அய்யச் சீதம் கழல: வெள்ளைக் காக்கணவேர், கடுக்காய், நெல்லி, வற்றல் ஒவ்வொன்றும் புண்ணைக் காயளவு 4 பலம் சிற்றாமணக்கு நெய்யில் கலந்து காலையாக 3 நாள் உள்ளுக்குக் கொள்ளவும்.

4. தேகத்திலிருக்கும் சுண்ணாம்பு நீங்க: பச்சை மஞ்சள் சமூலம் 8-1 ஆக வடித்து, பூநீர், கழஞ்சு அரையும் படிகாரச் சுண்ணம் கழஞ்சு அரையும் கூட்டிக் கொள்க இவ்விதம் 3 நாள் கொள்ளவும்.

6. வாய்வு நீங்க : சுக்கு, மிளகு திப்பிலி, சீரகம், இந்துப்பு, கரி வேப்பிலைச் சூரணம் வகைக்குப் பலம் ஒன்று பொரித்த காயம் பசுப்பால் கூட்டிக் கடிகைப் பிரமாணம் அன்னத்திலிட்டுப் புசிக்கவும்.

7. தாகம் மயக்கம், சூடு, மூர்ச்சைக்கு: தாளிச பத்திரி, சுக்கு சீரகம் வகைக்குப் பலம் ஒன்றாகக் கியாழம் வடித்துக் கொள்வதாலும், அதிமதுரம், சிறுதேக்கு பனங்கற்கண்டு கியாழம் வடித்துக்கொள்வதாலும் நீங்கும்.

8. மேகவிவட்டை, மூலச்சூடு, காந்தல், பித்தவிவறி, கபாலப் பித்தம் தீர: சுத்தி செய்த சீந்திற்கொடிச் சூரணம் கற்கண்டு கூட்டிக் கடிகைப்பிரமாணம், தேனில் ஒரு மண்டலம், கொள்வதாலும், கரந்தைச் சூரணம் 1 சீனி கூட்டிக் கடிகைப்பிரமாணம் 10 நாள் கொள்வதாலும் நீங்கும்.

9. மேகநீரால் சருமத்தில் காணும் வியாதிக்கு: கீழா நெல்லிச் சமூல சூரணம் சீனி, நெய், தேன் கூட்டிப் பாகப்படுத்தித் தான்றிக்காய்ப் பிரமாணம் 6 மாதம் அல்லது ஒரு வருடம் உட்கொண்டு வரக் குட்டவியாதியும் தீரும்.

10. கண் துலக்கமாய், நரை வாராதிருக்க: காக்கணம், மேனி, கரந்தை, வல்லாரை, அஷரி, பொற்றலை, பொடுதலைச் சூரணம் ஒரு கழஞ்சுப் பிரமாணம் தேனில் ஒரு மண்டலம் கொள்க.

11. மந்தபுத்தி மதிமயக்கம், சோகை, எரிபித்தம், நீர்க்கட்டு, மலபந்தம், பித்த மூர்ச்சை நீங்க: மேனி, சிறு செருப்படை, கரிசாலை, சமவினடைச் சூரணம் கூட்டி இவைகளுக்கு சுக்கு கற்கண்டு கூட்டி ஒரு மண்டலம் கொள்க.

12. உதிரத்தில் மேகநீர் நீங்க: திரிகடுகமும் ஒமமும் வறுத்துத் தூள்மாக்கிப் பனைவெல்லப்பாகில் கிளி உதயத்தில் கழற்சிக்காய்ப் பிரமாணம் உட்கொண்டு வாவும்.

கருடகுருவைப் பச்சமுதம் சிறுபயறுங் கூட்டிப் பொங்கி சர்க்கரை தேன் ஆவின்பால் முப்பழங் கூட்டி உண்பதும் மேல்கண்ட அமுதம் பசும்பாலும் கூட்டிப் பொங்கி தேங்காய்த் துருவலும் சர்க்கரையும் கூட்டி உண்பதும் முன்னமுதம் துவரைப் பருப்பும் பொங்கித் தேங்காய்த் துருவல், சர்க்கரை நெய் கூட்டி உண்பதும், அமுது பொங்கி, ஏலரிசித் தூளும் சர்க்கரையும் கூட்டி உண்பதுமுண்டு. அமுது, சீரகம், சர்க்கரை கூட்டி உண்ணப் பித்த மயக்குந் தீரும்.

கிரம்புக் கியாழத்தில் அமுதிட்டுப் பொங்கி, சர்க்கரை கூட்டி உண்டு வர மூலவியாதி தீரும்.

பருத்திக்கொட்டையின் பாஸையெடுத்து அமுதிட்டுப் பொங்கிச் சர்க்கரை தேன் கூட்டி உண்டுவர, மேகம் நீங்கித் தாதுக்கள் வலுப்படும்.

பழைய கம்பு அல்லது தினையைப் பசுவின் பாலில் பொங்கிச் சர்க்கரை தேன் கூட்டி உண்டுவர, தசையிலுள்ள பித்த நீர்கள் நீங்கிக் குளிர்ச்சியாகும்.

அமுதம் பயறும் ஆவின்பாலும் பொங்கிக் கருவேப்பிலை, மிளகு சூரணம், அமுரி உப்புக் கூட்டி உண்பதுமுண்டு.

இதில் கண்டவைகளில் தனது சரீரத்தன்மைக்கு ஒற்றுமையானதாகப் பாகப்படுத்திக் கொள்க.

சூகாரம்

உச்சிக்கால போஜனம் செய்து இரவில் ஆவின்பாலை உட்கொண்டு தமது சாதனத்தில் இடைவிடாமலிருப்பவர்கள். சத்துவகுண முடையவர்களாவார்கள். என்னு கர்ப்ப நூலில் அனுபவிகள் கண்டிருக்கின்றார்கள்.

தசையில் கபம் காலனாயிருப்பதால் ஆவின் நெய்யுடன் பொற்றலை ரசம் சூனர்க்கக் கூட்டி ரவியில் வைத்துச் சுண்டிய பிறகு உதயத்தில் பெரு விரலில் கொஞ்ச மெடுத்து உண்ணாவில் தேய்த்துவாக் கபங்கள் நீங்கும்.

கபாலக்கொதிப்பும் நேத்திர எரிவும் கூட்டினாலிருந்தால் ஆவின்பால் படி பொன்னாங்காணி ரசம் படி கூட்டிக் காய்ச்சி இறக்கிக் கீழ் வைத்து ஆறிய பிறகு பிறை மோர் விட்டு மறுநாள் மத்திட்டுக் கடைந்து வெண்ணெயெடுத்து உருக்கி நெய்யாக வடித்து வைத்துக் கொண்டு, பசுபத்திற்கொருகரம் சிரசில் தேய்த்து ஸ்நானஞ் செய்து வரக் குணமாகும்.

பஞ்ச கர்ப்ப ஸ்நானம்: நெல்லிப் பருப்பு, வேப்பம் பருப்பு, மிளகு, கஸ்தூரி மஞ்சள், கடுக்காய் இவ்வைந்தும் பசும் பாலிலரைத்து சற்றுக் கொதிப்பித்து சிாத்தில் தேய்த்து ஸ்நானஞ் செய்து வரவேண்டும்.

சிலர் அம்பாள் பூசை செய்வதாக மது மாமியாதிகளைப் படைத்து அவற்றைத் தாங்களுண்டு சுபாவகுணத்தையும் போக்கிப் போதை மயக்கத்தில் ஆழ்ந்துவர்.

மதுவுண்டா நாங்கிளில்லாம் ஞானிகளானோம், ஆத்தாளுக்கினை செய்யும் கள்ளும் கள்ளும்? என்று தவசிகாமணிகள் கூறியிருக்கின்றார்கள்.

முக்கா லுணவன்றி யெத்தேசி கட்கு முழுவுணவில்
அக்கா ரணமன்ன சாகாதி கூடி யரையதிர் பால்
சிக்க வமுதம் புசிக்கிரங் காலுண்டிச் சேடம்வெளி
வைக்கா விடி-லுண்டி வேகா தனலும் வளியுமன்றே?

உண்ட மறுநாள் தீப்பி நீங்கி அன்னரசமாம்: 3-ஆம் நாள் உதிரமாகும் 4-ஆம் நாள் மாமிசமாகும்: 5-6-ஆம் நாள் மேதையாகும், 7-8-ஆம் நாள் மச்சையாகும், இதற்கு மேல் இந்திரியமாகுமென வைத்திய நூலில் கூண்டிருந்தாலும், ஐரோப்பியப் பண்டிதர் கிரமமாகக் குறிப்பிட்டிருப்பதைப் பார்க்க உண்மை தெரியவரும்.

கைந்நாடித் துடிப்பு: 3 துடித்தால், 2 தரம் சுவாசம் நடக்கும் குழந்தைகளுக்கு நாடி 120 துடித்தால், சுவாசம் 314 நடக்கும். இதில் பேதமாக நடக்கில் நுரையீரலிலும் இரத்தாசயத்திலும் வியாதியாகும்.

நாடித் துடிப்புக்குக் காரணம் : இரத்தாசயத்திலிருந்து ரத்த நரம்புகளின் வழியாய் உதிரம் ஒடி வரும்போது உண்டாகும் அதிர்ச்சியே நாடியெனக் கூறப்படும். துருத்தி விரிந்து குவிதல் போல், இரத்தாசயப்பை விரிந்து நுரையீரலிலிருந்து சுத்தமான இரத்தத்தையுட்கொண்டு, திடீரெனக் சுருங்குவதனாலே, அதனுள்ளிருக்கும் இரத்தம் விரைவாக இரத்த நரம்புகள் வழியாகச் சென்று தேகமிங்கும் வியாபிக்கும்.

சரீர உள்ளுறுப்புகளில் விவரத்தை ஆயுர் வேதச் சுருக்கம் என்னும் வைத்திய கிரந்தத்தில் விரிவாய்க் காணலாகும்.

திலமத் தனையே சிவஞானிக் கீந்தால்
பலமுத்தி சித்தி பாபோக முந்தரும்
நிலமத் தனை டொன்னை நின்முடர்க் கீந்தால்
பலமுமற் றேபர போகமுங் குன்றுமே.

உள்ளத்தி லுள்ளே யுளபல தீர்த்தங்கள்
மெள்ளக் குடைந்துநின் றாடார் வினைகெடப்
பள்ளமும் மேடும் பரந்து திரிவரே
கள்ள மனமுடைக் கல்வியி லோரே.

உள்ளத் துள்ளே யுண மொருவனைக்
கள்ளத்தி னாருங் கலத்தறி வாநிலை

வெள்ளத்தை நாடி விடுமவர் தீவினைப்
பள்ளத்தி லிட்டதோர் பத்தலுள் ளாமே.

மனத்தி லெழுந்ததோர் மாயக்கண்ணாடி
நினைப்பின் அதனின் நிழலையுங் காணார்
வின்னப்பயன் போக விளக்கியுங் கொள்ளார்
புறக்கடை யிச்சித்துப் போகின்ற வாறே.

உடலில் துவக்கிய வேடம் உயிர்க்காகா
உடலில்கழன் றால்வேட முடனே கழறும்
உடலுயி ருண்மையென் றோர்ந்து கொள் ளாதார்
கடலி லகப்பட்ட கட்டையொத் தாரே.

குருட்டினை நீக்குங் குருவினைக் கொள்ளார்
குருட்டினை நீக்காக் குருவினைக் கொள்வர்
குருடுங் குருடுங் குருட்டாட்டமாடிக்
குருடுங் குருடுங் குழிவிழு மாறே.

தொழிலறி வாளர் சுருதிகண் ணாகப்
பழுதறி யாத பரம குருவை
வழியறி வார்நல வழியறி வாளர்
அழிவறி வார்மற்றை யல்லா தவரே.

உள்ளம் பெருங்கோயி லூனுடம் பாலயம்
வள்ளற் பிரானார்க்கு வாய்கோ புரவாசல்
தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்
கள்ளப் புலனைந்துங் காளா மணிவிளக்கே.

- (திருமந்திரம்)

புலஸ்தியர் 100-ல்

பதினான்கு சீர்விருத்தம்

அணுமூச்சடக்கி விழியது முருட்டிக் கபாலமுந் திறந்தனர் கோடி
கனத்தவாய் வதனால் குன்மனோய் அணுகிக் கலங்கினா ரவரொரு கோடி
காணுமெய் மறந்து கழன்றுட னெழும்பிச் சொக்கினோ ரவரொரு கோடி
கூலவாய் வணுகிச் சுவாலையு மெழும்பிச் சுரமதா லிறந்தனர் கோடி
கூணவுண் ணாக்கண் ணாக்கையுள் தூக்கி யுள்ளடங் கினர்களுங் கோடி
கூயரசா ணீள முழுவதுமெழும்பி ஒங்கியேஒடுங்கினோர் கோடி
பேணதி சாரப் பேதிவந் தணுகிப் பிறவியு மிழந்தனர் கோடி
பெருமையாய்க் கர்ப்ப சாதனை யறியாய் பிராணனு மழிந்துமாண் டனரே.
இனமறி யாம லிருத்தியே வாய்வை இறந்தன ரவரொருகோடி
இனியதம் பனஞ்செய் தெழும்பியே கும்பித் தேங்கினா ரவரொரு கோடி

கனமறி யாமல் கரத்தைவா யுவினால் கருதியே யிறந்தனர் கோடி-
கண்டுவா சியினி லொன்றைவிட்டொன்று கலங்கியே மடிந்தனர் கோடி-
தினமொரு நாழி வாசிகொண்டிழுத்துச் சிவபுர மேகினோர் கோடி-
தெளிந்திடு கண்முகக் கெனுமதைப் போற்றிச் சிறந்தன ரவரொரு கோடி-
தன்பெரு விரலா லண்ணாக்கை யேற்றித் தயங்கின ரவரொரு கோடி-
சலமதில் மூழ்கிச் சாதலை யதீதச் சாக்காடு வந்தெய்தினோ ரறிந்தே
அறிவதில் வாறின் கருத்தினை யம்ம அவனியின் மாந்தருட் சிலபேர்
அம்புவி தனிலே மறையவுங் குறிசெய் ததனிலும் பதுங்கினோர் கோடி-
சரிந்திடு கதலி வாழையின் குலைபோல் தத்தளித் தனவவை போலும்
தயங்கின ரனேகர் சாகர மதனில் தாம்விழுந் தலைவது போலும்
தரணியிற் சிலபேர் தாமரை யிலைத்தண் ணீரெனத் தவித்தன ரப்பா!
பாருல கதீதம் தேடியும் குருவின் பதமடை யாமலும் மாண்டார்
தெரிந்துமிப் பரிசே யுத்தம ரனேகர் தெளிந்தவ ரறிந்துமே செப்பச்
சீற்றிடும் வாசி யோகத்தின் பெருமை திருத்தமா யுரைத்திட லாமே
வாசியோ கத்தின் மகத்துவ முரைக்க வுருக்கரே சகத்தின் திறப்பை
மாத்திரை முப்பத் திரண்டுமே வளமாய் மாறவு மதனை நீரையா
வீசுபூ ரகத்தில் அறுபத்து நாலு விளங்கியே மாறிமா றிடவும்
விகற்பம்வந் தணுகா வாசிநின் றுலவு மேகுறி திறவுகோ லறிதல்
பாசம்வந் தணுகா கும்பக மதில்பதி னானென அறிந்துமே தீரு
பழக்க மிதாகு மகத்துக ளுரைக்கும் பரிபூர ணானந்த தீட்சை
பூசித மாகும் வாசிதான் வசியம் பொருந்திடுங் கால்தலை மாறி
புனல்சொரிந் திடவும் சுழியது நாடிப் புகலவும் சூட்சமிதாமே
நாடிடு மினிகேள் மாராச யோகம் நாட்டுவேன் வயிராக்ய ஞானம்
நடத்தையென் றறிய வாசியோ கத்தின் நற்குறி விளக்கவும் நடத்தைத்
தேடுபூ ரகத்தில் முப்பத் திரண்டு சிவசிவா ரேசகம் பதினாறு
தெளிந்தகும் பகத்தில் அறுபத்து நாலு திருத்தமாய்த் தீருமில் விதமாய்க்
கோடுதப் பாமல் சுழுமுனை மேவிக் குறித்திரு கண்ணதின் கூறு
கும்பியும் வாசி யொலியியது வீசம் குறிப்பதா மொளியினில் கூடக்
கூடுமே யிதுதான் மாராச யோகங் கொண்டுமாத் திரைக்கொரு தீட்சை
கோருமே யிதுபார் தலைசுற்றி நொடிக்கக் குறித்தொன்று மாச்சதில் வாறே

(திருமுலர் 3000-ல்)

தரவு/ கொச்சகம்)

ஏறுதல் பூரக மீரெட்டு வாமத்தால்
ஆறுதல் கும்பக மறுபத்து நாலதில்
ஊறுதல் முப்பத்தி ரண்டதில் ரேசகம்
மாறுத லொன்றின் கண் வஞ்சக மாமே

வளியினை வாங்கி வயத்தி லடக்கில்
பளிங்கொத்துக் காயம் பழுக்கினும் பிஞ்சாம்

நிஜானந்த போதம்

தெளியக் குருவின் நிருவருள் பெற்றால்
வளியினும் வேட்டு வளியனு மாமே.

எங்கே யிருக்கினும் பூரி யிடத்திலே
அங்கே யதுசெய்ய ஆக்கைக் கழிவில்லை
அங்கே பிடித்தது விட்டள வுஞ்செல்லச்
சங்கே குறிக்கத் தலைவனு மாமே.

ஏற்றி யிறக்கி யிருகாலும் பூரிக்குங்
காற்றைப் பிடிக்குங் கணக்கறி வாரில்லை
காற்றைப் பிடிக்குங் கணக்கறிவாளர்க்குக்
கூற்றை யுதைக்குங் குறியது வாமே

மேல் கீழ் நடுப்பக்க மிக்குறப் பூரித்துப்
பாலா மிரேசகத் தாலுடபதிவித்து
மாலாகி யுந்தியுட் கும்பித்து வாங்கவே
ஆலால முண்டா னருள்பெறலாமே

வாமத்தி லீரெட்டு மாத்திரை பூரித்தே
ஏமுற்ற முப்பத் திரண்டு மிரேசித்துக்
காமுற்ற பிங்கலைக் கண்ணாக இவ்விரண்
டோமத்தா லெட்டெட்டுக் கும்பிக்க'வுண்மையே

இட்டதவ் வீடின காதிரே சித்துப்
புட்டிப் படத் தச நாடியும் பூரித்துக்
கொட்டிப் பிராணன் அபானனுங் கும்பித்து
நட்ட மிருக்க நமனில்லைனத் தானே.

அண்டங்க ளேழு மகண்டமு மாவியுங்
கொண்ட சராசர முற்றுங் குணங்களும்
பண்டை மறையும் படைப்பளிப் பாதியுங்
கண்ட சிவமெனுமென் கண்ணன்றி யில்லையே

பெண்ணல்ல ஆணல்ல பேடல்ல முடத்துள்
உண்ணின்ற சோதி யொருவர்க்க நியொண்ணாத
கண்ணின்றிக் காணுஞ் செவியின்றிக் கேட்டிடும்
அண்ணல் பெருமையை யாய்ந்தது முப்பே!

முற்றம்

உ

சிவமயம்

திருமூலர்

நாதாந்தக் குறிப்பு-11

அடியாகி அண்டரண்டத்து அப்பாலாகி
 அகாரமென்னும் எழுத்ததுவே பாதமாகி
 முடியாகி நடுவாகி மூலந்தன்னில்
 முப்பொருளுந் தானாகி முதலுமாகி
 படியாகிமுப் பாழற்று படிக்குமப்பால்
 படிகடந்த பரஞ்சோதிப் பதியுமாகி
 அடியாகி மூலமதே அகாரமாகி
 அவனவளாய் நின்றநிலை அணுவதாமே.

1

அணுவாகி அவனவளாய் எல்லாமாகி
 அடிநடுவு முடியாகி அகண்டமாகிப்
 பொதுவாகிப் பல்லுயிர்கள் அனைத்துக்கெல்லாம்
 புகலிடமாய் எப்பொருட்கு மூலமாகி
 மதுவாகி வண்டாகிச் சுவையுமாகி
 மலராகி மணமாகி மதிக்கவொண்ணா
 அதுவாகி அகாரத்தே மூலமாகி
 அண்டமெல்லாம் தாங்கிநின்ற அம்பர மூலமாமே.

2

மூலமெனும் ஆதார வட்டந்தானே
 முச்சுடரு முக்கோண மூன்றுநாடி
 சீலமெனும் சிவலிங்க பாதத்தீர்த்தம்
 திருவடியும் திருமேனி நடனமாகும்
 கோலமுடன் அண்டமெல்லாம் தாங்கிக்கொண்ட
 கொழுந்து விட்ட கம்பமதாய் மேலேநோய்கி
 ஆலமுண்ட கண்டமெல்லாம் தானாக்நின்ற
 அபாரமுதல் அவ்வெழுத்தை அறிந்துபாரே.

3

அறிந்ததுவும் தற்பரமே அகாரமாகும்
 அறிவுடைய உகாரமே சிற்பரமதாகும்
 பிரிந்ததுவும் உலகமெலாம் சமயந்தானாகும்
 பேதமெனும் கருவுவகை எல்லாமாகும்

அறிந்ததுவும் அகாரமென்னும் பாதந்தன்னை
அடிமுடியென் றனுதினமும் அறிந்துநோக்கே

..... (இரண்டு வரிகள் இல்லை) 4

நோக்கமுடன் மூலமென்னும் பாதந்தன்னை
உட்பொருளாம் சிற்பரத்தின் ஊடேநோக்கும்
திர்க்கமுடன் ஆதார வகையுந்தாண்டித்
திருநயனம் நாசினெற்றி நடுவேபார்த்து
போக்கறிந்து இந்தநிலை நோக்கவல்லார்
புரிசடையோன் அரனுடைய புதல்வராவார்
ஆக்கமுடன் அதுசுடர்போல் குருவைத்தானே
அனுதினமும் நோக்கிநிற்பார் ஆசானாமே.

5

ஆசானு மீசானும் ஒன்றேயாகும்
அவனவளும் ஒன்றாகும் அதுதானாகும்
பேசாத மந்திரமும் அதுவேயாகும்
பேரொளியின் வடிவாகும் பேருமாகும்
தேசாருங் கலைகள்எல்லாம் தானேயாகும்
நிலையான ஒங்கார பீடமாகும்
ஈசானை ஆசானாய்க் காணும்பேர்க்கு
இன்பமுடன் கைலாசம் எய்தலாமே.

6

எய்தரிய பரசிவத்தை மூவந்தன்னில்
இருசுடரும் உதித்தொடுங்கும் இடமேயென்று
மெய்தொழியுஞ் சுழிமுனையே கம்பமாகி
மெய்ப்பொருளாம் சோதியென மேவிநிற்கும்
இவ்வகையே மூலமெனும் பாதந்தன்னை
இருநேற மற்றிடத்தே இரஞ்சிகாணே

..... (இரண்டு வரிகள் இல்லை) 7

காண்பதுதான் பேரொளியின் காட்சியாகும்
காணரிய பொருளாகும் காட்டும்போது
ஆண்பெண்ணாம் அலியாகி அடியுமாகி
அப்பாலுக் கப்பாலாய் அமர்ந்தசோதி
வீண்பயிலும் வேதமெல்லாம் தேடிக்காணா
வெறும்பாழ் தாகியே மேவிநின்றால்
சேண்பயிலுஞ் செகசோதி மூலந்தன்னை
தேடரிய பாதமென்றே தெளிந்துநோக்கே.

8

திருமுலர்

தெளிவரிய பாதமது அகாரமாகி
 சிற்பரமும் தற்பரமும் தானேயாகி
 அறிவறிய சோதியது தானேயாகி
 அடிநடுவு முடியாகி அமர்ந்துநின்று
 மொருவறிய முத்தாகி மூலமாகி
 முச்சுடருந் தானாகி முடிந்தசோதி
 சுழிமுனையிலே முனையாகிக் கோபமாகி
 சொல்லரிய எழுத்தென்றே தொகுத்துப்பாரீர்.

9

தொகுப்பதுதான் மந்திரங்கள் கருவிநூல்கள்
 சொல்லரிய தத்துவங்கள் தன்னையெல்லாம்
 வகுத்துடனே வித்தையெல்லாம் கண்டுநீக்கி
 வாகான உடலுயிரை வகையால்கண்டுப்
 பகுப்புடனே சேராமல் பாதந்தன்னைப்
 பரகதிக்கு வழியெனவே பற்றிக்கொண்டு
 விகர்ப்பமில்லா மூலமதில் நின்றசோதி
 மேலான பாதமென்றே மேவிநில்லை.

10

மேவியதோர் சற்கருவின் பாதந்தன்னை
 மெய்ஞ்ஞான மென்றதனை மேவிக்கொண்டு
 ஆவியுடல காயமெல்லாம் அறிந்துபார்த்து
 அந்தகனார் வடிவென்றே அறிந்துகொண்டு
 பாவவினைகள் ஆனதெல்லாம் விட்டுநீங்கிப்
 பகலிரவு மற்றிடத்தே கருத்தவைத்துச்
 சீவனையும் சிவந்தனையும் ஒன்றாய்த்தானே
 திருமூலப் பாதமென்றே திடமாகக்கானே.

11

திருமுலர் நாதாந்தக் குறிப்பு-11

முற்றிற்று

